

تہ فہری خال

منتدی اقرأ الثقافی

بہ قولہ می

شیخ

محمدی خال

نہ ندای کوری زانباری عبرانی

جز می سببہم

چاپی دووہم

www.iqra.ahlamonada.com

چاپخانہی زانکوی سلیمانی

۱۳۹۹ک - ۱۹۷۹ز

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆرۈنۈش پىنگە

(مىنىرى ئىقرا ئىتقافى) ۵

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيغى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىنگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

تەفەرىخى خال

بە قەتەمى

شىيخ

مۇھىمى خال

ئەندامى كۆرى زانىيارىيى عىراقى

جزمى سىيىھەم

چاپى دووھەم

چاپغانەى زانكۆى سلىمانى

۱۳۹۹ك - ۱۹۷۹ز

پیشہ کی

له سالی ۱۹۶۹ و ۱۹۷۳دا تفسیری جزمی یه کسمو دووهمم نووسی و له چاپمدا ، دواى نهوه ویستم ههر له سهرهوه پیا بیم تا ههر چندیک گهیشتم ، بهلام که تماشام کرد جزمی «عم» و «تبارک» و «قد سمع الله» و «الذاریات» له هموو جزمهکانی تر زۆرتر به سهردهمی قوتابی معهدی ئیسلامی و قوتابی قوتابخانهکانو مامۆستای مکتبهکانهوهن ، ههروهک به دهست خویندهوارانی کوردهواریشهوهن له کهسهبهی بازار ، جا له بهرئهوه ویستم ئهم چوار جزمه بهرودوا له چاپ بدهم ، ئنجا بگهڕیمهوه سهر جزمی سیههم و چوارهم له سهرهوه تا دواى .

با ئهمهش فهرامۆش نهکەین که له سالی ۱۳۵۴هـ - ۱۹۳۵دا تفسیریکم له جزمی «عم» نووسی زۆر به کورتی ، وه ههر لهو سالدا له چاپخانهی «ژیان» له چاپمدا ، بهلام ئهمجاره له سهر شیوهی تفسیری خال تفسیریکی جوانترو پیکو بیکترم لی کرد ، ئیتر له سهر خوا .

معمدی خال

تنجا بنوونه دهست دييسان دهست بکاتهوه به بانگ کردنهوه و پاره شانديان ، وه له گهله هموو جاریکا که چاو هه لئه برن ، چه شمه ندادزيکیان نیشان بدات له چه شمه ندادزانی ئاده ميبی يابوونه وهر .

هه چهند دهورى ئەم جزمه ئەکه مهوه شتيکی ئاواوم به ببيرادى ، و ابرانم ، هه رکه ستيکی تريش وورد ببيتتهوه لى وهك من وايه ، نه خوازه لا نه وانهى که له م نايه تانه وورد نه بنهوه :

« فلينظر الانسان م خلق ؟ ۰۰۰ » « افلا ينظرون الى الابل كيف خلقت ؟ والى السماء كيف رفعت ؟ والى الجبال كيف نصبت ؟ والى الارض كيف سطحت ؟ » .

وه نه وانهى که ئەم نايه تانه نه خویننهوه :

« ءانتم اشد خلقا ام السماء بناها ؟ رفع سمكها فسواها . واغطش ليلها واخرج ضحاها . والارض بعد ذلك دحاهها . اخرج منها ماءها ومرعاها . والجبال ارساها . متاعا لکم ولانعامکم » ۰۰ « ألم نجعل الأرض مهادا ؟ والجبال اوتادا ؟ وخلقناکم أزواجا ؟ وجعلنا نومکم سباتا ؟ وجعلنا الليل لباسا ؟ وجعلنا النهار معاشا ؟ وبیننا فوقکم سبعا شدادا ؟ وجعلنا سراجا وهاجا ؟ وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا ؟ لنخرج به حبا ونباتا . وجنات ألفافا ؟ » ۰۰ « فلينظر الانسان الى طعامه . انا صببنا الماء صبا . ثم شققنا الأرض شقا . فأنبتنا فيها حبا . وعنبا وقضبا . وزيتونا ونخلا . وحدائق غلبا . وفاكهة وأبا . متاعا لکم ولانعامکم » .

وه نه وانهى که ئەم نايه تانه نه خویننهوه : « يا ايها الانسان ما غرك بربك الكريم . الذي خلقك فسواك فعدلك . في أي صورة ما شاء ركبك ؟ » ۰۰ « سبح اسم ربك الأعلى . الذي خلق فسوى . والذي قدر فهدى . والذي اخرج المرعى . فجعله غثاء أحوى » ۰۰ « لقد خلقنا الانسان في أحسن تقويم . ثم رددناه أسفل سافلين . الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم أجر غير ممنون . فما يكذبك بعد باندین ؟ أليس الله باحكم الحاكمين ؟ » .

« اذا الشمس كورت . واذا النجوم انكدرت . واذا الجبال سيرت . واذا العشار عطلت . واذا الوحوش حشرت . واذا البحار سجرت . واذا النفوس زوجت . واذا الموءودة سئلت باي ذنب قتلت ؟ واذا الصحف نشرت . واذا السماء كسطت .

واذا الجحيم سرعت • واذا الجنة ازلفت • علمت نفس ما احضرت • « • اذا السماء انفطرت • واذا الكوكب انتثرت • واذا البحار فجرت • واذا القبور بعثرت • علمت نفس ما قدمت واخرت • « • اذا السماء انشقت واذنت لربها وحقت • واذا الارض مدت • واقت مافيها وتخلت • واذنت لربها وحقت • « • اذا زلزلت الارض زلزالها واخرجت الارض اثقالها • وقال الانسان مالها ؟ يومئذ تحدث اخبارها • بان ربك اوحى لها • »

وه نهوانه‌ی که نه‌م نایه‌تانه نه‌خویننه‌وه :

«فلا أقسم بالخنس الجوار الكنس • واللیل اذا عسعس • والصبح اذا تنفس»
 • • « فلا أقسم بانشقق • واللیل وما وسق • والقمر اذا اتسق » • • « والفجر • ولیل عشر • والشفق والوتر • واللیل اذا یسر » • • « والشمس وضحاها • والقمر اذا تلاها • والنهار اذا جلاها • واللیل اذا یغشاها • والسماء وما بناها • والارض وما طحاها • ونفس وما سواها • فلهما فجورها وتقواها » • • « واللیل اذا یغشی • والنهار اذا تجلی • وما خلق الذکر والانثی » • • « والضحی واللیل اذا سجدی » • • تا دواپی •

هه‌رکه‌سیک له‌م نایه‌تانه ووردیته‌وه تی‌ده‌گات که هه‌ر یه‌کیکیان وه‌ک نوقورچیک وایه بۆ مه‌ردومی نوستوو ، یا وه‌ک سیغورمه‌یه‌ک وایه بۆ سه‌رخۆشیک بی‌ناگای خه‌ولنی‌که‌وتوو •

نه‌م جزمه هه‌مووی یا باسی دروست‌کردنی ئاده‌می و گیان‌له‌به‌رانی تره ، وه یا باسی چه‌شمه‌ندازانی جیهانه ، که هه‌رچه‌شمه‌ندازیک لاپه‌ره‌یه‌کی کراوه‌یه له‌نامه‌ی بوونه‌وه‌ر ، وه یا باسی هیندی رووبه‌ره‌ی ترشو تالی پۆژی دواپی‌یه که ته‌زوو به‌ناوشان و موچرک به‌نه‌نداما نه‌هینتی •

نه‌م سووره‌ته‌ی که وا ئیتستا ده‌ستی پی‌نه‌که‌ین نموونه‌یه‌که بۆ ئاراسته بوون «اتجاه»ی نه‌م جزمه له‌م رووانه‌وه که باسمان کرد ، وه سووره‌ته‌که دانه‌مه‌زینتی به‌پرسیاریکی پر له‌سام ، نه‌فه‌رموئی : «عم یتساءلون» •

کاتیک که پی‌غه‌مه‌ر بانگی گه‌له‌که‌ی خو‌ی کرد بۆ به‌روا هینان به‌ پۆژی زیندوو بوونه‌وه ، بی‌به‌رواکان پرسیاریان نه‌کردو نه‌یان ووت : ناخۆ نه‌مه‌ راست‌بی، وه پۆژی وا ببی ؟ •

سورة النبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ؟ (۱) عَنِ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ (۲) الَّذِي هُمْ فِيهِ
مُخْتَلِفُونَ (۳) كَلَّا! سَيَعْلَمُونَ (۴) ثُمَّ كَلَّا! سَيَعْلَمُونَ (۵)

سوورەى (نباء)

بە ناوی خواى بەخشندەى مېهرەبان

ئەو لەچى پرسیار ئەكەن (ئەو بى پرواىانە)؟! (۱)، لەو دەنگو باسە گەورەى بە
پرسیار ئەكەن (۲) كە ئەوان تیا دووبەرەكەين (۳) نەه با بەشیمان بنەوه ، لەمەولا
تى ئەگەن (۴) دووبارە (ئەلئیم) : نەه لەمەولا تى ئەگەن (۵) .

ئىچا خوا لە پووى سەركۆنەوه بىيان ئەفەرموى (عم يتساءلون) ئەوه پرسیار
لەچى ئەكەن؟!

ئىچا خوا خۆى وەرام ئەداتەوه بە جۆرىك كە گەورەى ئەو دەنگو باسە
بگەيەنى ، ئەفەرموىت (عن النبأ العظيم) لەو دەنگو باسە گەورەى پرسیار ئەكەن
(الذی هم فيه مختلفون) كە ئەوان تیا دووبەرەكەين ، واتە هیندیکيان پرواىان بى
نىیەو هیندیکيان تیا دوو دلن؟ واتە نەئەبوو ئەم جیایى دوو دلئىەیان بىسوايه ،
وہ ئەبوو بیانزانیایە ئەو خوايهى كە ئەم جیهانە رێك و پێكەى دروست کردووہ ، كە
ھەرچى ھەلەبى تیا نىیە ، وە ئەم ئادەمىیەى لە گەل دروست کردووہ ، وە ئەم
ھەموو ژیرى و بىرو ھەست و تىگەيشتنەى بىداوہ ، كە زۆر لە نھینى ئاسمان و
زەوى دۆزیوہتەوہ - چۆن زیندووى ناکاتەوہ لە پوژى دواى دا ، تا بە بەرى
کردەوہى خۆى بگات ، و چۆن ئەم ھەموو زۆرو ستەمو دەست درىزىیەى كە لە
يەكترى ئەكەن ھەروا ئەروا وون ئەبى بەبى لى پرسینەوہ ؟ وە چۆن پاشەپوژى
ئەم ئادەمىیە بلىمەتەو پاشەپوژى مېشو مېشو و لئەك وەك يەك ئەبن ، وە
ھەردووكيان ئەچنەوہ بەردەى نەبوون ، ئىچا بە ھەرەشەوہ بىيان ئەلئى (كلا) با
بەشیمان بنەوہ لەم دوو دلئى و بى پرواىیە (سيعلمون) لەمەولا تى ئەگەن ، واتە لە
پوژى دواى دا بە چاوى خۆيان ئەبىن و حالئى ئەبن (ثم كلا سيعلمون) دووبارە
با بەشیمان بنەوہ ، لە پوژى دواى دا تى ئەگەن كە چىيان بەسەردى .

أَتَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا؟ (۶) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا؟ (۷) وَخَلَقْنَاكُمْ
أَزْوَاجًا (۸) وَجَعَلْنَا نَرْمَكُمْ سُبَاتًا (۹)

ئایا زه و بیمان بۆ رانه خستوون؟ (۶) وه کتیه کانمان نه گیتراوه به میخ؟ (۷) وه ئیوه مان دروست نه کردووه به جووت (۸) وه نوستنتانمان نه گیتراوه به مایه ی حسانه وه (۹) .

ئنجنا ئاووویک به مەردوم ئەداتەوه بەلای هتندیک شتی واوه لەم بوونەوه رەدا، که نیشانهی میهره بانگی خۆن ، لەگەڵ بەنده گانا ، وه نیشانهی دەسه لاتین به سەر پهوانه کردنی پیغه مبهرو زیندوو کردنه وهی ئاده می دا ، قەرمووی (الم نعمل الارض مهادا) ئایا ئیتمه زه و بیمان بۆ رانه خستوون تا به سەریا بێزو برۆن وه هەلسوو پین ؟ گیترانی زه و بی به جووتیکی وا که ئاده می له سەری بژی ، گه وره ترین به لگه و نیشانه یه ، له سەر ئه وهی که له ویدیو ئه م بوونەوه روه و ژیری یه کی ته گبر که «عقلیکی مدبر» هه یه که ته گبری ئه م بوونەوه ره نه کات ، وه ئیبا به پتوه .

(والجبال اوتادا) وه کتیه کانمان نه گیتراوه به میخ بۆ زه و بی تا توند بیو نه بزوی ؟

وهک له شوینی خۆی باسکراوه نه گەر کتیه کان نه بوونایه زه و بی له بهر ئه و کانه به جووش و خورۆشانه ی ناوی ، هه میشه له بزوتن و جووته جوول و تیکچوونا نه بوو ، وه له یه که نه پچرا ، به لام به داکوتانی کتیه کان وهک گوتمیخ ، زه و بی وهک گۆی بزمارپێژ توند بۆته وه ، وه له پچران و له ت بوون دوور که وتۆته وه .

له تهفسیری ئایه تی «وجعلنا فیها رواسی شامخات» له سووره ی «مرسلات» دا قسه یه کی جوانی زانایانی سروشتیمان نووسیوه له بابته بوونی شاخه کان به له نگه ری زه و بی ، بچۆ بیخوینه ره وه .

(وخلقناکم ازواجاً) وه ئایا ئیوه مان دروست نه کردووه به جووت ؟ واته ئیوه مان گیتراوه به نیرو به می بۆ ریکخستنی خیزان و ، بیکه تینانی خوشی ژیان و ، به خیتو کردنی منال و ، پین گه یانندن و ، نامۆژگاری کردنیان .

(وجعلنا نومکم سباتا) وه ئایا نووستنتانمان بۆ نه گیتراوون به مایه ی حسانه وه ؟

به راستی نوستن به ره ره یه کی ئیجگار گه وره یه بۆ هه موو گیان له به ریک ،

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا (۱۰) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا (۱۱) وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا! (۱۲)

وہ شومان نہ گتراوہ بہ کالا (۱۰) وہ پوژمان نہ گتراوہ بہ کاتی ژیان (۱۱) وہ
حەوت ئەستیرەى بہەیزمان دروست نہ کردوہ لہ ژوور سەرتانەوہ ؟ (۱۲) •

نەخوازەلا بۆ ئادەمىي كە لہ ھەموو شەوو پوژىكا مەككىنەى لەشو مېشكى بەھۆى
ئىشكردنو لىكدانەوہوہ ، ماندوو ئەبى ، بەلام بەھۆى نوستنى چەند دەمىكەوہ ،
ھىزو تەوانىي تى ئەگەرتەوہ ، وە ھۆشو بىيرى ، تىيژ ئەبىتەوہ ، ئەگەر ئەم
نوستنو بىيدار بوونەوہ يە نەبوايە ، ئەم ژيانە بەم رىك و پىكى يە نەئەبوو •

(وجعلنا الليل لباسا) وہ ئايا شومان نہ گتراوہ بە داپوشەر وەك کالا ، واتە
ھەرەك بەرگ و کالا مەردوم دانەپوشى و ئەى پارىژى لہ سەرماو گەرما ، تارىيىكى
شەويش مەردومو ھەموو گىمان لە بەرىكى تر ئە پارىژى لہ دوژمنو گەلى شتى خراب ،
وہ ئەو گىمان لە بەرەى كە نہ پوژا خۆى شار دىبىتەوہ ، لە شەوا بە تاسانىي ئەتوانى
خۆى پزگار بكات لە ژىر پەردەى تارىيىكى دا •

(وجعلنا النهار معاشا) وہ ئايا پوژى رووناكمان نہ گتراوہ بە کاتی ژيانو
ھەتسووران ، واتە بە کاتی ئەوہى كە ئىيشو كارى تيا بگرى و پوژىي و پى بژىيوى
تيا پەيدا بگرى •

(وبنينا فوقكم) وہ ئايا دروستمان نہ کردوہ لہ ژوور سەرتانەوہ (سبعا شدادا)
حەوت ئەستیرەى قايمى بەھىز • وەك لە تەفسىرى سوورەى ملكو ئايەتى (۲۹) لە
سوورەى «بقرە» دا باسمان کردوہ ، مەبەس لەم حەوتە ئەو حەوت ئەستیرە
گەپوكانەن كە بە دەورى پوژا ئەسوورپىنەوہ ، وە تاسمانن بۆ زەويى ، وەك
«مىرخو ، مشترىو ، زحلو ، ئەورانووسو ، نىتونو ، پلوتوو ، نىكس» كە ئەم
حەوتەمىينە لە سالى ۱۹۵۳م دا دۆزراوہ تەوہ ، بەلام «عطارد» و «زەرە» بەرناكەوون
چونكە لە ژوور زەويى يەوہ نىين بەلكو لەژىر زەويى يەوہن ، بەم پەنگە لە زەويى
نزىيكترن بە پوژ ، ھەر وەك زەويى خۆى بەرناكەوي •

ئەم ئەستیرە گەپوكانە بە ھەموويان لە گەل پوژو مانگ و زەويى و عطاردو
زەرەدا كۆمەئەى پوژىي «مجموعەى شمسى» ، وە جىھانى سەرزەويى ئىمە پىك دىن ،
لە بەرئەوہ ھەر ئەم ئەستىرانە ناو ئەبات ، ئەگىنا ھزاران ھزار مىليۇن كۆمەئەى
پوژىي تر ھەن بە تاسمانەوہ ، بەلام لە ماوہى جىھانى ئىمەدا نىين •

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا (۱۳) وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (۱۴)
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (۱۵) وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا؟! (۱۶)

وہ دروستمان نہ کردووه چرایه کی درهخشان (که پوژہ) (۱۳) وہ ناوی لیزمہو بہ خویمان نہاردوۋتہ خواریہ وہ له هه ورائی گوشراو (۱۴) تا پینی دهر بیتین دانہ ویلہو گیاو (۱۵) باخاتی پروچر (۱۶) •

نہمیتتہوہ نہو نەستیرہ وورده گەرپوکانہی که له ناوہندی «مریخ» و «مشری» دان ، نەوانیش بہرناکەوون ، وہ بہ ووتہی «شدادا» نەچنہ دەرہوہ ، چونکہ یەک نەستیرہی توندوتۆقی قایمی بہهتیزین وەک نەستیرہ گەرپوکانہی تر ، بہلکو ۴۳۰ نەستیرہی بکۆلن ، لەتەنشت یەگەوہ ، وہ گەرپوکیشن وەک مریخ و مشری •

(وجعلنا سراجا وهاجا) وہ نایا دروستمان نہ کردووه چرایه کی درهخشان وە پوژبین ؟ جگہ لہوہی کہ جیہانتان بو پرووناک نەکاتہوہ ، مایہی ژیانہی خوتانو نازال و دەغل و دان و شینایی و باخاتیستانہ ، ہەر وەک بہ گەرمیی خۆی ، شی و تەریی ہەل تەمژی ، لہ دەریاو لہ زەویی ، بو لای ژووروو ، وہ تەولای ژوورووہ ، بہووی بای بارانہوہ ہور نەگوشی و بارانی لی تەہی نیتتہ خواریہ وہ ، وەکو نەفەر موئی (وانزلنا من المعصرات) وہ نایا نەمان پڑاندوۋتہ خواریہ وہ ، بہووی بای باران یا ہیزی کارہباوہ ، کہ ہور نەگوشن (۱) (ماء ثجاجا) بارانی لیزمہو بہ خویر ؟ (لنخرج بہ) بو نەوہی پینی دهر بیتین لہ زەویی (حبا ونباتا) دانہ ویلہو گیا ، بو خواردنی خوتانو نازالتان (وجنات انفافا) وہ باخاتی پروچر و تیکەل •

واتہ خویەک نەمەندہ میہرہ بان بی لہ گەل ئادەمی دا ، وہ نەم ہەموو چاکە یہی لہ گەل بکات ، وہ نەم ہەموو نازو بہرانی بہسەرا بریژی ، وہ ناسمان و زەویی بو رام ، وہ بہم جوڑہ ، سەرپەرشتی خۆی و کاروباری بکات ، چون ہەروا بەرہ للائی نەکات و لی ناپرسیتتہوہ ، وہ پیغەمبەریکی بو نانیری ، کہ بانگی بکات بو خواشناسی و خواپەرستی ، وہ بو پرواہیتان بہ زیندوو بوونہوہ و نەو شتانہی کہ

(۱) کہواتہ «معصرات» اسمی فاعلو بہ معنا اسمی مفعولہ وەک «غرفة مضيئة»

کہ بہ معنا «مضائة» نہ • بہراستی نەم تەعبیرہ زۆر علمی و بەرزہ •

إِنَّ يَوْمَ الْفِصْلِ كَانَ مِيقَاتًا (۱۷) يَوْمَ بِنْفَخَ فِي الصُّورِ فَتَاتُونَ
أَفْوَاجًا (۱۸) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (۱۹) وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ
فَكَانَتْ سَرَابًا (۲۰)

بەپراستی پوژى جياكردنەو (ى چاكو خراپ) دانراو بەكاتى كۆبوونەو (۱۷)،
ئەو پوژەي كە فوو ئەكرى بە كەرەنادانجا پۆل پۆل دىن (۱۸) وە ئاسمان (لەھەموو
لايەكەو) كرايەو بوو بە دەرگا (۱۹) وە كىتوھەكان خراپە پىو بوون بەپىيگى
پەوان (۲۰)

بە ئىيرىي و بىير نازانرىن ، وەكو ئەفەرموى (ان يوم الفصل) پوژى دوايى كە
پوژى پىرادان و جياكردنەو چاكو خراپە (كان ميقاتا) دانراو لە لايەن
خواو پۆ كاتى كۆبوونەو ئادەمىي ، تا ھەموو كەستىك چاوى بە كردهو خۆي
بكووى ، وە بەرى ھەول و تەقەلاي خۆي بىينى (يوم ينفخ في الصور) ئەو پوژەي كە
فوو ئەكرى بە كەرەنادا ، وە ھەرچى گىيان لەبەر ھەيە لەيەك كاتا زىندوو ئەبنەو
(فتاتون افواجا) ئنجا پۆل پۆل دىن پۆ دەشتى كۆبوونەو «مەشر» .

مەبەست لە فوو كوردن بە كەرەنادا ، نىشاندانى گورجىي زىندوو كوردنەو
ئادەمىيە لە يەك كاتا ، چونكە بەپىي باوى ناو خۆمان ئەگەر بمانەوى
قوتابى قوتابغانەيەك ، كوتوپر كۆ بىكەينەو ، زەنگيان بۆ لى ئەدەين ، لەجياتى
ئەو كە يەكە يەكە بانگيان بىكەين ، وە ئەگەر بمانەوى سەرباز «ەسكەر»ى زۆرو
بلاوو پەراگەندەي شوئى نىك كوتوپر كۆبىكەينەو ، بۆپىە، يا كەرەنايان بۆ لى ئەدەين،
ئنجا خوا ئەيەوى بەم ئايەتە گورجىي زىندوو كوردنەو پوژى دوايى مان تى بىگەينەنى
بە وىنەي شتىكى وا كە لە جىھانا چاومان پىي كەوتىن ، تا باش بچىتە دلمانەو ،
پىتويستە لە سەرمان بەمە پروابكەين ، بەلام چۆن تى يەكەي تەنيا ھەر خوا خۆي
ئەيزانى ، دروست نىيە وورد كوردنەو قوول كوردنەو ئەم جۆرە شتانەي كە ھەر
لە خواوە ديارن .

(وفتحت السماء) وە ئاسمان ئەكرىتەو (فكانت ابوابا) وە ھەمووى ئەبى بە
دەرگا كۆلان ، واتە لەو پوژەدا دەستوورو سامانى ئاسمان تىك ئەچى ، وە ھىزى
كىشندە نامىنى ، وە ئەم پىك و پىكى يەي كە ھەيە لە ئەستىرەكانا تىك ئەچى ،
ئنجا ئەو ھەلە ، نە ئەرز بە ئەرزىي و نە ئاسمان بە بەرزىي ئەمىنى .

(وسيرت الجبال) وە كىتوھەكان ئەترازىنرىن لە جىي خويان (فكانت سرايا) ئنجا

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (۲۱) لِلطَّاغِيْنَ مَا بَأ (۲۲) لَا يَبْثِيْنَ فِيْهَا
أَحْقَابًا (۲۳) لَا يَدْزُقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا (۲۴) إِلَّا حَمِيمًا
وَعَسَاقًا (۲۵) جَزَاءً وَمَقَابًا (۲۶) إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا (۲۷)
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا (۲۸)

به راستى دۆزهخ چاوه‌پروانى بى‌پرواiane (۲۱) وه جىگای یاخىiane (۲۲) تيا ته‌مىننه‌وه
هه‌زاران سال (۲۳) تيا ناچه‌ژن نه ساردیو و فینکی و نه‌خواردنه‌وه (۲۴)
مه‌گه‌ر ناوی ته‌ کول و کیم و زووخ (۲۵) پاداش نه‌درینه‌وه به پئی کرده‌وه یان (۲۶)
چونکه نه‌وان به‌ته‌مای لى‌پرسیینه‌وه نه‌بوون (۲۷) وه نایه‌ته‌کانى ئیمه‌یان به
درۆ نه‌زانى ، چۆن به‌درۆ زانینیک (۲۸)

ته‌بن به‌ پیگی په‌وان و ته‌بن به‌ خه‌وادا ، واته هه‌روه‌ک پیگی په‌وان له دووره‌وه
وورشه‌ی دى‌و به‌ ئاو نه‌بیرئى ، که‌چی ئاویش نی‌یه ، چیاکانیش له دووره‌وه وه‌ک
چیا نه‌بیرئى که‌چی به‌ چیايش نه‌ماوون ، به‌لکو بوون به‌ تۆز .

له‌دواى باسى فوو‌کردن به‌که‌په‌ناداو کو‌کردنه‌وه‌ی ئاده‌مى له‌ده‌شتى کو‌بوونه‌وه
«مشر» دا ، ئنجا باسى سه‌ره‌نجامى خراپان و چاکان ته‌کات ته‌فه‌رموى (ان جهنم کانت
مرصادا) دۆزهخ چاوه‌پروانى بى‌پرواiane (للتاغيين ما با) جىگای ته‌و که‌سانه‌یه که له
جیهانا سه‌رکیش و یاخى‌بوون له‌ خوا (لا يثيبن فيها احقابا) هه‌زاران سال تيا نه‌مىننه‌وه
(لا يذوقون فيها بردا) تيا ناچه‌ژن نه‌ فینکی و حه‌سانه‌وه (ولا شرابا) وه نه‌ شتیک که
بغورینه‌وه و تینویتی بشکینتى (الا حميما وعساقا) مه‌گه‌ر ناوی له‌ کول و کیم و
زووخیک نه‌بئى که له‌ ته‌ندامى دۆزه‌خىيان ته‌تکى (جزاء وفاقا) تۆته ته‌درینه‌وه به
تۆله‌یه‌ک که سه‌ربه‌سه‌رى کرده‌وه‌کانiane .

ئنجا باسى هیندیک نه‌ هۆی چوونه دۆزه‌خيان ته‌کات ته‌فه‌رموى ته‌م سزایانه‌ی
که نه‌درین ، وه ته‌م تۆلانه‌ی که لى‌يان ته‌سه‌ندری له‌به‌رته‌وه‌یه که (انهم كانوا لا
يرجون حسابا) نه‌وان به‌ هیواى پرسینه‌وه‌ی پۆزى دواى نه‌بوون ، وه هه‌چ ترسیکی
ته‌و پۆزه‌یان نه‌بووه ، له‌به‌ر ته‌وه‌ خو‌یان له‌ هه‌چ گوناحیک نه‌گه‌راوه‌ته‌وه (و کذبوا
بآياتنا کذبا) وه نیشانه‌کانى ئیمه‌یان به‌ درۆ نه‌زانى ، چۆن به‌درۆ زانینیک ، واته
ته‌و نیشانانه‌ی که ته‌مان نارد له‌سه‌ر راستى پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان ، ته‌وان بپرواiane

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا (۲۹) فَذُوقُوا ، فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (۳۰) إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَنَازِلَ (۳۱) حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا (۳۲) وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا (۳۳) وَكَأْسًا دِهَاقًا (۳۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا (۳۵) جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا (۳۶) رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ ، لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا (۳۷)

له کاتیکا که هموو شتیگان ههژماردوووه (لهسریان) به نووسین (۲۹) ننجا بچهژن (سزای خوتان) هیچتان بۆ زیاد ناکهین سزا نه بی (۳۰) بن گومان جنی پیروژو بههرمهندی هیه بۆ پاریزگارن (۳۱) (له) باخاتو هموو جوړه ترییهک (۳۲) وه کچانی مهک کردووی هاوتهمن (۳۳) وه پیالهی پر له شهراب (۳۴) قسهی بیهووده و دروی تیا نابیهن (۳۵) (پاداش نهدرینهوه به) پاداشتیکی تهواو له لایهن بهرووردگاری تووه (۳۶) بهرووردگاری ناسمانهکان و زهوی و شهوی له ناویانان بهخشنده و میهره بانه کهس تهوانای تکا کردنی نییه (۳۷)

پینه نه کرد ، له کاتیکا که (وکل شیء احصیناه کتابا) هموو شتیگان ههژماردوووه به نووسین ، به پهنگیکی وا که هیچ شتیگان لی وون نه بی له کردهوی تهوان ، ننجا له رووی ههدهشهوه پنیان نهووتری (فذوقوا فلن نزيدکم الا عذابا) سزای خوتان بچهژن ، نهرو ههچتان بۆ زیاد ناکهین تازارو سزا نه بی .

لهدوای باسی تازاری بن پروایان ، ننجا باسی پاداشی چاکان نهکات، نهفهرموئی (ان للمتقين مغازا) بن گومان جنی پیروژو بههرمهندی هیه بۆ تهو کهسانهی که خویان نه پاریزن لهگونساح و خراپه (حدائق واعنابا) لهباخاتو هموو جوړه ترییهک (وکواعب اترابا) و کچانی تازه مهک کردووی هاوتهمن (وکاسدهاقا) و پیالهی پر لهشهراب ، بهلام شهرابیکی وانا که سهرخوشی بدات ، یا ببی بهمایهی چهقه و ناژاوهو ناکوکی ، وهکو نهفهرموئی (لا یسمعون فیها لغوا ولا کذابا) قسهی هیچو بوچو یهکتری به دروخستنسهوهی تیا نابیهن . پاداشی چاکان نهدرینهوه (جزاء من ربک عطاء حسابا) به پاداشیکی گهروهو تهواو له لایهن بهرووردگاری تووه (رب السماوات والارض وما بینهما) که بهرووردگاری ناسمانهکان و زهوی و شهوی تهو شتانهیه که له ناویانان (الرحمن) تهو خواجهی که بهخشنده و میهره بانه ، وه له گهل تهو هموو میهره بانی بهشیا (لا یملکون منه خطابا) کهس له دانشتوانی ناسمانانو

بِسْمِ يَتَقَوْمُ الرُّوحِ وَالْمَلَائِكَةِ صَمًا ، لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ
 أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (۳۸) ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ ، فَمَنْ
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَأْ (۳۹) إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
 الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ،

له پوژیتکا که جبریل و فریشته به‌ریز نه‌ویستن ، که‌سیان قسه ناکن مه‌گمر
 نه‌وی که خوا ری‌ی بدات و قسه‌ی به‌ری‌ی و جن بکات (۳۸) نه‌و پوژه راست و بن‌گومانه
 نجا هه‌رکه‌سیک ناره‌زوو بکات ری‌گای گه‌رانه‌وه نه‌گمری بو لای خوی خوی (۳۹)
 تیمه تیوه‌مان ترساند به سزایه‌کی نزییک ، له پوژیتکی وادا که مه‌ردوم نه‌بینی
 (پاداشی) نه‌و کرده‌وانه‌ی که پیتشه‌کی به‌دهستی خوی ناروونی

زه‌وی له‌و پوژه دایار و ته‌وانای هیچ جو‌ره تکا «شفاعة» به‌کیان نی‌یه لای خوا .
 نجا نه‌مه دووباره‌بات نه‌کاته‌وه نه‌فهرمووی (یوم یقوم الروح و الملائكة صفا) له
 پوژیتکا که جبریل و فریشته به‌ریز رانه‌ویستن (لایتکلمون) که‌سیان ناتوان تکا
 بکن (الا من اذن له الرحمن) مه‌گمر که‌سیک که خوا خوی ری‌ی تکای بدات . ری‌ی
 تکاش نادات مه‌گمر به یه‌کیتک که خوا خوی بزانی تکاکه‌ی گیرا نه‌کری ، وه‌کوو
 نه‌فهرمووی : (وقال صوابا) وه قسه‌ی به‌ری‌ی و جن بکات .

له‌پاش نه‌وه‌ی که فهرمووی پوژی دوا‌یی پوژی جیابوونه‌وه‌ی چاک و خراپه، وه
 باسی کرد ، که چون جیهانی تیا ویران نه‌بین و مردووی تیا زیندوو نه‌بیته‌وه ، وه
 پیاو خراپه بی‌بروایان کو نه‌کریته‌وه له دوزه‌خاو توته نه‌درین ، وه چاکان و
 خاو‌ن بروایان به‌هرمه‌ند نه‌بن له به‌هشتا ، وه یه‌ک به‌یه‌ک ناوی به‌هره‌کانی برد
 که له‌و پوژه‌دا پی‌ی نه‌گمن ، نجا بو به‌هیز کردنه‌وه‌ی نه‌مانه‌و بن‌گومانی‌یان ،
 فهرمووی (ذک الیوم الحق) نه‌و پوژه پوژیتکی راست و بن‌گومانه (فمن شاء اتخذ
 الی ربه ما بآ) نجا هه‌رکه‌سیک بی‌یه‌وی ، ری‌گای چاک‌یی نه‌گمریته به‌ر بو‌لای
 به‌روه‌دگاری خوی .

دووباره هاته‌وه سه‌ر هه‌ره‌شه‌کردن له‌بین بروایان فهرمووی (انا انذرناکم
 عذابا قریبا) تیمه تیوه‌مان ترساند به سزایه‌کی نزییک که له کاتی مردنتانه‌وه
 ده‌ست پی‌نه‌کات تا (یوم ینظر المرء ما قدمت یداه)

وَيَقُولُ الْكَافِرُ : يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا (۴۰)

• وه بئېروا (لهو پۆژهدا) ئەلئى : خۆزگە گل بوومايه (نەك ئادەمىي) (۴۰) .

پۆژىك كه مەردوم بەچاوى خۆى ئەبىنى ئەو كرده وانەى كه له جیهانا كرددوونى ،
 وه له پىش خۆيا ناردوونى ئنجا لهو پۆژهدا (ويقول الكافر) بئېروا لهبەر تازارو
 سزای خۆى ، وه لهبەر ئەو ترسو بيمەى كه له بەريهتەى ئەلئى : (يا ليتنى كنت
 ترابا) كاشكى گل بوومايهو پئيان بيا بنامايه ، لهجياتى ئەوهى كه ئادەمىي بوومو
 پۆژم بەم پۆژە گەيشت .

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا (۱) وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا (۲) وَالسَّابِحَاتِ مَسْبَحًا (۳)
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا (۴) فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا (۵)

سموورەى « نازعات »

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند بهو (ئەستیر) انەى که به گورجی ئەسوورپینەو (۱) وە بهوانەى که له کهلوویەکهووە ئەچن بۆ کهلوویەکی تر (۲) وە بهوانەى که (لهحوادا) مهله نه کهن (۳) وە بهوانەى که (له چەرخەخواردنا) پیش یەکتیری ئەکهوون (۴) وە بهوانەى که تەدبیری هیندی له کاروباری جیهان ئەکهن (واتە سویند بهمانە ئوی بەلێنتان پیدراوە دیتە دی) (۵) *

وہ ئەفرموئی (والنازعات غرقا) سویند بهو ئەستیرانەى که به درێزایی سأل دین و ئەپۆن و ئەسوورپینەو لەسەر چەمەرەى خۆیان ، وە لەساتیکا هەزاران میل ئەپرن (والناشطات نشطا) وە بهو ئەستیرانەى که له کهلوو «برج» یەکهووە ئەچن بۆ کهلوویەکی تر ، وە هەر شەوێ لەلایەکهووە هەلدین ، که مه بهس لەم ئەستیرانە هەر ئەمانەن که ئەفرموئی (والسابعات سبحا) وە بهو ئەستیرانەى که له حەوادا مهله ئەکهن وەك مانگ و ئەستیرە گەرۆکهکان ، که مه بهس لەمانەش هەر ئەم ئەستیرانەن که ئەفرموئی (فالسابقات سبقا) وە بهو ئەستیرانەى که له گەڕانیانا به دەوری ئەوێ که ئەگەڕین ، هیندیکیان پیش هیندیکیان ئەکهوون ، وەك مانگ و زەویی که یەکه میان به مانگنک چەرخیەکی زەوی ئەدات ، وە دوو هەمیان به ساتیک چەرخیەکی پۆژ ئەدات ، وە ئەم ئەستیرانەى که له یەك پیشی ئەکهوون هەر ئەو ئەستیرانەن که تەدبیری هیندیك له کاروباری ئەم جیهانە ئەکهن که ئەفرموئی (فالمدبرات امرا) وە بهو ئەستیرانەى که تەدبیری هیندی له کاروباری جیهان ئەکهن ، وەك مانگ که گەڕان و پیشکەوتنی لەسەر زەویی ، مایەى بەیدابوونی دوانزە مانگەو هاتن و کشانەووە «مد و جزر» ی دەریایە ، وە دەستیکیشی هەیه له هەورو باران و خۆشکردنەووەیانا ، وە مانگەشەووەکەشی زۆر به کهنگە بۆ ئادەمیی و هەموو گیان لەبەریکی تر ، وە هەم وەکو پۆژ که پیشکەوتنی له کهلوووەکانیا - وەك

فَتَارَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ (۲۰) فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ (۲۱) ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ (۲۲)
فَحَشَرَ فَنَادَىٰ (۳۲) فَقَالَ: أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ (۲۴)

ئنجا نیشانه گه‌وره‌کە‌ی نیشاندا (۲۰) که‌چی به‌ درۆ‌ی زانی و سه‌رپیچی کرد (۲۱)
له‌ پاشا پستی هه‌لکردو پۆ‌ی (۲۲) ئنجا (جادوو‌گه‌رانی) کۆ‌کرده‌وه‌و بانگی
کردن (۳۲) ووتی : من خ‌وای هه‌ره گه‌وره‌تانم (۲۴)

کاتیک که مووسا چو بو لای فیرعه‌ونو ئەم قسانە‌ی پێ‌ووت ، وه‌ ئە‌ویش
پروای پێ‌نه‌هینا (فاره‌ه‌ الآیة الکبری) ئنجا نیشانه‌ی گه‌وره له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریتی خۆ‌ی
نیشاندا وه‌ک بوونی دارده‌سته‌که‌ی پێ‌ به‌ هه‌ژدیها (فکذب و عصى) وه‌ ئە‌ویش-
قسه‌کانی مووسای به‌ درۆ‌ زانی و لێ‌ی یاخی بوو (ثم اذبر یسعی) له‌ پاشا پستی
هه‌لکردو ده‌ستی کرد به‌ هه‌وولدان بۆ‌ تیکدانی کاروباری مووسا (فحشر فنادی) ئنجا
جادوو‌گه‌ره‌کانی کۆ‌کرده‌وه‌و پ‌اویتستا له‌ ناویاناو بانگی کردنو (فقال انا ربکم
الاعلی) ووتی من خ‌وای هه‌ره به‌رزو گه‌وره‌ی ئێ‌وه‌م .

ئە‌م یاخی‌یه گومرایه ، ئە‌م که‌له به‌تر (۱)ه‌ی کرد ، به‌هۆ‌ی نادانی و ناپاکیی و
پێ‌پروایی گه‌له‌که‌یه‌وه ، هه‌یج شتیک ئە‌م یاخی‌یانه ، له‌یه‌ت به‌رنادات ، نادانی و
ناپاکیی و پێ‌پروایی گه‌ل نه‌بێ‌ ، ئە‌م یاخی‌یانه له‌ناو هه‌موو گه‌لیکا تاقه‌ یه‌کیکن ،
هه‌یج جۆ‌ره هه‌یزو ده‌سه‌لاتیکیان نی‌یه ، هه‌یزو ده‌سه‌لاته‌که‌یان هه‌ر گه‌له ناپاکه‌که‌یانه ،
پستی بۆ‌ دانه‌وه‌ینن تا سواریان نه‌بێ‌ ، ملی بۆ‌ شوڤر ئە‌که‌ن تا په‌تیسان ته‌کات ،
سه‌ری بۆ‌ دانه‌وه‌ینن تا به‌رزی ئە‌که‌نه‌وه ، ده‌ست له‌هه‌موو مافیکی خۆ‌یان هه‌ل‌نه‌گرن
تا به‌ ته‌واوی یاخی و به‌له‌سه‌ی ئە‌که‌ن .

گه‌ل ئە‌گه‌ر داناو خ‌واناس پێ‌ هه‌موو یه‌کیکی ، خۆ‌ی به‌ هاوتای ئە‌و یاخی‌یه
ئە‌زانێ‌ ، هه‌رگه‌یز ناگونجێ‌ تاقه‌ یه‌کیک به‌هه‌یزترو به‌ ده‌سه‌لات‌تر پێ‌ له‌ گه‌لیک .
ناگونجێ‌ یه‌کیک یاخی‌ بپێ‌ له‌ناو گه‌لیکی مه‌ردی داناو خوا په‌رستا . له‌نا گه‌لیکی
خوا ناسی خ‌اوه‌ن بیرو پروادا ، نابێ‌ گه‌لیک سه‌ردانه‌وینن بۆ‌ یاخی‌یه‌ک که‌ نه
قازانجی به‌ده‌ست پێ‌ و نه‌ زیان ، که‌وابوو هه‌یج شتیک فیرعه‌ونی یاخی‌ نه‌کرد
ناپاکیی و پێ‌پروایی گه‌له‌که‌ی نه‌بێ‌ ، وه‌ که‌س ئە‌م که‌له په‌تره‌ی پێ‌ نه‌کرد گه‌له‌که‌ی
خۆ‌ی نه‌بێ‌ .

دوای ئە‌م که‌له‌په‌تره‌ی که‌ کردیی ئنجا غیرتی خوا هاته‌ جۆ‌شو و خ‌رۆش ، وه‌کو

(۱) که‌له‌په‌تر : به‌ قسه‌یه‌کی هه‌له‌ی زۆ‌ر گه‌وره‌ی نا‌قۆ‌لا ئه‌ووتری .

فَاخَذَهُ اللهُ نَتَكَالِ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى (۲۵) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَى (۲۶) أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بِتُحَاهَا (۲۷) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (۲۸) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا، وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (۲۹) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (۳۰)

ثنجا خوا گرفتاری کرد به سزای هردوو جیهان (۲۵) به پراستی لهم داستانهدا بهند هیه به بؤ که سیتک که له خوا بترسن (۲۶) نایا دروست کردنی تیوه گرانتره یا ناسمان؟ دروستی کرد (۲۷) بالای بهرز کرده و پیکتی خست (۲۸) وه شهوی نهوی تاریک کردو دهری خست (رووناکیی) پوؤی (۲۹) له پاشا زهویی پاخست (۳۰)

نه فهرموئی (فاخذه الله نکال الآخرة والاولی) ثنجا خوا گرتی ، وه سزای دا به دوو سزایه که له جیهانا به خنکاندنی له تاوا ، دووهم له پوؤی دواپی دا به سووتاندنی له دوزه خا (ان في ذلك لعبرة لمن يخشى) لهم باسی فیرعهون و موسایه دا ، بهندو ناموؤگاری هیه به بؤ که سیتک که له خوا بترسن ، واته بؤ یه کیتک که ژیسر بنو بییر بکاته وه له نهنجامی کاروبار ، وه بهندو ناموؤگاریی وهرگرتی ، له بهسرهاتی رابوردووان ، بهلام نهوانه ی که له خوا ناترسنو تن ناگهن لهم جوړه قسانه ، بهند وه رناگرن تا لووتو بزووت تووش نهبن .

دوای باسی یاخی بوونی فیرعهون ، ثنجا نه گهر پته وه سهر بن بر واکانی عرب که به دهسه لاتی خویمان نه نازن ، پنیان نه فهرموئی (أأنتم أشد خلقا أم السماء) نایا دروست کردنی تیوه گرانتره ، یا دروست کردنی ناسمان ، ثنجا باسی دروست کردنی ناسمان بؤ تهکات نه فهرموئی (بناها) دروستی کرد ، بهم پهنگه (رفع سمکها) بالای بهرز کرده وه (فسواها) ثنجا پیکتی خست ، بهم جوړه که ههر یه که ی له سهر چه مهره «مدار» ی خوئی راکرت به هوئی هیزی کیشنده وه ، وه ههر یه که ی خسته گهر به جوړ پیکتی تاییه تی (واغطش لیلها) وه شهوی ناسمانی تاریک کرد به ناو بوونی پوؤی (واخرج ضحاها) وه رووناکیی پوؤی دهر خست به ههلاتنی خوئی ، واته شهوی تاریک کردو پوؤی رووناک کرد .

بهم هاتو چوئی شهوو پوؤه به ههزاران سال له سهر یهک ، ثنجا زهویی وای لی هات که مهر دووم گیان له بهر له سهری بژیسین بویه فهرمووی (والارض بعد ذلك دحاها) له پاش دروست کردنی ناسمان به ههزاران هزار سال ثنجا زهویی

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ، وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ (۴۰) فَلِإِنَّ
 الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (۴۱) يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ : أَيَّانَ مَرْسَاهَا؟ (۴۲)
 فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا (۴۳) إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا (۴۴) إِنَّمَا أَنْتَ
 مُنذِرٌ مَنْ يَخْشَاهَا (۴۵)

وه‌ئو کسه‌ی که ترساینی له‌گه‌وره‌یی په‌روه‌ردگاری‌و، جله‌و‌گییری نه‌فسی
 خوی کردبئی له‌ ناره‌زووی خراپه‌(۴۰)، بئ‌گومان به‌هشت جینگایه‌تی (۴۱)
 پرسیارت لئ‌ته‌که‌ن له‌ پوژی دواپی ، که‌ی نه‌بئ؟ (۴۲) تو چیت داوه‌ له‌ بییر
 لئ‌کردنه‌وه‌ی! (۴۳) زانیینی نه‌وه‌ هه‌رلای خواجه‌(۴۴) توهر ترستی‌نهری که‌سیکییت که
 (له‌باریایی) له‌وپوژه‌ بترسی(۴۵)

دوژه‌خ جینگایه‌تی (واما من خاف مقام ربه) وه‌ئو کسه‌ی که‌ ترساینی له‌ پایه‌و
 شکوه‌ی په‌روه‌ردگاری خوی (ونهی النفس عن الهوی) وه‌ جله‌و‌گییری نه‌فسی خوی
 کردبئی له‌ ناره‌زووی خراپه‌ (فان الجنة هي المأوی) بئ‌گومان به‌هشت جینگایه‌تی .
 به‌راستی ناره‌زوو سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خراپه‌یه‌که ، هه‌روه‌ک ترس له‌ خوا ،
 سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چاکه‌یه‌که ، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ئم دوانه‌ی لیره‌دا کوکرده‌وه‌ له‌تاقه
 به‌ک نایه‌تا .

هه‌رچه‌ند بئغه‌مبه‌ر نایه‌تیکی بگویندایه‌ته‌وه ، له‌ باسی پوژی دواپی‌دا ،
 بئ‌پرواکان لئ‌یان نه‌پرسی : ئەم پوژه‌ که‌ی نه‌بئ؟ پئغه‌مبه‌ریش به‌ دل ناواتی
 نه‌خواست که‌ بییزانیایه‌و بئ‌ی بووتنایه ، وه‌کو نه‌فهرموئی (یسألونک عن الساعه)
 پرسیارت لئ‌ته‌که‌ن له‌ پوژی دواپی (ایان مرساه) که‌ی په‌یدا نه‌بئ؟ ئنجا خوا
 جله‌و‌گییری بئغه‌مبه‌ر نه‌کات له‌ ناوات خواستن بو شتیک که‌ ناوات بو خواستی
 بئ‌که‌لک‌بئ ، نه‌فهرموئی (فیم انت من ذکرها) تو چیت‌داوه‌ له‌ زانیینی نه‌وپوژه‌؟
 (الی ربک منتهاها) هه‌ر بولای په‌روه‌ردگاری تو‌یه‌ سه‌ره‌نجامی نه‌و پوژه ، واته‌ هه‌ر
 خوا خوی نه‌زانی نه‌و پوژه‌ که‌ی نه‌بئ ، وه‌ئمه‌ ئییشی تو‌نی‌یه ، به‌لکو ئییشی تو
 هه‌ر ناموژگاریی مه‌ردومه ، وه‌کو نه‌فهرموئی (انما انت منذر من یخشاها) تو هه‌ر
 ناموژگارو ترستی‌نهری که‌سیکی ، که‌ له‌باریا بئ‌ له‌و پوژه‌ بترسی ، وه‌ کاری تو هه‌ر

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَو ضُحَاهَا (۴۶)

بى پرواكان كە ئەو پۆۋە ئەبىنن وا ئەزانن كە ئەماونەتەوہ ئىوارى يەك يا چىشتەنگاويكى نەبى (۴۶) .

ئاگادار كوردنەوہى مەردومە بۆ خۆنامادە كوردن بۆ ئەو پۆۋە ، بەلام ئەم بى پرواكانە تى ناگەن ، وە قسەى تۆ ناچىتە دىئانەوہ ، كەوابوو دەست بەردارىان بە تا پۆۋى خۆى ، ئنجا كە دوو چارى ئەو پۆۋە بوون ، چ لەبەر پەرىشانى خۆيان و ، چ لەبەر ئەوہى كە لە ناكاو تووشى ئەو پۆۋە ئەبن ، ھەموو شتىكيان بىر ئەچىتەوہ ، وە وا ئەزانن لەو پۆۋەوہ كە ھاتونەتە جىھانەوہ تا ئەو ساتەى كە زىندووگراونەتەوہ چەند سەعاتىكە ، وەكوو ئەفەرموى (كانھم يوم يرونھا) بى پرواكان لەكاتىكا كە پۆۋى دواىى ئەبىنن ، وا ئەزانن كە (لم يلبثوا) ئەماونەتەوہ لە پۆۋى لەدايك بوونيانەوہ تا ئەو پۆۋى زىندوو بوونەوہيان (الاعشىة او ضحاها) مەگەر ئىوارى يەك يا چىشتەنگاويكى .

يَوْمَ يَقِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (۳۴) وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ (۳۵) وَصَاحِبَتِهِ ،
 وَبَنِيهِ (۳۶) لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ : (۳۷) وَجُوهٌ
 يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ (۳۸) ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ (۳۹) وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
 عَلَيْهَا غَبَرَةٌ (۴۰) تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ (۴۱)

ئەو پۈژەى كە مەردوم گورىژئەكات لە براى (۳۴) و داىكى و باوكى (۳۵)،
 و ژنى و كورانى (۳۶) ھەموو يەكئەك لەوان لەو پۈژەدا كارتىكى واى ھەيە، كە سەر
 كەسى تىرى نەپەرژى : (۳۷) زۆر پوخسار لەو پۈژەدا پۈشن (۳۸) دەم بە پىكە نىين و
 شادمانن (۳۹) ھە زۆر پوخسار لەو پۈژەدا ، تەپوتۆزىيان بەسەرەو ھەيە (۴۰)،
 لە داماوئىدا پەش داگىرساوون (۴۱)

لەبەر ئەو ھەوا ناوى پۈژى دوايى برد بە «صاخە» واتە كاتىك كە پۈژى دوايى
 ھات ، ھە دەستوورى جىھان تىكچوو ، ھە پۈژو مانگەو ئەستىرەو زەويى
 ھەل ھەريين ، ھە شەوو پۈژ نەما ، ئەو ھەلە كەس ئاگى لەكەس نامىنى ، ھە
 ھەموو كەسىك ھەر ھەوتى خۆى ئەدات ، ھە داواى پزگار بوونى خۆى ئەكات ، ھە
 خۆى ئەشارىتەو ھە ، لەو كەسو كارو خزم و خويشانەى كە لە جىھانا سەرو مالى خۆى
 بەخت ئەكرد لە پىگايانا ، ھەكو ئەفەرموى (يوم يقى المرء من اخيه) ئەو پۈژەى كە
 ھەموو كەسىك رەو ئەكات لە برا (وامە) و داىكى (وايە) و باوكى (وصاحبته)
 و ژنى (وبنيہ) و كورانى ، واتە كە ئەو پۈژە ھات ، كەس سەر كەسى ناپەرژى ،
 ھەكو دەرئەكەوى لە ئايەتى (لكل امرء منهم يومئذ شأن يغنيه) واتە ھەموو يەكئەك
 لەوان لەو پۈژەدا بە جۆرىكى وا خەرىك دائەمىنى ، كە سەر كەسى تىرى نەپەرژى .

ئەمە حالى مەردومە لەو پۈژەدا بەتئىكرائى ، ئنجا باسى حالى پىروادارو پىبىروا
 ئەكات ، لەو پۈژەدا ئەفەرموى (وجوه يومئذ) زۆر دەموچاو لەو پۈژەدا (مسفرة)
 پۈشن (ضاحكة) و دەم بەپىكە نىين (مستبشرة) و شادمانن ، چونكە بەرى پىروا
 كەردەو ھى جوانى خويان ئەبىينن (ووجوه يومئذ عليها غبرة) ھە زۆر دەموچاويش
 لەو پۈژەدا تەپوتۆزى خەم و خەفە تىيان بەسەرەو ھەيە (ترهقها قترة) پەشى
 داى پۈشيوون ، واتە : لە داماوئىدا پەش داگىرساوون ، چونكە بەرى كەردەو ھى

سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ (۱) وَاِذَا النُّجُوْمُ اُنْكَدَرَتْ (۲)

سوورهی (تکویر) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

کاتیک که پوژ پیتچرایه وه (۱) وه ده میک که نه ستیره کان تاریک بوون (۲)

سوورهی (تکویر) ه

مهکی به ، ۲۹ نایه ته ، ۱۰۴ ووته به

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوا له سه ره تای نه م سووره ته وه باسی هیندیک لهو به سه ره اتانه مان بو نه کات ،
که له سه ره تای پوژی دواپی به وه پووته دن ، تا کاتی لی پرسینه وه ، بو نه وه ی
نموونه به کمان له سامو ترسی نه و پوژه نشان بدات ، که هه موو که سیک چاکه و
خرابه ی خوی تیا دیته وه پی ، وه بهره هه ل نه گیری له سه ره فروقتلی فیلبازان ،
نه فه رموی :

(اذا الشمس کورت) کاتیک که پوژ پیتچرایه وه ، واته له بهر نه مانی هیزی
کیتشنه ، له شوینی خوی ترازا ، یا کووژایه وه سارد بووه وه •
(واذا النجوم انکدرت) وه ده میک که نه ستیره کان هه لوه ریینو که و تنه
خواره وه •

هه ر خوا خوی نه زانی نه و نه ستیرانه ی که هه ل نه وه ریین کامه ن ، نایا
نه ستیره کانی کومه له ی پوژیی نیمه ن ، یا نه ستیره کانی کاکه شانی نیمه ن ، که به
سه ده ا ملیون نه ستیره ن ، یا هه موو نه ستیره کانی ناسمانن ، که هه ر خوا نه زانی
چه ندن •

وَإِذَا الْجِبَالُ سَوَّيَتْ (۳) وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ (۴) وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ (۵) وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ (۶)

وہ حالیکہ کہ کیئوہ کان (وہک تۆز) چوون بہ حوادادا (۳) وہ ساتیک کہ مہورہ کان لہ باریین خران (۴) وہ کاتیک کہ جانہورہ ان کۆکرانہوہ (۵) وہ دەمیک کہ دەریاکان ھەلگىرسىتران (۶) .

(واذا الجبال سیرت) وہ ساتیک کہ کیئوہ کان لہبەر ترأزانی زهوی لہسەر چەمەرہی خۆی ، بوون بہ تۆز چوون بہ ئاسمانا .
(واذا العشار عطلت) وہ حالیکہ ھورہ کان لہ باریین خران ، بہھۆی نہمانی دەستووو باوی جارن ، کہ بارانیان ئەباراند (۶) .

(واذا الوحوش حشرت) وہ دەمیک کہ جانہورہ انو بانندہ ، کۆکرانہوہ ، واتہ لہ ترسی ئەو رۆژہ ، ھەموو لہ بېشەو ھیلانہی خۆیان ھاتنہ دەری ، وہ دوژمنایەتی ناو خۆیان لہبیرچووہوہ ترسیان لہ یەکتیری نہما ، ھەرۆک بېسیان لہ ئادەمیش نامینتی ، وہ خۆیان ئەکەن بہ ئاوەدانیدا .

(واذا البحار سجرت) وہ کاتیک کہ دەریاکان ھەلگىرسىتران .

ھەلگىرساندنی دەریا بہ دوو جۆر ئەبێ :

۱ - یا بەھۆی ئاگرى ناو زهوی یەوہ ئەبێ ، کہ لہ رۆژی دوايیدا لەت لەت ئەبێ و ئاگرەکەى دەرنەکەوێ ، وہ ھەرچى ئاوی دەریا ھەبە گری تێبەر ئەبێ و ئەبێ بہ ھەلمو ئەچى بەحوادادا ، ئەمەش کہ ناو زهوی ھەمووی ئاگرە ، ئەم رۆ بەتەواوی ئاشکرا بووہ ، وہ گەورەترین نیشانە لہسەر ئەوہ ، گەرۆ کلپەى کێوانی ئاگرین «براکین» ، کہ زۆر جار ، وہ لہ زۆر شوین بلیتسەى سەندووہو شاخو کێوی لەت کردووہ .

۲ - یا بہ تەقینى ھەرچى زەرپەى دەریاکان ھەبە ، ئەبێ ، وەك ئەم تەقینى زەرپەى کہ ئیستا ھەبە ، بەلام ئەم لہکۆی و ئەو لہکۆی؟! ئەم بہ تەقاندنی چەند زەرپەک تېینو تەووژمی ۱۰۰ ملیون تەن پەیدا بېی ، ئەگەر ھەرچى زەرپەى ئاوی

(۱) ئەم مەعنايەم لہ تەفسىرى فتح القديرى شوکانى و تەفسىرى احمد مظهر العظمى و

تفسیر القرآن الکریم کہ لەلایەن لیژنە یەکەوہ نووسراوہ - وەرگرتووہ .

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ (۱۰) وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ (۱۱)

وه کاتیک که نامه (ی کرده‌وه) کرانه‌وه (۱۰) وه ده‌میک که ناسمان پیچرایه‌وه (۱۱)

بی‌رہ‌حمی و دل‌رہ‌قی‌یهی گوژی به ر‌ه‌حم و دل‌نرمی به‌ران‌ب‌ر به‌کچ ، به‌راستی
نیسلام به‌مه خزمه‌تیک زور گه‌ورهی تاده‌می کرد نه‌خوازه‌لا می‌ینه .

(واذا الصحف نشرت) ده‌میک که نامه‌ی کرده‌وه بلاو‌کرایه‌وه ، وه هرچی
گوفتار و کرداری بیسی و ناشیرینی به‌نده‌گان هدیہ ناشکراکرا ، که نه‌مانه ناخوشترین
شته لای مردوم ، چونکه زور گونا‌هی وا هدیہ مردوم به‌بیر که‌وتنه‌وی تریق
نه‌بیتنه‌وه و نه‌تویته‌وه ، تنجا و ره‌ نه‌و گونا‌هانہ وایان لی‌بی هم‌وو که‌سک بیان‌زانی .
پتویسته ل‌س‌ر هم‌وو مسلمانیک بروای بی‌ که‌ شتیک هدیہ پتی نه‌ووتری
نامه ، وه هرچی کرده‌وی به‌نده‌گان هدیہ تی‌یدا نوسراوه ، وه له‌ ر‌وژی دوا‌یی‌دا ،
که‌ کرایه‌وه ، ی‌ک به‌یه‌ک نه‌و کرده‌وانه‌ نیشان‌ ن‌دات ، به‌لام نه‌مه که‌ بزاین نه‌و
نامه‌یه‌ چ‌ونه‌و له‌چی‌یه ، نه‌وه که‌س نایزانی خوا نه‌بی .

(واذا السماء كُشِطَتْ) کاتیک که ناسمان دامالینراو پیچرایه‌وه ، واته به‌روه ،

ژور و به‌روه‌خوار نه‌ما .

شیخ محمد عبده نه‌فهرموی مه‌بس له‌ناسمان پیچانه‌وه ، نه‌مانی به‌رده‌ی
بی‌ناگایی‌یه ، له‌سەرچاوان ، وه‌ک له‌سووره‌ی «ق» دا نه‌فهرموی «لقد كنت ، في غفلة
من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد» واته نه‌و به‌رده‌ی بی‌ناگایی‌یه‌ی
که‌ له‌ جیهانا به‌سەرچاوتانه‌وه بووه ، وه له‌ب‌ر نه‌وه ، ری‌ی راستان نه‌هدی ، وه
برواتان به‌م ر‌وژه نه‌نه‌کرد ، نه‌م‌ر‌و نه‌و به‌رده‌یه له‌س‌ر چاوتان لانه‌بری ، وه هرچی
شتیک که‌ برواتان پی نه‌نه‌کرد - نه‌م‌ر‌و چونکه به‌چاوی خ‌وتان نه‌ی‌بینن - بروای
پی‌نه‌کن ، له‌پاشا نه‌فهرموی نه‌م نایه‌تی نیریه ، به‌ران‌ب‌ری نه‌و نایه‌تی سووره‌ی
(ق)‌یه ، وه معنایان ی‌که .

شیخ نه‌فهرموی نه‌گ‌ر وانه‌بی نه‌بوا‌یه باسی پیچ‌ه‌وانه‌ی ناسمانی بخستایه‌ته
دوا‌ی باسی ه‌ل‌وه‌رینی ر‌وژو نه‌ستیره‌کانه‌وه که‌ سه‌ره‌تای ر‌وژی دوا‌یی‌یه ، نه‌ک
بیخستایه‌ته دوا‌ی باسی زیندوو بوونه‌وه و پرسینه‌وه .

وَاِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ (۱۲) وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ (۱۳) عَلِمْتَ نَفْسُ
مَا اَحْضَرْتَ (۱۴) فَلَا اُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ (۱۵) الْجَوَارِ الْكُنُوسِ (۱۶)

وه حهلیك كه دۆزهخ هه لگیرسیئرا (۱۲) وه ساتیک كه بههشت نزیك خرایه وه (۱۳)
(نهو حهله) هه موو كه سیک نه زانی كه چی تاماده کردووه (بو خوی له چاکه وه
خرابه) (۱۴) سویند ناخۆم بهو (نهستیره گه پوکا) نهی كه نه گه پینه وه (۱۵)
بهو وونده کانی خۆشاره وه کان (۱۶)

(واذ الجنة سعرت) وه ساتیک كه ناگری دۆزهخ هه لگیرسیئرا •

پتویسته له سهه هه موو مسلمانیک بر وای ببی كه شویتیک هه به تاماده کراوه
بو سزای گونا بهاران ، وه پنی نه لئین دۆزهخ ، وه نهو شوینه ناگر نه کسری به
ناگریك ، كه گه لئ له ناگری جیهان تیژترو گهرمتره ، وه تیین و نازاری بو جهسته
زۆرتره ، به لام ناگره كه چی یه و چۆنه؟ نایا به داره ، یا به نهوته ، یا به خه لووزی
كانه ، یا به شتیکی تره ، وه له ناگری جیهان نه چی یانا ؟ نهوه ههه خوا خوی
نه زانی •

(واذا الجنة ازلفت) وه حهلیك كه بههشت نزیك خرایه وه له چاکان ، واته
له پۆژیکا كه نهه کاره گهروه گه ورا نه پوو یاندا ، نهو حهله (علمت نفس ما حضرت)
هه بوو كه سیک نه زانی كه چی تاماده کردووه ، وه له پیتش خویا چی ناردووه بو
پۆژی دوایی له چاکه ، یا له خرابه •

وهك له سوورهی «الحاقة» دا باسمان کرد ، باو بووه له ناو عه ره با نه گه ره یه کیک
بی ویستایه سویند بغوات له سهه شتیکی ناشکرا ، نه بووت : «لا اقسام» واته سویند
ناخۆم كه نهه شته وایه ، واته نهوه نده ناشکرایه پتویست به سویند ناکات ، كه
نهه به راستی به قهه سویندیک پشتیوانیی قسه كه نه کات ، وهك له سوورهی
«واقعة» دا نه فه رموی « فلا اقسام بمواقع النجوم • وانه لقسم لو تعلمون عظیم ، انه
لقرآن کریم» (۱) تنجا خواه لیره دا له سهه نهو ده ستوروو باوه نه فه رموی (فلا اقسام
بالخنس • الجوار الكنس) سویند ناخۆم بهو نهستیرانهی كه ههروهك شهو پۆژی

(۱) واته سویند ناخۆم به شوینی نهستیره کان ، وه نهه سویندیک گه وریه
نه گه بزانی ، نهوه (ی به سرووش بو محمد دینه خواره وه) قورناتیکی

گه وریه •

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ (۱۷) وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ (۱۸) إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ (۱۹)

وه به شهو که پشت ههلهکات (۱۷) وه به بهیانی که ههناسه نه دات (۱۸)
بی گومان نهو قورنانه گوفتاری رهوانه کراویکی پایه بهرزه (که فریشتی
سرووشه) (۱۹)

جاریک بهدییمهن له گهل پوژا چهرخه یه کی زهویی نه کهن ، شهو به شهویش
نه گه پینه وه بۆ لای پوژه هلات تا له رووناکیی پوژا وون نه بن ، وهک حهوته وانهی
گه پوک •

• (واللیل اذا عسعس) وه به شهو له کاتیکا که پشت ههلهکات •

(والصبح اذا تنفس) وه به بهیانی له کاتیکا که شهبق نه داو جیهان روون
ته بیته وهو بی نه کهنی به دهم هه موو شتی که وه •

تهعبیریکی چهند جوان و دفرینه ؟ نه ئیت له ناو رووناکیی به ره به یانایت و
گویت له جریوهی چۆله که و قاسهی که وو دهنگی بلبل و خویندنی که له شیره •

به سویندی یه کهم دوو شت نه گه یهنی ، یه کهم که نه ستیره کان به بی سوود
مهزانی ، وه به چاوی ووردبوونه وه ته ماشایان بکن ، وه له ههلاتنو ناوابوونو
گه پانه وهو خوشاردنه وه یانا گه وره یی و دهسه لاتی خوا ببینن • دووهم که نه م
نه ستیرانه به خوا مهزانی نه گینا ناوا نه نه بوون و خوینا نه نه شارده وه •

به سویندی دووهم و سیههه نه گه یهنی که نه مانه به بی که لک مهزانی ، چونکه
له شهوا که پشت ههلهکات و نه روات ، لاچوونی نهو تاریکی بهی تیایه که به سهر
جیهانا هاتوه ، وه هه موو که سیتی خهریک کردوه له ئیش و کار ، وه له دهمه
دهمی به یانا که شهبق نه دات ، مزگینی تیایه به پوژیکی رووناک که مایه ئیانیکی
نوئی و جوولانه وهو ئیش و کاری تازه یه ، وه مایه ته و او کردنی کاروباری ناته وای
بیتشوه •

چونکه فریشتی سرووش نه م قورنانهی هیناوه ته خواری بۆ پیغه مبه ر ، وه
نهو نایهت به نایهت بۆی خویندۆتوه ، وه پیغه مبه ریش له دهمی نهوی وهرگرتوه ،
بۆیه نه فهرموئی : سویند به مانه (انه لقول رسول کریم) نه م قورنانه وه نه م باسی

ذِي قُوَّةٍ، عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ (٢٠) مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ (٢١) وَمَا
صَاحِبِكُمْ بِمَجْنُونٍ (٢٢) وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئُقِ الْمُبِينِ (٢٣) وَمَا هُوَ
عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ (٢٤) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (٢٥)

بههیزه ، لای خوای گهوره ، خاوهن پایهیه (٢٠) قسه ره وایه له ناو فریشتههنا
دهست پاکه (٢١) هاوړیکه تان (که محمده) شیت نییه (وهك تیهوه تهئین) (٢٢)
بی گومان (فریشتهی سرووشی) دیوه له ئاسۆی نمایانه وه (٢٣) وه نهو ،
چرووک نییه له گه یاندنی سرووشا (٢٤) وه نهو (قورئانه) قسهی شهیتانی ده رگراو
نییه (وهك پیئی تهئین) (٢٥)

پوؤی دواپییهی که له سه ره تایی نهه سووره ته وه ووترا ، ووتهی ره وانه گراو یکی
گه ورهیه ، که فریشتهی سرووشه ، که له خوا وه به خه لات بو پیغه مبهری هیتا وه (ذی
قوة) بههیزه له ژیریرو و بیرا (عند ذی العرش مکین) لای خوای گهوره خاوهن پایهیه
(مطاع ثم) قسه ره وایه له ناو کۆمهلی ژوو رووی فریشتههنا (امین) دهست پاکه له
سرووش بردنا بو پیغه مبهران .

ئهمه تا ئیره ، سیفه تی نهو نوینه ره بوو - که جبریلله - که سرووشی هیتا .
ئججا باسی نهو نوینه ره نهکات ، که سرووشی بو دئی که پیغه مبهره ، نه فهرموئی (وما
صاحبکم بمجنون) هاوړیکه تان شیت نییه ، واته نهو محمدهی که له منالییه وه له
ناوتانایه و هاوړیتانه ، وه تا ئیستا هیچتان لی نه دیوه ، ژیریرو و بییری به رزو
راستی و هیمنی و له سه رخوی نه بی ، ئیستا له ته مه نی چل سائیدا که نه ئی پیغه مبهرم
وه باسی پوؤی دواپی و هیندی شتی تری واتان بو نهکات ، که نه تان بیستووه ، چون
تهئین شیتته ؟ وه چون تهئین نهه قورئانه شهیتان پیئی تهئین ، واته شیت نییه ،
به لکو پیغه مبهریکی به راستییه وهك پیغه مبهره کانی پیتش خوئی ، وه فریشتهی
سرووشی ئه بینی و سرووشی لی وه نه گری ، وه کو نه فهرموئی (ولقد راه بالافق
المبین) به راستی محمد «جبریل» دیوه له ئاسۆی رووناکو نمایانه وه (وما هو علی الغیب
بضنین) وه محمد چرووک نییه له گه یاندنی سرووشی خوادا ، وه هر سرووشیکی
بو بی به ته وای نهی گه یه نی پی ته وهی شتیکی لی بشارتته وه ، نابینیت نهه هه موو
سه رکۆنانهی که هاتوونه ته سه ری له قورئانا یه کیتی وون نه کردووه ، وهك
سه رکۆنه ی سووره ی «عس» ه ، لهه جزمه دا . (وما هو بقول شیطان رجیم) وه نهوی

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ (٢٦) إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (٢٧) لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ، (٢٨)

ئەو بە کووێ ئەرپۆن؟ (٢٦) ئەو قورئانە ھەر نامۆزگارییە بۆ ھەموو جیھانیان (٢٧) بۆ ئەو کەسانەی کە ھەز ئەکەن بەرپرسی راستا برۆن لە ئێوە (٢٨)

کە قەسە لێ ئەکات ، لە بای رۆژی دوایی و بە ھەشت و دۆزەخ ، ھێچی قەسە شەیتانی دەرکراو نییە ، وەکو ئێوە پێی ئەتین ، (فاین تەزەبۆن) ئەو بە کوو ئەرپۆن ، واتە پێغەمبەر لە کووئ و ئەم بییرە ناقزلایانە لە کووئ : تا کەس بە لای راستە کدا ناچن کە محمد پێغەمبەرە ، وە ئەم قورئانە کە بە سەرتانا ئەخوینتەو ھەرموودە ی خوایە ، وە نامۆزگارییە بۆ ھەموو ئادەمی ، وەکو ئەفەرموئ (ان ھو الا ذکر للعالمین) ئەم قورئانە نامۆزگارییە بۆ ھەموو جیھانیان ، وە بییرخەرەو ھو شتیکە کە لە سروشتیان ھەبە وەك ئەرەزووی چاکە بێ ، بەلام ھەوس و ئەرەزوو ، یا نەخۆشیی کۆمەلایەتی لە بییری بردوونەتەو .

لەم ئایەتەو دەرئەکووئ کە قورئان لە مەککە ، وە لە سەرەتای ئیسلامەتی دا کە پێغەمبەر و مسلمانان لە ژێر ئەشکەنجە ی بێ پروا کانا بوون ، تا لە پاشا ناچار بوون بە ھەلاتن و کووچکردن بۆ «مەدینە» بانگ کردنیکی جیھانی بوو بۆ ھەموو جیھانیان ، ئەک وەك دوژمنەکانی پێغەمبەر و ئیسلام ئەتین : کە پێغەمبەر تا لە مەککە بوو ، ھەر ادعای پێغەمبەریەتی ، عەرەبی کردوو ، لە پاشا کە ھاتە مەدینە و بە ھێز بوو ، ئنجا ادعای پێغەمبەریەتی ھەموو جیھانی کردوو ، ئەمە ئەگەر وا بووایە ، ئەم جوۆرە ئایەتانە ھەر لە سوورەتە «مەدەنی» یە کانا ئەبوون ، کەچی ھەر لە سوورەتە مەککی یە کانا ھەن کە لە سەرەتای ئیسلامەتی یەو ھاتوونەتە خواری ، وەك ئەم سوورەتەو سوورەتی «یوسف» و (ص) و «قەلەم» نەخووزە لا سوورەتی قەلەم کە لە بەرە بەیانی ئیسلامەتی دا ھاتووتە خووزەو ، وە ئەفەرموئ «وما ھو الا ذکر للعالمین» .

ئنجا وەك ووترا ئەم قورئانە نامۆزگارییە بۆ ھەموو کەسێک ، کام کەس ؟ (لن شاء منکم ان یستقیم) بۆ ئەوانە کە ھەز بە چاکو ڕێگای راست ئەکەن لە ئێوە ، واتە قورئان نامۆزگارو بییرخەرەو ھەبە بۆ ئەو کەسانە کە بیانەوئ ، پێی راست بگرن ، بەلام ئەوانە کە نایانەوئ بە پێی چاکا برۆن ، وە ھەمیشە ئەرەزووی پێی خراپیان ھەبە ، قورئان کاریان تێناکات ، وە لە خەوی بێ ھۆشی

سورة الإنفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ (١) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَشَرَتْ (٢) وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ (٣)

سوورهی (انفطار) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

کاتیک که ناسمان لهت بوو (١) وه ده‌میتک که نه‌ستیره‌کان په‌رشوبلاو بوون (٢)
وه ساتیک که ده‌ریاکان تیکه‌لکران (٣) .

سوورهی (انفطار) ه

مه‌کمی‌یه ، ١٩ نایه‌ته ، ٨٠ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

نهم سووره‌ته وه‌ک سووره‌تی پیتشوو باسی نه‌و شتانه نه‌کات ، که له‌سه‌ره‌تای
روژی دوابی‌یه‌وه رووئه‌دهن ، به‌لام به‌کورت‌تر له‌و ، نه‌فه‌رموی (اذا السماء
انفطرت) کاتیک که ناسمان له‌ت‌بوو ، به‌م په‌نگه‌هیزی کیتشده‌نما ، وه‌ده‌ستووو
باوی لای ژووووو تیکچوو ، دیاره‌نه‌و حله‌ نه‌ستیره‌کان به‌شوینی خویانه‌وه
نامینن ، بویه‌فه‌رموی (واذا الكواكب انتشرت) حه‌لنک که نه‌ستیره‌کان که‌وته‌نه
خواره‌وه‌و بلاو بوونه‌وه ، دیاره‌نه‌و ده‌مه‌زه‌ویش نه‌که‌وئته‌ جووله‌جوول ، وه
ده‌ریاکان نه‌که‌ونه‌شه‌پۆل‌دان‌و ته‌کان خواردن ، به‌په‌نگیتی‌وا که‌ه‌موو به‌جاریک
تیکه‌ل‌بین ، وه‌ناوی شیرین‌و تال بچن به‌سه‌ر‌یه‌کا ، به‌لکو‌و ناوی ده‌ریاکان بۆ‌چهند
ده‌میتک ، هه‌رچی زه‌ویی هه‌یه‌دای‌پۆش ، وه‌کو نه‌فه‌رموی (واذا البحار فجرت)

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ (٤) عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَمْتَ وَأَخَّرْتَ (٥)
 يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ (٦) الَّذِي خَلَقَكَ؟
 فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ (٧)

وه حەلیك كه گوێره كان یه کالای کرانهوه (٤) (ئهو دهمه) ههموو کهسێک ئه زانی کهچی له پێشهوه ناردوووه (چیشی) دواخستوووه (٥) ئه ی ئادهمی چی تۆی تهفره داوه، به پهروهردگاری گهورهت؟ (٦) ئهو (پهروهردگار) هه که دروستی کردوویت و پێکی خستوویت و جیای کردوویتهوه (له گیان له بهرانی تر) (٧)

ساتیک که ده ریاکان تیکه ل کران به سه ریه کا ، دیاره ئهو حه له زه ویی تیک نه چی ، وه له ههموو لایه که وه له ت ئه بی ، وه هه رچی له ناویا بی ده رته که وی ، وه له میانه ی ئه وان هشا گوێری مردوو ه کانیش یه کالای ئه بنه وه ، وه کو ئه ئه رموی (واذا القبور بعثرت) کاتیک که گوێری مردوو ه کان یه کالای کرانه وه ، واته دوا ی ئه مانه ، ئیتر وه ختی زیندوو بوونه وه ی مردوو ان دئی ، وه ههموو که سیک کرده وه ی خۆی دیته وه ری ، وه کو ئه فرموی (علمت نفس ما قدمت واخرت) ئهو حه نه هه موو که سیک تی نه گات که چ کرده وه یه کی له پیش خۆیا ناردوو ه له چاکه و له خراپه ، وه چیشی دوا ی خۆی خستوو ه که به شوین یا بچن .

له دوا ی باسی رۆژی دوا یی که ده ستووری جیهانی تیا تیک نه چی ، وه ههموو که سیک به بهری کرده وه ی خۆی نه گات له چاکه و خراپه ، ئنجا بانگی ئادهمی نه کاتو پرسیا ری لی نه کات له هۆی بی فه رمانی بو خوا ، نه فرموی (یا ایها الانسان) ئه ی ئادهمی ژیری خاوه ن بییری بهرز ، که به ژیری و بییری خۆت ئاسمان و زه ویی رامی ژیر ده ستی خۆت کردوو ه ، وه بوویت به جی نیشینی خوا له سه ر زه وی (ما غرک بربک الکریم) چی فریبی داو بیته و یاخی کردوویت به پهروهردگاری گهوره و میهره بانی خۆت ، به په نگی که سستی نه که ییت له به جی هینانی فه رمانیا و سه ربیچی نه که ییت له گه تیا (الذی خلقک) ئهو پهروهردگاره ی که دروستی کردوویت (فسواک) وه پێکی خستوویت (فعدلک) وه ته حرو وینه ی تۆی له ته حری

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَبَكَ؟ (۸) كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالذِّينِ (۹)
وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ (۱۰) كِرَمًا كَاتِبِينَ (۱۱) يَعْلَمُونَ مَا
تَفْعَلُونَ (۱۲)

لەھەر وێنە یەکا کە خۆی ویستبیتی یەکی خستوویت (۸) وانی یە (کە تێی گە یشتوویت) بە تەسکو بێ پروایی ئەگەیت بە (پۆژی) پاداش (۹) بێ گومان چەند ناگادارتان بەسەرەو یە (۱۰) کە بەرپۆژو نووسەرن (۱۱) ھەرچی بکەن ئەیزانن (۱۲)

ھەموو گیان لەبەریکی تر جیاکردۆتەو (فی صورة ماشاء رکبک) لە جوانترین رێک و پێکترین شیوە یە کە خۆی پەسەندی کردووە ، یەکی خستوویت ، بەرەنگیتی وا کە ئاسمان و زەوی شەرمت لێ ئەکات ، واتە خوا یە کە ، کە ئەمەندە چاکە ی لەگەلا کردبیت ، وە ھەرچی پێویستتایی دابیت ، چۆن ھەروا بەرەنلات ئەکات و لیت ناپرسیتەو ، وە چۆن پاداشی چاکەت بە چاکە ناداتەو ، وە تۆتەت لێ ناسیتن لەسەر خراپە .

ئەنجا ھۆی ئەم یاخی بوونەمان ، بۆ باس ئەکات ، کە بێ پروایی یە بە پۆژی دوایی ، ئەفەرموی (کلا) ھیچ شتیکی وانی یە کە بێی بە مایە فریبخواردن و یاخی بوونت ، ئەگەر ئەم ھەموو میھرەبانی یەش ئەتیت کە لەگەنیا کردوویت ، ئەبوا یە ببوا یە بە جەو کیتشت بۆ پروا کردن بە پۆژی دوایی ، کە پۆژی پاداشە ، کەچی ئەوی لێی ئەترسیت و بیرت نەکەو یتەو ، ئەو پۆژە یە ، کە ئەمەش مەعنا ی پروا نەکردنە بەو پۆژە ، وەکو ئەفەرموی (بل تکذیبون بالذین) بەتکو بێ پروایی ئەنوین بە تۆلەو سزای دوا پۆژ ، واتە ھەر بە سەرکیتشی و ئارەزوو ، لائەدەن لە سروشتی خۆتان ، وە لەو ی کە بە سروشت بۆی ئەچن لە بوونی خواو پۆژی پرسینەو و سزا ، ئەگینا جارێک دلتان دانەجەکی ، وە لە ترسی ئەو پۆژە خۆتان لە شتی خراپ ئەگتیرایەو ، لەگەل ئەمیشە وا مەزانن کە ھەرچی بکەن ئەروا وون ئەبێ (وان علیکم لحافظین) بێ گومان چەند فریشتە یەکی ناگادارتان بەسەرەو یە (کرما) پاکن لە ھەموو رۆو قین و شت لەبیر چوونەو یە کە (کاتبین) نووسەری گوفتارو کردارتانن (یعلمون ما تفعلون) ھەرچی بکەن لەچاکەو خراپە ئەوان

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (١٣) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ (١٤)
يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ (١٥) وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ (١٦)

بهراستی چاکان له ناو بههرمهندی دان (١٣) و بهدکاران له دۆزهخان (١٤) له پوژی پاداشدا نهچنه ناویوه (١٥) وه نهوان لئی دهرناچن (١٦)

تهیزانزو تاگیان لئییه •

پتیوسته لهسر ههموو مسلمانیک بهلکو لهسر ههموو پرواداریک ، بروای بیی بهمه ، که ههرچی گوفتارو کرداری بهندهگان ههیه ، لهخوا وون نابیی ، وه ههمووی نهوسری و ههل نهگیری ، بو پوژی خوئی ، تا کس نهتوانی حاشا بکات لههیچ کردهوهیهکی ، بهلام پتیوست نییه بزانیین تم نووسیینه چون چونییه ، نایا به قهلهمو کاغزه ، وهک لای خویمان - که نهمه دووره - یاخو گوفتارو کردار نهقش نهبهستی له عالمی ئهرواح و پهردهی غهیبوا نهمینتهوه ، وهک مانهوهی نووسیین لهسر کاغز ، یا دهنگ لهسر شریتی تسجیل و دییمه لهسر لهوحی قتراف و شریتی سیینهما ، نهگهه راستت نهوی نهمه ههر خوا خوئی تهیزانی ، بهلام نهمه تهیی بزانیین که هیچ شتیگمان لای خوا وون نابیی ، به پهنگیکی وا که له پوژی خویا کس نهتوانی حاشای لئی بکات •

لهپاش ئهوهی گه یاندى که نهترسان له پوژی دوايي هیچ هویهکی نییه ، ته نیا بیی پروایی نهبی ، تنجا باستیکی ئهوپوژه نهکات، ئهفهرموی (ان الابرار لفي نعيم) بیی گومان چاکان له ناو بههرمهندی دان (وان الفجار لفي جحيم) و بهدکاران له دۆزهخان (يصلونها يوم الدين) له پوژی پاداشدا نهچنه ناویوه (وما هم عنها بغائبين) وه نهوان لهو دۆزهخه دوور ناکهونهوه ، واته ئهی ئادهمی هیچ شتیکی وا نییه له لایهین خواوه که بیی بهمایهی فریب خواردن و یاخی بوونت ، بهلکو به پیچهوانهی نهمه پوژیکی واتان له پیشهوهیه که لئی بترسن •

لهپاش باسی پوژی دوايي و نهو نازارو سزایانهی که تووشی یاخییان نهبی ،

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ؟ (۱۷) ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ؟ (۱۸)
 يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ، وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ (۱۹)

تۆ چووزانییت که پۆژی پاداش چییه؟ (۱۷)، دووباره چووزانییت که پۆژی پاداش
 چییه؟ (۱۸)، پۆژیکه که هیچ کس هیچی به دهست نییه بۆ هیچ کس ، وه فرمان
 لهو پۆژهدا هەر بۆ خوایه (۱۹)

ئىجا باسى توندو تىيزى و سامى ئەو پۆژه ئەكات ، ئەفەرموى (وما ادراك ما يوم
 الدين) تۆ چووزانییت که پۆژی پاداش چییه؟ (ثم ما ادراك ما يوم الدين) دووباره
 چووزانییت که ئەو پۆژه چییه؟ واتە ئەمە زۆر سەیره ، که بى موبالاتى بکەیت ،
 وه کو تىى گەشتىت و پىى پزگاريت بۆ دۆزى بىته وه وايه ، له گەل ئەميشه
 که تىى نه گەشتوویت ، وه نازانىیت که ئەو پۆژه چ پۆژىكى رەشو کاتىكى
 تەنگ و چە ئەمەيه (يوم لاتملك نفس لنفس شيئا) ئەو پۆژهى که هیچ کەس تىک
 دەسەلاتى هیچ شتىكى نییه که بۆ هیچ کەس تىكى بکات ، واتە نه ئەتوانى گوناھىكى
 لەباتى هەل بگرى ، وه نه ئەتوانى بى بارىزى لەسزاو ناخۆفى يەك (والامر يومئذ لله)
 وه هەرچى هەيه لهو پۆژهدا هەمووى هەر به دەست خوايه .

سُورَةُ الْمُطَفِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ (١) الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَىٰ

سوورهی (مطففین) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

وای بۆ ترازووبازان! (١) ئەوانەیی که پیتوانه بکهن له

سوورهی (مطففین) ه

مهککی به ، ٣٦ نایهته ، ١٩٩ ووتهیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

دهستوری قورتانه ، ئەو سووره تانهی که مهککین هەر ههوول ئەدهن بۆ دامه زانندی بیروباوهیری مهردومو جێگیرکردنی بنیاتی ئیسلامهتی ، بهلام باسی مهسهلهی شرعی ، یا رهووشتو خوویی ، لهو سووره تانهدا ئەکرین که له مدینه دینه خوارهوه ، که دهولهتی ئیسلام پێکدای ، وه ژیانکی کۆمهلایهتی دهست پێتهکات به پێی دهستوری ئیسلام ، وه ئەژیر سێبهری ئەوا ، له بهر ئەوه باسی ترازووبازی ئەم سوورهته مهککی یه دا جێی ووردبوونهوهیه .

را ده نه کهوێ که ترازووبازی زۆر باوبوو له مهککهدا ، له کاتی هاتنی ئایینی ئیسلامدا ، وه گهله زۆر نالاندوو یهتی به دهست ئەم دهردهوه ، نه خوازه لا که کللی ده رگای بازرگانی و کڕین و فرۆشتنیش هەر به دهست دهوله مندو خواهن پلهو پایهکانی مهککهوه بووه ، که هه موو سالتیک کاروانیان له هاوینانا چوه بۆ شامو له زستانانا چوه بۆ یهمن ، وه هەرچی پێویست بوو پێ هیناویانه بۆ مهککه ، وه به تاره زووی خویان فرۆشتوو یانه ، وه هەر به زۆرو که له گایی ، که میان داوه له باتی زۆرو ، زۆریان وه رگرتوو له بهرانبهری که ما، وه که نه فهرموێ (ویل للمطففین الذین) وای بۆ ئەو ترازووبازانهی (اذا اکتالوا علی

النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (۲) وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (۳)
 أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ؟ (۴) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ (۵) يَوْمَ يَقُومُ
 النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ؟ (۶)

سەر (مالى) مەردوم بەتەواۋىيى ۋەرى ئەگرن (۲) ۋە كاتىكىش بۆيان پىوانە يا كىشانە
 بىكەن كەمىيان ئەدەنى (۳) ئايا ئەوانە نازانن كە زىندوو ئەكرىنەۋە (۴) لە رۆژىكى
 گەورەدارە (۵) رۆژىك كە مەردوم لەبەر بارەگىي پەرۋەردىگارى جىهانىيان دا ئەۋىستىن (۶)

الناس يستوفون) كاتىك كە لە مالى مەردوم شتىك پىوانە بىكەن بۆ خۆيان بە
 زىادەۋە ، پىوانەي ئەكەن ، ۋە بە زۆر ئەيىبەن ، ۋەك ۋوتەي «علي» ئەيگەيەنى
 (واذا كالوهم او وزنوهم) ۋە كاتىكىش كە لەمالى خۆيان بۆيان پىوانە ، يا كىشانە
 بىكەن (يخسرون) كەمىيان ئەدەنى ، بىئەۋەي يەكىك بتوانى قسە بىكات ، چوونكە
 ناچار بوون بە ۋەرگرتنى .

بەئى ئىسلامەتى ئەم زۆرو ستەم دەستدرىزىيەي زۆر پىگران بوو ،
 ھەرچەند ھىشتا دەستە جەۋى ژيانى كۆمەلەيە تىشى ۋەرنەگرتبوو ، تا رىكى بىغات
 بە پى شەرىعەتى خۆي ، ۋە بە ھىزى قانۇن ۋە ياساى دەۋنەت بەراۋوردى بىكات ،
 بەلام بەم سوۋرەتە گەلى ، بىتدار كىردەۋە ، ۋە گەورەكانى مەككەي ، پىشەكىي
 داچئەكاند ، ۋە پىي فەرموون (الا يظن اولئك) ئايا گومان نابەن ئەۋ ترازووبازانە
 (انهم مبعوثون ليوم عظيم) كە زىندوو ئەكرىنەۋە لە رۆژىكى گەورەي بەساما ، (يوم
 يقوم الناس لرب العالمين) رۆژىك كە ھەرچى مەردوم ھەيە تيا ئەۋىستىن ، ۋە ھەموو
 بەترسو لەرزەۋە چاۋەچاۋى فەرمانى پەرۋەردىگارى ھەموان ئەكەن ، واتە يەكىك
 ترازووبازىي ئەكات ، كە پرواي بە رۆژى زىندوو بوۋنەۋەۋە لى پىرسىينەۋە نەبى ،
 ئەگىنا ھەركەستىك چ جاي بروا «يقين» بەلكو ھەر گومانىكىشى بىي بەر رۆژە ، دىيى
 ناكات لە مەردوم لە پىوانەۋ كىشانەدا .

لە جىيەك ئەمە تۆلەي ترازووبازان بىي - كە نە شتىكى زۆر ، كەمىك ئەدۇن -
 نەبى تۆلەي ئەۋ كەسانە چۆن بىي كە بە زۆرو ستەم مالى مەردوم داگىرئەكەن ، ۋە

كَلَّا! إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِّينٍ (۷) وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّينٌ؟ (۸)
 كِتَابٌ مَرْقُومٌ (۹) وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ (۱۰) الَّذِينَ يُكذِّبُونَ
 بِيَوْمِ الدِّينِ (۱۱)

ئەگەر ! بەراستی نامەى بەدکاران لەناو دەفتەریکی بەستی پەشایە (۷) تۆ چوو زانییت
 ئەو دەفتەره چی یە ؟ (۸) دەفتەریکی نووسراوه (۹) وای لەو پۆژەدا بۆ بێ پروایان ! (۱۰)
 ئەوانەى که پروا ناکەن بە پۆژی پاداشدانەوه (۱۱)

• بە سەر و بەرەوه ئەیخۆن •

تائیتستا ناوی ئەمانەى برد بە ترازو باز ، ئنجنا ناویان ئەبات بە بەدکردار
 ئەفەرموی (کلا) با پەشیمان بنهوه لە ترازو بازیی ، ئەگینا لە بەدکاران ئەژمیرتین ،
 که (ان کتاب الفجار) بەراستی نامەى بەدکارانیش (لفی سَجِّين) لەناو دەفتەریکی
 پەستی پەشی ناشرین دایە که تەرخان کراوه بۆ گوناھباران (وما ادراك ما سَجِّين) تۆ
 چوو زانییت ئەو دەفتەره چ دەفتەریکی ~~پەشی~~ و ناشرینە ؟ ناوی هەرکەسیکی تیا
 دانرا ، نیشانەى بەدبەختی یەتی ، ئنجنا بسی ئەو دەفتەره ئەکات ئەفەرموی (کتاب
 مرقوم) دەفتەریکی نووسراوی نیشانە کراوه بە نیشانەى تۆلەو سزا •
 ئەم تەعبیرە وهك تەعبیری ئەمرۆ وایە که ئەتین : ناوی فلان چووہ ناو
 دەفتەری پەشەوه •

لەدوای هەر پەشە کردن لە ترازو بازان ، بە تیا تەتی «ویل للمطففين» ئنجنا
 دووبارە هەر پەشەیان لێ ئەکاتەوه ، بە جۆریکی گەورە تر و فراوان تر لەوانیش و لە
 گوناھبارانی تریش ، ئەفەرموی (ویل یومئذ للمکذبین) دۆزەخ لەو پۆژەدا بۆ
 بێ پروایان (الذین یکذبون بیوم الدین) ئەوانەى که پروا ناکەن بە پۆژی پاداش ،
 که پۆژی دوایی یە ، ئنجنا ئەم پروانە کردنەیان بە ئینکاری ئەو پۆژە بێ ، بە ئاشکرا ،
 یا بە بێ موبالاتی یان بێ دەربارەى •

ئەمە ئاشکرایە لە هەموو کەسێکەوه ، یەکتێک ئەگەر بە راستی پروای بێتی بە
 پۆژی دوایی و پرسینەوه ، هەرگیز گوناه ناکات ، وه ئەگەر کردی زۆر زوو

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (۱۲) إِذَا تُلَّيَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا
قَالَ: أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۱۳)

كەس ئەو پۆژە بە درۆ نازانی مەگەر ھەموو ستمكارىكى گوناھبار (۱۲) كاتىك كە نايەتانی ئىمەى بەسەرا بخوینریتەوہ ئەلئى : (ئەمانە) قسەى پروبووچى پيشينانن (۱۳)

بەشىمان ئەبیتەوہ ، كەوايوو ھەركەستىك ، كە بەبئى پەروا گوناھ بكاتو دریزەى بئىبدات ، ئەوہ مەعنای واىە كە پروای بە پۆژى دواىى نىيە ، لەبەرئەوہ خوا گوناھ كردنو زۆرو سستەم دەستدریژیى ، گئىرا ، بەنیشانەى بئىسرواىى ، فەرمووى (وما يكذب به) ھىچ كەستىك ئەو پۆژە بە درۆ نازانى (الاكل معتد ائيم) مەگەر ئەوانەى كە دەستدریژیى ئەكەن بۆ ماف «حق»ى مەردوم ، وە خوويان گرتووە بە گوناھو دەستدریژیىيەوہ ، واتە ئەوانەى كە دادپەرستن ، وە لە پئىى راست لانادەن ، وە لەو سنورەى كە خوا دایناوہ بۆيان ، ناچنە دەرەوہ ، بۆ ئەوانە ئاسانە بپرواكردن بە پۆژى دواىى ، بەئكو بەھرەى لىوەرئەگرن ، وە يارمەتىيان ئەدات بۆ ئەو پەووشتو خووەى كە لە سەرىنى ، بەلام ئەو كەسەى كە پەردەى پەش بەسەر چاوو دئىا ھاتىئى ، وە خووى گرتبئى بە زۆرو سستەم دەستدریژیىيەوہ ، بۆ ئەو كەسە زۆر گرانە بپرواكردن بە پۆژى دواىى ، بەئكو ھەر ناگونجئى ، چونكە نايەوئى لەم پووہوہ بىسەر بكاتەوہ تىبگات ، چونكە ئەگەر پرواى بەو پۆژە ببئى ، ئەبئى گوناھ نەكاتو زۆروسستەمى نەمىئئى ، يا ئەگەر بشىمىئئى ئەبئى بە زۆرو سستەمى بزانتى ، وە خۆى بە زۆردارو ستمكار بزانتى ، كە ئەمانە ھىچى بۆ ئەو دەست نادات ، ئنجا لەبەرئەمانە ھەرچەند باسى پۆژى دواىى بۆ بكرئى ، پئى پئوہ ئەنئى ، وە نايەوئى پرواى بئىبكات ، وە ئەگەر جارئىك نايەتئىكى قورئانى بۆ بخوینریتەوہ كە باسى پۆژى دواىى و ئازارو سزای ئەو پۆژە بكات ، ئەبئى بئى ئەمانە ، باسە نووسراوہ پروبووچەكانى پيشينانن ، وەكو ئەفەرموئى (اذا تلى عليه آياتنا) كاتىك كە نايەتانی قورئانيان بەسەرا بخوینریتەوہ ، لە باسى پۆژى دواىى و ئازارو سزای ئەو پۆژەدا (قال : اساطير الاولين) ئەلئى : ئەمە داستانى پروبووچى پيشينانە ، لەم گوئى وەرئەگىرئىو لەوگوئى فەرامووش نەكرئى ، وە ئەلئى كئى گوئى ئەداتە ئەم

كَلَّاۤ اِ بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْۙ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ (۱۴) كَلَّاۤ اِ

نەە وانى يە : بەلكو ئەوئى كە ئەيانكرد (لەخراپە) بەردەى هیناوە بەسەر دلیانا (۱۴)
نەە بەراستی

جۆره قسانە ؟ ، ئەى ئەوہ فلان و فلان بۆ گۆئى نادنەنى ، تا ئیمەش چاویان
لئبکەین ، دیارە ئەوانیش لەدلا بەلایانەوہ وایە ، کە قورئان قسەى پرۆبووچە ،
با بەزبانیش نەیتین ، ناینیت هەرچی خواو پیغەمبەر پێى ناخۆش بێى ئەوہ ئەکەن ،
وہ لە هیچ ناگەریتنەوہ (کلا) نەە ، وانى يە ، بەلكو قورئان نامەىەكى راست و
دروستە ، سەرچاوەى هەموو خۆشەختى يەکە ، دەرمانى هەموو دەرديكى پەووشت و
خووبى يە ، هەرچی بە پێى ئەو پەفتار بکات مروقى تەواوہ ، وە هەرچیش لئى
لابدات ، لە پێى مەردايەتى دوورنەکەوئیتەوہ ، بەلام ئەم بێ پروایانە بەهۆى باوى
ناشرین و پەووشت و خووى خراپ و هاو دەمى خراپەوہ ، بەردەى پەش هاتووہ بەسەر
دلى و دەروونيانا ، وەکو ئەفەرموئى (بەل ران قلوبهم ماکانوا یکسبون) بەلكو ئەو
کردهوہ خراپانەى کە ئەیان کەن بەردەى هیناوە بەسەر دلیانا ، وە نایەئى تى بگەن •
هەموو مروقتیک ، بە سروشت چاک و خراپ لەیەک جیائە کاتەوہ ، وە هەموو
خراپەىەک ، لەپیتشەوہ سامىکى هەیه ، یەکەمجار مەردوم کە پرووى تى ئەکات ، سلى
لئ ئەکات و ئەسەمیتەوہ ، بەلام لەباش چەند جارێک بەرە بەرە چرای دلى و دەروونى
نەکووژیتەوہ ، وە سامەکەى کەم ئەبیتەوہ ، وە ئارەزووى خراپە کردنى زۆرتر
نەبى ، تا وای لئ دى ئیتر ناتوانى دەستى لئ هەنگرئى ، بەلكو هەر نایەوئى شتىکى و
ببیت کە ئەو جۆره رابواردنەى لئ تىک بەدات ، بەلام لەگەل ئەمیشە لەدلا هەر پروای
بە چاکە و خراپە هەیه ، وەئى ئەم ئەیهوئى لە بېر خۆى بباتەوہ ، لەبەر ئەوہ نایەوئى
هەرگیز قسەىەكى باش ببیت ، یا پیاویکى مسلمان ، یا زانایەكى قسەزان ببینیت ،
چونکە لە چاوپیکەوتنى ئەمانە ، دلى دانەچلەکنى ، وە بپروا و پەووشت و خووى
بەرزى ، بېرئەکەوئیتەوہ ، ئەو حەلە لە دەروونا دلتەنگ ئەبى •

ئنجأ ناخو ، ئەم بێ پروایانە بەم جۆره رزگاربان ببى (کلا) نەخیر
رزگاربوونیان نى يە ، وە هەموو لەپوؤى دوايى دا ، لەشوتنى پەست و ناخۆشى وادا

لَهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا
الْجَحِيمِ (۱۶) ثُمَّ يُقَالُ: هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكَذِّبُونَ (۱۷) كَلَّا
إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبِرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (۱۸) وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُونَ (۱۹)

ئەوان لەو ڕۆژەدا ، دوورخراوەن لەببینی پەروردگاریان (۱۵) لەپاشا ئەوان ئەچنە
دۆزەخەو (۱۶) ئنجا پێیان ئەووتری ئەمە ئەوێهە کە پڕواتان پێنەئەکرد (۱۷)
بەراستی نامە (کرداری) چاکان لەناو دەفتەریکی بەرزایە (۱۸) تۆ چووزانییت
ئەو دەفتەرە چییە؟ (۱۹)

ئەبن ، کە لەمبەرەبانیی خوا پێبەش بن ، وەکو ئەفەرموی (انهم عن ربهم يومئذ
لمحجوبون) ئەو گوناھبارانی دلرەشانە لەو ڕۆژەدا پێبەشن لەببینی پەروردگاریان ،
چونکە لەجیهانا ھەرگیز خویان بپیرنەکەوتۆتەو ، وە یادیان نەکردوو ، کەواتە
لەڕۆژی دوايشا ، لەھەموو جۆرە مېھرەبانییەکی ئەو پێبەش ئەبن ، وە لەدوای
دەرکردنیان لەقابی مېھرەبانیی خوا ، ئنجا بەجاریک فری ئەدرێنە ناو دۆزەخەو ،
و دکو ئەفەرموی (ثم انهم لصالوا الجحيم) لەپاش نائومیدییەکی ئیجتگاریی ئنجا
ئەچن بۆ دۆزەخ (ثم يقال) لەپاش چوونە ناوی ، پێیان ئەووتری (هذا الذي كنتم به
تکذبون) ئەمەییە ئەو ناگری دۆزەخی کە لە جیهانا پڕواتان پێنەئەکرد .
چەند ناخۆشە بۆ مەردوم دواي ئەوێ کە تووشی تۆلەیک بوو ، گوناھەکانی
بدرێنەو بە چاوا وەک لێرەدا .

لەدوای باسی ڕوویەری خراپان ئنجا باسی ڕوویەری چاکان ئەکات
ئەفەرموی (کلا ان کتاب الابرار) بەراستی (۱) نامە کرداری چاکان (لفی علیین) لە
ناو دەفتەریکی گەورە بەرزایە ، کە تەرخان گراوہ بۆیان (وما ادراك ماعليون)
تۆ چووزانییت ئەو دەفتەرە چ دەفتەریکی پاکو تەمیزو بە فەرە؟ ناوی ھەرکەسیکی
تیا دانرا ، ئەو نیشانی هاتو خوشبەختییەتی ، ئنجا باسی ئەو دەفتەرە ئەکات

(۱) ئەم تەفسیرە نیشان ئەدات کە «کلا» لەم نایەتەدا بە معنا «حقاً» وەک لە

تەفسیری قامسی دا ئەفەرموی .

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ (۲۰) يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ (۲۱) إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي
 نَعِيمٍ (۲۲) عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۲۳) تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ
 نَضْرَةَ النَّعِيمِ (۲۴) يُسْمَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ (۲۵) خِتَامُهُ
 مِسْكٌ ، وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ (۲۶)

دەفتەریکی نوسراوی (ی ئەمەندە بەفەر) ۲۰، نزیکانی بارەگا ، تەماشای ئەکەن (۲۱)
 بئى گومان چاکان لە (نازو) بەهرەمەندی دان (۲۲) لەسەر تەخت و بارەگاوه تەماشای
 ئەکەن (۲۳) ئەبى نىیت لەپوخساریانا پاراویى خۆش گوزەرانىی (۲۴) شەرابى پاکى
 سەر بەمۆریان دەرخوارد ئەدرى (۲۵) کە دواقومی بۆنى میسکە ، بۆ ئەوه با پێش
 دەستی بکەن پێش دەستی کەران (۲۶)

ئەفەرموی (کتاب مرقوم) دەفتەریکی نووسراوی نیشانەکراوه بە نیشانەى پاداش و
 میهرەبانىی (یشەدە المقربون) دەستە دەستە فریشتەو نزیکانی بارەگا تەماشای
 ئەکەن .

لەدواى ئەوهى کە فەرمووی هەرچى کردەوهى چاکان هەیه دانه نرى لەناو
 دەفتەریکی جوانى بەرزى بە فەرا ، ئنجا باسى ئەو شتانه ئەکات ، کە دەست چاکان
 ئەکەوى لەپۆژى دواى دا ، ئەفەرموی (ان الابرار لفي نعيم) چاکان لەناو نازو
 خۆشیی و بەهرەمەندی دان ، ئنجا باسى هیندیك لەو خۆشیی و بەهرەمەندی بە ئەکات ،
 ئەفەرموی (على الارائك ينظرون) لەسەر تەخت و بارەگاوه پال ئەدە ئەوهو تەماشای
 ئەو خۆشیی و بەهرانه ئەکەن کە خوا پێى داوون (تعرف في وجوههم) ئەبینیت لە
 پوخساریانا (نضرة النعيم) پاراویى خۆش گوزەرانىی (يسقون من رحيق مختوم)
 شەرابى پاکى خۆشى سەر بە مۆریان دەرخوارد ئەدرى (ختامه مسك) کە دوا قومی
 بۆنى میسک ئەدات، واتە وهك شەرابى دنیا بۆگەن و تییژو ناخۆش نى، (وفي ذلك)
 بۆ ئەم خۆشیی و نازو میهرەبانىیە (فليتنافس المتنافسون) با دەست پێشکەریی بکەن
 دەست پێشکەران بە کردەوهى پاک و ئیشى چاک ، واتە هەوولدان و دەست پێشکەریی
 ئەبى بەچاکى و پاکى و خواپەرستى بئى بۆرە زامەندیى خواو گەشتن بە نازو بەهرەى
 بەهەشت ، ئەکە بە دزیی و ترازو بازىی و زۆرو سستەم و خۆین مزیی بئى ، بۆ

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ: (۲۷) عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ (۲۸) إِنَّ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ (۲۹)

تیکەل کراوی ، لە (ناوی) تەسنیمە (۲۷) کانی یەك که نزیکان (ی بارەگا) لێی
نەخۆنەوه (۲۸) بێ گومان ئەوانەى که بەدکار بوون بێ ئەکەن بەوانەى که برۆیان
هێنا بوو (۲۹)

دەوڵەمەندیی و پەزنامەندیی مال و منال •

زۆر سەیرە دەست پێشکەریی لە کاروباری پۆژی دواى دا گیان بەرزو پووناك،
وہ سەر زەوی پاکو ئاوەدان ئەکاتەوه، بەلام دەست پێشکەریی لە کاروباری جیهانی دا،
گیان پەستو تاریک ، وە سەر زەوی پێسو وێران ئەکات ، وە جیهان ئەکا بە
گۆمیکى پۆگەنى پر لە کرم و مار که هەمیشە یەکتەریی بخۆن •

لە پاش باسی شەرابی بەهەشت و بۆنى خۆشى ، ئنجا باسی ئەو ئاوە ئەکات
کە تیکەلێ ئەکەری ئەکاتی خواردنەوه یا ، ئەفەرموی (ومزاجه من تسنيم) ئەوی که
نەگەل ئەو شەرابەدا تیکەل ئەکەری ئاویکە که سەرچاوەکەى ناوی «تەسنیمە» وە
ئەشوینى بەرزو بئەندەوه دیتە خوارەوه ، واتە ئەگەر یەکتە بێ یەوی شەرابی
بەهەشت بە روونی بخواتەوه ، لەو ئاوەى تیکەل ئەکات ، چ سەرچاوەیەك ! (عینا
یشرب بها المقربون) سەرچاوەیەك که هەر چاکان لێی ئەخۆنەوه •

ئەم نازو میهرەبانیانەى که باس کرا هەموو کەسێک لە دنیا دا ئارەزوویان
ئەکات و هەووتیان بۆ ئەدات ، بۆیە خواش ناو بەناو باسیان ئەکات ، تا هەموو
مسلمانێک بە تەنیا بێ و هەووتیان بۆ بەدات ، بە کردەوهی چاک ، ئەمە لە کاتێک
کە نازو بەهەری بەهەشت لەهێ دنیا بچێ ، ئنجا وەرە ئەگەر هەزاران جار باشترو
چاکترو خۆشتەر بێ ئەبێن مەردوم چۆن هەووتی بۆ بەدات و کۆششی بۆ بەکات •

دواى ئەوهی که باسی چاکان و خراپانی کرد لە گەل باسی پاداش و تۆلەیان لە
پۆژی دواى دا، ئنجا باسی کردەوهی خراپان ئەکات لە گەل چاکان لە جیهان و کردەوهی
چاکان لە گەل خراپان لە پۆژی دواى دا ، ئەفەرموی (ان الذين اجرموا) ئەوانەى که
بەدکردار بوون ، وە دێیان لە عاستی دینداران پەشو گویان لە بیستنی قەسەیان
کەربوو (کانوا من الذين آمنوا يضحكون) کاتیک بوو ، بێ ئەکەن بەوانەى که

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ (۳۰) وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ (۳۱) وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا : إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ (۳۲)

وه كاتيك كه به لايانا برۆيشتنايه چاويان لى دائه گرتن (۳۰) وه كاتيكش بگه رانايه ته وه بۆ لاي كەس و كارىان ، به شادمانىي ئه گه رانه وه (۳۱) وه حەلىكيش كه بياندينايه ئه يان ووت : ئەمانە گومران (۳۲)

بروایان هینابوو ، بۆچی ؟ چونکه كاتيك كه پیغه مبهری نیسلام هات ، گه و ره بچووك گومراو سەرگهردان بوو ، كەس نه بوو بانگی حەق بدات به گوئیچكەى مردوما پیغه مبهر خۆی نه بێ ، له پاشا چەند مستمانیكى ره شو و ووت پهیدا بوون كه به په نهانیی بروایان هینابوو ، به لام له ترسی گه و ره دهستداره كان ، نه یان ئه وئیرا بروا كه یان ئاشكرا بكن ، یا رێ نموونی به كى ئه و بێ بروایانه بكن ، مه گه ر به نه ئینی ، گه و ره زۆرداریش - له بهر ئه وه ی كه یاخی به به هۆی زۆرداریی و دهستداریی خۆیه وه - هه می شه پێكه نیی دێ به و هه ژاره بێ ده سه لاتانه ی كه له سه ر بیرو با وه ری ئه وان نیین ، نه خوازه لا كه بانگی شیان بكن بۆ سه ر بیرو با وه ری خۆیان ، ئنجا ههروهك بێ بروا كان پێ ئه كه نیین به مستمانه كان (واذا مروا بهم يتغامزون) وه كاتيكش كه به لايانا برۆيشتنايه چا و برۆیان لى دائه گرتن به گاتته وه (واذا انقلبوا الى اهلهم) وه حەلىكيش بى بروا كان بگه رانايه ته وه بۆ نا و مال و مناتیان (انقلبوا فكهين) ئه گه رانه وه به پێكه نیین و گاتته كردنه وه ، وه ئه یان ووت ئه م مستمانانه زۆر سه یرن ئه ئین هه ر هاوار له خوا بكن ، وه ئه و شتانه ی كه له ته وانای ئاده میی دا نیین هه ر داوا له خوا بكن ، ئه ی بته كان ، ئه ی بیرو گوڤه كان بۆ كوێ چوون ، یا گه و ره كان و تكا كه ره كان چى یان لى هات؟ كه هه زاران جار به ده نگمانه وه هاتوون ، وه هه زاران كاری گرنك و گه و ره یان بۆ كردوین ، نه گه ر به قسه ی ئەمانه بێ ئه بێ بیجگه له خوا هیه چ شتیكى تر كه تكى نه بێ (واذا راوهم) وه حەلىكيش كه چاويان به مستمانه كان بگه وتايه (قالوا ان هؤلاء لضالون) ئه یان ووت ئەمانە گومران ، چونکه له رتی باووباییری خۆیان لایان داوه ، وه له سه ر دینی خۆیان نه ماوون •

وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ (۳۳)

لەكاتىكا كە (ئەوان) بە چاودىر نەئىرراوون بۆ سەر مسلمانەكان (تا ئەم قەسەيە بكنە) (۳۳)

بەراستى ئەمە ئەوبەرى بىنەحەيەيە ، كە بىنەبروا بە بروادار بلى گومرا •
قورئان لىرەدا دەمقانىي «مناقشە» ناكات لەسەر مسلمانەكان ، چونكە قەسەكەيان
هېچ نرختىكى نىيە ، بەلام گائەيەكيان بىنەكات كە لووتيان بچووژىتەوہ ،
ئەفەرموى (وما ارسلوا عليهم حافظين) ئەم بىنەبروايانە نەئىرراوونەتە سەر
مسلمانەكان بە چاودىرو نامۆژگار ، واتە ئەوان حەقى ئەم قەسەيان نىيە ، چونكە
نە كەس بانگى كر دوون بۆ ئەم قەسەيە ، وە نە ئەمەش كارى ئەوانە ، تا خۆيانى
تىھەل قورتىنن •

لەھەموو كاتىكا ، وە لەھەموو شوئىنكا ، ئەم بىياو خراپانە ھەن ، كەبەيانيان و
ئىواران سەر پى بە مەردوم ئەگرن ، وە ھەركەسىك بە بەردەميانا بپروا تەوانجى
تىئەگرن و كۆرى بىنەگرن ، بەراستى ئەم ئايەتانە ئەلتى بۆ ئەمرو ھاتوونەتە
خوارەوہ •

بەئى ھەروابوہ ، كە دىن كزبوو ، پەووشتو خوو ئەما ، پىي راست كۆير
بووہوہ ، بىشەرمى و بىنەحەيەيە بلاو بووہوہ ، دۆستايەتى و برايەتى وون بوو ،
گەورەو بچووكىي بارى كرد ، راستگۆو درۆزن تىكەل بوون ، چاوو پاو دەستى
بى كرد ، وە ھەموو كەسىك وىستى نەنگ و ناتەواويى خۆى بە غەيبەتى گەورەتر لە
خۆى داپۆشى ، كاتىك كە مەردوم گەيشتە ئەم پادەيە ، ئىبىتر دەنگى حەق لەناو كز
ئەبى ، منالى دەمرووتى بىنەئىيرى و بىير ، گائە بە پىيرى خاوەن بىيرو ،
نەخوئىندەوار بە خوئىندەوارو ، بىدەين بەدەين دارو ، سەرسەرى بە پىشەواى
زانا ، ئەكات ، ئنجا ئەمە ئەوبەرى خراپىي و بىشەرمى يە ، وە سەرەتاي لەناوچوونى
گەلە ، ئەگەر چاكان و تىگەيشتوان تىنەكۆشن ، وە چاكى ، نامۆژگارىي نەكەن
بەلادا ، ئەو گەلە ئەمرى و ئەبى بە واتەي پۆژگار •

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ (۳۴) عَلَى الْأَرَائِكِ
يَنْظُرُونَ (۳۵) هَلْ ثُوبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ؟ (۳۶) •

ئەمڕۆ (کە پۆژی دواپەڕە) ئەوانەى کە پڕووادار بوون ، بەبێ پڕواکان پێ ئەکەن (۳۴) لەسەر تەخت و بارەگاوه تەماشای ئەکەن (۳۵) (تا بزانی) ئایا تۆلەى ئەو بێ پڕوایانە دراوه تەوه ، ئەسەر ئەو کردەوانەى کە ئەیانکرد (لە جیهانا) (۳۶) •

ئەمە کردەوه‌ی بێ پڕواکان بوو لەگەڵ مسلمانەکان لەجیهانا – کە پێیان پێ ئەکەن بێ پڕوایان چاویان لێ دانەگرتن ، ئنجا تەماشای کردەوه‌ی مسلمانەکان بکەن ، لەگەڵ بێ پڕواکان لە پۆژی دواپەڕەدا ، ئەفەرموی (فالیوم الذین آمنوا) ئەمڕۆ – کە پۆژی دواپەڕە – پڕووادارەکان (من الکفار یضحکون) بەبێ پڕواکان پێ ئەکەن ، چونکە هەموو هیواو نامانجیکیان هاتۆتە دێی ، وه به بهری کردەوه‌ی باش و خواپەرستی خۆیان گەشتوون ، وه دوژمنه‌کانیشیان ئەبیین بە کەسای و پێسواپێ کە سزا ئەدرتێن (علی الارائک ینظرون) لەسەر تەخت و بارەگاوه تەماشایان ئەکەن تا به چاوی خۆیان ببینن (هل ثوب الکفار ما کانوا یفعلون) ئایا تۆلەى بێ پڕواکان دراوه تەوه لەسەر ئەو کردەوه‌ی ناشرینانەى کە لەگەڵ پڕووادارەکان ئەیانکرد ؟

سُورَةُ الْإِنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ (۱) وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ (۲)

سوورەى (انشقاق)

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

کاتیک که ناسمان لەت بوو (۱)، وه مل که چیی کرد بو پەرودەگاری خۆی و شایسته
(ی فرمانبەری) بوو (۲) .

سوورەى (انشقاق)

مەككىه ، ۲۵ ئایەتە ، ۱۰۷ ووتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

ئەم سوورەتەش وەك سوورەتى «تكویر» و «انفطار» دەستپێنەكات بەباسی
وێران بوونی جیهان و تیکچوونی ناسمان و زهویی لەسەرەتای پۆزی دواى یهوه ،
ئەفەرموی (إذا السماء انشقت) کاتیک که ناسمان لەت بوو ، وه ئەم دەستووری
ناسمان و زهوی یە تیکچوو ، بەم رەنگە دوو ئەستێرە بە تەنشت یەکا برون ، وه بە
هیزی کێشندە یە کترى پاكیشن و بە یەکا هەلتهقین (واذنت لربها) وه گوئی گرتو
مل که چیی کرد بو فرمانی خواى خۆی لەم لەت بوونەدا ، وهك گوئی گرتنی یە کتیک
که فرمانبەری گەورەى خى بکات (وحقت) وه شایسته بوو بو فرمانبەری ئەو
خوایەى که دروستی کردوو وه هەزاران ملیون سال پایگرتوو ، نیستاش کهوا
نۆرەى پوو خان و تیکچوونی هاتوو ، ئەپرووختنی و تیکی ئەدات ، بی ئەوهی که
بتوانی سەرپیتی بکات ، دیارە لەو دەمەدا که ناسمان تیکچوو ، وه ئەستێرەکان

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ (٣) وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ (٤) وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا
وَحَقَّتْ (٥) يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ! إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا
فَمُلَاقِيهِ: (٦)

وه ساتیک که زهوی بانکرایهوه (٣) وه نهویی تیاوو فری وازی لی هینا (٤)،
وه مل که چیی کرد بو پهروه دگاریی و شایسته کراوه، نهی ئاده میی تو بی گومان
تیکۆشه رییت بهره رووی بهره دگارت به تیکۆشان! نهوسا پیی نه گهیت: (٦) •

هه له وه ریین، زه ویش له جیگای خۆی نه ترازی، وه هیزی کینشدهی نامینی، وه
هه رچی شاخ و کیزی ههیه هه مووی دانه رووخی له یهک بهرته پیی، وهک چه رمیک
که رایکی شیییت له هه موو لایه که وه، بان نه بیته وه وه قهبارهی گهوره تر نه پیی، وه کو
نه فه رموی (واذا الارض مدت) ساتیک که زهویی راکیشراو بان کرایه وه •

دیاره لهو حه له دا، هه رچی له ناو زهویی دا بیی دهر نه به پیی، وه کو نه فه رموی
(والقت ما فیها وتخلت) هه رچی تیاوو له کان و غه زنه، فری و دایه ده ری، وه ناوی
خانی بوو • زهویی لهو ده مه دا له زۆیر فه رمانی خوی گهوره ناتوانی بچیته دهره وه،
وه مل که چو فه رمان به ره، وه کو نه فه رموی (واذنت لربها) وه گوئی گرتو مل
که چیی کرد بو پهروه دگاری خۆی له مانادا (وحقت) وه شایسته بوو بو به جی
هینانی فه رمانی خوا •

مه بهس له گوئی گرتنی ئاسمان و زهویی و مل که چیی یان بو خوا نه مه یه که
هه رگیز له فه رمانی ناتوانن بچنه دهره وه، وه هه ر ساتیک ئاره زوو بکات تیکیان
ئهدات، ههروهک له پیتشه وه دروستی کردوون، واته هه ر ساتیک نه مانه ی پیتشو
روویدا، ئاده میی به خزمهت خوی خۆی نه گهت، وه به ری کرده وهی خۆی نه بیینی،
وه کو نه فه رموی (یا ایها الانسان) نهی ئاده میی (انک کادح الی ربک کدحا فملاقیه)
تو بی گومان تیکۆشه رییت، وه له هه ول و ته قه لادایت له چاکه یا له خراپه، وه
به ره به ره رووه و مردن نه پوویت، وه به ره و رووی پهروه دگاری خۆت نه بیسته وه،
واته وانه زانییت، که له جیهانا به ئیجاریی نه مینسته وه، وه هه ر ده ست دریزی و
زۆرو سته میکی تیا بکهیت، هه روا وون نه پیی، نهه، وانی یه، به نکو تو به هه موو

فَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (۷) فَسَرَفَ يُحَاسِبُ حِسَاباً يَسِيراً (۸)

ئىنجا ئەو كەسەى كە نامەى (كردهوەى) درايە دەستى راستى (۷) ئەوسا پرسینەوہەكى سووكو ئاسانى لەگەل ئەكرى (۸)

هەناسەيەك ، خشتىك لە بناغەى عمرى خۆت دەردىنييت لەبن ، وە بە ھەموو ھەنگاويك ، كە لەكردهوەى خۆتا ئەى نييت ھەنگاويك بەمردن نزيك ئەكەوئەوہ ، تا ئەو پۆژەى بە ئىجگارەى لنگى لىرئانەكىشيت ، وە بەچاوى خۆت پۆژى دواى ئەبينيت ، وە ئەوشتانەى كە پروات پىنەئەكردن دىنەپۆيت .

ئەمە لەھەموو كەسيكەوہ ئاشكراو نمايانە ، يەكيك ئەگەر نامەيەكى مزگىنى بدرۆت ، وە بزاني كە مزگىنى تيايە ، خيرا ئەچى بە پىرئوہ ، وە بە ھەموو ھۆش و گوشتىكەوہ ، پوووتى ئەكات ، وە بە گەرم و گورپى وەرى ئەگرى بەدەستى راستى ، تا نامەكەى لەدەست نەكەوئە خوارەوہ ، چونكە دەستى راست بەھىزترە لەدەستى چەپ بۆ گرتنى شت ، بەلام ئەگەر كاغەزىكى ناخۆشى بدرۆت ئەو ھەلە نايەوئى كاغەزەكە وەربگرى ، وە ئەگەر ھەر وەرىشى گرت بە ساردىكەوہ ، وە بە دەستى چەپى وەرى ئەگرى ، بەلكو لەدەستى بكەوئە خوارەوہ ، خۆ ئەگەر لەكاتى وەرگرتنا ، تەنشت يا پششى تىن کرد ، ئەوہ ئيتر معنای وايە كە ھەر زۆر وەرسە لەوەرگرتنى .

كەوابوو نامە وەرگرتن بەدەستى راست ، يا بەدەستى چەپ ، يا لەپشتەوہ نەمايشى چۆنىتى و تمثلى حالى كەسيكە كە لەو پۆژەدا ئاگاداربى بە كردهوەى پاك ، يا پيسى خۆى ، ئىنجا ھى وا ھەيە لەو پۆژەدا كە كردهوەى خۆى بۆ دەرئەكەوئى ، كەيف خۆش ئەبىو ئەگەشيتەوہ ، كە ئەمە ئاوبراوە بە وەرگرتنى نامە بەدەستى راست ، وە ھى واش ھەيە گرژ ئەبىو ئاوجەوان ئەدا بە يەگا ، وە پوو لى وەرئەگيرى و پششى تى ئەكات ، وە لەخوای ئەوئت كە ھەرگىز چاوى پىنەكەوئت ، كە ئەمەش ئاوبراوە بە وەرگرتنى نامە بە دەستى چەپ ، يا لەپشتەوہ ، وەكو ئەفەرموئى (ئاما من اوتى كتابه بيمينه) ئىنجا ھەر كەسيك لەپۆژى دواى دا نامەى كردهوەى درايە دەستى راستى (فسوف يحاسب حسابا يسيرا) ئەوسا پرسینەوہەكى

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا (۹) وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ (۱۰)
 فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا (۱۱) وَيَصَلِّي سَعِيرًا (۱۲) إِنَّهُ كَانَفِي أَهْلِهِ
 مَسْرُورًا (۱۳) إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ (۱۴) بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ
 بَصِيرًا (۱۵)

وه به شادمانیی ئەگەریتەوه بۆ لای کەس و کاری (۹) وه ئەو کەسەى کە نامەى لەپشتەوه درایه (۱۰) ئەوسا داواى مردنی خۆى ئەکات (۱۱) وه ئەچیتە دۆزەخەوه (۱۲) (چونکە) ئەو لەناو کەس و کاریا شادمان بووه (۱۳) وه ئەو وای گومان بردووه ، کە هەرگیز نامەپریتەوه (لای خوا) (۱۴) ئەخێر وانى یە چونکە پەرورەدگاری ئەو ناگادار بووه به (۱۵) .

سووک و ئاسانى لەگەڵ ئەکرێ (وینقلاب الی اهله مسرورا) وه به کەیف و خۆشى ئەگەریتەوه بۆ لای کەس و کار و ئاشنا و پۆشنای ، لەپیاوچاکان و خواپەرستان ، لەوانەى کە لەپیش ئەما چوون بۆ بەهەشت ، واتە کێى لەجیهانا زۆر خوش و یستووه لەچاکان ، ئەگەریتەوه بۆ لای ئەوان به خۆشى (واما من اوتی کتابه وراء ظهره) وه ئەو کەسەى کە نامەى دراتی لەپشتەوه (فسوف يدعوا ثبورا) ئەوسا ئەتى : هاوار بۆ خۆم ، واتە ئاوات بەمردنی خۆى ئەخوایى (ویصلی سعیرا) وه ئەچیتە ناو ناگری دۆزەخەوه لەبەر دوو شت :

یەكەم (انه كان في اهله مسرورا) چونکە ئەو ، لەجیهانا لەناو کەس و کار و ئاشنا و پۆشناى ، زۆر کەیف خوش و سەرو دق خوش، وه بێ ناگا بووه لەپاشه پۆزى، وه هەرچى ئارەزووی کردبێ ، کردوویەتى ، بێ ئەوهى ترسابێ لەپۆزى دوائى ، بهلام ئەبڕۆ به پێچهوانەى دنیا ، خەمبارو خەفەتبارە ، وه دەردو زووخوا ئەچەزى .
 دووهەم (انه ظن ان لن يحور) ئەو وای ئەزانى کە زیندو نابیتەوه و ناچیتەوه بەردەمى خوا بۆیه خۆى بۆ نامادە ئەکەرد (بلى) ئەخێر وانى یە کە تێى گەشتووه ، بەتکو له پۆزى دوائى دا ئەچیتەوه لای خوا ، وه پرسیاری هەموو کردەوه یەکى لى ئەکات ، وه پاداشى چاکەى به چاکو خراپەى به خراپە ئەداتەوه (ان ربه كان به بصیرا) چونکە بێ گومان پەرورەدگاری ئەو ناگادار

فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَّفَقِ (۱۶) وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ (۱۷)

سوئند ناخۆم به سووریی که ناری ناسمان (۱۶) وه به شهوو نهو شتانهی که کۆیان نهکاتهوه (۱۷)

بووه بهو ، واته نهو خوایهی که نادهمی دروست کردوووه بهم هموو ژیریو بیره بهرزوه ، که بهی ببا به نهینی ناسمان و زهویی ، وه هەرچی ههیه له جیهانا ، رامی ژیر دهستی خۆی بکات ، هەر بۆ شهوهی دروست نهکردوووه ، که له گهل گیان له بهرانی ترا جیاوازیی نهبن ، وه ههردوولایان له دوای چهند پوژیک ژیان ، بچنهوه پهردهی نهبوون ، به لکو فهلسهفهو دادی خوا له دروست کردنی نادهمی دا ، بهم پلهو پایه بهرزوه ، وا داوا نهکات ، که له دوای ئەم ژیانی جیهانه ، ژیانیکی تری ببی ، تا به بهری کردهوی خۆی بگات ، وه به ترازووی داد بۆی بکیشری ، بهراستی نهگر خوا ئەم هموو ژیریو بیرو زانیینو زانیارییهی دابی به نادهمی ، له پاشا ههروا بهرهلای بکاتو لئی نهپرستهوه ، وه له گیاندارانی تر جیای ناکاتهوه ، ئیشهکهی زۆر ، بی جنو بی ری ، وه بی فهلسهفه نهبن ، به لکو هەرچی داد بی تیا نابی ، که ئەمەش له خواوه دووره .

ئنجابۆ بههیز کردنهوی ئەمانه ، خوا سوئند نهخوات به چهند شتیکی وا که نیشانهی تاكو ته نیایی و گهورهیی خوان ، وه بۆ نادهمیش زۆر به که تکن ، نه فهرموی (فلا اقسیم بالشفق) (۱۶) سوئند ناخۆم به دهمدهمی ئیوارئی که هموو کهستیکی تیا نه که وینه په له پهل و دست و برد بۆ خۆکۆ کردنهوه و ئیش و کار ته واو کردن ، وه هموو کهستیکی تیا نه که وینه خۆ ناماده کردن بۆ نهو شهوه تاریکهی که پوووی تی نهکات ، وه نازانی چی تیا روو ئەدات (واللیل وما وسق) وه به شهوو نهو شتانهی که کۆیان نهکاتهوه .

ناشکراو نمایانه ، نهوی له پوژا بلاوهی لی نهکات ، له شهوا کۆ نه بیتهوه ،

(۱) له سوورهی (حاقه) و (تکویر) دا تەفسیری (فلا اقسیم) مان کرد ، وه ووتمان

که ئەمە جۆریکه له سوئند .

وَالْقَمَرَ إِذَا اتَّسَقَ (۱۸) لَتَرَ كَبْنَ طَبَقًا عَن طَبَقِ (۱۹) فَمَا لَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ؟ (۲۰) وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ؟ (۲۱)

وه بهمانگ له کاتیکا که پر نه بیتهوه (۱۸) تیره پهرن به پله له دواى پله (۱۹)
ئیتیر بۆچی پروا ناهیتن؟ (۲۰) وه کاتیک که قورئانیان بهسرا بخوینریتتهوه
مل که چیی ناکهن؟ (۲۱)

نازأل له په چهو مؤنگهو ، باننده له هیلانهو کولانهو گیاندارى تر له بیشهو لانی
خویانا کۆئه بنهوه ، ته نانهت نهو پهلو بالانهی که له پۆزا نه کهرینهوهو نه جوولیتنهوهو ،
له شهوا کۆئه بنهوهو ، له جووله نه که وون بۆ حسانهوه (والقمر اذا اتسق) وه
سویند به مانگ له کاتیکا به ته وایی پرووناک نه بیتهوه ، وه که شهوی سیانزهو
چواردهو پانزه بی .

کاتی پۆزناوا کاتیکی زۆر به سامه کهوا پاشای ئاسمان – که پۆزه – پردهی
پهشی بهسرا دانه دریتتهوه ، دواى ئاوابوونی پۆزیش مهردوم ههست تهکات به
تارییکی یهکی ، تیکرای کشومات ، وه به بی دهنگی یهکی ئیجگار قوول ، له گهل
ترسیکی په نهانییو بیمیکی نهانیی له دوو توئی دهروونا .

شهوی مانگه شهویش کاتیکی هتواشو له سهرخویه ، تارای زیبونی بهسرا
هه موو شوئی نیکهوه تریفهی دی ، کهس نی یه لهو شهواندها ، مانگ نه چریتنی به
گویتچکه یار ، خواى بیر نه خاتهوه به خویو هه موو دهسه لاتیکی یهوه ، واته سویند
به مانه (لترکبن طبقا عن طبق) ئیوه تیره پهرن به پله ، له دواى پله ، وه که ژیانى
یه کهم و مردن و زیندوو بوونهوه بی ، واته پله به پله تهم پتگایانه تهرن تا نه چنهوه
لای خوا .

کاتیک که خوا ئادهمی دروست کرد بۆ ئهوهی دوو ژیانى بیی ، وه شیوهی
دروست کردنه کهی کرد به به لگه له سهری ، له پاشا سویندیشی لهسرا خوارد (فما لهم
لا یؤمنون) ئیتیر بۆچی پروا ناهیتن به خوا ؟ (واذا قرئ علیهم القرآن لا یسجدون)
وه کاتیک که قورئانیان بهسرا بخوینریتتهوه ملی بۆ که چ ناکهن و سهری بۆ

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ (۲۲) وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ (۲۳)
 فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۲۴) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ،
 لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۲۵) .

بهلام نهوانه‌ی که بی‌پروان به دروئی نه‌زنان (۲۲) وه‌خوا ناگادارتره به‌وه‌ی که له‌دلی
 نه‌گرن (۲۳) نجا مژده‌یان به‌ده‌ری به‌سزای سه‌خت (۲۴) به‌لام نهوانه‌ی که بر‌وایان
 هیتاوه‌و کرده‌وه باشه‌کانیان کردووه ، بۆ نهوان هه‌یه پاداشی بی‌پرانه‌وه (۲۵) .

دانانه‌وینن ؟ که له‌ناو نامه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانا ، هه‌ر قورئانه که قسه له‌گه‌ل
 سروشتی ئاده‌میی دا بکات ، وه هه‌ر ده‌مه‌ی ، به‌چه‌شمه‌ندازیکی بوونه‌وه‌ر ، خوا
 بی‌ری مه‌ردوم بخاته‌وه ، وا مه‌زنانن که سووچ له قورئانه‌وه‌یه ، وه ده‌نگی ئه‌م ناگاته
 کونو قوژبنی دلیان ، وه ده‌رگای دلو ده‌روونیان ناشکینتی ، به‌ئتی ئه‌م کاری خو‌ی
 نه‌کات (بل الذین کفروا یکذبون) به‌لام نهوانه‌ی که بی‌پروان ، له‌به‌ر لاساری‌و
 سه‌هنده‌یی خو‌یان به‌دروئی نه‌زنان ، که وابوو مایه‌ی بر‌وا نه‌هینانیان ، که‌موو
 کوو‌پینی قورئان نی‌یه ، به‌ئکو سووچی ئاده‌می‌یه‌کانه ، که به‌ده‌نگی قورئانه‌وه
 ناچن ، که بیدار‌که‌ره‌وه‌یه بۆ بیستنی ده‌نگی سروشتو قسه‌ی ده‌روون (والله اعلم بما
 یوعون) وه خوا ناگادارتره له‌خو‌یان به‌وه‌ی که له دلیانا کو‌ی‌ئه‌که‌نه‌وه ، واته خوا
 ناگای نی‌یه که قورئان ، دایان‌ئه‌چله‌کینتی ، به‌لام بر‌وا ، که ناهینن له‌به‌ر
 لاساری‌یانه (فبشرهم بعذاب الیم) که‌وابوو مزگینتی‌یان به‌ده‌ری به‌سزاو تو‌ئه‌ی به
 ئیش‌و‌نازار (الا الذین آمنوا) به‌لام نهوانه‌ی که بر‌وایان هیتاوه (وعملوا الصالحات)
 وه کرده‌وه باشه‌کانیان کردووه (لهم اجر غیر ممنون) بۆ نهوان هه‌یه پاداشی
 بی‌پرانه‌وه .

سُورَةُ الْبُرُوجِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ (١)

سووره‌ی (بروج) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سویند به ناسمانی خاوه‌ن که‌لو «برج» وه‌کان (١)

سووره‌ی (بروج) ه

مه‌ککی‌یه ، ٢٢ نایه‌ته ، ١٠٩ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

ته‌م سووره‌ته کورته ، له‌پاش چهند سویندیک نموونه‌یه‌کمان نیشان ته‌دات ، له بیروباوه‌پو کرداری برواداران ، بو ته‌وه‌ی بین به سه‌رمه‌شق بو هموو برواداریک له جیهانا ، به په‌نگیکی‌وا که ده‌ست له ژیانو جیهان هه‌نگرن له پیناوی بیروباوه‌را ، ته‌فه‌رموی : (والسما ذات البروج) سویند به ناسمان که خاوه‌نی دوانزه که‌لوو «برج» وه ، شه‌شیان وه‌ک «حمل» و «ثور» و «جوزا» و «سرطان» و «اسد» و «سنبله» بی ، له سه‌روو «شمال» ی هیل «خط» ی استواوه‌ن ، شه‌شه‌که‌ی تریان وه‌ک «میزان» و «عقرب» و «قوس» و «جدی» و «دلو» و «حوت» بی له خواروو «جنوب» یه‌وه‌ن ، له‌سالتیکا رۆژ - وه‌ک دیته به‌رچاو - به هر دوانزه که‌لووه‌که‌دا نه‌پوا ، له یه‌که‌م رۆژی به‌ه‌ارا ته‌چیته که‌لووی «حمل» هوه ، به سنی مانگی به‌هار سنی که‌لووی «حمل» ثور • جوزا» نه‌پری ؛ له یه‌که‌م رۆژی هاوینا ته‌چیته که‌لووی «سرطان» هوه ، به سنی مانگی هاوین سنی که‌لووی «سرطان • اسد • سنبله» نه‌پری ،

 وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ (۲) وَشَاهِدِ وَمَشْهُودِ (۳)

• وه بهو رۆژهی که به ئیننی پین دراوه (۲) وه به هه موو بیینهرو بینراوێک (۳) •

له یه کهم رۆژی پایزا نه چیتته که لووی «میزان» هوه ، به سن مانگهی پایز سن که لووی «میزان • عقرب • قوس» نه بری ، له یه کهم رۆژی زستانا نه چیتته که لووی «جدی» یه وه ، به سن مانگهی زستان سن که لووی «جدی • دلو • حوت» نه بری ، که و ابو له شهش مانگهی به هارو هاوینا رۆژ له شهش که لووی لای سهره وه دایه ، وه له شهش مانگهی پایزو زستانا له شهش که لووی لای خواره وه دایه •

ئهم که لووانه بهم ناوانه ناو براوون چونکه ههر یه کیتکیان له کۆبوونه وهی چند نه ستیره یه که پیدای بووه که له وینهی یه کیتک له مانهی پیتشو دایه •

(والیوم الموعود) وه بهو رۆژهی که خوا به ئیننی پین داوه ، وه ک رۆژی دوایی بی ، که ههرچی کرده وه هه یه ، تیا دهر نه که وێ به بی پهرده ، وه ههرچی بده گان هه یه ، رانه نوینرین به جورێک که هه موو چاکه و خرابه یه کیتکیان دهر بکه وێ ، وه هه موو که سیک هه موو شتیک بیینی ، وه کو نه فهرموێ (وشاهد) وه به وانهی که هه موو شتیک نه بیینی له ده شتی کۆبوونه وهدا (ومشهود) وه بهو شتانهی که نه بیینرین •

خوا لیره دا به سن شت سویند نه خوات ، یه که میان به ناسمانی خاوهن که لوو ، که هیندی شتی لیمانه وه دیاره ، وه ک رووناکیی نه ستیره کان وه لاتن و ناو بوونیان بی ، وه هیندی شتی لیمانه وه وونه وه ک نهو شتانهی که له ناویانان •

دوو هه میان به رۆژی دوایی که به ته وایی لیمانه وه نادیاره به خۆی و نهو شتانهی که تیا روو نه دات له زیندوو بوونه وه و پرسینه وه و تۆله و پاداش که نه مانه هه چیان له جیهانا نایان بیینن •

• سه هه میان به شتیکه که ناشکراو نمایانه وه به چاو نه بییری •
 بهم سویند پیتخوراوانه نشانمان ته دات که هه موو شتیک نرخیکی خۆی هه یه نابیی به چاوی سووک ته ماشا بکری ، به لکو نه بیی وورد بیینه وه لهو شتانهی که

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ: (٤) النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ (٥) إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ (٦)

نه‌فریین کرا له‌خاوه‌ن له‌غمه‌کان: (٤) ئەو ئاگره‌ی خاوه‌ن سووته‌مه‌نی (وبلیسه) یه
کاتیگ که ئەوان دانیشبوون به‌سه‌ریانه‌وه (٦)

لێمانه‌وه دیارن ، تا به‌هره‌یان لێ‌وه‌رگرین ، وه‌هه‌وول بده‌ین بۆ زانیینی ئەو
شتانه‌ی که لێمانه‌وه نادیارن ، وه‌خۆمان ناماده‌ بکه‌ین بۆ ئەو شتانه‌ش که له‌مه‌ولا
تووشمان ئەبێ .

واته‌ سوێند به‌مانه‌ی پێشوو ، له‌ پێش ئێه‌دا ، کۆمه‌لێکی خوا ناسی خاوه‌ن
بروا بوون ، له‌ گاوه‌ برواداره‌کانی «نجران» له‌کاتیگا که دینه‌که‌یان دینی تاکو
ته‌نیایی «توحید» بوو - تووشی دوشمینیکی دل‌ره‌قی ، زۆرداری ، بی‌دینی ، خوا
نه‌ناس بوون ، هه‌میشه‌ سزاو ده‌ردی سه‌ری‌یان ئەدان ، بۆ ئەوه‌ی په‌شیمانیان
بکه‌نه‌وه‌ له‌ دینه‌که‌یان ، وه‌ ده‌ستیان پێ‌هه‌لگرن له‌ بیروباوه‌ره‌که‌یان ، به‌لام که
زانی‌یان هه‌وول و ته‌قه‌لاکه‌یان بی‌سووده‌، بریاریان‌دا که بیان‌سووتینن، هاتن له‌غمیکی
گه‌وره‌ی درێژیان بۆ هه‌لکه‌ندن و ئاگریان تیاکرده‌وه ، یه‌که‌ یه‌که‌ برواداره‌کانیان
ئه‌هیناو ئەیان‌خستنه‌ ناو ئاگره‌که‌وه‌ ، خۆشیان سه‌ریان ته‌کردن ، بی‌ئه‌وه‌ی
به‌زه‌یی‌یان بی‌یان‌بیته‌وه‌، یادئیان بۆیان داچله‌کێ ، وه‌ بی‌ئه‌وه‌ی که برواداره‌کانیش،
له‌ برواکه‌ی خۆیان په‌شیمان بنه‌وه‌ ، یا ترسیکیان لێ‌بنیشی ، به‌لکو ، مه‌ردانه
باوک و دایک و خوشک و برا ، له‌به‌رچاوی یه‌کتری ئەهاتن و خۆیان فری‌ئه‌دایه‌ ناو
ئاگره‌که‌وه .

واته‌ سوێند به‌مانه‌ی پێشوو برواداره‌کان دانیان گرت به‌ خۆیان ، وه
بی‌برواکانیش تۆله‌یان لێ‌سه‌ندرا ، به‌ تۆله‌ی خوایی ، وه‌ ئەگه‌ر ئێه‌وش - ئەی
مسلمانه‌کان - دان به‌خۆتانا بگرن ، خوا هه‌م پاداشتان ئەداته‌وه‌ ، وه‌ هه‌م تۆله‌تان
بۆ ئەستێن له‌ دوشمه‌نکانتان ، وه‌کو ئەفه‌رموی (قتل اصحاب الاخدود : النار ذات
الوقود) نه‌فریین کرا له‌ خاوه‌ن ئاگری له‌غمه‌کان : ئەو ئاگره‌ی خاوه‌ن بلیسه‌و
سووته‌مه‌نی ، واته‌ تووشی تۆله‌و سزای خۆیان بوون (اذ هم علیها قعود) له‌کاتیگا

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (۷) وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (۸) الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۹) إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ - ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا - فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ ،

وه ئهوان سهیری ئهوهیان نه کرد که ئهیا نکرد به پرواداره کان (۷) وه ئهم سزایه شیان نه ئه دان ، ته نیا له بهر ئه وه نه بی ، که پروایان هیتنا بوو به خوی به دهسه لاتی سوپاسکراو (۸) ئه وه ی که پاشایه تیی ئاسمانان و زهویی بو ئه وه ، وه خوا ئاگاداره به سه ره هه موو شتیکار (۹) به راستیی ئه وانهی که سزای پیاوو ژنه پرواده ره کانیا ن داو له پاشیسا په شیمان نه بوونه وه ، بو ئه وان هه یه سزای دۆزه خ ،

که دانیشتبوون به دیار له غمه گانه وه (وهم علی ما یفعلون بالمؤمنین شهود) وه ئه وان سهیری ئه وه یان نه کرد که ئهیا نکرد به پرواداره کان ، وه ته ماشای زیندوو ه کانیا ن نه کرد که له ناو ئاگره که دا چون ئه سووتان و هه ل ئه قرچان (وما نقموا منهم الا ان یؤمنوا باللّٰه العزیز الحمید) ئهم سزایه شیان که ئه دان هه ره له بهر ئه وه بوو که پروایان هیتنا بوو ، به خوی گه وره وه به دهسه لاتی سوپاسکراو ، که هه رچی نییش و کاری هه یه ، هه مووی جوان و په سه نده ، ته نانه ت ئه گه ره پرواداریک دوو چاری سزاو ناخۆشی یه ک بکات له جیهانا ، ئه وه بو ئه وه یه که قاتی بکاو فیری خۆراگرتن و دان به خۆداگرتنی بکات ، یا بو ئه وه یه که پاداشی بداته وه به چاکه .

ئنجما بو ئه وه ی نیشان بدات که هه یچ زۆرداریکی سته مکار ، ناتوانی ده رچی له ده ست خوا ، وه خوا ئاگاداره به هه موو کرده وه یه کیان ، فه رمووی (الذی له ملک السماوات والارض) ئه و خوی به ی که خاوه نی ئاسمانه کان و زهویی یه ، وه هه رچی یان تیایه له ژێر چنگی ده رناچی (والله علی کل شیء شهید) وه خوا ئاگاداره به هه موو شتیک ، وه هه یچی ئی وون نابیی ، وه پاداشی چاکه به چاکه و خرابه به خرابه ئه داته وه (ان الذین فتنوا المؤمنین والمؤمنات) بئێ گومان ئه و بئێ پروایانه ی که پیاوو ژنه خاوه ن پروا کانیا ن سووتان بو ئه وه ی که په شیمانیا ن بکه نه وه له پروا که یان (ثم لم یتوبوا) له پاشیسا تۆبه یان نه کرد (فلهم عذاب جهنم) هه یه بو ئه وان سزای

وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ (۱۰) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ (۱۱) إِنَّ
 بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ (۱۲) إِنَّهُ هُوَ يُبْدِيءُ وَيُعِيدُ (۱۳)

وه سزای (ناگری) سووتینهر (۱۰) ئهوانهی که بر وایان هینا و کرده وه باشه کانیان کرد ،
 بۆ ئهوان ههیه چهند بههشتیک که جوگه ئاوی زۆر ئهپوا بهژیریانا ، ئا ئهوهیه
 بههرمهندیی گهوره (۱۱) بهراستی دهست وهشانندی بهروهردگاری تو زۆر
 سهخته (۱۲) ههر ئهوه که له سهرهتاوه (مردوم) دروست ئهکاتو (دوایی)
 زیندووی ئهکاتهوه (۱۳)

دۆزهخ (ولهم عذاب الحریق) وه ههیه بۆ ئهوان سزای ناگری سووتینهری بهتیین •
 نمونهی ئهه بر واداران و بی پروایانه له ههموو کاتیکا ، وه له ههموو
 شوئی نیکا ههن ، که به زۆرو ستهمی خویان ، بهرههستی چاکان ئهویستن ، وه
 ههزاران درۆوده لهسهیان بۆ ههله بههستن ، وه دهردی سهرییان ئهدهن ، وه به
 ههموو جوړیک ههول ئهدهن بۆ ساردکردنهوهو بهشیمان کردنهوهیان •

لهپاش باسی نازارو سزای زۆردارو ستهمکارهکان ، ئنجا باسی پاداشی
 بر وادارهکان ئهکات ، ئهفرمووی (ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات) ئهوانهی که
 بر وایان هینا و کردهوه چاکهکانیان کرد (لهم جنات تجري من تحتها الانهار) بۆ
 ئهوان ههیه له بههشتا چهند باخو باخاتیکی که ههر یهکه چهند جوگه ئا و ئهپوا به
 بنیانا (ذلك الفوز الكبير) ههر ئهوه چوونه ئا و بههشتهیه گهیشتن به ئاواتی گهوره •

ئنجا بۆ ههپهشه کردن له هۆزی «قورهیش» و دوشمنهکانی پیغهمبهر ، وه بۆ
 دلخۆشیی دانهوهی پیغهمبهر و ئۆمهتهکهی، فرمووی (ان بطش ربك لشديد) بئگومان
 دهست وهشانندی بهروهردگاری تو ، زۆر سهخته و گرانه ، واته خوای تو که
 زۆرداریکی ستهمکاری گرت ، زۆر خراب ئهیگرئی ، وه پزگار بوونی نییه ، ئنجا
 هاته سهه باسی دمهلاتی خوا ، فرمووی (انه هو یبدیء و یعید) بهراستی ههر

وَهُوَ الْغَمْرُ الْوَدُودُ (۱۴) ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ (۱۵) فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ (۱۶) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ: (۱۷) فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ؟ (۱۸)

وه هەرئەوه لێخۆشبووی میهرەبان(۱۴) خاوەنی تەخت و بارەگای گهوره(۱۵) هەرچی ویست ئەیکات(۱۶) نایاپیت گەشتوووە داستانی لەشکرەکانی(۱۷) فیرعەون و ثمود؟(۱۸)

خوایە که له سه‌ره‌تاوه مه‌ردوم دروست ئەکات و دوای مردن زیندووی ئەکاتوه ، هه‌روه‌ک هه‌موو پوژیک به‌ چاوی خۆمان ئەبینین که زۆر له‌ گیان‌له‌به‌ران و سه‌وزایی دروست ئەکا و ئەیان‌هێنیتته‌ جیهانه‌وه ، له‌پاش له‌ناوچوونیان ، دووباره‌ و سه‌باره ئەیان‌هێنیتته‌وه‌ رووی‌کار (وه‌و الغفور) وه‌ هه‌رخوایه‌ لێخۆشبوو له‌گوناھی په‌شیمانان (الودود) وه‌ هه‌رئەوه‌ که‌چاکانی خۆش‌ئه‌وێ، وه‌له‌هه‌ردو جیهانا ئاگاداریان ئەکات، به‌ گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خۆی (ذو العرش المجید) خاوەنی تەخت و بارەگای گه‌وره‌یه (فعال لما یريد) هه‌رچی‌یه‌کی ویست ئەیکات له‌یارمه‌تی چاکان و له‌ناوبردنی خراپان، واته‌ نه‌ی گه‌وره‌کانی قوره‌یش ئیوه‌ له‌کوێ و زۆردارو سه‌تمکاره‌کانی پێش ئیوه‌ له‌کوێ ، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ده‌سه‌لاته‌ی که‌ نه‌وان بوویان ، چونکه‌ لایاندا له‌پێی راست ، خوا له‌ناوی بردن ، وه‌کو نه‌فه‌رموێ (هل اتاک حدیث الجنود) نایا پیت گه‌شتوووە داستانی ئه‌و له‌شکرو پاله‌وانانه‌ی که‌ زۆر کس له‌به‌ریان نه‌له‌رزیی (فرعون و ثمود) وه‌ک فیرعەون و گه‌له‌که‌ی و ثمود پاله‌وانه‌کانی بێ ، که‌ گه‌لێ له‌ ئیوه‌ به‌هێزتر و به‌ ده‌سه‌لات‌تر بوون ، له‌گه‌ل ئه‌میشه‌ خواگرته‌ی و له‌ناوی بردن ، چونکه‌ زۆردارو سه‌تمکار بوون ، وه‌ له‌فه‌رمووده‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ده‌رچوون .

فیرعەون : پاشای میسر بوو که به‌ خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه‌ یاخی‌بوون له‌مووسا پیغه‌مبه‌ر ، تا خوا خنکاندنێ له‌ده‌ریادا وه‌ گه‌لی جووله‌که‌ی پزگار کرد له‌ ده‌ستیان .

ثمود : تیره‌یه‌کی زۆرداری ده‌ست‌داربوون له‌ عه‌ره‌ب ، خوا پیغه‌مبه‌ریکی بۆ ناردن ناوی صالح بوو ، هه‌رچه‌ند بانگی کردن بۆ پروه‌یتنان به‌ خواو پوژی دوا‌یی ، بروایان پێ‌نه‌یتناو به‌قه‌سیان نه‌کرد ، تا خوا له‌ناوی بردن و کردنی به‌

وه لهمه زیاتر هەرچینکی تر بووتری زیاده ، چونکه لهدهم پیغهمبەر وهرنهگیراوه،
 وه هەرچیش لهدهم پیغهمبەر ، وهرنهگیری نابی تیکه‌ل به بیروبواوه‌پی مسلمانان
 بکری .

شیخ محمد عبده ئەفەرموی : چند جوانه ئەگەر بمانه‌وی تاویل بکه‌ین بکتیبن:
 له‌وحی محفوظ له‌وحی جیهانه ، واته ده‌ستووری قورئان و فەرمووده‌کانی – چونکه
 ژیکی ده‌ستوورو باوی جیهانه ، وه تا جیهان جیهان بی ناگۆری ، هه‌روه‌ک له‌سه‌ر
 رووبه‌ری جیهان نووسرا‌یتته‌وه ، وه له‌سه‌ر له‌وحی بوونه‌وه‌ر هه‌ل‌که‌ندرابن
 وایه .

سُورَةُ الطَّارِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ؟ (۲)

سوورهی (طارق) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند به ناسمان و نهوهی که له شهوا دهرئه کهوئی (۱) تو چوزانیت

دهرکه و توو (ی شو) چی یه ؟ (۲) .

سوورهی (طارق) ه

مه ککی یه ، ۱۷ نایه ته ، ۷۲ ووته یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوا لهم سووره ته دا باسی سی پایهی گهوره مان بو نه کات ، له پایهی بیرو
باوهی «عقاند»ی نیسلام ، یه کهم چی گیر کردن «اثبات»ی خوا، دووهه چی گیر کردنی
زیندوو بوونه وه ، سیههه چی گیر کردنی بیغه مبه ریته تی بیغه مبه ر ، له بهر نه وهی که
یه که میان له دوانه که ی تر گرنگتره ، وه له دوا ی نهو چی گیر بوونی نه مانی تر ناسانه ،
بو یه سویندی له سر نه خوات نه فهرموئی (والسماء) سویند به ناسمان .

ناسمان به هه موو لای ژوو روو نه لئین که به هزاران هزار ملیون پوژو
مانگه و نه ستیره ی تیا یه ، نجا خوا له ناو نهو هه موو شتانه دا ، یه کیکیان ترخان
نه کات به باسو نه فهرموئی (والطارق) وه بهو شته ی که له شهوا دهرئه کهو یی ، جا
له بهر نه وهی که ووته ی «طارق» تیکرا «عام» یه له هه موو شتیکی وا که له شهوا پهیدا
بیی ، وه مه به سیش شتیکی تایبه تی یه ، ویستی ناو نووس «تعین» ی بکات به پره نگیکی
وا که گهوره یی و گرنگی نهو شتهش نشان بدات ، فهرمووی (وما ادراك ما الطارق)

النَّجْمُ الثَّاقِبُ (۳) إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ (۴)

ئەستىرەى درەخشانى تارىيىكى كون كەرە (۳) (ئىجا سۆيىد بەمانە) كەس نى يە
كە ئاگادارىكى بەسەرەو نەبى (۴) .

تۆ چووزانىيت كە دەر كەوتووى شەو چى يە . واتە شىتىكى ئەو نەندە سەيرە لەوانە
نى يە ، كە ژىيرىي و بىير دەرەقەتى بى ، وە بە تەواويى تى يى بىگات .

ئەم جۆرە پىرسىارانە لە عەرەبى دا زۆرە ، كە گەورەيى و گىرنگى ئەو شتانە
ئەگە نى ، كە پىرسىارە كەيان لى ئەكرى ، واتە ئەو نەندە شىتىكى سەيرو گىرنگە ،
ھەرگىز بە تەواويى نازانرىن ، وە لەوانەن كە دەر بارەيان بووترى : تۆ ئەمە لەكوى
ئەزانىيت ؟ ئىجا خوا خۆى باسى ئەكات ئەفەرموى (النجم الثاقب) ئەو ئەستىرانەن
كە بە رووناكى خۆيان تارىيىكى شەو كون ئەكەن ، وە گەورە ترين بەلگەن لەسەر
تاك و تەنبايى خوا ، بۆ ئەو كەسانەى كە لى يان وورد بىنەو .

ئەم ئەستىرانەى كە لە كۆمەلەى رۆژىي ئىمە نىن ، وە بەشەو ئەيانىينىن ،
ھەرە نىزىكە كەيان ، رووناكى يەكەى بە چوار سالى تىشك ئەگاتە زەويى ، رووناكى
«گەلاوئىز» بە ھەشت سالو ، رووناكى «نسى واق» بە ۲۶ سالو ، رووناكى
«سماكى رامج» بە ۴۱ سالو ، «عىوق» بە ۵۲ سالو ، «سماكى اعزل» بە ۲۳۰ سالى
تىشك ئەمانگاتى ، ھەرەك ئەستىرەى وا ھەيە كە بە ملایىن سالى تىشك تارىيىكى
نەبى تارووناكى يەكەيمان ئەگاتى ، وە بە چا و ئەيىينىن ، كەواتە ووتەى : «النجم
الثاقب» جواناترىن جەلەوكىشى تەماشايە لەم شوئەدا .

خوا سۆيىدى خوارد بە ئەستىرەى ئاسمان بۆ ئەوەى كە ئاوپرىكمان پى پىداتەو
بەلایانەو ، تا تۆزى وورد بىنەو لە خۆيان و دەستوورو باويان و قازانچ و
سووديان ، وە بىيان كەين بە بەلگەو نىشانە لەسەر دۆزىنەوەى خوا بە تالوتەنبا ،
واتە سۆيىد بەمانە (ان كل نفس لما عليها حافظ) ھەموو كەسىك ئاگادارىكى
بەسەرەو يە ، ئاگادارىكى ئەكات لە ھەموو رووپەرەيەكى ژيانبا ، كە ئەو ئاگادارەش
خوايە ، واتە ئەو خوايەى كە ئاگادارە بەسەر ھەزاران ھەزار مىليۇن ئەستىرەو ،

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ؟ (٥) خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ (٦)

با ئادهمی ته ماشا بکات که له چی دروست کراوه؟! (٥) دروست کراوه له ناویکی هه لپژاو به تهکان (٦) .

وه هه ره یه که ی له جێی خۆی راگر تسووه به هۆی شتی که وه که پێی ئه لێن هێزی کێشنده ، که ئه ویش هه ره خوا خۆی نه زانی چی به ، واته ئه و خوا به ی ، که ئه و ناگاداری به ته کات ، هه ره ئه و خوا به ی ناگاداری مه ردوم ته کات ، وه که س نی به که له م چاودیری به بێ به ش بێ ، ئنجا ئه گه ره به مه باوه ل ناکات (فلینظر الانسان مم خلق)؟ با ئادهمی وورد بێته وه بزانی که خۆی له چی دروست کراوه ، ئنجا ئه گه ره نازانی با بزانی : که (خلق من ماء دافق) دروست کراوه له ناویکی هه لپژاو به تهکان ، که ئه و ئاره ش له خواره مه نی په دا ئه بێ ، وه خواره مه نیش له خا ک ، که و ابوو هه موو ئاده می به که له چه ند توژی ک خا ک دروست نه بێ ، به هۆی خواره مه نی به وه که هه ره یه که ی له لایه که وه دی .

ئنجا که و ابوو ئه و خوا به ی که ئاده می به م جو ره دروست بکات له توژی خاکی بێ گیان ، نه ش توانی جار یکی تر دروستی بکاته وه و بێ هینیتته وه پرووی کار ، وه که له مه ولا نه فه رموی «انه علی رجعه لقادر» .

له علمی «فیزییا» دا ئه تی ئا و ، وه هه موو شتیکی شل کاتی که به تهکان ده ره ئه چی که هیزی ک له پشته وه پانی پتوه بێ ، وه پێگاکه شی ته نگ بێ ، وه که فیچه ، ئه م قه له مباز بردنی ئاوی پیاوه به تهکان ، شتیکی زۆر گرنگ و پتویسته بو سک پر بوونی ژن ، ئه گه ره وانه بوا به ئه و ئاوه نه ئه گه یشته ده رگای منالدا ن و سک پر نه ئه بوو ، وه له ماوه ی سه دسا لا ئاده می به به ر نه بوو ، زۆر پیاوی وا هه یه که منالی نابێ له به ر ئه وه یه که ئاوه که ی سسته و به تهکان ده ر ناچی ، وه ناگاته جێی خۆی ، که و ابوو ئه م قه له مباز بردنی ئاوی پیاوه ، شتیکی زۆر گرنگه ، نازانی چۆن په دا ئه بێ به بێ زانی علمی «فیزیۆلۆجیا» که جوولانه وه ی نه ندا م و ما به ی ئه و جوولانه وه به نیشان ئه دات له کاتی پێشه «وه ظیفه» بیننا ، ئنجا بو یه به تایبه تی خوا با سی کرد .

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ (۷)

كە دەرتەجى ئە ناوەندى پىشت (ى پياو) و دانەى (پەراسووى) سنگ (ى ژن) ەو (۷) .

لەپاش باسى گرنگترين سيفهتى ئاوى ئادەمىي ، ئنجا باسى سەرچاوهى ئەو ناو ەكات ، ئەفەرموى (يخرج من بين الصلب والترائب) ەل ئەقولى ئە ناوەندى پىشتى پياو دانەى سنگى ژنەو .

ئەم ئايەتە نىشان ئەدات كە ئاوى پياو پەيوەندىي ەيە لەگەل پىشتيا ، وە ئاوى ژن پەيوەندىي ەيە لەگەل دانەى سنگيا ، كە ئەمەش واىە ، چونكە تازە دۆزراو ەتەو كە لەناو موورەغەى پىشتا مۆخىك ەيە پىي ئەلئىن مۆخى دىكىي «نخاعى شوكى» لە بەشىكى ئەم مۆخەدا – كە پىي ئەلئىن «قطاعى قطنى» – شوئىك ەيە ، چاودىرىي ئەندامى زاووزى ئەكات ، كە ئەو شوئىنەش ، ەيز ئە بەشى بەرەوژوورتى مۆخ وەرئەگرى ، بەبى ئەو شوئىنە ئاوى پياو پەيدا نابى .

ئاوى پياو نرخی نىيە بو زاووزى بەبى گىيان لەبەرانى تۆوىي «حيواناتى منوى» كە لە گونا پەيدا ئەبى ، ەروەك ئاوى ژن نرخی نىيە بەبى گەرا «بويضة» ، ئنجا لە گىيان لەبەرانى تۆوىي پياو گەراى ژن ، منال پەيدا ئەبى لە منالدا .

ەموو ژنىك منالدا نىكى ەيە لەگەل دوو گەرادانا ، گەرادانىيان كەوتۆتە لای راستى منالدا نو ئەويتريان كەوتۆتە لای چەپى ، لە ناوەندى گەرادان و منالدا نا لوولەيەك ەيە ، لە ەر گەرادانىكيشا چەند كىيسۆلكەيەكى پچكۆلانە ەيە كە پىي ئەلئىن «حويصلات» ، ئنجا ەموو سەرى مانگىك يەككە لەم كىيسۆلكانە دەست ئەكات بە گەورەبوون تا دوايى مانگ ، وە بەرە بەرە لەگەل گەورەبوونىا دوور ئەكەوتۆتەو لەو گەرادانەى كە تىايەتى ، لە دوايى مانگ كە بە تەواويى گەورە بوو ، ئنجا لەسەر لىواری گەردانەكە لەت ئەبى ، وە گەرايەكى لى دەرتەجى ، وە ئەچىتە ناو لوولەكەو ، وە لەويۆ ەچىتە ناو منالدا ەو ، وە روو ئەكاتە ئەو شوئىنەى كە ئاوى پياو ئەيگاتى ، ئنجا گىياندارانى تۆوىي پياو – كە بە ەزاران ەزار لەناو

بوونى و خۇراكى ، ئەوئا - لەپاش سىك پىر بوون - مىئانداڭ بەرە بەرە گەورە ئەبى ،
 ۰ وە لوولەى خۇيڭ گەورە تر ئەبى ، لەپاشا كىيسەى مىئال و ھاۋرىكەى پەيدا ئەبى .

۳ - مەمك ئامادە ئەكات بۇ گەورە بوون و ژيانەۋە ، وە بۇ پەيدا بوونى شىر
 بۇ مىئالەكە لەدۋاى لەدايك بوونى ، ئىنجا لەمانەۋە دەرئەكەۋى پەيوەندىى گەرا بە
 سىنگ و مەمكى ژنەۋە .

ئەم ئايەتە مەجزەيەكى گەورەى علمىيە ۱۶۰۰ سال لەپىتىش ئەۋەى كە علمى
 دروست بوونى مىئال لە مىئانداڭا ، يا علمى و وظائفى ئەندام پەيدا بىن ئەم خىرە
 علمىيەى داۋە ، كە تازە دۆزراۋەتەۋە (۱) .

ئىنجا با بىچىنەۋە سەر بەيەكەۋە بەستى ئايەتەكە ، واتە ئاۋى پىاۋ ھەرچەند
 گىماندارى تۆۋى تىابى ، بەلام نە وىنەى ئادەمى تىايە ، نە ئەندام و پەلۋرۇ كە
 ئىش و كارى ژيانى تىا دەرئەكەۋى ، كەچى لەگەل ئەمىشە لە ماۋەى چەند مانگىكا
 ئادەمىيەكى جوانى ، پىك و پىكى ، تەۋاۋى ، لى پەيدا ئەبى ، پىر لەژيان و تەۋانايى و
 ژىرىي و بىرۋەست و تىگەيشتن و زىتتى و زىنگىي و وورىايى ، بە پەنگىكى وا كە
 بتوانى بىن بەجى نشىنى خوا لەسەرزەۋىي ، ئەم قەلەم كىشانەى بەم جوانى و دلچەسپىيە
 وە بەم شەنگ و شوخىيە ، وە دارىشتى ئەم ئەندامانە ھەر يەكە بە قەد خۇى ،
 بەبى زىاد و كەم ، وە دانانى ھىزو تەۋانايى لەئاۋيانا ھەرىكە بە بىن خۇى ، وە
 بە پەنگىكى وا كە ئەو ئەندامە بتوانى بىشەى ھەمىشەى و فرمانى خۇى بەجى
 بىننى لە قەلەم ھەۋى لەشەكەدا .

دىارە ئەمانە ھەرگىز لەخۇيانەۋە نابىن بەبى ئاگادارىكى زانا كە چاۋدىرىي
 بىكات لەھەموو پەردەيەك لەم پەردانەى كە لەپىشەۋە باس كران ، كە ئەو ئاگادارەش
 خۋايە ، كەۋاپوۋ دەر كەۋت كە ھەموو كەستىك ئاگادارىكى بەسەرەۋەيە ، وەك لە
 پىشەۋە سۈيىندى لەسەر خۋارد .

(۱) ئەم باسە ۋە رىگىراۋە لە ۋوتارى : القرآن و العلم و الحدیث ، كە بلاۋكرارەتەۋە

لەژمارە شەشى سالى دوو لەگۇقارى «لواء الاسلام» دا .

إِنَّهُ عَلَيَّ رَجَعِهِ لِقَادِرٌ (۸) يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ (۹) فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ
وَلَا نَاصِرٍ (۱۰) وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ (۱۱)

بەرپاستی خوا به دسهلاته لسهر زیندووکردنهوهی (۸) لهپوژیتکا که هرچی
نهینی هدیہ ناشکرا نهکرتی (۹) وه نهو نه هیزیک شک نهباو نه یارمهتی دهریک (۱۰)
سویند به ناسمانی خاوهن باران (۱۱)

لهپاش نهوهی که ناووړتیکی بهئادهمی دایهوه بهلای سهرهتای پهیداووننی بهوه،
ئجنا نهی هینتی بو سهره نجامیک که بهئاسانی بیگاتی، وهک پایهی دووههم بی که
اثباتی زیندوو بوونهوهی پوژی دواپی به، نهفهرموئی (انه علی رجعه لقادر) خوا به
دسهلاته لسهر زیندووکردنهوهی ئادهمی، واته نهو خویهی که ئادهمی دروست
کردوه له دقوپی ناو به بی وینهو مانند، نهش توانی له دواپی مردنی زیندوو
بکاتهوه لسهر وینهی پیتشویی، به لکو نههم دروست کردنهوهی ناسانتره، چونکه
نه میان لسهرویتسه به، بهلام نهویان به بی وینه بووه، زیندووشی نهکاتهوه (یوم
تبی السرائر) لهپوژیتکا - وهک پوژی دواپی بی - که هرچی رازو نهینی هدیہ
همووی تیا ناشکرا نهکرتی، وه پاکو پییس لهیهک جیا نه بیتهوه کهس ناتوانی به
قانهی دم خوی بیاته پیتسهوه، یا خراپیک خوی بهباش بداته قهتهم، به لکو هموو
که سیک چاوه پوانی بهری کردهوهی خویتهی، نه گمر چاکه، به چاکهوه، نه گمر
خراپه، به خراپه، نه کهس نه توانی حاشا له خراپه بهکی خوی، وه نه نه توانی به
زور خوی پزگار بکات، یا به کیک یارمهتی بدات، وه کو نه فهرموئی (فما له من قوه
ولا ناصر) نه کهس تهوانای دهرچوونو نه یارمهتی دهریکی هدیہ •

له دواپی جی گبیر کردنی پایهی به کهم دووههم، ئجنا باسی پایهی سییههم
نهکات له پیغه مبهریه تی پیغه مبهر، له بهر نهوهی که نه مهش جتی دوودلی بی پروایانه،
بو به سویندی لسهر نه خوات نه فهرموئی (والسما ذات الرجع) سویند به ناسمانی
خاوهن باران، که هر دهمی به پی بی پیوست نه بارینتی، وه هموو جوهره

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ (۱۲) إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ (۱۳) وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ (۱۴)
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا (۱۵)

وہ بہ زہوی خاوەن قلییش (۱۲) ئەم (قورئان) ە گوفتاریکی راست و جوئی کەرەو ە (۱۳)
وہ گالته نی ە (۱۴) بی پرواگان فیل ئەگن چۆن فیل کردنیک (۱۵)

خوار دەمەنی و پیژیویکمان بۆ ئەروئینی (والارض ذات الصدع) وە سوئند بە
زەوی خاوەن قلییش کە گیا سەری لی دەردینێ ، واتە ھەر چلە گیا ە کە بی ەوی
سەر دەریئێ ، بەفەرمانی خوا زەوی ە کە بۆ ئەقلیشیتەو ە ، نە ک بەزۆری چلە
گیایەکی نەرم و شلی باریکی ناسکی وە ک تاو ە دەزوو ، چونکە
شتی و ناتوانی زەوی لەتکات ، با زەوی ە کە شیدار بی ، واتە سوئند بەمانە
(انە لقول فصل) ئەم قورئانە گوفتاریکی راست و دروستە ، وە کۆمەلە دەستووریکی
بەرزە ، مایە سەرکەوتن و پیشکەوتن و خۆشەختی ەردو و جیھانە (وما هو بالهزل)
وہ گالته نی ە ، بەلکو شایستەیی خوئندەو ەو بییر لیگردنەو ە ، تا ەموو کەسێک
بەبیی خۆی بەرەیی لی وەرگری .

وہ ک بارەھا نووسیمانە : خوا بەشتیک سوئند ئەخوات کە زۆر بەکەلک
بی بۆ نادەمی ، تا بەرەیی لی وەرگری ، وە بە سووکی تەماشای ئەگن ، جا
لەبەرئەو ە چاکترین شتیک کە لەئاسمانەو ە چاو ە پروان بگری باران و لەزەوی ەو ە
گیاو دەغل و دان و شینایی ە ، بۆیە بەتایبەتی سوئندی پی خواردن ، لەگەل ئەمیشە
بەم سوئندە نیشان ئەدات کە سرووشی خوایی لە ئاسمانەو ە بۆ پیغەمبەر ، وە ک
باران مایە ئیان ، وە دەرچوونی ئایاتی قورئانیش لە دەمی پیغەمبەریکی
نەخوئندەو ەو ە ، وە ک دەرچوونی گیا ە کە نەرم و شل وایە لەزەوی ە کە رەق و
تەقەو ە ، ئەگەر دەستی خوای تیا نەبی نابێ .

لەدوای باسی ەرسنی پایەکانی ئیسلام ، ئنجا باسی فرۆقتلی بی پرواگانمان
بۆ ئەکات ، ئەفەرەموئی (انهم یکیدون کیدا) ئەوان ەموو جوړە فرۆقتیک ئەگن

وَأَكِيدُ كَيْدًا (۱۶) فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ : أَمَهُلُهُمْ رُوَيْدًا (۱۷)

وہ منیش فیتل ئەكەم چۆن فیتلیك (بەتۆلەلى سەندىيان) (۱۶) ئنجا مۆلەتى
بىن بىرواكان بەدە : بە مۆلەتتىكى كەم (۱۷) •

بۇ كوزۇندىنەۋەى چىراى ئىسلام (واكىد كىدا) وە منىش تۆلەى فرۇفیتلەكەيان
لىن ئەسەننىم (فمهل الكافرين : امهلم رويدا) وە تۆ پەلە مەكە لەتۆلە لىن سەندىيان
ئەى پىغەمبەر ، وە تۆزىك دان بەخۆتا بگرە تا ئىمە بەرە بەرە زەبوونىيان ئەكەين و ،
ئەيان رووخىنن ، وەك يەككىك كە بەدزى يەۋە ، كىنە لەيەككىكا بگات بۇ رووخاندنى ،
بۆيە كىرەۋەكەى خۆشى ناۋبرد بەفیتل •

لىرەدا ھەرۋەك ھەرەشەى تىايە بۇ بىن بىرواكان ، كە زوو بەزوو تۆلەيان
لىن ئەسەندىرى ، مزگىنىشى تىايە بۇ پىغەمبەر ، بەلكو بۇ ھەموو سەرۋكىكى خىر
خواھى باش كە ھەر كەسە بەپىنى دل و دەروونى پاكى خۆى سەرنەكەۋى و پىش
ئەكەۋى •

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ (۱)

سوورہی (اعلیٰ) یه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

به پاکیی یادی پهروه ردگاری هدره بلنتت بکه (۱)

سوورہی (اعلیٰ) یه

مهککي يه ، ۱۹ نايه ته ، ۷۴ ووتيه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوا به راستی نانسری ، مهگمر به ناوونیشان ، وه بهو سیفته تانهی که نه یان بینین ، وهک بلتینن خوا زانایه و دانایه و بینایه و ژنه وایه و به ده سالاته ، که واپوو نهوی نیمه نهیزانین له بابته خواوه ، هدر ناوه کهی و نیشانه «سیفته» ه کانتیتی بویه خواش خوی فرمانمان پی نه دات ، که هدر تسبیحاتی ناوه کهی بکه یین، وه نه فرموی (سبح اسم ربك الاعلیٰ) ناوی پهروه ردگاری بلندی خوت به پاکو ته مییز پابگره ، وه بی باریزه له وشتانهی که شایستهی نهونین، له هاودهم بویه پیداکردنی، یادهر کهوتنی له شتوهی یه کیتک له دروست کراوانی خوی ، یابوونی له یه کیتک ، یایه کیتک له و بووبی ،

(۱) کاتیک که نم نایه ته هاته خواره وه پیغه مبر فرموی : «سبحان ربی الاعلیٰ» ،

وه فرمانی دا که له سجدهی نوژتانا بیلین . ههروهک له وه بیتش - که نایه تی

«فسیح باسم ربك العظيم» هاته خواره وه ، فرموی : «سبحان ربی العظيم» ،

وه فرمانی دا که بیخه نه رکروعتانه وه .

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ (۴) فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ (۵) سَنَفَرْتُكَ فَلَا تَنْسَىٰ (۶) إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

وہ ٹھوہی کہ لہوہری دہرہیناوہ (۴) نجا گتیرای بہ پووشی رہش داگہراوہ (۵) (قورنانت) بہسہرا ٹہخوئینینہوہو بییرت ناچیتہوہ (۶) مہگہر ٹھوہی کہ خوا حہز بکات ،

دیارہ کہ خواہیہکی دانای ناگادار ہدیہ ری نمونئی ہموو گیان لہبہریک ٹہکات بو ری خوی» •

(والذي اخرج المرعى) وہ ٹھو خواہی کہ ہموو جوڑہ لہوہرو سہوزایی بہکی دہرہیناوہ لہ زہوی ، کہ ہر یہکٹیکیان بو خواردن جیانداریک دہست ٹہدات (فجعلہ غثاء احوی) نجا گتیرای بہ پووشیکی رہش داگہراو ، واتہ یانی جیہانیش وایہ ، ٹہمرو تہرو نازاوو ، سبہینی ووشکو ، برنگو ، بی گیانہ •

خوا فہرمانی پی داین کہ تہسبیعاتی ناوہکھی بکہین نک خوی ، تا تیمان بگہیہنی : ٹھوہی کہ لہ تہوانای ٹیمہدایہ ، دۆزینہوہی سیفہتہکانیتی کہ ہمیشہ بہچار نیشانہکانی ٹہبینین ، وہ بہ ڈیریری و بییر ہستیان پی ٹہکین ، بہلام خوا خوی لہوانہ نی بہ کہ ڈیریری و بییر بیگاتی و پھی ، پی بہری •

لہ دواہی ٹھوہی کہ خوا فہرمانی دا بہ پیغہمبہر کہ ناوی بہ پاکو تہمیزو گہورہ پابگری ، وہ ٹہمیش ٹہمہی گہیاند بہ مسلمانان بہ فہرمانی خوا ، وہ ٹہوانیش بہ باشی نہیان ٹہزانی کہ ناو سیفہتہکانی خوا چین ؟ وہ چون بہ پاکو تہمیزو گہورہ رائہ گیریٹن ، نجا خوا مزگینی دا بہ پیغہمبہر کہ لہمہولا قورنانتیکت بہ سرووش «وحی» بو ٹہتیرین ، جگہ لہوہ کہ دہستوری خوشی و خوشبہختی ہردو جیہانی نادہمی تیایہ ، ہەرچی ناو سیفہتہکانی خواش ہدیہ بوٹ باس ٹہکات ، وہ ہەرچی بوئی نہگونجی و شایستہی نہبی لی دوور ٹہخاتہوہ ، وہ ٹھو سرووشی ، کہ بوٹ ٹہتیری ، بہ یہکہمجار ، دیتہ بہرت ، وہ لہ بییرت ناچیتہوہ ، وہکو ٹہفہرموی (سنقرنک) ٹیمہ قورنانتیکت بہ سرووش بہسہرا ٹہخوئینینہوہ (فلا تنسی) وہ توش دیتہ بہرتو لہبییرت ناچیتہوہ (الا ماشاءالله) مہگہر ٹھوہی کہ خوا

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى (۷) وَتُيَسَّرُ لِّلْإِسْرَى (۸) فَذَكَرَ
إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى (۹)

كە ئەو بە ھەموو شتىكى ئاشكراو پەنھان ئاگادارە (۷) ۋە يارمەتت نەدەين بۆ
پىئى ئاسان (۸) ئنجا تۆش نامۆزگارىيى بىكە ئەگەر سوود بدات (۹)

ھەز بىكەت واتە ئەگەر خوا بىيەوى شتىكت لەبىر بباتەو ۋە ئەتوانى ، بەلام ھەرگىز
لە بىرىشتى ناباتەو . ئەم تەبىرە ۋەك ئەو ۋايە كە بە خۆشەويستىكت بلىتت :
تۆ ھاوبەشى منى لە ھەرچى كە من ھەمە مەگەر ئەو ۋە كە خوا ھەز بىكەت ، بەم
مەگەر ئەو ۋەت مەبەس نىيە كە شتىك لە مائەكەت دەر كەيت . (انە يعلم الجهر وما
يخفى) بەراستى ئەو خوايەى كە ئەم بەئىنانەى پىدايت ، ئاگادارە ، بەھەموو شتىكى
ئاشكراو نەينى ، ۋە ھىچ شتىكى لى وون نابى لەو نەينى يانەى كە لە دوو توىي
دلو دەر وونتايە ، ۋە ئەگەر بىيەوى ئەتوانى لە بىيرتى بباتەو .

بە راستى ئەمە معجزەيەكى زۆر گەورەيە بۆ پىغەمبەر كە لە «مكە» ، ۋە لە
سەرەتاي ئىسلامەت يەو ۋە خوا ئەم بەئىنانەى پىدا ، ۋە پىغەمبەر ، ما تا ھەموو
قورئانى بۆ ھات ، ۋە ئايىنى ئىسلام بە پايان گەشت ، ۋە ئەم پىغەمبەرە
نەخوئىندەوارە ، ھىچى لەبىير نەچۆتەو لەم قورئانە دوورو درىژەى كە بۆى
ھاتوۋە .

كاتىك كە لە مزگىنى دان بەناردنە خوارەو ۋەى قورئان ، مزگىنىش بوو ، بە
دانانى ئايىنىكى تازە لەگەل دەستوورو ياسايەكى تايبەتتىن دا ، بىير ئەچى بۆ ئەو ۋەى
كە ئەگونجى لەو دەستوورو ياسايەدا شتى قورسو گرانى ۋاي تىبى كە ھەلگرتنى
گران بى بۆ مردوم ، ئنجا بۆ لا بردنى ئەم بىرە ، فەرموۋى (ونيسرك لليسرى)
ئيمە تۆ لەسەر ئايىنىكى ئاسانو ، ياسايەكى سووكو رەوانى ۋا يارمەتت نەدەين
كە بە ھەموو كەسىك ھەلبىيرى ، ۋە ھەموو ژىيرىكى خاۋەن بىير تى بگات .

لەدوای مزگىنى دان بە ھاتنە خوارەو ۋەى قورئانو بناغە دانانى ئايىنى
ئىسلام ، ئنجا فەرمان ئەدات بە پىغەمبەر بە نامۆزگارىيى مردوم ، ئەفەرموى (فذكر
ان نفعت الذكرى) نامۆزگارىيى مردوم بىكە بە چاكەو بيانترسىنە لە خرابە ، ۋە

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى (۱۰) وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى (۱۱) الَّذِي يَصَلِّي النَّارَ
الْكُبْرَى (۱۲) ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى (۱۳) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
تَزَكَّى (۱۴)

ئەوی لە خوا بترسێ بەندی لێ وەر ئەگرێ (۱۰) وە ئەوی بەدبەخت و خراییش بێ خۆی
لێ دوور ئەخاتەو (۱۱) ئەوی ئەچیتە ناو ناگری هەرە گەورەو (۱۲) لە پاشا نە ئەمری
تیاوا نە ئەژی (۱۳) بە راستی رزگار بوو ئەوی کە خۆی پاک ڤاگرت (۱۴)

بێداریان بکەرەو نە خەوی بپهۆشی ، ئەگر سوود بدات ، واتە زۆر کەسی وا
هەیه پەردە یەش بەسەر دێ و دەروونیا هاتوو ، بە رەنگیکی وا کە هیوا ناگری
پەندو نامۆگاری کاری تێبکات ، بەلام تۆ نامۆگاری خۆت هەر بکە ، سوودی
ببێ یا نەببێ .

ئەم نایەتە ئەو ناگەینێ کە نامۆگاری – ئەگر زانرا بێ کەلکە – پتویست
نێ یە ، زانایانی ئیسلام هەموو لەسەر ئەوەن کە نامۆگاری پتویستکی ناچاری یە
لەسەر هەوو کەستیک ، سوود بدات یا نەیدات ، هەرە کە کردەو ی پتەمبەریش ،
گەواهیی لەسەر ئەمە ئەدات ، وە هەرە کە دەریش ئەکەوێ لە نایەتی (سیدکر من
بخشی) بپیر لە پەندو نامۆگاری یە کەت ئەکاتەو و کاری تێ ئەکات ئەو کەسێ کە لە
خوا بترسێ (وێتجنبها الاشقی) وە خۆی لێ دوور ئەخاتەو بەدبەختی خراپ ،
ئەوانە ی کە گوێ نادەنە نامۆگاری ، وە چاوە ئەقووچینن لە بینینی ڤێ ی راست ،
ئەم جۆرە کەسانە لە هەموو شوێنیک ، وە لە هەموو کاتیکا هەن ، وە تووشی تۆلەو
سزای خۆیان ئەبن ، وە کۆ ئەفەرموێ (الذی یصلی النار الکبری) ئەو بەدبەختی کە
ئەچیتە ناو ناگری گەورەو – کە ناگری دۆزەخە – وە بە ئیجگاری تیا ئەمینیتەو
(ثم لا يموت فيها) لە پاشانە ئەمری لە ناو ناگرە کەدا تا رزگاری ببێ (ولا یحی) وە
نە ئەژی بە ژیا نیککی وا کە بێ بلین ژیان .

لەپاش باسی ئازارو سزای بێ پروایان ، ئنجا باسی رزگار بوونی چاکان
ئەکات ، ئەفەرموێ (قد افلح من تزکی) بە راستی رزگار بوو ئەو کەسێ کە خۆی

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵) بَلْ تُؤَثِّرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۱۶)
وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى (۱۷)

وه ناوی پهروهردگاری خوی هیناو پارایهوه (۱۵) به لکو (تیوه) ژیانى دنیا
ههله نه بژیرن (۱۶) که (ژیانى) دوايى باشترو پایهدارتره (۱۷) •

پاك كرده وه له پیسی دل و دهر و ونو و وه و شتو خووی ناشرین (و ذکر اسم ربه) وه
ناوی پهروهردگای خوی هینا ، وه به دل یادی سیفه ته بهرزه گانی کرد (فصلی) وه
ترسو سامی لئ نیشته و پارایهوه •

مه بهس له «صلی» لیره دا ترسو سامه له خوا ، وهك له نایه تیکى ترا نه فهرموئ
«انما المؤمنون الذين اذا ذكرا لله وجلت قلوبهم» (۱) ، ته عبیری دایه وه له م ترسو سامه
به نوئز ، تا نیشان بدات که ههر ترسو سامه ، گیانی نوئز ، و نوئزی به بی ترسو
سام وهك جهسته ی بن گیان وایه •

له هه موو ده میکا مهردومی وا هدی هه که به دیمهن مسلمان و نوئز کهره ، به لام
له هیچ گونا هیک کۆ ناکات ، ئنجا نه مانه زۆر جار نه تین : ئیمه پاکیین و ناوی خوا
نه بهین و نوئزی بۆ نه کین ، که و ابو ئیمه بهر نه م پزگارانه نه که وین ، ئنجا خوا
به درۆیان نه خاته وه ، نه فهرموئ : درۆ نه کهن (بل تؤثرون الحیاة الدنيا) به لکو
تیوه ژیانى جیهان ههله نه بژیرن به سر ژیانى دوايى دا ، وه خوشه ویستی دنیاش
سهرچاوه ی هه موو خرابی به که ، له گهله نه مییشه (والاخرة خیر و ابقی) که ژیانى
دوايى گهله بهر زتر و خوشترو باشته له ژیانى جیهان ، واته نه گهر راستان نه کرد
ههولتیکیشان بۆ رۆژى دوايى نه دا ، وه له ترسی نه و رۆژه خۆتان نه گهترایه وه له
گوفتار و کرداری خراب •

له دواى نه وه ی که له پيشه وه به تینی دا به دانانى نایینیکی ناسان و سووک ،

(۱) واته بهر واداران نه وانن کاتیک که ناوی خوا بهر دلیان بهر سوک •

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى: (۱۸) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (۱۹)

بىن گومان ئەمە (ی كە ووتمان) لە نامەى پيشووەكانايە (۱۸) نامەكانى
ابراهيم و موسا (۱۹) .

ئىنجا باسى ئەو ئەكات كە ئايىنى ئىسلام لەگەل ئايىنەكانى پيشوودا يەكە ، وە
هەموويان لە بنيات و بناغەدا يەكن ، جياوازى يەكيان ئەگەر بىن هەر لە وىنەو لقو
پۆپايە ، وەكو ئەفەرموى (ان هذا) ئەمەى كە ووتمان لە ئايەتى «قد أفلح من تزكى»
وہ تا ئەم ئايەتە (لفي الصحف الاولى) لە نامە پيشووەكانايە (صحف ابراهيم وموسى)
وہك نامەى «ابراهيم» و «موسا» بىن ، كە لە پيش قورئانا هاتوونەتە خوارەوہ ، بەم
رەنگە «قد أفلح من تزكى» ، پاك كردنەوہى دل و دەروون ئەگەيەنى ، لە بيرو
باوہرى خراب ، «وذكر اسم ربه» پەرورەدەكردنى گيان ئەگەيەنى ، بەناسىنى خوا ،
«فصلي» پەرورەدەكردنى ئەندام و پەلو پۆ ئەگەيەنى بە خوا پەرستى ، بە جۆرتىك
كە هيج ئەندامىك كارتىكى خراب ئەكات ، «بل تؤثرن الحياة الدنيا» جەلوگىبرى
ئادىسى ، ئەگەيەنى، لەخەرىك برون هەر بە ئارەزووى دنياوہ «والاخرة خير وابتقى»
هانە هانەى مەردووم ئەگەيەنى ، لەسەر ئىشى چاكەو پەزامەندىى خوا . ئىنجا ئەمانە
بنياتى هەموو ئايىنىكن ، وە بە گۆرىنى ئايىن ئەمانە ناگۆرىن ، واتە ئەگەر بروايان
بە نامەى پيشەمبەرەكانى تر هەيە ، با پرواشيان بە قورئان بىن ، چونكە لەگەل
ئەوانا يەكە .

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ؟ (۱) وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ (۲)
عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ (۳) تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً (۴)

سووره‌ی (غاشیه) یه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

نایا پیته‌گه‌یشتووه باسی رۆژی دوا‌یی؟ (۱) زۆر روخسار لهو رۆژه‌دا
ترسناکن (۲) هه‌وئده‌ریکی په‌نجه‌رۆن (۳) نه‌چنه ناو ناگری گهرمه‌وه (۴) •

سووره‌ی (غاشیه) یه

مه‌ککی به ، ۲۹ نایه‌ته ، ۹۲ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

(هل اتاك حديث الغاشية) نایا پیته‌گه‌یشتووه ده‌نگ‌وباسی رۆژی دوا‌یی ؟ که
دی‌ی به‌سه‌ر مه‌ردوما ، به‌خۆ‌ی و هه‌موو ناخۆشیی و ده‌ردو سزایه‌کی به‌وه ، واته ده‌نگ‌و
باسیکی نه‌وه‌نده گه‌وره و به‌سامه ، پێ‌ویسته وه‌ربگیرێ و ده‌ماوده‌م بگێرێته‌وه ،
ئنجبا باسی چه‌ند شتیکی نه‌و رۆژه نه‌کات ، نه‌فه‌رموی (وجوه : یومئذ خاشعة) زۆر
ده‌موچاو لهو رۆژه‌دا ترسناکو ریسواو شه‌رمه‌زارن (عاملة ناصبة) ماندویتی‌یان
بۆ ماوه‌ته‌وه لهو هه‌وئ و ته‌قه‌لایه‌ی که داویانه له جیهانا ، واته هیچی بۆخوا نه‌بووه .
به‌نگو یا بۆ ئاره‌زووی خۆیان ، وه یا بۆ ئاره‌زووی مال و منالیان بووه ، وه له‌پیتناوی
په‌زای نه‌وانا ، خوایان له خۆیان په‌نجاندووه ، له‌به‌رته‌وه له‌جیهانا ، هه‌ر
ماندویتی‌یان بۆ ماوه‌ته‌وه ، له‌گه‌ل نه‌مانه‌شا (تصلی نارا حامية) نه‌چنه ناو ناگریکی
گهرمه‌وه ، که ناگری دۆزه‌خه •

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ (۵) لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ خَرِيْعٍ (۶)
لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ (۷)

ئاو ئەدرىن لەسەرچاوەی لەكۆل (۵)، خۆراکیان ھەر دېكى حوشتەر خوار (ی)
ئاگرىن (۶) نە قەلەوی ئەداو نە برسىتى لائەبا (۷)

ئەم ئاگرى دۆزەخە ھەرچەندە نازانىن چۆنەو لەچىيە ، بەلام پروامان پىي
ھەيە كە گەلئى گەلئى لەئاگرى جىھان گەرمترە ، وە جىنگاى مەردومى خراپ و ناپاكانە
لەپۆژى دوايى دا ، ئىجا ھەردەمى ئەم دۆزەخىيانە تىنويان بوو (تسقى من عين آتية)
ئاو ئەدرىن لەسەرچاوەيەكى گەرمى لەكۆل ، وە ھەركاتىكىش برسىيان بوو (ليس
لهم طعام الا من ضريع) خۆراكيان ھەر دېكى ئاگرىنە لەوئىنەى حوشتەر خوار ، كە
ئەويش (لايسمن ولايغنى من جوع) نە مەردوم قەلەو ئەكاتو نە تىرى ئەكات .

واتە دۆزەخىيان كە برسىيان بوو بەو برسىتىيەى كە شايسستەى پۆژى
دوايى پى ، شتى زۆر ناخۆشى و ايان نەدرىتى كە نە برسىتى لاپەرىو نە قەلەويى
بەدات ، خوا ناوى ئەو خواردەمەنىيە ئەبات بە دېكى حوشتەر خوار لەسەر تەشبيە ،
ئەگىنا پۆژى دوايى جى نەشونىماى جەستە نىيە ، وە خواردىنى بەم جۆرە نىيە ،
كە ھەزم بگرئى و ببى بەخوين و گوشت وەك جىھان ، بەلكو پۆژى دوايى جى
مانەوھى تىجگارى «خلود» يە ، خۆشىيەكەى خۆشىيە خۆشەختىيە ، نازارى نازارى
بەدبەختىيە ، ھەرچى پووبدات لەپۆژەدا لە خۆشىيە و ناخۆشىيە كە بەراووردى
بكەين لەگەل ھى جىھانا ، ئەتوانىن بيان شوبەيتىن بەيەك لەھىندى شتا ، واتە
خۆشىيە و ناخۆشىيە پۆژى دوايى تەعبىريان بۆ دانەنراو ، ئەم تەعبىردانەوھەيەيان
بە تەعبىرى دنيا ھەمووى لەپرووى تەشبيھەوھەيە ، نابىينىت خوا تەعبىر ئەداتەوھە
لەخواردەمەنى دۆزەخ ، لىرەدا بە دېكى حوشتەر خوارو ، لەسوورەى «حاقە» دا بەكىم و
زووخى دۆزەختىيان ، كە ئەفەرموى «ولا طعام الا من غسلىن» ، لە سوورەى «واقعة» دا
بە زەقنەمووت كە ئەفەرموى «ثم انكم ايها الضالون المكذبون لاكلون من شجر من

وَنَمَارِقُ مَصْمُوفَةٌ (۱۵) وَزَرَابِي مَبْثُوثَةٌ (۱۶) أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى
الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ (۱۷) وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ (۱۸)

ويشتی ریزکراوه (۱۵) و قاتیی پاخراو لهه موو لایه که وه (۱۶) بۆ ووردنابنه وه
له حوشر که چۆن دروست کراوه؟ وله ناسمان که چۆن بهر زکراوه ته وه (۱۸) •

وه گهلن جوړه گه لاس و بهرداخی ناو خواردنه وه (ونمارق مصفوفة) وه گهلن یشتیی و
گوښه ی ریز کراو ، که له سر نه و تهختانه دانراوون (وزرابی مبهوثه) وه گهلن
قاتیی و لاکتیشی پاخراوی گوول گولیی لهه موو لایه که وه •

نهمه باسی گوښه یه کی بچکولانه بوو له خوښیی و بهره ی بههشت به زمانیک
که بۆ خوښیی و بهره ی جیهان دانراوه ، نه گینا نهم له کوئی و نه و له کوئی •

دییت که له سه ره تاي سووره ته که وه باسی پوژي دزایی و ، به سه ره تاي ناده می
کرد له و پوژهدا ، دياره له ناو نه و که سانه ی که قورنانيان یه که مجار بۆ هاتوته
خواره وه ، زور که سی بی بروا بوون ، نینجا خوا ویستی ناگاداریان بکاته وه به
وورد بوونه وه له هیندی دروست کراوی خوا ، له بهر نه وه ی که قسه له گهل کراو به م
نايه تانه ، یه که مجار عه رب بوون ، وه نهمانیس جگه له وه ، که چاکترینی ناژانیان
حوشره ، زوریشیان دهشت نشینن ، نهوی هه میسه له بهر چاویان بی ناسمان و زهوی و
شاخ و داخ و حوشره ، بویه فهرمووی (افلا ینظرون الی الابل کیف خلقت) بۆ به چاوی
وورد بوونه وه ته ماشای حوشره ناکهن که چۆن دروست کراوه ؟ بهراستی حوشره
گیانداریکي گه و ره به هیزو باره بهرو کهم خوره ، له دهستی گهرمی عه ره بستانا
بیست سه عات به برسیتی و تینویتی بار نه بات ، له پاشا خوراکی دپکی حوشره خواره ،
که گیان له بهری تر که متر نه یخوا ، له گهل نه و هیزو توانایی و گه و ره یی به شا ،
منالیک نه توانی یخی بداو باری بکات و هه تی سینی و بیبا به ریدا ، له گهل نه مانه شا
شیر و گوشتی نه خوری و مووه که ی کالاو نوین و ژیره خه ری لی دروست نه کری •

(والی السماء کیف رفعت) وه بۆ ته ماشای ناسمان ناکهن به پوژو مانگ و

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ (۱۹) وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ؟ (۲۰)
 تَذَكَّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ (۲۱)

و لەشاخەکان کە چۆن داکوتراوون (۱۹) و لەزەوی کە چۆن پاخراوه (۲۰) ،
 نامۆزگاریی بەکە ، تۆ ھەر نامۆزگارییت (۲۱)

ئەستێردیەووە کە چۆن بەرزکراونەتەووە ، وە ھەریەکە لەجێی خۆی پاگیپراووە ، وە
 بەم جوانی یە ، ئەم ھاتوچۆیە ئەکەن ، بێ ئەوێ یەکتیکیان ساتیک باش و پێش بەکوێ .
 بۆ تەماشای ناسمان ناکەن لە کاتی پۆژھەلاتو پۆژناوادا ، کە ھەر یەکتیکیان
 چەشمەندازیکى دلفرێنى ھەیە ، وە بۆ تەماشای ناسمان ناکەن لە شوێکی سافی
 بێ گەردا ، وە گوێ ناگرن بۆ ئەو قسانەى کە ئەیچرپێنى بە گوێی دل و دەروونی
 ئادەمی دا لەبابەت خواوە .

(والى الجبال كيف نصبت) وە بۆ تەماشای شاخ و کێوھەکان ناکەن کە چۆن وەك
 سنگ داکوتراوون بە زەوی دا ، تا نەبزووی و لەیەك بەرئەبێ ، وە کێوھەکانیش
 نیشانەبن لەسەر رێوبان ، وە پەنابن بۆھەموو ئادەمی و گیان لەبەرانیکی دوژمن دار ،
 جگە لە چەشمەندازە جوانەکەى ، وە لە سام و شکۆھەکەى ، کە ئادەمی لە چا و ئەوا
 خۆی زۆر بە بچکۆلانەو زەبوون دیتە پێش چا و .

(والى الارض كيف سطحت) وە بۆ تەماشای زەوی ناکەن کە چۆن پاخراووە
 لە ژێر پیتانا بۆ ئەوێ کە بەسەریا برۆن و بەرھەى لێ وەرپگرن ، واتە ئەگەر
 بێ پروا ، وورد بپێتەووە لەمانە ، تێئەگات کە ئەمانە لەخۆیانەووە دروست نەبوون ،
 بەلکو خواپەك دروستی کردوون ، وە ئەو خواپەى کە ئەم جیھانەى بەم رێک و پێکی یە
 دروست کردووە ، ئەتوانی ئەم ئادەمی یەش زیندو بکاتەووە لەپۆژی دواى دا بۆ
 لێ پرسینەووە ، ئنجما کە مەردوم لەمانە وورد بوووە ، ئەو حەلە خێرا پەندى
 لێ وەرئەگرتی ، کەواتە (فذکر انما انت مذکر) بە پەندو نامۆزگاریی ، خواو پۆژی
 دواى ، بیری مەردوم بخەرەووە ، چونکە تۆ ھەر بپرخەرەووەى مەردومیت ، ئیتەر نە
 ئەتوانییت پروا لە دل و دەروونی کەسا پەیدا بەکەیت ، وە نە پتووستیشە لەسەرت

أَسْتَعَاثِيهِمْ بِمُسَيْطِرٍ (۲۲) إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ (۲۳) فَيُعَذِّبُهُ
اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ (۲۴) إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ (۲۵)

تو دهسه لاتدار نیت بهسه ریا نا (۲۲) به لام نهو کهسه ی که پشت هه نکاو بی پروایی
بکات (۲۳) خوا سزای نهدات به سزای زور گه وره (۲۴) هر بو لای نیمه یه
گه رانه وه یان (۲۵)

که چاودیریی دل و دهروونی نهو نهو بسکیت ، وه کو نه فهرموئی (لست علیهم
بمسیطر) تو دهسه لاتدار نیت بهسه ر دل و دهروونی بی پروایانا ، واته یه کیک خوی
نیه ته سه ر پی ری راست و پروا کردن ، تو ناتوانیت پروا به یته دلیه وه .

نه گه ر جهنگی نایینی «غزا» ش ته لیتیت ، که له پاشا بیویست کراوه ، نه وه
بو نه وه نه بووه که به زور مهردوم مسلمان بکری ، وه پروا بخریته دلیه وه ، به لکو
نهوی له کاتی پیغه مبهرا بووه ، بو پاریزگاری بووه له سهرو مال و ناموس ،
نهوی دوا ی پیغه مبه ریش بووه ، بو هه نگرتنی کوسپو گری بووه له پی بانه ک
کردنی مهردوما بو مسلمان بوون ، تا هه موو که سیک بتوانی به ناره زووی خوی
مسلمان بیی . وه له دوا ی مسلمان بوونیشی کهس نه توانی به زور به شیمانی بکاته وه .

بو نه وه ی کهس لیره دا خه یالیکی خراپ نه کات بلی : هه رگاه پیغه مبه ر
دهسه لاتی بهسه ر دل و دهروونی کهسا نه بی ، وه هه موو که سیک لغاوی خوی به دهست
خویه وه بی ، وه هه رچی بکات ، بتوانی بیکات ، که واته هه سوولا ، وه ک یه ک
نهویستینه وه له پاشه روژا ، فهرمووی (الا من تولی) به لام یه کیک پشت هه نکات و
گویی نهداته په ندو ناموژگاری نایین (وکفر) وه بی پروا بیی به خوا و پی ری راست
(فیعد به الله العذاب الاکبر) نهوسا خوا له توله ی نه وه دا تازارو سزای نهدات به
سزای زور سخت ، واته تو هه رچه ند ، هه ر ناموژگاریت ، وه دهسه لاتت نی یه
بهسه ر دل و دهروونی کهسا ، به لام خوا ی تو ، به دهسه لاته بهسه ریا نا ، وه نا گای
له دلیانه ، وه هه ر که سیک ملیچی بکات له فهرمووده و فهرمانی نهو ، توله ی
لی نه ستنی ، نجا بو به هیز کردنه وه ی نهو توله سه ندنه ، فهرمووی (ان الینا ایابهم)

سورة الفجر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالْفَجْرِ (۱) وَلَيَالٍ عَشْرٍ (۲) وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ (۳)

سوورهی (فجر) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند به بهیان (۱) وه به ده شهوهی ههوهئی مانگ (۲) وه به تاكو جووت (۳)

سوورهی (فجر) ه

مهککی به ، ۲۹ تابه ته ، ۱۷۹ ووته به

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

(والفجر) سویند به کاتی به یانی که شهبق ئداو جیهان روون ئه بیته وه ، وه تارییکی شو لانه چن (ولیال عشر) وه بده شهوهی ههوهئی مانگ ، که له گهل شهبقدا وهك یهك وان ، چونکه ههروهك شهبق بهره بهره تارییکی شو کز نهکات و له پاشا ئنجا رووناکیی رۆژ زۆری لئ ئه سینتی ، ئه وه شهوهش به ههوی مانگه شهوه که یه وه تارییکی ههوهئی شو کز نهکن ، له پاشا ئنجا تارییکی دواي شو ، زۆر ئه سینتی (والشفع والوتر) وه به تاكو جووتی ئه وه شهوه ، واته سویند به وه ده شهوه ههم به سهریه که وه ، وه ههم به جیا جیا •

دوورنی به که مه بس ژماره ی تاكو جووت بی که گه وره ترین نهینی به له جیهانا ، وه سهرچاوهی گهلئیک جوړه زانیاری به ، جارئ جگه له وه که ژماره له پرانه وه دا نی به ، وه وینه یه کی نه برانه وه «لامتناهی» مان نیشان ئهدات ،

وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْسُرُ (۴) هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ؟ (۵)

وہ بہ شو کاتیک کہ تی ئەپەری (۴) ئایا ئەمانەى کہ سویندیان پین خورا شایستەى سویندپین خواردن نیین لای تی گەشتوو (۵)

دەرگایەکی شەمان لێ ئەکاتووە ، لەپرواکردن بەمانەوێ ئیجگاریی «خلود» ، چونکە مانەوێ ئیجگارییش هەر نەبرانەوێ ، ئنجا کہ نەبرانەوێ ژمارە بوو ، با نەبرانەوێ شتی تریش بێی کہ ژيانی دواى یە •

لەپاش سویندخواردن بە چەند جوړیک لەپرووناکیی ، ئنجا سویند ئەخوات بەتارییکی ئەفەرموی (واللیل اذا یسر) سویند بەتارییکی شو کہ دیتو ئەپروا •
لەبەیانیا نا تارییکی شو لائەچێ ، و هەموو کەسێک بە لەشتیکی سووک و هتیزیکی تازەووە دەست ئەکات بە ئییشوکاری خۆی ، هەرۆک مردبێو زیندو بووبیتتووە وایە •

دەشەوی هەوێلی مانگک هەم پرووناکییە کەى بەکار دێ ، هەم تارییکی یە کەى ، چونکە جارێ مانگەشەووە کەى - کہ وەک تارایەکی زیویین وایە بەسەر شاخ و داخ و دەریاو ووشکانی یەو - ماندویتی ئەحەسینتتووە ، وە ژيانیکی تازە ئەبەخشێ ، جگە لەووە هەر کاروباریک بەپوژ لەبەر گەرما نەکرا بێ ، بەشەو لەهەوێلی مانگە شەووە کە یەووە ئەکری • تارییکی دواى مانگەشەووە کەشی مایەى نووستن و حەسانەووە یە جگە لەووە ئەوانەى کہ خۆیان شاردبیتتووە لەدوژمن ، بەئاسانی ئەتوانن دواى ناوابوونی مانگک پزگار ببن ، بەلام شەوی دوانزەى مانگک هەرچەندە کہ ئەویش تارییکی دواى ناوابوونی مانگی هەیه ، وە لێ چونکە کەمەو هیچی تیا ناکرێ ، بۆیە ناوی نەبەرد •

تارییکی شەو داپۆشەری ئادەمی و گیاندارى ترە لە دوژمن ، ئەوی کہ لە پوژا خۆی شاردبیتتووە ، لەشەوا ئەتوانن دەر باز بێ ، کەوابوو ئەمانەى کہ خوا سویندی پین خواردن ، زۆر بە کەتکن بۆ گیان لەبەران ، وە شایستەن بۆ ئەوێ کہ بەم سویندپین خواردنە بەرچاوی بخات ، وە کو ئەفەرموی (هل في ذلك قسم لذي حجر)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعِمَادٍ (۶) إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (۷) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ؟ (۸) وَتَمُودَ

ئایا نازانیت که خوای تۆ چی کرد به گهلی عاد(ی) (۶) ارم ؟ خاوهن پایه (و دهسلات) (۷) که وینهیان دروست نه کرابوو لهوولاتا؟ (۸) وه (چی کرد) به گهلی تمود

ئایا له مه دا سویند هه به بو مهردومی ژیر ، واته نه مانه ی که سویندی یان پی خورا ئایا لای ژیر شایسته ی سویند پی خواردن نین ؟ واته به ئی شایسته ن چونکه زور به که لکن ، مهردوم نابێ له دهستیان بدن ، وه به هریان لی وه رنه گرن .

ئهم سوینده که وتۆته دوا ی نایه تی «ان الینا ایابهم ثم ان علینا حسابهم» وه پیش ئهم نایه ته ، لهم سوورته دا که نه فه رموی «الم تر کیف فعل ربک بعدا» ، له بهر ئه وه جوابی سوینده که ناشکرایه و پتویست به ووتن نی یه ، وه له نه ووتنیا خوینده وار ، به زور جور بییری لی ئه کاته وه ، واته سویند به مانه ههچ بی پروایه که له چنگمان ده رناچی ، ئنجا نه گه ر زوو به زوو تۆله ی لی نه سینین ، له پاشا له ناوی ئه بهین ، وه که گهلانی بی پروای پابوردوو ، که بو مان باس ئه کات ، نه فه رموی (الم تر کیف فعل ربک بعدا) ئایا نه تدیی واته نه تزانی که پهروه ردگاری تۆ چی کرد به «عاد» ی ئوممه تی «هود» پتغه مبه ر که گه لیک بوون له عه ره ب له نه ته وه ی «عوص» ی کوپی «ارم» ی کوپی «سام» ی کوپی «نوح» که له ناوه ندی «عومان» و «حضرموت» دا بوون ، ئنجا ئهم گه له ههروه ک پی یان ووتوون «عاد» ، پیشیان ووتوون (ارم) که ئه مانه عادی یه که من ، وه ئهم گه لی «ارم» ه (ذات العماد) خاوهن پایه و دهسلات و هتیزیکی وابوون (التي لم یخلق مثلها فی البلاد) که وینهیان له و پۆژهدا دروست نه کراوه له وولاتا .

(وئمود) وه ئایا نازانیت که خوای تۆ چی کرد به (ئمود) ی ئوممه تی (صالح) پتغه مبه ر که گه لیک بوون له عه ره ب له نه ته وه ی «کاثر» ی کوپی «ارم» ی کوپی «سام» ی

الذین جابوا الصخر بالواد؟ (۹) وفیرعون ذی الآوتاد؟ (۱۰)
الذین طغوا فی البلاد (۱۱) فاکثروا فیها الفساد (۱۲)

ئهوانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان نه‌تاشی له‌چۆل و بیابان (۹) وه به‌فیرعه‌ونی خاوه‌ن سنگی زۆر (وهك نه‌هرامه‌کان بن که وهك سنگ چوون به‌زه‌وی‌دا)؟ (۱۰) ئه‌وانه‌ی که یاخی‌بوون له‌وولاتا (۱۱) وه زۆریان خراپه‌ تیا کرد (۱۲)

کوپی «نوح» که له‌ناوه‌ندی «شام» و «حجاز» بوون ، که ئه‌م گه‌له‌ش (الذین جابوا الصخر بالواد) که‌سانیک بوون که شاخی به‌ردیان وهك خانوو داتاشی‌بوو له‌چۆل و بیابانا ، وه تیا‌دانیشتبوون ، وهك له‌ ئایه‌تیک‌ی‌ترا نه‌فرموی «وتنحتون من الجبال بیوتا فارهین» شعراء / ۱۴۹» (۱) .

(وفرعون ذی الاوتاد) وه ئایا نازانییت که خوی تۆچی کرد به‌فیرعه‌ون که حکمداری مصر بوو له‌کاتی مووسادا ، وه خاوه‌نی «نه‌هرا»‌ی وا بووه که وهك سنگی گه‌وره‌ی نه‌ستووری سه‌ر به‌ره‌وخوار ، دا کو‌تراوون به‌زه‌وی‌دا ، که ئه‌م سی گه‌له‌ش (الذین طغوا فی البلاد) که‌سانیک بوون که له‌وولاتی خۆیانا یاخی‌بوون وه له‌پێ‌ی‌ راستو دادپرسی لایندا‌بوو (فاکثروا فیها الفساد) ئنجا زۆریان خراپه‌ تیاکرد ، وه له‌هه‌موو لایه‌که‌وه به‌هه‌موو په‌نگیک ده‌ستیان کرد به‌ده‌ست درێژی‌و زۆرو سته‌م ، گه‌لی قوربه‌سه‌ر ، یا له‌ناو کۆتو زنجیرا ئه‌ینالاند ، وه یا له‌زیندانو به‌ندیغانه‌دا نه‌بیۆلاند .

هه‌موو یاخی‌بوونیک ئه‌بێ به‌هۆی خرابیی یاخی‌به‌که‌شو ، ئه‌و گه‌له‌ش که یاخی گه‌ریتیی‌به‌که‌ی له‌گه‌لا نه‌کرتی ، هه‌روه‌ک ئه‌بێ به‌هۆی پچه‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شیرازه‌یه‌که‌ ، بۆچی ؟ چونکه یاخی هه‌ر به‌شوین خۆشی‌و ئاره‌زووی خۆیا نه‌سووریته‌وه ، له‌به‌رئه‌وه سه‌ربه‌ستیی گه‌لی ناوی ، وه ته‌ماشای کۆمه‌له‌ نه‌کات به‌ جاوی ئاژال ، وه به‌هه‌موو جۆری ، وه له‌هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌وول‌ئهدات ، بۆ

(۱) واته هۆده‌ی زۆر دانه‌تاشن له‌کتیوه‌کان به‌شاره‌زایی .

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ (۱۳) إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ (۱۴)

ئىنجا پەرۋەردىگارى تۆ داىگرتن بە قامچى سزا (۱۳)، بەپراستى پەرۋەردىگارى تۆ لە كەمىنى ستم كاراناىە (۱۴)

كەنەمە كردن و دەمكوتكردن، لەبەرئەو ھەموو كەستىك ، خۆى لەقەفەسى دىيلى دا ئەبىنى ، نە ئەتوانى بەدنى خۆى قسەبكا ، نە بنووسى ، نە ھەلسووپى ، بەم پىشخواردنەو قىن و رقى كە لەدلىا پۆنگ ئەخواتەو ، چراى زىرەكى و بلىمەتتىيان ئەكووژتەو ، ھەر بەھرەيەكى بىي كۆر ئەبىتەو ، نرخی نادەمىتى دانەمرىتەو ، تا واى لىدئى خۆى لەبەرچاوى خۆى ئەكەوئى ، لەدواى ماوئەك ئىنجا خۆى لەخۆيا بۆگەن ئەبى و ئەبى بە گۆمىكى پىر لەكرم و مار ، وە چراى دل و دەروونى ئەكووژتەو ، وە مەردى و پەووشت و خوى بەرزى لەبىر ئەچىتەو .

ئىنجا كە زۆروستەم و بەدكردارى بلاو بوو ھەو ، ھىچ چارەيەك نامىنى ، پاك كەردنەو وولات نەبى لەخراپان ، لەبەر ئەو (فصب عليهم ربك سوط عذاب) پەرۋەردىگارى تۆ داىگرتن بە قامچى تۆلەو سزا يەك لەسەر يەك ، كە ھەموو تۆلەيەك ھەك قامچى بچووزىتتەو ، تا دواى لەناوى بردن و كەردنى بەواتەى پۆژگار .

ئەمە دەستوور و بارى خوايە لەجىھانا ، ھەر گەلىك كە لەپى پاست لايدا ، وە دەستى كرد بەزۆرو ستم و دەست درىژى ، خوا پى ئەنۆنى ، تا بسلەمىتەو ، وە لەكەردەو خراپەكانى بگەپتەو ، بى ئەوئى گەلىك دەربكات لەم دەستوورە ، وەكو ئەفەرموئى (ان ربك لىالمىرصاد) بەپراستى پەرۋەردىگارى تۆ لەكەمىنى ستم كاراناىە

ئىنجا ئەگەر ئەتەوئى نادەمى بىناسىت بەخۆى و ھەموو بى تاگى و بەدىنى يەكى لەگەل پەرۋەردىگارىا ئەم ئايەتەنە بگوئىنەو ھەو كە ئەفەرموئى «فاما الانسان» ھەتەد واتە ئەمەى پىشوو چۆنىتى خواى تۆ بوو ، لەمەولاش چۆنىتى نادەمى تان بۆ

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ، فَيَقُولُ :
رَبِّي أَكْرَمَنِ (۱۵) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ،

کاتیک که خوا ناده‌می تاقی کرده‌وه ، به‌م په‌نگه پیزی‌گرتو به‌ره‌ی به‌سه‌راپشت
نه‌وا نه‌لن په‌روه‌ردگارم پیزی‌گرتووم (۱۵) وه نه‌گهر کاتیک تاقی کرده‌وه (به‌م په‌نگه)
پوژی لی‌گرتوه ،

نه‌خوین‌ریتوه دوا‌ی نه‌وه‌ی چوینیتی په‌روه‌ردگاری خوئت خوینده‌وه ، وه‌کو
نه‌فرمویت (فاما الانسان) ناده‌می (اذا ما ابتلاه ربه) کاتیک که په‌روه‌ردگاری ،
تاقی کرده‌وه ، به‌م په‌نگه (فاکرمه) پیزی‌گرت (ونعمه) وه به‌ره‌ی به‌سه‌را پشت ،
تا بزانی نایا سوپاس نه‌کات یا نا ، وه نه‌و پیزو به‌ره‌یه‌ی که داویتی له‌پتی
چاکه‌و خزمه‌تی ه‌زارانا به‌کاری دینی ، یا له‌خوین‌مژی و دست‌درژی‌دا؟ نه‌و حله
به‌شی زوریان له‌و تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌دا ، دهرناچن ، وه وا نه‌زانن که خوین
خوشه‌ویستی‌خوان و چینیکی هه‌ت‌ب‌زاده‌ی نه‌وون ، وه نه‌بن خوا ده‌وله‌مه‌ندیان بکات ،
وه نازو به‌ره‌ی خو‌ی برژی به‌سه‌ریانا ، نجا نه‌و حله واتی‌نه‌گن که هه‌رچی
بکن له‌خرابه‌و دست‌درژی مافی خوینانه ، نیتر له‌هیچ‌شتیک سل‌ناکهن ، وه
هه‌رچی ناره‌زوو بکن له‌خرابه‌و نه‌یکهن ، نجا ته‌عبیری دایه‌وه له‌م یاخی‌بوون و
سه‌رکیشی‌یه‌یان به‌ فرموده‌ی (فیقول ربی اکرمن) واته نه‌و حله نه‌لن :
په‌روه‌ردگارم گه‌وره‌و ده‌وله‌مندی کردووم ، وه پیزو ناوونیشانی داومی‌ناچارم
به‌پتی نه‌و ناوونیشانه‌م هه‌لسوو‌پیم ، وه له‌گه‌ل پوژا بروم به‌پیدا بو پاریزگاری
پایه‌و ده‌سه‌لاته‌که‌م ، وه هه‌رکه‌سیکیش وا خوشه‌ویست بی لای خوا، هیچی لی‌ناکرنی ،
نجا نه‌و حله له‌جیاتی چاکه ، خرابه‌نه‌کات (واما اذا ما ابتلاه) وه نه‌گهر کاتیک
تاقی کرده‌وه ، به‌م په‌نگه (فقدر علیه رزقه) پوژی لی‌گرتوه ، تا بزانی نایا
ه‌زاریکی ساپرو خو‌ی راگه‌ر ، یا نا؟ هه‌روه‌ک زورجار ه‌زار نه‌بینین له‌ژیر باری
نه‌م تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌دا ، دهرنه‌چی ، وه زوریشیان دهرناچن ، چونکه وان‌زانن که
ریسوا‌ی لای خوان ، وه هه‌رچی نرخ بی‌نی‌یانه ، وه شایسته‌ی نه‌وه نیسن که
پرسیاریان لی‌بکرنی له‌پاشه‌ پوژا ، له‌به‌رته‌وه هه‌رچی‌یان لی‌هه‌لکه‌وی نه‌یکهن ،

فَيَقُولُ: رَبِّي أَهَانَنِي (۱۶) كَلَامًا!

نهوا نهتی: پهروهردگارم ریسوای کردم (۱۶) نهء وانیه (که توی گه‌یشتوویت)

ننجا ته‌عبیری دایه‌وه له‌م بییره ناقولایه به‌م عبارته که نه‌فهرموئی (فیقول ربی اهانن) نه‌تی خوا ریسواو بی‌نمودی کردوم ، وه هرکه‌سیکیش نه‌منده لای خوا بی‌نرخ بی ، له‌هیچه‌وه دیارنیه ، وه هیچی لی‌ناگری ، نه چاکه‌ی به‌چاکه پاداش‌و ، نه خرابه‌ی به‌خرابه‌ی تو‌له نه‌دریته‌وه ، نیتر له‌هرلایه‌که‌وه هرچیکي لی‌هه‌لکه‌وی پری پیا نه‌کات ، به‌دزیی بی ، به‌سویندی درق بی ، یا به‌هرفروفیتیکي تر بی ، وه نه‌م هه‌ژاره له‌گه‌ل ده‌وله‌منده زورداره‌که‌دا ، جیاوازیی نی‌یه له‌پی‌سکردنی ناوچه‌و زیان‌گه‌یاندن به‌کومه‌له‌دا .

به‌راستی مه‌ردوم نه‌گهر ووردبیته‌وه ، هه‌موورپوؤژی به‌چاوی خوئی نه‌مانه نه‌بینی ، به‌م په‌نگه یا ده‌وله‌مندی ده‌ست‌داره‌و لغاوی هه‌وس و تاره‌زووی خوئی به‌رداوه ، وه به‌هیچ شتیکه‌وه ناوستی ، وه یا هه‌ژاره‌و خوئی به‌بجووکتیکی وادیته پیش‌چاو که شایسته‌ی لی‌پرسینه‌وه نی‌یه ، ننجا نه‌فهرموئی (کلا) وانیه وه‌کو نی‌ی گه‌یشتوون ، نه‌گه‌وره‌یی لای خوا به‌ده‌وله‌مندی و ده‌ست‌داریی یه‌وه نه‌بی‌نرخیش به‌هه‌ژاریی و بی‌ده‌سه‌لاتیه ، به‌لکو گه‌وره‌یی لای خوا ، به‌چاکه‌و خوا په‌رستی یه‌وه بی‌نرخیش به‌خرابی و چونه‌ده‌ره‌ویه له‌فهرمووده‌و فرمانی خوا ، زور هه‌ژاری دتپاکي گیان‌به‌رز هه‌ن ، گه‌لی له‌ده‌وله‌منده‌و ده‌ست‌دار خوشه‌ویست ترو به‌نرخترن لای خوا .

واته نابی‌ناده‌می وا به‌دبیین بی له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری خوئی ، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌مه ، نه‌بی وا بزانی که هرچی خوا بوئی نه‌کات ، نه‌وه خیری نه‌وی تیایه ، ته‌نانه‌ت نه‌گهر هه‌ژاری کرد ، نه‌وه بو نه‌ویه که له‌بوته‌ی هه‌ژاریی دا قالی بکات ، جگه‌لوه ، هر هه‌ژاری‌یه که هه‌زاران هیزو ته‌وانایی بی‌پایانی مه‌ردومی ده‌رخستوه ، وه هه‌زاران هه‌ژاری ده‌ست‌پاکي ، ده‌م‌پاکي ، دتپاکي وه‌ک شیری نه‌ی ، له‌بیتسه‌ی هه‌ژاریی هیناوه‌ته‌ده‌ره‌وه ، وه به‌بییری تیژی خویان ریگای سه‌ختی

بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ (۱۷) وَلَا تَحَاضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ (۱۸)

بەلكو ئىتوھ پىزى ھەتىوان ناگرن (۱۷) ۋە ھانە ھانە (ى يەكتىرى) نادەن لەسەر
خواردەمەنى دان (و بەختوکردن) ى ھەژاران (۱۸) .

ژيانيان ھەلبۇاردووھ ، ۋە چاكى مەردانەيان لى كىردووھ بەلادا ، تا ئو پىگايەيان
بىريوھ ، ۋە گەشتوون بە پلەى ھەرەبەرزى ژيانو ، چوونەتە پىزى ھەرە
دەولەمەندو پىاوھ گەورەكانى جىھان ، كەوابوو مەردوم ئەبى ھەمىشە سوپاسى
خوای خوۋى بىكات لەسەر دەولەمەندىي و ھەژارى ، ۋە لەھىچيانا لانەدا لەسنوورى
خو .

ناشكرايە كە قسەلەگەل كراو ، بەم ئايەتەنە ، يەكەمجار عەرەب بوون ، كە
خۆيان بە ئۆمەتى ئىبراھىم پىغەمبەر دائەنا ، ۋە وايان ئەزانى كە ئەوانىش ئاينىكيان
ھەيە ، ئىجا كە گوۋىيان لەم ھەرەشانەى قورئان ئەبوو ، ۋە ئەيان بىنى كە پلارى
تيايە بو بى پرواى ئەوان ، بە دل لە خۆيانيان دوورئەخستەوھ ، ۋە ئەيان ووت
ئەمانە بو ئىمە نىيە ، چونكە ئىمە خواناسىين ، ئىجا خوا بەدروۋيان ئەخاتەوھ ، ۋە
بەلگەو نىشانەى لەسەر ئەھىتتەوھ ، ئەفەرموۋى درۆئەكەن نە پرواتان ھەيەو نەپەحم
لەدئاننا ھەيە ، ۋەكو ئەفەرموۋى (بل لا تكرمون اليتيم) بەلكو ئىتوھ لەگەل ئەم ھەموو
دەسلاتەى كە ھەتەنە ، نە دەستگىيروۋى ھەتىو ئەكەن (ولاتحاضون على طعام
المسكين) ۋە نەھانە ھانەى يەكتىرى ئەدەن لەسەر دەستگىيروۋى ھەژاران .

لەم ئايەتەو گەلنى ئايەتى ترەوھ ، دەرئەكەوۋى كە قورئان زۆرى مەبەستە ،
دەستگىيروۋى ھەتىوانو ھەژاران ۋە نزيك خستەنەوھيان لە كۆمەل و گەل ، ئىجا
ئەگەر خۆتان ئەتوانن خۆتان ، ۋە ئەگەر ناتوانن ، ھانە ھانەى مەردوم بەدەن لەسەر
دەستگىيروۋىيان ، كە ئەمە پىشەى كۆمەلانى چاك «جمعیاتی خیری» .

ئەم بەزەيى نەھاتنەوھەتەن بە ھەتىوانو ھەژاران ، لەبەر ئەوھ نىيە كە
دەستان لەجىھان ھەلگرتووھ ، ۋە دەختان بەسەر كەسەوھ نەماوھ، ۋەك ھىندى كەس
كە دەستبەردارى دنيا ئەبن ، ۋە لەپەنايەكا ئەكەوون تا ئەمەرن ، بەلكو ئىتوھ

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَمَّا (۱۹) وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا (۲۰)
 كَلَّا! إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا (۲۱) وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا
 صَفًّا (۲۲) وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ، يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ ،

(بهنگو سه‌ره‌پای نهمه‌ش به‌شه) که‌له‌پوور (ی به‌شداران) نه‌خون به‌سه‌رو به‌ره‌وه (۱۹) و ه دارایی‌تان خوش‌ن‌ه‌وی به‌خوش‌ویستنیکی زور (۲۰) و ام‌که‌ن ! کاتیک که زه‌وی پاره پاره کرا (۲۱) و ه (فرمانی) خواهات له‌گه‌ل فریشته‌داو پؤل پؤل ویستان (۲۲) و ه دوزه‌خ ناماده‌کرا ، له‌و روزه‌دا ناده‌می (کرده‌وی خوی) بییر نه‌که‌ویته‌وه ،

نه‌وه‌نده هه‌له‌پی ژیا‌نتان زوره ، خراپه‌کانی پت‌شوش نه‌که‌ن (و‌تاکلون التراث اکلا لما) و به‌شه که‌له‌پووری به‌شدارانیش نه‌خون ، نه‌خوازه‌لا نافرته که له‌بهر به‌شه که‌له‌پووره‌که‌یان ماره‌یان نه‌که‌ن هه‌ر بؤ خواردن‌ی پاره‌که‌یان (وتحبون المال حبا جعا) و ه دارایی جیهان‌تان خوش‌ن‌ه‌وی به‌خوش‌ویستنیکی زور ، به‌ره‌نگیکی واکه سوودی بؤ بکه‌ن ، و ه خوین مژی تیا بکه‌ن ، واته نه‌گه‌ر راستان نه‌کرد واکه نه‌بوون ، که‌وابوو گه‌وره‌ترین نیشانه له‌سه‌ر دروکه‌تان نه‌مه‌یه که‌وا چاوتان بریوه‌ته مائی دنیا ، به‌جوړیکی‌وا که دلتان داناچله‌کنی ، نه‌به‌دامایی هه‌تیوو نه‌به‌ندارایی هه‌ژاران ، و ه بییریک ناکه‌نه‌وه له‌حالیان ، به‌ته‌نگه‌وه‌نین نه‌گه‌ر هه‌موو سه‌رسه‌ریی بین .

(کلا) په‌شیمان بنه‌وه له‌م خراپانه ، پت‌ش نه‌وه‌ی روزه‌ی په‌شیمان بوونه‌وه بی، و ه‌کو نه‌فهرموی (اذا دکت الارض دکادکا) کاتیک که زه‌ویی پاره پاره کرا ، و ه هه‌رچی شاخو به‌رزیی هه‌یه هه‌مووی یه‌کسان کرا (وجاء ربك) و ه په‌روه‌ردگاری تو‌هات ، واته فرمانی هاته خواره‌وه (والمک صفا صفا) و ه فریشته هاتنو پؤل پؤل رییزیان به‌ست (وجیء یومئذ بجهنم) و ه دوزه‌خ ده‌رکه‌وت بؤ ته‌ماشاکه‌ران ، و ه که له‌نایه‌تیکی‌ترا نه‌فهرموی «وبرزت الجعیم لمن یری» (۱) (یومئذ یتذکر الانسان) له‌و روزه‌دا ناده‌می هه‌رچیکی کردبئ له‌جیهانا بییری نه‌که‌ویته‌وه ، به‌لام چ

(۱) واته دوزه‌خ ده‌رخرا بؤ هه‌رکه‌سیتک که بیینی .

وَأَنْتَ لَهُ الذَّكْرَى؟ (۲۳) يَقُولُ : يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي (۲۴)
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ (۲۵) وَلَا يُوثِقُ وِثْقَهُ أَحَدٌ (۲۶)

بهلام نهو بئیرکهوتنهوهیه چ سوودیک بهو نه دات؟ (۲۳) (ئججا به داخهوه) نه لئی :
کاشکی له دنیا دا کاری چاکهه پیش بختایه بو ژیانئ نهه پوژهم (۲۴) ئججا لهو
پوژهدا کس سزای کس نادات بهوینهی سزای نهو (۲۵) وه کس پتوهندی کس
ناکات بهوینهی پتوهندکردنی نهو (۲۶) .

سوود (وانئ له الذکری) له کوئی قازانچ بهو نه دا نهو بئیرکهوتنهوهیه ، واته هیچ
سوودیکی لئ نایبئی ، جا له بهر نهوه به دئیکی پر له داخو په شیمانی بهوه (بقول
یالیتئی قدمت لعیاتی) نه لئی خۆزگه له جیهانا کرده وهیه کی باشم پیش بختایه بو
ژیانی نهه پوژهم (فیومئذ لا یعذب عذابه احد) ئججا لهو پوژهدا خوای گهوره سزای
دهوله مندانی یاخی وهزارانی خرابی سه رلیشتیواو نه دات به سزایه کی وا که له
دهست کس نه هاتبئی (ولا یوثق وِثْقَهُ أَحَدٌ) وه پتوهندو که له بچهیه کی واقایمیان
نه کات که له دهست کس نه ییت خوا نه بئی .

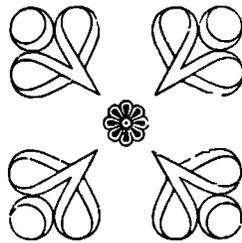

له دوائ باسی ته مه عو چاوبرسیتی ئاده می که هه وه سو ئاره زوو پئی
نه کات ، وه لای نه دا له پئی راست ، له گه ل باسی نهو ئازارو سزایانی که له
پوژی دوا بیدا دوو چاری نه بئی ، ئججا بانگی نهو که سانه نه کا که له په ووشتو
خووی ناشریین خویان پاک نه که نه وه ، وه خه ریکی پاک کردنه وهی گیانو ،
جوانکردنی په ووشتو خووی خویانن ، له دهوله مندیی دا ، پوژدیو چرووکیو
دهست درژی بئی ناکهن ، وه چاویان له هه تیوو هه ژاره وهیه ، له هه ژاریشا خۆراگرن ،
وه چاویان له مائی که سه وه نییه ، له گه ل نهو هه ژاری به دا ، ناگیان له هه تیوانو
هه ژارانه ، نه گه ر به مال نه یان توانئ خزمه تیان بکهن ، به زبان ناموژگاریی
مه ردوم نه کهن به خزمه تکردنیان ، نه مانه به راستی یارم فریشته یه کن بو خویان ،
شایسته ن بو نه وهی که به ناوی نه فسو گیانه وه بانگ بکرین ، وه پئیان بلتین :
نهی نه فسی به نارام ، وه ره برۆ بو به هشت ، وه بو دراوسیتی خواو چاکان ،

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) إِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً
مَرْضِيَةً (۲۸) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ، وَأَدْخُلِي جَنَّتِي (۲۹)

(لهو پۆژەدا بە خواپەرست ئەووترى) : ئەى نەفسى بەئارام (۲۷)، بگەرێرەو بە بۆلاى
پەرورەدگارى خۆت بە خۆشنوودو پەسەندكراو (۲۸)، ئنجا بچۆرە ناو بەندەگانی منو ،
بچۆرە ناو بەهەشتى منەو (۲۹) .

بەپرازیى مەندى ، چونكە لە جیهانا پرازیى بوو هەم بەبەشى خوا ، وە هەم لەكردهوى
خۆى ، چ لە دەوتەمەندى و چ لە هەژارى دا ، وە بەپرازیى لى بوایى چونكە لەجیهانا
كەسى تازارنەداو ، وە هەموو كەس لى پرازیى بوو ، ديارە كەسێك كەوابى ،
خوایش لى پرازیى به ، وەكو ئەفەرموى (يا ايها النفس المطمئنة) ئەى نەفسى بەئارام ،
بەهۆى بروو خواپەرستىتەو (ارجعى الى ربك) بگەرێرەو بە بۆلاى پەرورەدگار
دواى مردنت (راضية مرضية) بە پەزەمەندى و پرازیى بووى (فادخلى فى عبادى)
تىكەلى چاكانم بە (وادخلى جنتى) وە لەگەل ئەوانا بچۆرە بەهەشمەو .

سورة البَلَد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ (۱) وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ (۲)

سوورهی (بلد) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

سویند ناخۆم بهم شاره (که مه‌ککه‌یه) (۱) که نازاردانی توئی تیا ری‌دراوه (۲)

سوورهی (بلد) ه

مه‌ککی‌یه ، ۲۰ نایه‌ته ، ۸۲ ووته‌یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

(لا اقسام) (۱) سویند ناخۆم (بهذا البلد) بهم شاری مک‌یه که بی‌غهمبهری تیا له‌دایک‌بووه ، وه چ‌رای نی‌سلامه‌تی تیا‌ه‌ل‌ک‌راوه ، وه کعبه‌ی تیا دروست‌ک‌راوه له‌لایهن ابراهیمی خلیلو اسماعیلی کو‌ری‌یه‌وه بو ئه‌وه‌ی بی‌ی به‌روو‌گه‌ی خوئی و نه‌وه وه‌چه‌ی تا‌ه‌زه‌تی محمد دروودی خوای لی‌بی ، وه بی‌ی به‌ه‌ست‌وپه‌نا بو‌یان ، نه‌و شاره‌ی که دارودره‌خت شکانده‌وه ، گیان‌له‌بهر تیا‌کوشتنی قه‌ده‌غه‌یه ، واته سویند بهم شاره له‌کاتی‌کا که (وانت حل بهذا البلد) نازاردانی توئی تیا

(۱) له سوورهی «حاقه» و «تکویر» و «انشقاق» دا ته‌فسیری «لا اقسام» مان کردوه .

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ (۳) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ (۴)

وه به باوكو نهوهی كه لای که وتۆتهوه (۳) به راستی نادهمی مان دروست کردووه له
پهنج و کیشه (۴) .

پیدراوه له لایه ن بێ پروا کانهوه (ووالد وما ولد) (۲) وه به هه موو باوكو پۆلهیه كه
له نادهمی و گیان له بهرو شینایی (لقد خلقنا الانسان) بێ گومان نادهمی مان دروست
کردووه (في كبد) له پهنج و کیشه ، واته له پۆژی هاتنه جیهانی یهوه تا مرنی له
پهنج و هه ول و ماندویتی دایه ، بهم پهنگه خواردنی پهنج و جوولانهوهی پهنج و
بێ گرتنی پهنج و پشت راست بوونهوهی پهنج و قسه فێربوونی پهنج و دان پووانی
پهنج و خوێندن و فێربوونی پهنج و بێر کردنهوهی پهنج و ژیا نی پهنج و خواپه رستی
پهنج و هه موو شتیکی پهنج له ناو پهنج ، نه خوازه لا پیاوانی گه وره ی هه لکه وتوو
که نه یانهوی خزمه تی نادهمی بکه ن به تیکرای ، وه ک پیغه مبه ری ئیسلام «دروودی
خوا ی لی بێ» وه نه م هه لکه وتوانه نایی کۆل به دن و ده ست هه لگرن ، به لکو نه یی وه ک
مۆم خۆیان داگیر سینن تا جیهانیک روونا ک نه که نه وه ، کۆمه لیک له نادهمی
نه حه سیننه وه .

واته نه ی پیغه مبه ر دلت له خۆت نه مینی و سارد نه بیسته وه ، وه به نازاردانت ،
له لایه ن گه له که ته وه ، ده ست هه ل نه گرییت ، چونکه نه م پهنج و کیشه یه پییشه ی
هه موو پیاویکی گه وره ی هه لکه وتوو ه به لکو پیوستی ژیا نی هه موو نادهمی یه که .
سویندی یه که م دووشت نه گه یه نی ، یه که م موباره کیی شاری (مکه) ، واته
نه م شاره له زۆر کۆنه وه ، شاریکی پیروۆز ، وه هه ر به ست و په نا بووه ، هه ر که سیک
چوو بیته ناویوه دنیا بووه له هه موو نازار و ده ست درێژی یه که ، نیستا هه ر چهند
تۆشی تیا نازار بدری و خوینتی تیا بکریته کاسه وه ، هیشتا هه ر شایسته ی نه وه یه
که خوا سویندی پێ بخوات ، دوو هه م سه رزه نشتی بێ پروا کانی مه که یه که حورمه تی

(۲) نه م دوو ووتیه ئیشاره تی تیا یه بۆ نه و باوكو کورپی که له شاری مه که

کعبه یان دروست کرد که ابراهیم و اسماعیل کورپیتی .

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ؟ (۵) يَقُولُ: أَهَلَكْتُ مَالًا
لُبَدًا (۶) أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ؟ (۷)

نایا وائہزانی کہ کس دہسہلاتی بےسہریا نییہ؟ (۵) (بہفیزہوہ) ئەلتی : مائی زۆرم
لہناو بردووہ (۶) نایا وائہزانی کہ کس نہی دیسوہ؟ (۷)

ہہموو پۆتہو وەچەہیک ، پۆژبہپۆژ لہگہورہبوونا ئەہتی ، تا ئەگات بە پلہی ھەرہ
بەرزى خۆى لەجیھانا •

لەم نایەتانەدا ھەرەك دلخۆشیی دانەوہی پێغەمبەری تیاہ ، ھەرەشەشی تیاہ
بۆ ئەو زۆردارانەى كە بەھیزی بازوو یا بە پێشەو پایە ، یا بە پارەو دارایی
خۆیان ئەنازن ، وە بەچاوی سووك تەماشای مەردوم ئەكەن ، وە ئازاری
پێغەمبەرەكەیان ئەدەن لە شوێنێكى وەك مەككەدا ، واتە ئیوہ ئەگەر ووردبێنەوہ ،
تەئەگەن كە زۆر زەبوونن ، لە پاروہ نائیکو قومەئاویكەوہ كە بیخۆن و بیخۆنەوہ ،
تا ھەموو ئییش و کاریكى تەرتان ، پتویستن بە ئییش كردن و جوولانەوہ و جۆرە
رەنجێك ، كە وابوو وا مەزانن كە بێ نیازن لە ھەموو كەسێك ، وە كەس دەرەقەتتان
ناہت ، وەكو ئەفەرمۆی (أیحسب) نایا ئەوكەسەى كە بە ھیزی بازوو ئەنازی
وائەزانی (ان لن یقدر علیہ احد) كە كەس زۆری بےسەریا ناشكى ؟ ، نەخاوەلا ئەو
خواہی كە دروستی كردووہو ، ناگاداریی ئەكات •

ئەوكەسەى كە بەپارەو داراییش ئەخوپی ، ئەگەر جارێك داواى یارمەتى یەكی
لن بکری بۆ کاریكى باش (يقول) ئەلتی (اهلكت مالا لبدا) پارەو مائی زۆرم لەناو
بردووہ ، واتە ئەو دارایییە زۆرەى كە بەختم كردووہ بەسە ، ئنجا خوا پتیی ئەلتی :
(أیحسب) نایا وائەزانی (ان لم یرہ احد) كە كەس نہی بینیوہ ، واتە ئیمە ناگامان
لە ھەموو كەسەى كەیتى ، وە ئەزانین چى خەرچ ئەكات ، وە بۆچى خەرچ ئەكات •

لەپێشەوہ باسی كرد كە ئادەمیی دروست كراوہ لە پەنجو تیکۆشان ، لەپاشا سەرکۆنەى
ئەو نادانانەى كرد كە یاخین . وە وائەزانن كە كەس دەرەقەتیان ناہت ، لەگەڵ ئەو

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ (۸) وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ (۹) وَهَدَيْنَاهُ
النُّجْدَيْنِ؟؟ (۱۰) فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ (۱۱)

نایا دووچاومان نه‌داوه‌تی (۸) وه زمانیکو دوولئومان پینه‌داوه؟ (۹) وه پئی
چاکوخرایمان نشان‌نه‌داوه؟ (۱۰) هیتشتا (ئاده‌میی به‌تیکراییی) په‌لاماری پله‌ی سه‌ختی
ریاکاران‌هی که مالی خویان به‌خت نه‌که‌ن بۆ ناووشۆره‌ت ، ئیستا ئه‌یه‌وی به‌هردوو
لایان بلجی که خوا باشت‌رین به‌هره‌ی پینه‌داوون ، وه‌ک به‌هره‌ی چاوو گوئی و ژیری‌ی و
بی‌ری‌ی ، نه‌فه‌رموئی (الم نجعل له عینین) نایا دووچاومان نه‌داوه به‌ئاده‌میی ، که
نامه‌ی بو‌ونه‌وره‌ی پینه‌خوینتیه‌وه (ولسان و شفین) وه زمانیکو دوو لئومان
نه‌داوه‌تی که قسه‌ی پنه‌بکات ، وه مه‌به‌ستی دئی خۆی پنه‌به‌جی‌بینی ، (وه‌دیناه
النجین) وه‌په‌نگای باش‌وخرایمان نشان‌نه‌داوه؟ ، واته‌ئاده‌میی مان وادروست‌کردوو،
که به‌سروشت چاکوخراپ له‌یه‌ک جیابکاته‌وه ، وه به‌ژیری‌ی و بی‌ری‌ی بیان‌دۆزیتیه‌وه ،
له‌پاشا سه‌ره‌خۆیی «اختیار» مان داوه‌تی به‌په‌نگیکی وا که ئاره‌زووی هه‌رکامیکیان
کرد بتوانی بی‌کات واته‌ئهو خویه‌ی که بتوانی ئه‌م هه‌موو به‌هرانه‌بدات به
ئاده‌میی ، نه‌شتوانی لئی‌بستینتیه‌وه ، که‌وابوو ، با وان‌زانن که کس دهره‌قه‌تی
نایه‌ت ، یا ئاگای له‌نه‌ینی ئهو نی‌یه ، وه پئویست بوو هه‌میشه له‌سوپاسی ئه‌م
به‌هرانه‌دابی ، وه پئی چاکه‌بگری ، وه به‌ژیری‌ی و بی‌ری‌ی دهم و دل ، هه‌ول
بدات بۆ پیش‌خستنی هاوته‌حری ، وه بۆ به‌رزکردنه‌وه‌یان له‌پله‌ی شارستانیتی و
ره‌وشت و خودا ، وه پئویست بوو له‌سه‌ری که هه‌وول‌بدات بۆ ئه‌وه‌ی که هه‌موو
جو‌ره‌ ناخۆشیه‌کیان له‌سه‌ر هه‌لگری . وه هه‌موو کۆسپیکیان له‌پیدا لابه‌ری ، وه
هه‌موو گری‌یه‌کی ژیانمان بۆبکاته‌وه ، نه‌خوازه‌لا گری‌ی برستی و به‌نده‌یی «پق» ،
که سائه‌ی سائه‌ئاده‌میی نه‌ناتینی به‌ده‌ستیانه‌وه ، به‌لکو ئه‌بوو تا ئیستا ئه‌م دوو
پله‌سه‌خته‌ی بی‌ری‌یه ، وه دهردی هه‌ژاری‌ی و به‌نده‌یی له‌ناوا هه‌ل‌بگرتایه ، به‌لام
هیتشتا ئه‌م دوو پله‌یه‌ی نه‌بری‌وه ، وه‌کو نه‌فه‌رموئی (فلا اقتحم العقبة) هیتشتا
ئاده‌میی به‌ته‌واویی په‌لاماری پله‌ی سه‌ختی نه‌داوه ، تنجا بۆ نیشان‌دانی سه‌ختی

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ؛ (۱۲) فَكُّ رَقَبَةٍ (۱۳) أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ (۱۴) يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ (۱۶)

نەداوە (۱۱) تۆ چووزانییت پلەئە سەخت کامەئە (۱۲) نازادکردنی بەندەئە (۱۳) و ناندانە لە پۆژی برستی دا (۱۴) بە هەتیوی خزم (۱۵) یا بە هەزاری کەفەتە کار (۱۶) .

ئەو پلەئە ، ئەفەرموی (وما ادراك ما العقبة) تۆ چووزانییت ئەو پلەسەختە کامەئە ؟ کە پتی خۆشی و بەرزبوونەوێ لە ئادەمیی گرتوو ، ئنجا باسی ئەکات ئەفەرموی ئەو پلە سەختە دووشتە :

۱ - (فك رقبة) نازادکردنی بەندەئە .

لەلایەك خوا بەندە گرتنی ئەمەندە بەلاو سەخت و گران بێ ، کە بۆ ئەکە بەکەئە ئادەمیی ، وە نازادکردنی تاقە ئەکینکی ئەمەندە مەبەست بێ ، ئەبێ داگیر کردنی گەلێکی ، چەند بێ ناخۆش بێ ، وە رزگارکردنیان لەژێر دەستی ، چەند بێ خۆش بێ .

۲ - (او اطعام) ناندانە (في يوم ذي مسغبة) لە پۆژی برستی و گرانی دا (یتیم ذَا مَقْرَبَةٍ) بە هەتیوی خزم (او مسکینا ذَا مَتْرَبَةٍ) یا بە هەزاریکی کەفەتە کار کە لەسەر خاک کەوتبێ ، واتە پتووستە لەسەر هەموو کەسێک هەوولدان بۆ لابردن و تەختکردنی ئەم دوو پلە سەختە ، پلەئە برستی و پلەئە بەندەئە و ژێردەستی .

ئەگەر راستت ئەوێ نیووی ئادەمیی برسی ، وە بەندە و ژێردەستە ، تا برستی و بەندەئە بمتنێ لە جیهانا ، ئادەمیی ناخەسیتەو ، ئەو پۆژی ئەم دوو نەخۆشی بە ئەما لەناو ، ئنجا ئادەمیی ئەبێ بەجێ نشینی خوا لەسەر زەویی .

لەم ئایەتەو دەرئەکەوێ کە ئایینی ئیسلام دوو شتی زۆر مەبەسە ئەکەم نازادیی و سەرەبەستی ئادەمیی بە ئەکەئە کەئە و بە گەلانی ئەو ، دوو هەنگرتنی برستی و هەزاری ، کە ئەمرو خۆشی و خۆشەختی ئادەمیی لەسەر ئەم دوو شتە

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۱۹) عَلَيْهِمْ نَارٌ
مُؤَدَّةٌ (۲۰)

وه نهوانه‌ی که بی‌پروا بوون به نیشانه‌کانی تیمه نهوانه خاوه‌نی به‌دبه‌ختیین (۱۹)،
دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو (۲۰) .

راستن ، واته خاوه‌نی به‌ختیاریین (والذین کفروا بآیاتنا). وه نهوانه‌ی که بی‌پروا
بوون به‌وشتانه‌ی که نیشانه‌ی تاکوته‌نهایی خوان ، واته لی‌یان ووردنابنه‌وه ، تا
پئی پاستی بی‌بدوژنه‌وه (هم اصحاب المشامة) نهوانه یارانی دهستی چین ، واته
خاوه‌نی به‌دبه‌ختیین (علیهم نار مؤددة) دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو ، واته نه
دوو‌کته‌ی دهرنه‌چیتو نه هه‌ناسه‌ی تیا وهرنه‌گیری .

سورة الشمس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا (۱) وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّاهَا (۲) وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا (۳)

سوورەى (شمس) ە

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

سویند بەخۆرو پووناکی بەکەى (۱) ، وە بەمانگ کە دوا بەدواى ئەو ھەلبى (۲) ، وە
بەکاتى پۆژ کە خۆر دەرنەخات (۳) .

سوورەى (شمس) ە

مەککىیە ، ۱۵ ئایەتە ، ۴۵ ووتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

ئادەمى ئەوەتى چاوو گوئى ھەلاتوو ، عاشقى ئەم بوونەوەرە گەورەبەبە ،
بەپۆژو مانگ و ئەستیرەبەو ، وە بە پووناکی و تاریکی بەو ، زبانیکی نەبى
ھەبە بە سروشت ئەناوەندى ئەم بوونەوەرە دلى ئادەمى دا ، ھەر قسەبەک بچرەبىنى
بە گوئچکەیا خیرا تى ئەگات ، لەبەرئەو لەم جزمەدا قورئان لەزۆر سوورەتا پووی
دل ئەکاتە چەشمەندازی بوونەوەر ، وەک لیرەدا کە ئەفەرموئى (والشمس) سویند
بەو پۆژەى کە بە ئاسمانەوہبە ، کە گەورەترین شتیگە لەناو کۆمەلەى پۆژبى ئیمەدا
وە ملیۆنیک و سەسەد ھەزارجار لەزەوہى گەورەترە (وضحاها) وە بەپووناکی بەکەى
لەکاتى چیشتەنگاوا کە جوانترین کاتە (والقمر اذا تلاها) وە بەمانگ لەکاتیکا کە
دوا بەدواى ئاوابوونى پۆژ ھەلبى ، وە ھەموو شەو پووناک ئەکاتەو ، وەک شەو
سیانزەو چواردەو بانزەبى (والنهار اذا جلاها) وە بە پووناکی پۆژ ، لەکاتیکا کە

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا (۴) وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا (۵)

وہ بەشەو کہ خۆر دائە پۆشی (۴) وە بە تاسمان و دروست کەرە کە (۵)

قورسی پۆژ دەر ئەخات ، بەلام ئەورپۆژە ی که هور و پۆژ بەدەرە وە نی یە ، ئەو بەر
شەو ئەکەوئێ که لەمەولا سویندی پێ ئەخوات •

پووناکیی گەورەترین بەهرە ی خوا یە لە جیهانا، ئنجا بۆ ئەو ی که ئاوورپیکمان
پێ بداتەو بەلای سوودی پووناکی یەو هەت سویندی پێ خوار بەم سێ جۆرە •

لەپاش سویند خواردن بە پووناکیی - که کاتی ئییش و کاری ئییش کەرانه -
ئنجا سویند ئەخوات بەتارییکی - که کاتی حسانەو هەی ماندووانە - ئەفەرموئ (واللیل اذا يغشاهما) وە بەشەو لەدەمیکا که خۆر دائە پۆشی ، وە هیچ جۆرە
پووناکی یەکی دەرناکەوئێ ، ئە هە خۆی، وە ئە هە مانگ که لەو وە وەری ئەگرئێ •
تارییکی که هات هەرچی ئادەمی و گیان لە بەری تر هە یە ، بەسامی خۆی لە
ئییش و کاری ئەخات ، وە بە ناچارایی پرای ئەو ستنئێ • تارییکی بەخۆی و سام و
ترسی یەو هە ، که هات لەهەموو لایە کەو هە مەردوم دائەگرئێ ، وە پێی دەرچوون و
هەلاتئێ نەهیتئێ ، وە ک گەورەیی و دەسەلاتئێ خوا وایە ، که لەگەل یەکتیکی گرت
ئیتیر دەرچوونی نی یە ، وە نازانئێ چۆن چۆنی گبیراوە و دەورە دراوە - جگە لەو
که تارییکی، کاتی نوستن و حسانەو هە یە، ئەو گیان لە بەرانی که بە پۆژ ئەچەوسینەو هە،
بەو شەو ئەحەسینەو هە ، جا لە بەر ئەمانە خوا سویندی پێ خوار •

لەپاش سویند خواردن بە پووناکیی ئنجا سویند ئەخوات بەسەرچاوە ی ئەو
پووناکی یە که تاسمانە ، بە پۆژ مانگ و ئەستیرە یەو هە ، ئەفەرموئ (والسما وما
بناها) وە بە تاسمان و ئەو کەسە ی دروستی کردووە •

تاسمان بەم پۆشایی یە گەورە یە ئەتین که لە ژور سەرمانەو هە یە ، وە بە
هەزلران هەزار ملیون پۆژ مانگ و ئەستیرە ی تیا یە ، وە خوای گەورە هەموویانی
بەهیزی کینشدە بە یە کەو هە بەستۆتەو هە ، بەرەنگیتی وا که بەهەزاران هەزارسال
نەزدیکی و دوری یان لە یە کتریی یەو هە نەگۆرئێ - وە هەلاتئێ ئاوابوونیان بە

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا (۶) وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا (۷) فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا
وَتَقَوَّاهَا (۸) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (۹)

وه به‌زه‌ویی و پاخه‌ره‌که‌ی (۶) وه به نه‌فس‌ی ئاده‌می و پیکه‌ره‌که‌ی (۷) ئنجا به
سروشت ناگاداری کرد به به‌دکاری و پاریزگاری خۆی (۸) به‌راستی پزگاری بوو
ئهو که‌سه‌ی که نه‌فس‌ی خۆی پاک کرده‌وه (۹)

هه‌ناسه پاش و پیتش نه‌که‌وی ، وه هه‌موو ئه‌ستیره‌یه‌ک له‌م گومه‌زه گه‌وره‌یه‌دا ،
وه‌ک خشتیک وایه له‌گومه‌زیکا که به گه‌چه‌وه دانرابن .

له‌دوای سویند‌خواردن به‌تارییکی ئنجا سویند ئه‌خوات به سه‌رچاوه‌ی ئهو
تارییکی‌یه که زه‌وی‌یه ، چونکه هه‌ر زه‌ویی خۆیه‌تی که هه‌میشه نیوه‌ی سبیه‌ر
ئه‌کات له‌نیوه‌که‌ی تری و ئه‌بێ به‌شه و ئه‌فه‌رموی (والارض وماطحاها) وه به
زه‌ویی و پاخه‌ره‌که‌ی .

له‌پاش سویند‌خواردن به‌مانه‌ی پت‌شو ، ئنجا ئه‌فه‌رموی (ونفس و ما سواها)
سویند به نه‌فس‌ی ئاده‌می و پیکه‌ره‌که‌ی ، به‌م په‌نگه هه‌رچی هتیزیکی ئاشکراو
نه‌یتی هه‌یه تیا داناوه ، وه هه‌ر هتیه‌ی پیشه «وظیفه»‌یه‌کی تایه‌تی بو داناوه
که بی‌کات ، وه بو به‌جی‌هتانی ئهو پیشه‌ی ، لاشه‌یه‌کی بو دروست کردووه ، به
چهند ئه‌ندام و په‌لو و پویه‌که‌وه بو به‌کاره‌یتانی ئهو هتیزانه ، به‌م په‌نگه هه‌ر
ئه‌ندامه‌ی پیشه‌ی هتیزیک به‌جی‌دینن ، ئنجا ژیریه‌یه‌کی وای داوه‌تی که پتی چاکو
خرابی خۆی پتی جیا بکاته‌وه ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی (فالهمها فجورها وتقواها) ئنجا به
سروشت ناگاداری کردووه به به‌دکاری و پاریزگاری خۆی ، واته خوا هتیزی جیا
کردنه‌وه‌ی چاک و خرابی داوه‌تی ، هه‌روه‌ک سه‌ر به‌خۆی داوه‌تی بوئه‌وه‌ی به‌نازه‌زووی
خۆی کامیان هه‌ق نه‌بژی‌ری هه‌قی بژی‌ری ، ئنجا هه‌ر که‌ستیک پتی چاکه‌ی هه‌لبژارد ،
پزگاری ئه‌بێ ، وه هه‌ر که‌ستیکیش پتی خرابه‌ی هه‌لبژارد دوو چاری زیان ئه‌بێ ،
وه‌کو ئه‌فه‌رموی (قد افلح من زكاهها) به‌راستی پزگاری بوو ئهو که‌سه‌ی که نه‌فس‌ی
خۆی پاک کرده‌وه له‌هه‌موو جو‌ره بیسی‌یه‌ک، وه په‌روه‌رده‌ی کرد به په‌روه‌رده‌کردنیکی

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (۱۰) كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا (۱۱)

وه ئانومىد مانهوهى كه نهفسى خۆى وونو نابووت كرد (۱۰)، بروای نههینا خىلى
ئمود بهۆى سهركىشى خۆیهوه (۱۱)

بەرز ، تا گه ياندى به پلهى هه ره به رزى خۆى (وقد خاب من دساها) وه ئانومىد ما
ئهو كه سهى كه نهفسى خۆى وونو نابووت كرد ، بهم پهنگه لايدا له پى ئى ئاده مپىتى ،
وه دواى هه وه سو ئاره زوو كهوت به جوړىكى وا كه خۆى له كۆمهلى ئاده مپىتى دوور
خسته وه ، چ زيانىكى لهم زيانه گه ووه تر هه يه ، كه ئاده مپىتى به ده ستى خۆى خۆى
بشواته وه له ئاده مپىتى .

جوابى سو ئنده كه لهم سوور ته مدها نه وو تراوه ، وهك سوور تهى «بروج» به لام
مه درم نه توانى خۆى بى دۆزى ته وه لهم نايه ته وه كه نه فهر موئى (كذبت نمود
بطغواها) وهك له دواى سوور ته كه وه باسى ئه كه ين ، واته خىلى ئمود به هۆى
ياخى بوونى خۆیه وه پىغه مبه ره كه يانى به درۆزن دانا .

ئمود خىلى كه له عه ره ب خوا پىغه مبه رىكى بو ناردن - كه ناوى صالح بوو -
تاقه حوشترىكى مپى شيردارى بوو ، گه له كهى داواى معجزه يه كيان لى كرد ، خواش
حوشتره كهى بو كردن به معجزه ، بهم پهنگه پى ووتن : خوا نه فهر موئى واز لهم
حوشتره بينن تا بوخۆى بله وه پى له ئه رزى خوادا ، خواردنى له سر ئيوه نى يه و
شيره كه شى بو ئيوه يه ، وه ئه و ، نۆره ئاوىكى بپى و ئيوه ش پۆژه ئاوىكتان بپى ، وه
هپچ كامىكتان زيانى پى نه گه يه نى ، ئه گينا خوا دوو چارى سزايه كى سه ختتان ئه كات ،
وهك قورئان له سوور هى «هود» ئه فهر موئى «ويا قوم هذه ناقة الله لكم آية فذروها
تاكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب قريب» (۱) وه له سوور هى «شعراء» دا
ئه فهر موئى «قال هذه ناقة لها شرب ولكم شرب يوم معلوم ، ولا تمسوها بسوء فيأخذكم

(۱) واته ئهى گهلى خۆم ئه مه حوشترى خوايه نيشانه يه بو ئيوه ، وازى لى بينن با
بله وه پى له زه وپى خوادا ، وه زيانى پى نه گه يه نى با سزايه كى نزىك
نه تان گرى .

إِذَا نَبَعَتْ أَشْقَاهَا (۱۲) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَمَاقَةَ اللَّهِ
وَسَقِيَاهَا (۱۳) فَكَذَّبُوهُ فَعَتَرُوهَا ، فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا (۱۴)

کاتیک که راست بووه وه خراپترین‌یان (۱۲) نجا پیغه‌مبهری خوایی‌وو تن : وازبیتن
لهم حوشری خویه و نوره‌ناوی (۱۳) بروایان پی‌نه‌کردو حوشره‌که‌یان په‌یکرد ، نجا
په‌روردگاری نه‌وان سزای رشت به‌سهریانا به‌هوی گونا‌هایانه‌وهو ، ته‌ختی‌کردن (۱۴)
عذاب یوم عظیم» (۲) که‌وابوو معجزه‌که‌ی صالح پیغه‌مبهر نه‌مه‌بووه نه‌گهر نه‌وان
زیان به‌حوشره‌که‌ی بگه‌یه‌نن خواش نه‌وان له‌ناوبه‌ری .

پتیوست بوو له‌سهر خیتی ثمود هموو بروا بیتن به پیغه‌مبهره‌که‌یان ، وه له
قسه‌ی دهر‌نه‌چن ، وه نه‌یه‌تن کس دست‌دریژی بگات بوو نه‌و حوشره به‌لام
بروایان پی‌نه‌هیناو به‌قسه‌یان نه‌کرد ، وه‌کو نه‌فهرموئی (اذ انبعث اشقاها) کاتیک
که خراپترین‌یان چوو بوو کوشتنی حوشره‌که (فقال لهم رسول الله) نجا پیغه‌مبهری
خوا صالح ناوی پی‌وو تن (ناقة الله) وازبیتن لهم حوشره‌ی که خوا کردوو‌یه‌تی به
معجزه و نیشانه‌ی پیغه‌مبهره‌که‌ی ، وه زیانی پی‌مه‌گه‌یه‌نن (وسقياها) وه ناگاداری
ناو خواردنه‌وه‌که‌ی بگهن ، واته دست‌دریژی مه‌کن نه بوو خوی و نه بوو نوره
ناوی ، نه‌گینا خوا سزاتان به‌سهره‌ته‌ریژی (فكذبوه) بروایان به پیغه‌مبهره‌که‌یان
نه‌کرد (فعتروها) وحوشره‌که‌یان گوشت ، به‌مه‌رنگه به‌شیر قاچیان په‌ی‌کرد .

نه‌وه‌سه‌ی حوشره‌که‌ی گوشت نه‌و تاقه‌که‌سه‌یان بوو که خوا ناوی برد به
خراپترین‌یان ، به‌لام چونکه نه‌وانیسه‌که‌ی‌تر هیچ جوهره ناموژگاری‌یه‌کیان نه‌کردو
ده‌ستیان نه‌گرت ، خوا کردنی به‌هاوبه‌شی گونا‌هکاره‌که ، وه کوشتنه‌که‌ی پالدایه‌پال
هموو‌یان ، بویه‌توله‌کشی رشت به‌سهر هموو لایه‌کیاناو فهرمووی (فدمدم عليهم
ربهم بذنبهم) نجا په‌روردگاری نه‌وانیش رشتی به‌سهریانا سزای سه‌خت (فسواها)

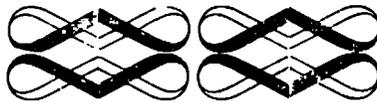
(۲) واته پیغه‌مبهره‌که‌یان ووتی : نه‌مه حوشریکه ، نه‌و نوره ناویکی ه‌یه‌و ،
تیوه‌ش نوره ناوی روژیککی تایبه‌تی‌تان ه‌یه ، وه زیانی پی‌مه‌گه‌یه‌نن تاسزای
روژیککی گه‌وره ، یه‌خه‌گیرتان نه‌بی .

وَلَا يَخَافُ عُتْمَبَاهَا (۱۵)

وہ ناترسی لەپاشەپوۆژی (سزادانیان) (۱۵) •

وہ یەكسانی كردن (ولا یخاف عقباها) وە خواش ناترسی لە پاشەپوۆژی ئەم تۆلە
لێسەندنەیان ، چونكە نە ستمكارە تا بترسی لەسەرەنجامی ستم ، وە نە
بێدەسەلاتییە نا بترسی لەسەپوۆژی كە زیانیکی بێبگەینەری •

لەم داستانی خێلی ئمودەووە دەرکەوت وەرامی سویندەکانی پێشوو ، واتە
سویند بەمانە ئەی بێپروایانی مەككە ، ئەگەر ئێشەش پروا نەكەن بە
پێغەمبەرەكەتان ، لەناوتان ئەبەم وەك خێلی ئمود ، بەراستی خوا ھەرپەشەكەیی خۆی
ھێنایە دیی ، وە لە جەنگی «بدر» دا زۆری لە گەورەکانی مەككە بەكۆشتا بەدەستی
مسلمانەكان ، لەپاشا ئەوانیكەیی تریش ، چ لە ئەھلی مەككەو ، چ لە دەورووبەری ،
پوۆزبەپوۆژ لەكەمبوونەویدا بوون ، دەمی بەكۆشتن و دەمی بەدەربەدەرکردن ، تا
عەرەبستان لە ژیانی پێغەمبەرا پاكبوووەو لەبێپروا •

-سورة الليل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَاللَّیْلِ إِذَا یَغْشَىٰ (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

وَالْأُنثَىٰ (۳)

سوورهی (لیل) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند به شهو کاتیک که (زهویی) دانه بوشی (۱) وه به کاتی پوژ که پووناک

• نه بیته وه (۲) وه به وهی که نیرومی دروست کردووه (۳) •

سوورهی (لیل) ه

مه ککی به ، ۲۱ نایه ته ، ۷۱ ووته به

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

(واللیل اذا یغشی) سویند به شهو له کاتیکا که پووی زهویی دانه بوشی به

تاریکی خوی (والنهار اذا تجلی) وه به پوژ له ده میتکا که پووناک نه بیته وهو تاریکی

شهو لانه بات (وما خلق الذکر والانثی) وه به وه که سهی که نیرومی دروست کردووه ،

• که خوایه •

بهم رهنگه سویندی خوارد به خوا ، پو ته وهی نشان بدات ، که زانایه کی

ناگاداره بهو ماده یه کی نیرومی لی دروست نه کات ، چونکه له شوینی خوی باس

کراوه که هه موو گیان له بهرک له تووی نیرومی دروست نه بی ، وه نه م تووهش له

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى (۴) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵)

به‌راستی کۆششی ئیوه به گەلێ جۆره (۴) ئنجا ئەو کەسە ی بەخشێ و پارێزگاری
بکات (۵)

خواردمه‌نی و ، خواردمه‌نیش له خاك په‌یدا نه‌بن ، كه‌وابوو نه‌جزای اصلی له‌ماده‌دا ،
بۆ بوونی به‌نیر یا به‌می وه‌ك یه‌كوان ، وه‌ په‌یدا بوونی بی‌چووله‌ له‌سکی دایکیا له
چهند ماده‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌می به‌نیر و ده‌می به‌می ، نیشانه‌یه‌ له‌سه‌ر ناگاداری
ئهو کەسە ی که‌ ئەم ده‌ستووره‌ی داناوه‌ ، واته‌ له‌یه‌ك نیرومی ده‌می نیر دروست کردن و
ده‌می می ، یا به‌سکین نیرومی یه‌ك پیکه‌وه دروست کردن ، به‌ره‌نگینکی وا که‌ نیشه‌تی
نیرومی به‌تیک‌پایی ، له‌ هه‌موو جیهانا به‌رزونزم نه‌یته‌وه ، وه‌ هه‌ردوکیان هه‌میشه
به‌قه‌د یه‌ك بن ، گه‌وره‌ترین نیشانه‌یه‌ له‌سه‌ر ناگاداری خوا به‌م کرده‌وه‌یه‌ی ، نه‌گینا
چۆن نه‌گونجێ شتی وا رێک‌وپێک به‌ درێزایی سال پووبدا به‌رێک‌هوت ، له
سروش‌تیکه‌وه که‌ هه‌رچی هۆش و گۆش بی‌نی‌یه‌تی ، له‌باشا نیرومی هه‌ر بۆ ئاده‌می و
گیاندارێ مه‌مک دارنی‌یه‌ ، به‌لکو بۆ هه‌موو گیاندارو دارو دره‌خت و گول و
گیاه‌کیشه ئنجا گیانداره‌کان به‌سک و زابێ ، یا به‌ هیلکه‌و گه‌را بی ، هه‌روه‌ک
دارو گیاش به‌ تۆوه ، کی به‌م بۆشه‌ک «خلیه» که‌ له‌گه‌ل گه‌رادا متوربه‌ نه‌بن له
منا‌دانا ، یا به‌م هیلکه‌و گه‌رایه‌ ، یا به‌م دانه‌ی تۆوه‌ی ووت : تۆ به‌ به‌ نیر ، وه
به‌ویکه‌ی تری ووت ، تۆ به‌ به‌ می ؟ بی‌جگه‌ له‌خوا ، واته‌ سویند به‌و خواجه‌ی که
ئه‌مانه‌ نه‌کات (ان سعیمک لشتی) کۆششتان به‌گه‌لێ جۆره ، به‌م په‌نگه‌ هیندیکی چاک و
هیندیکی خراب و ، هیندیکی جوان و ، هیندیکی ناشیرین و ، هیندیکی پاک و
هیندیکی بیسو و ، هیندیکی به‌خشین و ده‌ست‌گرتن و ، هیندیکی چرووکی و ده‌ست
قووچان و ، هیندیکی دین‌داری و ، هیندیکی بی‌دینی و ، هیندیکی به‌وا به‌چاکه‌و ،
هیندیکی بی‌پروایی به‌چاکه‌ ، هه‌روه‌ک نه‌نجامی هیندیکیان قازانچ و سه‌رفرازی و
هیندیکی‌شان زیان و سه‌رشو‌ری‌یه‌ ، وه‌ك نه‌فه‌رموی (فاما من اعطی) ئنجا نه‌و کەسە
مالی خۆی به‌خت بکات له‌رێی ده‌ست‌گیرۆی هه‌زاران و لێ‌قه‌وماوانا ، یا له‌رێی
قازانجیکی تیک‌پایی‌دا (واتقی) وه‌ خۆی به‌پارێزی له‌هه‌موو گونا‌هیتی ناشکرا و

وَأَمَّا مَنْ بَخِيلٍ وَاسْتَفْنَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى (۹)

وه نهو کسهی رژیی بکات وه خوی بی نیاز بزانی (۸) وه پروای نه بی به چاکه (۹)

بکات ، دیاره هه به سروشتیش نه زانی که نابی زیانیان بی بگه یه نی ، یا ئیشی ناشیرینی وا بکات که زانی بی بویان ، که وابوو ناده می هه به سروشتی پاک نه مانه نکات ، به لام بو مانه وهی ناده می له سر نه م سروشته پاکه پیویسته به ژیری یه کی وا که تماشای هه موو شتیکی بی بکات ، تا بزانی چی نه بی بکاتو چی نه بی نکات ، نجا که مردوم گه یسته نه م پایه به رزه ، نهو حله نهو شتانه ی که به سروشت بوئی نه چی له چاکه خوا باشتر بوئی ناسان نه کات، چونکه باوی خوا له سر نه وه یه هه موو جاریک مردوم که کرده وه یه کی باش بکات خوا ده رگایه که له دنی بکاته وه ، وه بییریکی تازه ی بداتی له بابته نهو کرده وه یه وه ، وه نه بی به سره تایی عاده تیک بوئی وه رۆژ به رۆژ خووی پیوه نه گری ، وه به کردنی که یف خووش نه بی ، به نکو هه ناتوانی که نه بکات ، وه مه بس له ناسان کردنی خوا نه مه یه .

(واما من بخل) به لام نهو کسهی که رژیی و چرووکی بکات ، به م په نگه هه هیچ به خت نه کات ، یا له ری خراپه و ناره زووی هیچ و پوچا به ختی بکات (۸) (واستغنی) وه خوی بی نیاز بزانی له مردوم به هوئی نهو دارایی یه که هه یه تی ، وه وابزانی که پیویستی بی بیان نی یه ، له بهر نه وه به زه یی به هه ژاریانا نه یه ته وه ، وه دئی بو لی قه و ماویان دانه چله کی ، وه هه به ته نها بو خوی بزئی (وکذب بالحسنی) وه پروا نه کات به چاکه ، وه له خراپه ی جیا نه کاته وه ، وه پروای نه بی که چاکه سه رچاومی ناده میتی و بناغهی مهردایه تی یه وه هه ر خووشی و خووش رابواردنی خوی مه به ست بی ، نیستر با له ری خووشی نه ما ، مهردوم تووشی زیان بی ، تا وای له دئی نه بی به جانه وه ریکی درنده ، وه چرای دل و دهروونی

(۱) چرووک لای زانایانی شهرع و په ووشت و خو، به که سیک نه لین که مالی خوی به خت نه کات له ری چاکه دا ، با له ری که یف و ناره زووی خووشیا به ختی

بکات .

فَسْتَيْسِرُهُ لِّلْعُسْرَى (۱۰) وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى (۱۱)
 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى (۱۲)

زوو پێئى سهختى بۆ ئاسان نه‌كه‌ين (۱۰). وه دارايى يه‌كه‌ى قازانجى پێ‌ناگه‌يه‌ئى
 كاتيك كه سه‌ره‌نگرئى بوو (۱۱). به‌پاستى له‌سه‌ر ئيمه‌يه پێ‌نموونى (۱۲)

ئه‌كووژي‌ته‌وه ، وه به‌ ئيجگارايى خوو نه‌گرئى به‌ خراپه‌وه ، وه به‌بێ‌ت‌رسو و بيم
 نه‌يان‌تات ، وه‌كو ئه‌فه‌رموئى هه‌ركه‌سى واپن (فسييسره للعسرى) ئيمه‌ش زوو
 يارمه‌تى ئه‌ده‌ين بۆ پێئى سهخت كه پێئى خراپه‌يه ، كه ئهم پيگايه‌ش له‌پێئى چاكه
 گه‌لێ‌ گرانتره ، چونكه خراپه‌كردن نه‌ سروشت داواى نه‌كاتو نه‌ مه‌ردوم .

به‌كيتك كه له‌ناو كوومه‌له‌دا ، هه‌ر بۆ خۆئى و بۆ ئاره‌زووى خۆئى بژئى . وه
 قازانجى بۆ كه‌س نه‌بئى ، دياره‌ سه‌بى پوژئى - كه دووچارى پوژئى په‌ش‌بوو -
 كه‌شيش يارمه‌تى ئه‌و نادات ، وه پاره‌و دارايى يه‌كه‌ى پزگارى ناكات ، وه‌كو
 ئه‌فه‌رموئى (وما يغنى عنه ماله) وه پاره‌و دارايى يه‌كه‌ى قازانجى پێ‌ناگه‌يه‌ئى (اذا
 تردى) كاتيك كه سه‌ره‌نگرئى بئى ، به‌م په‌نگه‌ بمرئى و روو بكاته تو‌له‌و سزاي خوا ،
 يا تووشى پوژئى په‌ش بئى له‌ژيانيا كه ئه‌و حه‌له‌ش له‌سه‌ر چرووكى و بئى كه‌تكى
 خۆئى نه‌ كه‌س دئى به‌ده‌نگى يه‌وه‌و نه‌ خواش پزگارى نه‌كات .

ليره‌دا ئه‌گونجئى يه‌كيتك بئى له‌پاش ئه‌وه‌ى كه خوا ئاده‌مى دروست‌كرد ، وه
 ئهم هه‌موو هيزو ئاره‌زووه‌ى دايه ، وه بۆ به‌جئى هينانى هه‌ر ئاره‌زوويه‌ك ، ئه‌نداميتكى
 تايبه‌تئى بۆ دروست‌كرد ، ئبيتر هه‌رچى كه‌وته ژي‌رده‌ستى ، وه ئاره‌زوو بردى بۆئى ،
 كردنه‌كه‌ى ئه‌بئى به‌شتيتكى ناچارئى به‌پێئى ئه‌و سروشته‌ى كه‌خوا تياردوست‌كردوه‌و ،
 كه‌وابوو ، چۆن ئه‌بئى خوا سزاي بدات له‌سه‌ر كرده‌ويه‌ك كه خۆئى ده‌سه‌لاتئى كردنى
 ئه‌و كرده‌ويه‌ى دايبئى ؟ وه لغاوى بۆ به‌ره‌ئلا‌كردبئى ، وه چۆن ئه‌بئى له‌سه‌ر ئه‌وه
 لئى پره‌نجئى ؟ وه ئه‌ پوژئى نوايى دا تو‌له‌ئى لئى بئستئى ؟ ئنجا له‌به‌رئه‌وه‌ى كه ئهم بي‌ره
 له‌ هه‌موو كاتيكئا ئه‌كرئى ، فه‌رمووى (ان علينا للهدى) بئى گومان له‌سه‌ر ئيمه‌يه باسى
 پێئى چاكه‌وخراپ ، واته ئيمه ئاده‌مى مان دروست‌كردوه‌و كه چاكه‌و خراپه‌ له‌يه‌ك

وَأَنَّ لَنَا كَلَّاخِرَةَ وَالْأُولَىٰ (۱۳) فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ (۱۴)
لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ: (۱۵) الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (۱۶)

وه هردوو جیهان هی نیمه‌یه (۱۳) من تیوهم ترساند به ناگریکی بلیسه‌دار (که دۆزه‌خه) (۱۴) کس ناچیته ناوی‌یه‌وه مه‌گر به‌دبه‌خت‌ترینی مه‌ردوم (۱۵) : نهو که‌سی که بروای نه‌بی و پشتی هه‌لکردبی (۱۶)

جیابکاته‌وه ، له‌پاشا ئنجا له‌پیاوانی پاک‌وته‌میزی هه‌لکه‌وتووی خویان ، به‌هه‌لبژارده پیغه‌مبه‌رانمان بۆ ناردوون به‌دهستوورو نایینه‌وه ، وه هه‌رچی پێی چاکه‌و خراپه هه‌یه بۆم باس‌کردوون ، له‌پاش ئه‌مانه ئیتر ناده‌می خۆی سه‌ربه‌خۆیه ، یا پێی چاکه‌ نه‌گری ، نه‌وحه‌له تووشی پاداش و چاکه‌ نه‌بی ، یا پێی خراپه‌ نه‌گری ، نه‌وحه‌له تووشی تۆله‌و سزا نه‌بی ، واته کاتیک که ویستمان ناده‌می دروست بکه‌ین نه‌بوو وامان دروست بگردایه ، تاله‌ه‌موو گیان‌له‌به‌ریکی‌تر جیابیتته‌وه ، به‌ژییری و بیرو ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌خۆیی خۆی (وان لنا للاخراة والاولی) وه ژبانی هه‌ردوو جیهان هی نیمه‌یه ، وه نیمه‌خاوه‌نی هه‌ردولاین ، که‌وابوو نابیی ناده‌می له‌فه‌رمانمان ده‌رچن ، وه هه‌رچی به‌سروشت نه‌یخه‌ینه‌ دئییه‌وه له‌چاکه ، یا به‌ نامۆژگاریی له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ران ، پێی‌نه‌تین نابیی لێ‌ی‌لادات ، جا له‌به‌ر میه‌ره‌بانان له‌مه‌لتانار ، وه له‌به‌ر خاوه‌نداریی‌مان بۆتان (۲) ، پێی نموونییان‌کردن ، وه‌کو نه‌فه‌رموئ (فانذرتکم نارا تلظی) ئنجا ترساندمان به‌ ناگریک که بلیسه‌ نه‌سینی ، که ناگری دۆزه‌خه .

مسلمان نه‌بی بروای بیی که له‌ پۆژی دوا‌یی‌دا ، ناگریکی دۆزه‌خ هه‌یه بۆ نه‌و که‌سانێ که باس‌مان بۆ نه‌کات نه‌فه‌رموئ (لا یصلاها) ناچیته ناوی‌یه‌وه به‌ ئیجگاریی (الا الاشقی الذی کذب) مه‌گر خراپترین و به‌دبه‌خت‌ترین که‌سیکی وا نه‌بی ، که بروای نه‌کردبی به‌ پێی راست (وتولی) وه پشتی هه‌لکردبی به‌په‌نگیکی وا که په‌شییمان بوونه‌وه‌ی نه‌بی

(۱) که له‌ نایه‌تی «ان علینا للهدی» وه ده‌رکه‌وت .

(۲) که له‌ نایه‌تی (وان لنا للاخراة والاولی) وه ده‌رکه‌وت .

وَسَيَجْنَبُهَا الْأَتْقَى (۱۷) : الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى (۱۸) وَمَا
لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى (۱۹) إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ
الْأَعْلَى (۲۰) وَلَسَوْفَ يَرْضَى (۲۱)

وہ نئی دوورئەخریتەوہ پاریزگارترین کەس : (۱۷) ئەوی کە مائی خۆی ئەبەخشی تا
پاک ببیتەوہ (۱۸) لە کاتی کە کەس چاکە یەکی وای بەسەر یەوہ نی یە کە پاداش
بدریتەوہ (۱۹) مەگەر ھەر بۆ پەزای پەر وەردگاری ھەرە بەرزى خۆی (۲۰) وە (ئەو
کەسە) لەمەولا خۆش نوود ئەبێ (۲۱) .

(وسيجنبها الاتقى) وە دوورئەخریتەوہ لەو ناگرە بە ئیجگاریی ، ئەو کەسەى کە زۆر
پاریزگاریی ئەکات لە ھەموو جۆرە گوناھو بێ پروایی یەک . ئنجا باسی ھیندیک لە
پەووشتو خووە جوانەکانی ئەو پاریزگارانی ئەکات ، ئەفەرموی (الذی یؤتی مالہ
یتزکی) ئەوہی کە مائی خۆی بەخت ئەکات لە پێی خوادا بۆ ئەوہی کە گیانی خۆی
بێ پاک بئاتەوہ لە پۆدی و پیسی ، وە بە پلەى ئادەمیتى دا ، سەرکەوئى ، بەرەنگیتى
وا کە ھەر خیریک و دەستگیروی یەکی کرد ، ھەر بۆ خواى بکات ، بێ ئەوہی کە
پیاوہ تى یەکی بەسەر وە بێ و بی یەوئى بەو خیرە پاداشی چاکەى بداتەوہ ، وە کو
ئەفەرموی (وما لاحد عنده من نعمة تجزى) بە لاشى یەوہ نی یە چاکەو پیاوہ تى ھىچ
کەسێک ، کە ئەوانە بێ پاداشی بدریتەوہ ، واتە دارایی بەخت کرد ئەکەى لەبەر
ھىچ شىک ئەبێ (الا ابتغاء وجه ربه الاعلى) مەگەر ھەر بۆ پەزای خواى گەورەو
بەرزى خۆی ئەبێ (ولسوف يرضى) وە ئەو کەسە لەمەولا پازىی ئەبێ بە پاداشى
دوا پۆزى لەلایەن خواوہ .

سُورَةُ الضُّحَىٰ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالضُّحَىٰ (۱) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ (۲) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ (۳)
وَلَآ آخِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ (۴) وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَىٰ (۵)

سوورهی (ضحی) به

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره بان

سویند به چیشه‌نگاو (۱) وه به‌شو کاتیک که بزرنگیته‌وه (۲) په‌روه‌ردگارت دهستی
لن‌هه‌ل‌نه‌گرتوویت و لیت دتگییر نه‌بووه (۳) وه دواییت باشتر نه‌بی له‌پیشوو (۴) وه
له‌مه‌ولا په‌روه‌ردگارت نه‌وه‌ندهت پی‌نه‌به‌خشی که خو‌شووود بییت (۵)

له‌گه‌ل نه‌مییشه که مزگینیی بداتی به‌ته‌واو‌کردنی نایینه‌کای ، وه‌به‌پایان گه‌یاندنی
له‌باشه رۆژا ، فه‌رمووی (والضحی) سویند به چیشه‌نگاو که جوانترین کاته ، وه
دهمی ئییش و کارو جوولانه‌وه و ژیانیکی تیکراییی به بو‌ه‌موو ناده‌می و گیان‌له‌به‌رو
شینیایی‌به‌ک (واللیل اذا سجی) وه به‌شو که بزرنگیته‌وه ، که کاتی حسانه‌وهی
ه‌موو ماندویه‌که (ماودعک ربک) په‌روه‌ردگارت دهستی لن‌هه‌ل‌نه‌گرتوویت (وما قلی)
وه لیت دتگییر نه‌بووه (وللاخرة خیر لك من الاولی) وه دواییت گه‌لن باشتر نه‌بییت
له‌پیشوو ، چونکه به‌چاوی خو‌ت نه‌بینییت که دینه‌کات به‌پایان نه‌گات ، وه په‌ره
نه‌سینی و ریشه‌دانه‌کوئی (ولسوف يعطيك ربك) وه‌له‌مه‌ولا په‌روه‌ردگارت نه‌مه‌ندهت
پی‌نه‌به‌خشی له‌هاتنی سرووش و په‌وانه‌کردنی ده‌ستوویریکی وه‌ک قورئان و دانانی
نایینیکی پاکی وه‌ک ئیسلام (فترضی) که به‌ته‌واویی رازیی بییت •

نه‌مه‌خه‌به‌ریکه له‌غه‌یبه‌وه که خوا له‌به‌ره به‌یانی ئیسلامه‌تی‌دا داویتی به
پیغه‌مبه‌ر که تو نه‌مینیت تا نایینه‌کات و شریعه‌ته‌کات به‌پایان نه‌گات ، وه ه‌موو

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى؟ (٦)

نایا تۆی نەدی بی به هەتیوو حەوانی تی یهوه؟ (٦)

قورئانت به سرووش بۆ دیت • ئەگینا پیغه مبهەر چۆنی زانی که ئەمینی تا ئەم ئایینه به پایان ئەگات ، له کاتی که له خدیجی خیزانی و زیدی کوری حارثو ابوبکری صدیق زیاتر کسی تر مسلمان نەبوو بوو .

به راستی وابوو وهك خوا لهم بهره به یانی نیسلامه تی یه دا مزگینی پی داوه ، له ماوهی بیست و سی ساله درگه «جزیره» ی عه ره بهستان پاك کرایه وه له پی پروا ، وه دینیکو ، گه لیکو ، ده وه تیک ، پیک هات ، خو نه گه ره ته ماشای دوای پیغه مبهەر بکهین ، ئەبیین که له ماوهی سه دساله ئایینی نیسلام له رۆژئاوا وه گه یشته سنووری «فهره نسه» و ده ریای «ئه تله سی» له رۆژه لاتوه گه یشته «چین» و «بخارا» ، له خوارو «جنوب» وه گه یشته «هیندستان» و ده ریای هیندی ، له سه رو «شمال» وه گه یشته «قازان» و سنووری مۆسکو •

به راستی ئەمه گه وه ترین خه به ریکی غه بی یه که خوا داویتی ، وه شایسته ی لی ورد بوو نه وه یه ، به لکو شایسته ی نه وه یه که سه ری بۆ دا بنه وینری ، وه هه موو که سیک دانی پیا بنی و ئیعتراقی پی بکات •

ئجنا بییری پیغه مبهیری نه خاته وه که له پیش پیغه مبهیری ته دا ، خوا ناگاداری و چاودیری کردوویت ، نیستا – که پیغه مبهیری هه تیزارده ی نه ویت – چون ده ست به درارت نه بی ، نه فه رموی (الم یجدک یتما فاوی) نایا خوا تۆی نەدی به هه تیویکی بی باوک و حەوانی تی یه وه ، واته تۆ له سکی دایکتا بوویت که باوکت مرد ، وه دئی «عبدالمطلب» ی باپیرتی بۆ نه رم کردییت که به خیتوت بکات ، تا بوویت به هه شت سالانه ، ئجنا باپی ریش ت مرد ، وه دئی «ابوطالب» ی مامتی بۆ نه رم کردییت که بتباته لای خوئی تا گه وه بوویت •

پیغه مبهەر «دروودی خوی لی بی» هه ره له منالی یه وه به سه روشت خوا په رست

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ؟ (۷)

وہ تۆى ئەدىي بەسەرگەردان و پىنمونيى کردییت؟ (۷) •

بووہ ، پۆزۆك ئەبووہ سەر بۆ بتىك دابنەوینى ، یا هاودەمىك بۆ خوا پەيدا بگات ، پەووشتو خووی تابلیتت جوان و بەرز بووہ ، جارێك ئەبووہ گوفتار یا کرداریکی خرابی کردی ، خواى گەورە ھەمیشە بەتایبەتى ناگاداریى کردووە ، وە شتى خرابی لى دوورخستۆتەوہ ، بۆئەوہى كە بەپاکىی بىتەپىشەوہ ، وە ھەر لەمنائى یەوہ بچىتە دئى مەردومەوہ ، تا لەباشەپۆژا پروای پىبىنن ، بەراستى وابوو ھەر لە گەنجى دا ، ناوى دەرکرد بە «محمد امین» •

ئەم پىغەمبەرە ھەر لە گەنجى یەوہ ئەیزانىی كە بت بەرستى گەلەكەى شتىكى پىكەلك و ھىچ پىووجە ، ئاینى گاورو جوولەكەش ھەرچەند ھەبوون ، وە ھەردووکیان نامەى ئاسمانىیان بوو ، بەلام بەھۆى ئەوہى كە ئەوانیش تىك چوو بوون ، وە شتى پروبوو چیان تىكەل بوو بوو ، پىغەمبەر لە ھەلبژاردنى یەكتىيان بۆخۆى و گەلەكەى ، سەرى سوورپامبوو ، نەخوازەلا كە نەخویندەواریش بوو ، وە ئەى ئەزانى چى لە نامەكانیان ھەبە ، ئنجا ھەرچەند گەلەكەى خۆى ئەدىي بە پىن ئایىن و پىن پەووشتوخوو ، وە ھەردەمەى یەكتىك بەسەریانا ئەھات و داگیرى ئەکردن ، دەمى «حەبەشە» و دەمى «فارس» و دەمى «پۆمان» ، ھەرچەند ئەمانەى ئەدىي ئارەزووى ئەکرد ، كە خوا پىگایەكى خۆشىی و خۆشبەختىی بگاتەوہ لە گەلەكەى ، ئنجا بۆ رزگار بوونى لەم سەرسامى یە ، ھەموو جارێك بەتەنیا ئەچووہ ئەشكەوتى «حراء» بۆ خوا پەرستىی و بىرکردنەوہ لە خواەنى ئاسمان و زەوىی ، وە لە ھەموو كون و قوژبنى دئى یەوہ چاوەروانىی پووناكى یەكى خواى ئەکرد ، تا خوا بە چرای پىغەمبەرىتى ، دئى پىپۆزى پووناك كەردەوہ ، وە كەردى بە چرایەكى وا كە ھەموو جىھانى پىپووناك بووہوہ ، وەكو ئەفەرموئى (ووجدك ضالا فەدى) ئایا تۆى ئەدىي بەسەرگەردان لە دۆزىنەوہى پى پى راست ، تا خوا پىن نىشاندايت بۆ رزگار کردنى خۆت و گەلەكەت و ھەموو كۆمەئى ئادەمى •

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنِي؟ (۸) فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (۹)

وه تۆی نهدی به ههزارو ، دهوله مهندی کردیت ؟ (۸) کهواته (تۆش) لههتیهو

• تووره مه به (۹)

(ووجدك عائلا فاغني) وه نایا تۆی نهدی به ههزارو ، دهوله مهندی کردیت بهو کرین و فرۆتنه کی له پیتش پیغه مبه ریه تی دا ، نه تکرده به پاره و دارایی خه دیجه خاتوونی خیزانت ؟ واته خوا یه که له ههتیوی دا بتعهوینتسه وه ، له سه رگه ردا نی دا ، رێ نموونیت بکاتو ، له ههزاری دا ، دهوله مندت بکات ، نه مه ولاش دهست به ردارت نایی تا نه تگه یه نی به پله ی هه ره به رزی پیغه مبه ریه تی ، وه تا قورئانه که ت و ئایینه که ت نه گه یه نی به پایان •

که سیک تالای هه تیوی چه شتی ، نه بی به زه یی بیتسه وه به هه تیوانا ، جا له بهر نه وه ی که پیغه مبه ر هه تیوی به خۆیه وه دیوه وه ، خوا چاودێری کردوه وه ، حه وانویه تی یه وه ، پیویسته له سوپاسی ئه م مبه ره بانی یه دا ئه مپش به زه یی بیتسه وه به هه تیوانا ، له بهر نه وه ، خوا فه رمانی پی داو فه رموی (فاما الیتیم فلا تقهر) ئنجا که وابوو تۆش دلی هه تیو مه شکینه و زه بوونی مه که ، وه هه مپشه نامۆزگاری و دهست گه یرویی بکه ، وه هه وول بده بۆ پیغه یانندی ، به ره نگیککی وا که بی به نه ندامیککی به که تک بۆ کۆمه له . ئه و هه تیوانه ی که به ره قلا ی کۆلانان نه کسرتن ، سه رسه ری نه بن ، وه نه بن به نه ندامیککی خراپ و زه راوی ، بۆ منالانی کۆمه له ، یه کیک له مه تی بگات ئنجا نه زانی که بۆچی قورئان له ۲۳ شوین ناوی هه تیوو نه بات ، وه له هه ر شوینه ی به ره نگیک فه رمان نه دات به خزمه تکرده و پی گه یانندیان •

ئه گه ره هه موو ده وله مهندی ک لیککی بدایه ته وه که مردن له په گی بناگویی نزیکتره ، وه هه موو که سیک گیای مردنه ، وه ناخۆ چه رۆژیک کۆتوهر نه مپش به رمی و به لادابی ، وه مناله نازداره کانی به بی باووک به مپنه وه ، سا یا به ده وله مهندی ، ئه وچه له چاودێر «وصی» و زۆردار ماله که یان به خۆن ، وه یا به هه زاری ،

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (۱۰) وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (۱۱)

وه ههلمهشاخی له پرسیارکهه (۱۰) وه بههرهی پهروهردگارت دهر بغه (بهیارمهتی ههژاران) (۱۱) •

ئجنا نامهرد بیانچه وسینیتتهوه ، نهگهر دهولهمندهکان باش نههمیان بزانیایه ، بیریکیان له ههتیوی ناو کۆلانهکان نهکردهوه ، وه چارهیهکیان بۆئه دۆزیننهوه • پیغهمبهر چونکه خۆی له دۆزیننهوهی ئاینیتیکی پاکوته مییزا ، تا ماوهیهکی زۆر بهسهر گهردانیی مایهوه تا له پاشا خوا رزگاری کرد لهو سهرسامیه ، وه به ناردنه خوارهوهی قورئان رینگای راستی بۆ پووناک کردهوه ، کهواته پتویسته لهسهری ، له سوپاسی ئهم چاکهیهدا که خوا لهگهتیا کردووه ، خۆشیی ، زۆر بهزهیی بیتتهوه بهو کهسانهیی که پرسیاریان ههیه ، وه له دۆزیننهوهی پتوی راستا ، سهرگهردان ماوون ، بۆیه خوا پتوی فهرموو (واما السائل فلاتنهر) توورپه مهبه له کهسیتک که پرسیاریکت لپبکات ، با ئهوکسه زۆر نادانیشیبی و نهزانی بدوی ، بهتکو وهک مامۆستایهکی میهره بانی دل نهرم ، وهرامی بدهرهوه ، چونکه خۆت داخی سهرگهردانییت چهشتووه •

بیسهکی چرووک ههمیشه ئهکو پتیتتهوه ، وه به سکالای ههژاریی و نهبوونی ، دهوگهت و دارایییهکی خۆی ئهشاریتتهوه ، بۆ ئهوهی کهس داوا ی هیچی لپ نهکات ، بهلام پیاوی ئازاو دهستکراوه ، ههموو حهلیک بهپیاوهتی کردن و دهستی ههژارگرتن ، دهوگهت و دارایی خۆی بهزیادهوه دهر نهخات ، جالبهر ئهوه دهرخستنی دارایی و سامانی گتیرا بهبریتی «کنایه» له خزمهتی ههژاران و دهستگرتنی لپ قهوماوان ، فهرمووی (واما بنعمه ربك فحدث) باسی بههرهی پهروهردگارت بکه ، واته چونکه خۆت تالای نهبوونی و ههژارییت چهشتووه ، ههمیشه دارایی و سامانت دهر بغه ، به شاباشی ههژاران ، بهراستی واپوو وهکو قورئان فهرمانی پتیهدا ، وه پیغهمبهر ههمیشه دارایی خۆی دابهش ئهکرد بهسهر ههژارانا ، وه خۆشی بهبیتتو سهری ئهنایهوه •

سُورَةُ الْإِنشِرَاحِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

أَلَمْ نُشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ؟ (۱) وَوَضَعْنَا عَنكَ

سوورەى (انشرح)ە

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

ئایا سنگمان بۆ گوشارد نە کردییت ؟ (۱) ، وه لیمان داگریتیت

سوورەى (انشرح)ە

مەككىيە ، ۸ ئايەتە ، ۲۹ ووتەيە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

وهك له سوورەى پيشوودا باس كرا پيغه مېسر له پيشهوه زۆر خەفەتبار بوو ، بۆ بىن ئايىنى گەلەكەى ، تا خوا بە چرای پيغه مېرەيه تى دلى پيرۆزى رووناك كردهوه ، وه بهو چرايه وه ، پيشيان كهوت تا بردنى بۆ سەرچاوهى پروا و خواشناسى ، نجا لهم رېنگايەدا هەرچەند گرىيەكى هاتبیتە پيش ، خوا بۆى كردۆتەوه ، وه هەرچەند رېنگای لى تىك چوو بى خوا رېئى نمونى كردوو ، وه كو ئەفرەموئى (الم نشرح لك صدرک) ئایا دلمان بۆ گوشارد نە کردییت بە لا بردنى ئەو خەم و خەفەتەى كە ئەتخوارد بە دەست بىن ئايىنى گەلەكەتەوه ؟ بەم رەنگە كردمانییت بە پيغه مېرو رېئى پاستمان نیشاندايت ، واتە بە لى دلمان رووناك کردییتەوه ، وه رېئى نمونى پاستمان کردییت ، وه بەم رەنگە بارى شانمان سووك کردییت ، وه كو ئەفرەموئى (ووضعنا عنك) وه

وَزْرَكَ (۲) الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ (۳) وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (۴)

ئەو بارە‌گرانی (۲)، کە پشتی قورس کردبوویت؟ (۳) وە ناومان بۆ بەرزکردیتەوه؟ (۴)

هەئمان گرت لەسەرت (وزرك الذي) ئەو بارە‌گرانی (انقض ظهرک) کە پشتی قورس کردبوویت •

بەئێ خوا یارمەتیی پێغه‌مبەری‌دا بۆ پزگاکردنی گەلی عەرەبو زۆر گەلی‌تر، لە بێ‌پروایی و پروبووچ‌پەرسستی، وە سەر‌بەستیی و سەر‌بەخۆیی و ئییری و بییری دانێ ، وە بە سەدە‌ها ملیۆن ئادەمی کرد بە برای یەک ، وە جیا‌وازیی هەلگرت لە‌ناویانا ، وە بەم پەنگە گەورە‌ترین خزمەتی کرد بە کۆمەڵی ئادەمی ، یەکیک ئەمە خزمەتی بێ ، وە پەلو پایە‌ی بێ ، ئیتر چ پایە‌یەک لەم پایە‌یە بەرزتر ، وە چ ناویک لەم ناوە گەورە‌تر ئەبێ؟! نە‌خا‌زە‌لا کە خوا پێ‌ویستیشی کردوو ، لەسەر ئەوانی کە پێغه‌مبەری‌تی پێغه‌مبەریان پێ‌گە‌یشتوو ، پ‌روا پێ‌هێنایی و شە‌هادەت دان لەسەر پەوانە‌کردنی لە‌لایەن خواوە ، وە ئەم شە‌هادەتە‌ی کردوو ، بە‌مایە‌ی چوونە بە‌هەشت ، وە ئە‌فەرموی (ورفعنا لك ذکرك) وە ناومان بڵند کردیتەوه ، واتە هەروەک دێمان فراوان کردیت و باری شانمان سووک کردیت ، ناویشمان بەرز کردیتەوه •

چ ناویک لەم ناوە گەورە‌تر هەیە ؟ : شە‌وو‌پو‌ژۆ‌ی پێنج جار لەسەر هەرچی منارە و مزگەوتانی جیهان هەیە بانگ بە‌دری ، وە ناوی پێغه‌مبەر لە‌گە‌ل ناوی خا‌دا بی‌ری ، وە بە‌سە‌دا ملیون پێنج فەرزە لە‌نوێ‌زا سلاواتی لێ‌بدەن ، وە شە‌هادەت لە سەر پێغه‌مبەری‌تی بدەن •

ئەم دێ‌خۆش‌کردنی پێغه‌مبەرە لە‌دوای دێ‌تە‌نگیی و ، باری شان سووک‌کردنی لە‌پاش قورسی و گرانیی و ، ناو بەرزکردنە‌وه‌ی لە‌دوای بێ‌ناویی، بە‌پێ‌ی دەستوور و باویکە کە خوا دای‌ناوە لە‌جیهان‌ا بۆ ئەم پیاو‌ه‌گە‌ورانە ، کە ئەو دەستوورە‌ش ئە‌مە‌یە

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۵)

بەپراستی لەگەڵ ھەموو تەنگانەییە کەدا ناسانییە (۵)

کە ئەفەرمووی (فان مع العسر يسرا) بەپراستی لەگەڵ ھەموو تەنگانەییە کە خوشیی و ناسانییە .

ئەمە باوی خواپە لەجیھانا ھەر حائیک تەنگانەییەکی ھەژاری ، یا زەبوونی ، یا نادانی ، یا ھەر شتیکێ تر ، رووبدا لەیەکتیک یا لەگەلیک ، نەخوازە لا کە دوژمنەگەشی بەھیزو دەستدار بێ ، وە ئەو کەسە یا ئەو گەلە ، بەپراستی ویستی لەو تەنگانەییە خۆی پزگار بکات ، وە دەستی دایە بیسکردنەو و ئیشکردن و ھەوتدان و کۆتەدان ، وە لەگەڵ ئەمانەشا پشتیان بەست بەخوا بۆ ئەوێ ئەگەر قۆرت و گرییەکیان ھاتە پێش ، سارد نەبنەو ، بێگومان پزگاریان ئەبێ لەو تەنگانەییە ، وە بە سەر بەرزیی ، لێی ئەچنە دەرەو .

پێغەمبەر «دروودی خوی لێبێ» بەم پەنگە بوو ، لەپێشەو زۆر دلتەنگ بوو ، بۆ نادانی و بێتایی گەلەگەیی ، لەپاشا کە کەوتە بیسکردنەو لە پزگارکردنیان ، خوا پزگاری نیشاندا ، وە لەژووور ئاواتی خۆیەو پێیدا ، کە ئەوێش پێغەمبەر پێتی بوو ، لەپاشا ئنجا ئازار و سزاو دەردی سەری گەلەگەیی ساردی نەکردەو لەبیسروباوەرەگەیی ، وە ھەمیشە لەھەول و تەقلادا بوو ، وە بۆ دواي خوشی ، بنیاتیکی وا بەھیزی بۆ مسلمانەکان بەجیھت ، تا چەن سەدساتیک بەسەر بەرزییەکی بێوینەو مانەند ، پێی ژیان لەجیھانا ، ئەگەر ئوممەتەگەیی وەك جاران زاناو داناو بەھۆش و گۆش بوونایە ، وە لەسەر پێی ئەو برۆشتنایە ، ئەو میراتو کە لەبوورەیان لەدەست نەئەدا ، بەلکو لێیان زیاد نەکرد ، بەلام – داخەکەم – بەسەرھویی ئەویان نەکرد ، تا خوا ، لەوانی سەندەو و دای بە دوژمنەکانیان ، ھەر وەك ناوەجائیک کە پزیری خانەوادەیی خۆی نەزانی ، وە لە دواي مردنی باوکی لەماوەیەکی کەما ھەرچی بەکی بۆ بەجیھتیبێ لەدەستی بدات ،

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (٦) فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (٧)

(دووبارە) لەگەڵ ھەموو تەنگانەيە کەدا ئاسانی یە (٦) ئنجا کە لە کارێک بوویتە، خۆت ماندوو بکە (بە کارێکی تر) (٧) :

لە پاشا دەستەوسان دانیشی و دەست بکات بە سوال یا بە خزمەتکاریی ئەو کەسانەى کە وەختی خۆى ، خزمەتکاری باوکی بوون .

لەم ئایەتەدا گەورەترین پەندو ئامۆژگاری ھەيە بۆ مسلمانان ، چونکە لە ھەر کاتیکسا با بەدەنەو بە لای قورئانا ، وە بە پێى دەستوورە بەرزەگانی بچووئیتنەو ، خوا لەدوای ئەم ھەموو تەنگانەيە ، پزگاریان ئەکات ، وە خۆشیی و ئاسانیان بەسەرا ئەپێژێ .

لەبەرئەوێ کە ئەگەنجی باوەر بەم دەستوورە ئەکەن ، ئەوانەى کە لەبەر نەزانیی و ترسوخویی و پارایی خۆیان ھەمیشە لەتەنگانەو ناخۆشییان، وە ھەرگیز پزگاریان نابێ لێى ، لەبەرئەوێ دووبارە دەستوورە کەى پێشوی ووتەو لەگەڵ پیتی (ان)دا کە بۆ بەھێزکردنەوێ ، فەرمووی : (ان مع العسر يسرا) بەپراستی لەگەڵ ھەموو تەنگانەيەکا خۆشیی و ئاسانی یە ، واتە ئەم دەستوورە راستە ، بەلام بەو مەرجە ئەو کەسە ، یا ئەو گەلەى کە لە ناخۆشییە کەدایە ، ھەول بەدات بۆ خۆ پزگارکردن ، وە بە پێى دەستوورو باوی ئەو کارە پێگای بۆ بدۆزیتەو و کۆل نەدات ، بەلام ئەوانەى کە ھەرچی ھەول و تەقلایی ، نییانە ، وە ئەیانەوئى ھەر لە خۆیانەو پزگاریان بێ و بگەن بەئاوات ، ئەو خەیانى خوا ئەیکەن ، چونکە دەستووری خوا بەو پەنگە نێیە کە ئەوان لەسەرن .

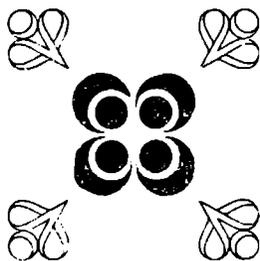

لەدوای ئەوێ کە زانییت لەگەڵ ھەموو تەنگانەيەکا خۆشیی و ئاسانی یە ، ئنجا بزانی کە لەدوای ھەموو پەنجیکیش گەنجیک وە لەدوای ھەموو ھەوئیک ھەسانەوێک ھەيە ، کەوا بوو: (فاذا فرغت) ھەر حالیک لێ بوویتەو لەنیش و کارێک کە مایەى قازانجی خۆت و مسلمانان بێ (فانصب) خۆت ماندوو بکە بە خەریک بوون بە کارێکی ترەو ، چونکە لەدوای ھەموو ھەول و تەقلایەک بەرێکی خۆش و شیرین

وَالِی رِبِّكَ فَارْغَبْ (۸)

وہ ہر لہ پورہ ردگارت بغوازہ (بہری ہموو کردہ وہ یہ کت) (۸)

تہ چنییت ، وہ مازدوئی تییت تہ حسیتہ وہ ، (والی ربک فارغب) وہ ہر لہ خوا
 بیاریرہ وہ ، واتہ لہ دوا ی خو نامادہ کردنو دہ ستدانہ ہموو کاریک نیتر پشت بہ
 خوا ببہستہ •

سورة التين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والتين والزيتون (١) وطور سينين (٢) وهذا البلد الامين (٣)

سووره‌ی (تين) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سوئند به قدس (١) وه به طووری سینین (٢) وه به‌م شاری نارامگایه (که مه‌ککه‌یه) (٣)

سووره‌ی (تين) ه

مه‌ککه‌یه ، ٨ نایه‌ته ، ٢٤ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

(والتين والزيتون) سوئند به‌شاری (قدس) که هه‌نجیرو زه‌یتوونی نیجگار زۆره ، و جی‌ی له‌دایک‌بوونی چه‌زهرتی عیسا‌یه که پیغه‌مبه‌ریکی زۆر گه‌وره‌و گرنگه (وطور سینین) وه به‌و کتیه‌ی که له‌ده‌شتی سینا ، وه له‌پوژناوای قه‌ناتی سوئسه‌وه‌یه ، که باره‌ها مووسا پیغه‌مبه‌ر سرووش «وحی» ی له‌سه‌ر وه‌رگر تووه ، (وهذا البلد الامين) وه به‌م شاری مه‌ککه‌یه که جی‌ی ناشتی و دنیا‌یی‌یه ، چونکه له‌پیش پیغه‌مبه‌ریشا شاریکی هه‌ر پیروژ بووه ، وه جه‌نگ و کتیشه‌و ، داروده‌خت شکاندنه‌وه‌و ، راو تیاکردن و ، گیان‌له‌بهر کوشتنی تیا قه‌ده‌غه بووه ، جگه له‌وه که دواترینی پیغه‌مبه‌رانی تیا هاتۆته جیهانه‌وه ، وه تیا بووه به پیغه‌مبه‌ر ، وه نیوه‌ی قورنانی له‌وی بۆ هاتۆته خواره‌وه .

ئهم سێ شوینه - وهك ابن تیمیه نه‌فه‌رموێ- سێ شوینی زۆر گه‌وره‌و گرنگو

بەفەرڤن كە لە ھەر یەكێكیاندا خوا پێغەمبەریكی خاوەن نامەى ، خاوەن یاسا و شەریعەتێكى جیھانیی «عالمەى» لێوھ پەوانە كەردووھ .

تەورات لە اصحاحى ۲۳ لە «سفرى تثنیه»دا مژدەى ئەم سە پێغەمبەرىداوھ ، وە ئەفەرموئى : «خوا پورتەوىدا لە سینا (بە ناردنى موسا) ، وە پووئاكی دایەوھ لە (شاخى) ساعیر (لە دئى ناصرە بە ناردنى عیسا) ، وە شەوقى دایەوھ لە شاخى «فاران» - كە مەككەى بەلای مسلمانەكان و ، گاوریەكان و ، جوولەكەكانەوھ - بە پەوانەكەردنى ھەزرەتى محمد .

دوو نەى ئەگەر بلیتین لە سەرەتای ئیسلامەتىیەوھ كە پێغەمبەر و ھاوڕێكانى لە تەنگانەو دەردى سەرىدا یوون ، وە بە دەست زۆرو سستەمى بێ پرواكانى وە ئەیان نالاند - خوا سویتدى بەم شوینانە خوارد بۆ ئەوھى كە مزگیتىیان بداتى كە لەپاشەپوژتێكى نزیكا ئەم شوینانە ئەكەونە ژێر دەستى مسلمانانەوھ ، وە نیشانیان بدات كە ئەم شوینانە زۆر پیرۆزو گرنگن ، وە زۆر پێویستن كە ئاگادارى بکړین و لەدەست نەدرین ، چونكە (فەلەستین) دەرگای یەكەمى پوژمەلاتى ناوھپاست و وولاتى ئیسلامە ، ھەر وەك دەشتى «سینا» و قەناتى «سوئیس» دەرگایەكى تریەتى ، وە ئەم دوو شوینە دوو شوینى جەنگى زۆر گرنگن ، وەك سەنگەر و سوپەر و ان بۆ عالمى ئیسلام ، نەخوازەلا بۆ مەككە و مەدینە .

بەپراستى ئەگەر وورد ببینەوھ تێ ئەگەین كە ھەر سویتدێك لەم سویتدانە وەك گوئۆپتێكى سوور وایە - كە نیشانەى مەترسەى بە - ھەتوا سراوھ بەسەر شاخێكى بەرزو شویتىكى جەنگىیەوھ لەم شوینە گرنگانە ، بۆ ئەوھى كە مسلمانان نرخیان بزانن و ئاگادارىیان بكەن ، وە ھەر لەبەر ئەوھى ، كە بە تاییەتى قەسبى لە فەلەستین كراوھ بە شوینى شەوڕەوى «اسرا» پێغەمبەر ، درودى خوائ لى بى .

بەپراستى مسلمانانى پێشوو ، لەم ئاماژە «اشارە»یە گەشتبوون ، وە لە دلى باوان و باپیرانیانەوھ سەرپێژى كەردبوو بۆ دلى ئەوھ و چەیان ، بە پەنگێك كە دەستە جەھوى دنیانى گرتبووھ دەست بەجۆرێك ھەرچەند ھێرشێك برایتتە سەر «فلس» بەسەر و بەمال بەرھەتستىیان لى كەردووھ ، وە ئاگادارىیان كەردووھ ، بەلكو

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (۴)

به‌راستی ئاده‌می‌مان دروست کرد له‌جوانترین شیوه‌دا (۴)

سائه‌های سال وستان رووبه‌رووی هیرشی رۆژئاوایی‌یه‌کان ، تا به‌پاکو ته‌مییزی دایانه ده‌ست مسلمانانی سه‌دهی چوارده‌هههه ، به‌لام داخه‌که‌م له‌م دوایی‌یهدا فه‌له‌ستین له‌ده‌ست‌چوو ، وه ده‌رگای رۆژه‌لاتی ناوه‌راست درایه ده‌ست دوژمن ،

وه‌ک له‌به‌سه‌رهاتی رابووردوو، وه له‌میژووی ژیانی له‌مه‌وبه‌ره‌وه ده‌رئه‌که‌وئی، ئاده‌می له‌سه‌ره‌تای ژیانیا ، له‌گه‌ل یه‌کا زۆر دتپاکو دل‌نهرم‌به‌وون ، وه له‌سروشت لایان نه‌داوه ، هه‌موو وه‌ک منالی ماتیک سائه‌های سال پیکه‌وه ژیاوون ، وه به‌خۆشی و برایه‌تی رایسان‌بواردوو ، چونکه هه‌موو زانیویانه که زۆر شت له‌م جیهانه‌دا ، به‌دووبشکو ، مارو ، شیرو ، گورگو و سه‌رماو ، گه‌رماو ، لافاوو ، بوومه‌له‌رزده‌یه‌وه ، دوشمینی نه‌وون ، وه نه‌مان له‌هه‌موو گیان‌له‌به‌ریک زیاتر پیوستن به‌یارمه‌تی یه‌کتری ، وه‌کو نه‌فه‌رمویت : سویند به‌مانه‌ی پیتشو (لقد خلقنا الانسان) بی‌گومان ئاده‌می‌مان دروست کرد (فی احسن تقویم) له‌جوانترین شیوه‌دا ، چ له‌بابه‌ت جه‌سته و نه‌ندامی‌یه‌وه ، چ له‌بابه‌ت ژیری و بییری به‌رزی‌یه‌وه ، چ له‌بابه‌ت گیانی خاوه‌ن په‌روازی‌یه‌وه ، به‌ره‌نگیکی و نه‌گه‌ر لی‌ی ووردببسته‌وه ، تی‌نه‌گه‌یت که نه‌م دروست‌کراوه شتیکی تایه‌تی‌یه ، وه بۆ نه‌وه‌یه که به‌ژییری و بییری به‌رزی خۆی خوا بدۆژیته‌وه ، وه بیی به‌جی‌نشینی له‌سه‌رزه‌ویی ، وه له‌پاشه‌پۆژا زیندوو بکریته‌وه بۆ لی‌پرسیینه‌وه ، به‌لام له‌پاشا که به‌پله‌ی شارستانی‌تی‌دا سه‌رکه‌وتن ، وه هه‌وه‌سو ئاره‌زوویان جوولا ، وه ناوات و مه‌به‌ستیان زۆر‌بوو ، وه هه‌رکه‌سه دوا‌ی هه‌واو هه‌وه‌سو ئاره‌زووی هه‌چ‌بووچی خۆی‌که‌وت ، وه قازانچ و سوودیان تیکه‌لاو بوو ، وه له‌م پئی‌یه‌دا قیین و کیینه‌و فیزو ناپاکی و دووزبانی و دووبه‌ره‌کی و پوو‌پامایی «ریاء» و زۆروسته‌م له‌ناویانا بلا‌بووه‌وه ، وه نه‌مانه سه‌ریان کیشایه ده‌ست‌درژیی بۆ سه‌رو مال و ناموسی یه‌کتری ، تا وای‌لی‌هات پشت به‌ستن به‌جان‌وه‌رو درنده ، گه‌لی باشتربوو له‌پشت‌به‌ستن به‌هیندی ئاده‌می

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (۵) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ،
فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۶)

له پاشا گێرامان به پهست ترینی هه موو پهستیک (ه) مه گهر نهوانه ی که بر وایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کردووه ، بۆ نهوان هه یه پاداشی بی پرانه وه .

نالهبار ، وه بهم پهنگه زۆر له ئادهمی له پلهی هه ره بهرزی ئادهمی خۆیه وه ، هاته خواره وه تا گه یشته لای هه ره خوارووی جانه وه رو دپنده ، وه کو نه فه رموی (ثم رددناه اسفل سافلين) له پاشا ئادهمی مان گێرا به پهست ترو نهوی تر له و گیان له بهرانه ی که لهم پهست ترو نهوی تر بوون ، چونکه جانه وه رو دپنده هه رچی بکه ن به پێی سروشت نه یکه ن ، وه هه رگیز له سروشتی خۆیان لانه دن ، به لام ئادهمی به سروشت بۆ نه وه دروست کراوه که ژیری و بییری بهرزی خۆی به کار بێنی له پێی چاکه و خوا په رستی دا ، که و ابو هه رده میت له سروشتی خۆی لایدا ، گه لێ گه لێ له جانه وه رو دپنده که مته ره (الا الذين آمنوا) مه گهر نهوانه ی که بر وایان هیناوه (و عملوا الصالحات) و کرده وه چاکه کانیان کردووه ، (فلهم اجر غير ممنون) بۆ نهوان هه یه پاداشی بی پرانه وه .

نهوانه ی که بر وایان هیناوه به خوا ، وه به و دهستوور و یاسایانه ی که دایناوه بۆ چاکه و خراپه ، وه هه مییشه به گوفتار و کردار چاکه نه که ن ، وه توخنی خراپه ناکه وون ، نهوانه به راستی پایه ی ریز و گه وره یی و ئادهمی خۆیانان راگر توه ، وه رێگای سروشتی پاکیان وون نه کردووه ، له بهر نه وه له جیهانا پاداشی چاکه یان نه درێنه وه و به ریز ته ژین ، که مردیش له میه ره بانی خوادا نوقوم نه بن ، نه مانه وه که پێغه مبه راز و نه و که سانه ی که له سه ر پێی نه وانن ، وه نه و که سانه ی که خوا ، پێی نه سوونی کردوون بۆ دینی راست له ناو هه موو گه لیک ، به راستی نه مانه په رسه نگی ئادهمی ، وه مایه ی شانازی ئادهمین ، له هه رلایه که له جیهانا شوێنه وار «ناثار» یکی چاکه بێ نه وه ه ی نهوانه ، ئنجا که نه مه ت به چاوی خۆت

سوورەى (علق) ە

مەككىيە ، ۲۰ نايەتە ، ۷۲ ووتەيە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان

ئەگىر نەوە كە پىغەمبەر لە پىتەش پىغەمبەرىيەتىدا بە سى سالى ، لەپەمەزانا نا
ئەچووە ئەشكەوتى «حراء» بۆ خواپەرستى و بېرىكردنەوە لە خاوەنى ئاسمان و
زەوىي .

ئەم چۆلپەرستى پىغەمبەر و خەتوەكەشەنى لە پىتەش پىغەمبەرىيەتىدا ، شىك
بوو لە خواوە كە ناويەتە دلى ، بۆ ئەوەى لە ئاژاوەى جىهان دووربەكەوتتەو ، وە
لەگەل خواى خۇيا خەرىيكەبى ، وە بېرىكەتەو لەم بوونەوەرە گەورەيە ، وە
نیشانەى خواى تيا بدۆزىتەو ، وە گىيانى پاكى لەگەل بوونەوەرە ، تىكەل بېى ،
وە لە نامەى كراوەى بىنبايانى جىهان ، ھەر رۆژەى لاپەرەيەكى لىبغوينتتەو ، تا
تۆزىك لە زەوىي دوور ، وە لە ئاسمان نزيك بەكەوتتەو .

بەمچۆرە ، خوا ويستى كە پىغەمبەر چەند سالىك لە پىتەش پىغەمبەرىيەتىدا ،
بېرىكەتەو ، وە دەرس بىغوينتتە لە قوتابخانەى بوونەوەرە ، بۆ ئەوەى نامادە بېى
بۆ ھەلگرتنى سپاردە «امانە»ى ھەرە گەورەى خوا كە پىغەمبەرىيەتىيە ، وە بۆ
گۆرپىنى رېئى مېژوو ، وە ھىنانەو ھەر رېئى ئادەمىيە كە رېئى لىوون بوو .
بەم چۆلپەرستى و خەتوەى سىسالە ، گىيانى پاكى سىيلكرا لە ھەموو ژەنگەو
چلكتىكى كۆنەپەرستىيە ، وە لە ھەموو تەپتۆزىكى دەستوورو باوى باپىران و
داپىران ، وە بوو ، بە چرايەكى پاكوتەمىيزى نامادە كە ھەمىشە چاوەرپوانى
داگىرسانى ئەكرا .

پىغەمبەر ئەفەرموئ لە ھەلىكا كە لە ئەشكەوتى «حراء» پال كەوتبووم ، بە دل
بىتدار ، بەچا و نوستبووم ، فرىشتەيەك لە شىوەى ئادەمىيە دا ھاتە بەردەم بىنىووتم

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ (۱)

سووره‌ی (علق) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

بخوینه به‌ناوی په‌روه‌ردگار یکته‌وه که هه‌موو شتیکی دروست کردووه (۱)

« اقرأ » واته بخوینه ، پیغه‌مبهر نه‌فهرموئی منیش و وتم خوینده‌وار نییم ، نه‌فهرموئی که وام‌پن‌ووت گرتمی و گوشیمی به‌سنگی‌یه‌وه تا هیزی لی‌بریم ، ئنجا به‌ری‌دام و پنی‌و وتم : بخوینه ، و وتم خوینده‌وار نییم ، دووباره گوشیمی به‌سنگی‌یه‌وه تا هیزی لی‌بریم ، ئنجا به‌ری‌دام و پنی‌و وتم : بخوینه و وتم خوینده‌وار نییم ، سه‌باره گوشیمی به‌سنگی‌یه‌وه تا هیزی لی‌بریم ، ئنجا به‌ری‌دام و پنی‌و وتم : بخوینه ، منیش و وتم چی‌بخوینم ؟ و تی (اقرأ باسم ربك الذي خلق) تا گه‌یشته «مالم يعلم» واته بخوینه به‌ناوی په‌روه‌ردگار یکته‌وه که هه‌موو شتیکی دروست کردووه ، واته هه‌رچه‌ند تانیستا تو خوینده‌وار نه‌بوویت ، به‌لام ببه به‌خوینده‌وار به‌فهرمانی خوا ، به‌جوړیک هه‌رچه‌ند له‌مه‌ولا قورنانت به‌سرووش بو هات ، بیته به‌رت و له‌بیرت نه‌چیته‌وه ، وه به‌په‌وانی بتوانیت بیخوینیته‌وه به‌سه‌ر مه‌ردوما ، واته نه‌و خوایه‌ی که بوونه‌هر «گون» ی دروست کردووه به‌م ریک و پتیکی به ، نه‌توانی تو بکات به‌خوینده‌وار .

له‌به‌رته‌وه‌ی که ناده‌می له هه‌موو دروست‌کراویکی خوا به‌رزترو گه‌وره‌ترو به‌نرختره بو‌یه به‌تایبه‌تی ناوی بردو فهرمووی (خلق الانسان من علق) ناده‌می دروست کړنووه له‌خوین‌پاره ، واته خوایه‌ک که بتوانی ناده‌می‌یه‌کی ووریای ، ژیری ، زیره‌کی ، گو‌یا ، دروست بکات له پارچه‌یه‌ک خوین‌پاره ، به‌په‌نگینکی وا که بتوانی زور شت له ناسمان و زهوی رمی ژیرده‌ستی خو‌ی بکات ، چو‌ن ناتوانی

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) إقرأ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵)

ئادەمیی دروست کردوو له خوین پارە (۲) بخوینە ، پەروەردگاری تو (له هەموو کەس) بەخشندە ترە (۳) ئەوەی کە (ئادەمیی) فێر (ی نووسین) کردوو بە قەلەم (۴) ئادەمیی زانا کردوو بەو شانەیی کە ئەی ئەزانی (۵) .

ئادەمیی یەکی تەواوی هەل کەوتوو وەک پێغەمبەر بکات بە خویندەوارێکی و هەرچی بەسەرا بخوینرتەووە بیتەبەری و بتوانی وەک خویندەوار ببخوینتەو بەراستی ئەم نایەتە جلەو کیشی تەماشاو ووردبوونەیی ئادەمیی بە بو ووردترین زانیین ، کە زانیینی ژیان و دروست کردنی ئادەمیی بە .

باوی خواپە لە جیهانا هەرکە سێک بی یهوی فێری خویندن و خویندەووە بیی ، ئەبی ماوە یەکی زۆر خەریک بیی ، وە هەموو دەرسێک کە نەبخوینتی ئەبی چەند جارێک ببیت و ببیتەووە تا چاوو گوئی و زمانی دای و فێر ئەبی ، ئنجا لێرەدا لە جیاتی ووتنەووەی دەرسە کە لەلایەن پێغەمبەرەووە - کە سرووشە - خوا فرمانە کە ی خۆی ووتەو ، فەرمووی (اقرا وربک الاکرم الذی علم بالقلم) بخوینە ، چونکە هەر پەروەردگاری تۆیە بەخشندە یەکی بی پایانی ئەوتەو ، کە ئادەمیی تی گەیانندوو بەهۆی قەلەمیکی بی گیانی بی زمانەووە ، واتە خواپە کە بتوانی قەلەمیکی ووشک و برنگی بی گیان بکات بەهۆی تی گەیاندن لەناو ئادەمیی دا ، چۆن ناتوانی تو بکات بە خویندەوار ، ئنجا بو بەهێز کردنەووەی پێشوو ، وە بو ئەوەی کە هیچ لە دلی پێغەمبەرە نەمیتنی ، فەرمووی (علم الانسان مالم يعلم) ئادەمیی فێری ئەو شانە کردوو کە ئەی ئەزانی ، واتە ئەو خواپەیی کە فرمانی داو بە تو کە ببیت بە خویندەوار ، هەر ئەو خواپەییە کە ئادەمیی لە سادەیی و هیچ ئەزانی یەو ، فێری ئەو شانەیی کردوو کە لە جیهانا پی ئەژیی ، ئنجا تایا بە دووری ئەزانیت لەو خواپەووە کە تو فێری خویندەووە بکات ، لەگەڵ ئەوەی کە تێو زۆر شتی تر ئەزانی ، وە نامادەن بو فێربوونی خویندەووە شو شتی تریش .

بەراستى نووسىن و قەلەم گەورەترىن بەخشى خوايە ، وە چاكتىرىن بەھرەيە بۇ ئادەمىي ، چونكە ھەر بەھۆى نووسىن و قەلەمەويە ، كە بىر و باوهرى ھەموو كەسىك يەك ئەگرى و بوختە ئەبى ، تا ئەبى بە نامىلكە و كىتب ، وە ھەر بەھۆى نووسىن و قەلەمەويە كە پىشىنان كەلەپوورى زانىارىي خۇيان بەجى دىقن بۇ ھەزاران سال دواى خۇيان ، وە ئەمان لە بىر و باوهرى ئەوان ئەگەن ، وە لە زانىارىيان ، بەھرەمەند ئەبن و لىي زياد ئەگەن ، وە ھەموو بىر و باوهرىك ئەمىنئەتەو ، بەبى ئەوھى شتىكى لى وون بىي ، وە ھەر بەھۆى نووسىن و قەلەمەويە ، كە ھەرچى دەستوورو ئايىن ھەيە ھەمووى ئەمىنئەتەو ، كە گەورەترىن يان قورئانى بىرۆزە ، كە ئەمە ھەزارو چوارسەد سالە لەسايەى نووسىن و قەلەمەوھ ماوھتەوھ ، وە ھەر بەھۆى نووسىن و قەلەمەويە ، كە بە ھەزاران مليون نامەو نامىلكەو گوڭقارو رۆژنامە ، نووسراوون و لەچاپ دراوون ، وە لە ھەموو شوئىك تا بن مىچ ھەنچنراون ، كەوابوو شايستەيە بۇ خواى گەورەى مېھرەبان ، كە لەيەكەم سرووشيا بۇ دواترىن پىغەمبەر ، باسى خويندن و نووسىن و زانىن و قەلەم بكات ، وە شايستەيە بۇ مستمانان كە شانازىي پتوھ بكنە ، جگە لەوھ ، كە تى ئەگەين كە ئەمانە لە ئىسلامەتىدا لە ھەمووشت لەپىشتىرن ، وە ئەبى مسامان بەپىي فەرموودەى قورئان ، لەپىش ھەموو گەلىكا خويندەوارو زانابى ، وە بەپىي رۆژ بخوئىنى ، وە بە پلەى زانىن و خويندەوارىدا ، سەر كەوى تا ئەگاتە سەر چلەپۆپەي ھەرەبەرزى
 ژيان •

بەراستى لەكاتى ھاتنە خوارەوھى ئەم ئايەتەدا ، قەلەم ئەم پايەو نرخی نەبووھ كە بەمجۆرە ناوبىرى ، بەلام خوا خۆى نرخی قەلەمى زانىيوھ ، بەم پەنگە كە ناوى بەرى لە يەكەم سرووشيا ، لەگەل ئەمىيشە كە ئەو پىغەمبەرەى ئەم ئايەتەى ھىناوھ ، خۆى خويندەوارو نووسەر نەبووھ ، وە نرخی قەلەمى بەم پەنگە نەزانىيوھ ، كەواتە ئەگەر قورئان فەرموودەى خۆى بووايە ئەم ئايەتە وانەتەبوو ، ياخۇ ناوى قەلەم بەم پەنگە نەتەبرا •

لەسەرەتاي ئىسلامەتىدا چونكە مستمانان بەپىي قورئان و فەرموودەى

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ (۶) أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى (۷)

بەراستی ئادەمیی یاخی ئەبێ (۶) کە خۆی ببینی وا دەوتەمەند بوو (۷)

پێغه مەبەر نەپۆشتن ، ئەو هەموو زاناو داناو بزاناو خۆتەندەوارو پێشەوارو
فەیلەسووفانەیان لێ هەل کەوت ، کە هەموو جیهانیان پێ کرد لە خۆتەندەوارو
خۆتەندەواری ، وە بە ملیۆنەها کتیبیان نووسی ، وە گەلێ زانیانیان دانا ، وە
ئەم هەموو دەستوورو یاسایانەیان دەرھێنا لە قورئان و فەرموودە پێغه مەبەر ، کە
وەک دەر یایەکی بێ پایان شەبۆل ئەدات ، وە ئەمە هەزار ساڵە هەر کاویژی قسەکانی
ئەوان ئەکەینەو ، وە هەر بە کە لە پوورە کە ی ئەوان ئەژێن ، بێ ئەو ی شتیکی لێ
زیادبکەین ، وە بە پێی پتووستی ژیا ن هەولێ فراوانکردنی زانیاری جیهان بەدین ،
وە کو قورئان فەرمانی پێ ئەدا لە گەلێ شوینا ، ئینجا ئەگەر بێدار نەببینەو ، وە
بەردە ی نادانی و نەخۆتەندەواری دانەدپێن لە بەرماندا ، وە نەچینە ریزی گەلانی
خوابێداو ، یاخوا هەر خۆمان بەخۆمان ببین .

لەم ئایە تانەو دەر کەوت کە خوا هەموو شتیکی دروست کردووە ، وە لە ناو
هەموویانا ئادەمیی بەرزکردۆتەو ، وە فێری خۆتەندن و نووسینی کردووە ، کەوا بوو
هەرچی ئادەمیی شکی ئەبات هەمووی لەخاواوەیە ، کەچی لە گەل ئەم هەموو
میهرەبانی دەدا ، ئادەمیی کە پارەو دارایی ، یا ناوونیشانێکی بەخۆیەو دەی ، خێرا
یاخی ئەبێ ، وە خوا ی لەبیر ئەچیتەو ، وە کو ئەفەرموی (۱) کلا ان الانسان
لیظفی) بەراستی ئادەمیی یاخی ئەبێ (ان رآه استغنی) کە خۆی ببینی بەدەوتەمەند ،
واتە هەرچەند ئەزانێ کە زۆر زەبوونە ، وە بەرگە ی هەلم و هالاویکی پۆزگار
ناگری ، وە لە هەموو دەمیکا پتووستە بە یارمەتی و میهرەبانی خوا ، کەچی لە گەل
دەوتەو دەسلاتی بەخۆیەو دەی ، لە خوا یاخی ئەبێ ، وە لە فەرمانی ئەچیتە

(۱) لە سەرەتای سوورەتە کەووە تائیرە یە کەم جار بە سرووش هاتۆتە خوارەو ،

لەپاش چەند سائێکی تر ئنجا ئەوییکە ی تری هاتووە .

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى؟ (۱۳) أَلَمْ يَعْلَمْ بِإِنَّ اللَّهَ يَرَى؟ (۱۴)
 كَذَّالًا لِّئِنْ لَمْ يَنْتَه لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ (۱۵) نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ
 خَاطِئَةٍ (۱۶) فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ (۱۷)

ئایا دبیئت ئەگەر پروای (بە ئایینی بەراستی) نەبێ و پشتی لێ هەتکات (پزگاری
 نەبێ)؟! (۱۳) ئایا نەیزانیووە کە خوا ئەی بینی؟! (۱۴) وانی یە (کە تێی گەبوو) بەراستی
 ئەگەر وازنەهێنێ رای ئەکتیشین بە (مووی) پێشانیی (۱۵) پێشانیی یەکی درۆزنی
 بەهەتەداچوو (۱۶) ئنجا با ئەو ، بانگی هاوڕێکانی خۆی بکات (۱۷)

(أرأيت ان كذب) پێمبێ ئێو کەسە ئەگەر پروا بە ئاین نەکات (وتوی) وە
 پشت هەلکات لە چاکو کردەووی باش ، ئایا ناترسێ لەووی ، کە کوتوپر تووشی
 گەرداویکی گەورە بکەین ، کە هەرگیز لێی پزگار نەبێ . جوابی هەر دوو شرطە
 کە فرێدراووە وەك دبیئت بە قەرینە ئەم ئایەتە کە ئەفرمووی (الم يعلم بان الله یری)
 ئایا نازانی کە خوا ئەی بینی ، ئنجا ئەگەر باش بێ ئەوا پاداشی باشی ئەداتەو ، وە
 ئەگەر خرابیش بێ ئەوا دووچاری پۆژی رەشی ئەکات (کلا) با بەم سەرکێشی و
 یاخیبوونە نەمینیتهووە (لئن لم ينته) سویند ئەخۆم ئەگەر دەست هەلنەگرێ لەم
 یاخیبوونە ، وە دەست هەلنەگرێ لە جەلەوگیری مسلمانان لە نوێژکردن (لنسفا
 بالناصية) رای ئەکتیشین بە مووی پێشانیی ، چ پێشانیی یە ؟ (ناصية كاذبة خاطئة)
 پێشانیی کەستیکی درۆزنی بەهەتەدا چوو .

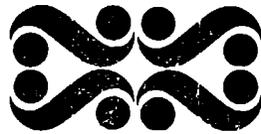
درۆو هەتە ، سیفەتی خاوەنی ناوچەوانە ، بەلام لێرەدا بەناوچەوانە کە ئەلێ
 درۆزن ، چونکە ، سەرکێشی و یاخیبوون لە روخسارو ناوچەوانا دەرئەکەوێ .
 خاوەنەکە ی درۆزە چوونکە خۆی بەشتیکی زۆر بەهێزو بەدەسەلات ئەزانی ، لەکاتیکی
 کە زۆر زەبوونە ، وە بەرگە ی شەپازلە یەکی پۆزگار ناگرێ . هەر وەها بەهەتەدا
 چوووە چونکە یاخی و سەرکێشە ، و هەلە فەرمانی خوا چۆتە دەرەو ، وە بە ناپەروا
 نازاری چاکانو پیاوی خوا ئەدات .

(فليدع ناديه) ئنجا با ئەو یاخی بە بانگی هاوڕێکانی خۆی بکات بۆ جەلەوگیری

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ (۱۸) كَلَّا! لَا تَطْعَهُ ، وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ (۱۹)

تېمەش بانگى فرىشتەى زەبىر بەدەست ئەكەين (۱۸) ئە ، بەقسەى مەكە ، وە نوپۇز
بگەو (لە خوا) نزيك بگەو ەرهوه (۱۹) .

نوپۇز كەرانو خواپەرستان ، وەبۇئازاردانى دنى پياوچاكان (سندع الزبانية) تېمەش
لە لەشكرى بەهتيزى بى بايانى خۇمان ، بانگى چەند فرىشتەى كى زەبىر بەدەستى بۇ
ئەكەين ، تا لەجيهانا لەناوى بەرن ، يا لە رۇزى دوائىدا بيغەنە دۇزەخەوه (كلا)
ئەكەيت گوى بەدەيتە قسەى ئەوكەسەى كە ئەيەوى پىنى نوپۇز خواپەرستى بگرى
(لا تطعه) بە قسەى مەكە (واسجد واقترب) وە سجدە ببە بۇ خواى خۇت ، وە بە
نوپۇز خواپەرستى ، خۇتى لى نزيك بگەرەوه .

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (۱)

سموورهی (قدر) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

• ئیمه قورئانمان نارده خواره وه له شهوی به پیزا (۱) •

سموورهی (قدر) ه

مهککی به ، ه ئایه ته ، ۳۰ ووتیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوا له سوورهی «بقره» دا به ئایه تی «شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن» (۱) نیشانی دا که له مانگی په مهزانا دست کراوه به نارنده خواره وهی قورئان ، واته له مانگه دا بیغه مبهه بووه به بیغه مبهه ، وه سرووشی بو هاتووه • له م سووره تشا ئه قهرموی یه که م سرووش له شهوا هاتووه ، وه ئه ئی (انا انزلناه) ئیمه دهستان کرد به نارنده خواره وهی قورئان (في ليلة القدر) له شهویکی گهوره وه به پیزو پیروزا • به راستی شهویک که ده رگای خوشیی و خوشبهختی تیا بکریته وه له کۆمه ئی ناده می ، وه بنیاتی ئایینیکی جیهانی وه ک ئایینی ئیسلامی تیا دابنری ، وه سه رته ئای قورئانی پیروزو گهوره ی تیا بیته خواره وه - ئه مه نده گهوره یه پییری

(۱) واته مانگی په مهزان ئه و مانگه یه که دهستی تیاکرا به نارنده خواره وهی

• قورئان •

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ؟ (۲) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳) تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا

تۆ چوو زانییت که شهوی بهر پیز چییه؟ (۲) شهوی بهر پیز چاکتره له ههزار مانگ (۳) له وشه وهدا فریشته و جبریلیش له ناویانا هاتنه خواره وه .

ئادهمی دهره قهتی نایهت ، وه کو نه فهرموئی (وما ادراك ما ليلة القدر) تۆ چوو زانییت که شهوی بهر پیز چییه ؟ (ليلة القدر) شهوی بهر پیز (خير من ألف شهر) چاکتره و گه وره تره له ههزار مانگ ، واته خیریک نهو شهوو پوژدها به قهد خیری ههزار مانگه . مه بس له ههزار ، لهم جوړه شوینانه دا ژماره که نییه ، به لکو زوورییه ، وه که له نایهتی «یود احدثهم لو يعمر ألف سنة» دار ، ئنجا بهم پییه شهوی بهر پیز نه که له ههزار مانگ به لکو له سه د ههزار مانگ و سال گه وره تره و به نرختره ، چونکه نهو دهر گایانهی که لهو شهوه دا کراونه ته وه له کۆمهلی ئادهمی ، له وه پیش له هموو عومری ئادهمی دا نه کراونه ته وه ، که واته شهویک که چرای پی نموونیی خوای تیا هه تکرئی ، وه شارپی کامه رانیی تیا دهر که وی ، وه ناسمان و زهوی دهست بکه نه ملی یه که ، وه خوای گه وره و مه زن به چاوی خو شه ویستی و میهره بانیی ته ماشای هموو ئادهمی بسکات ، وه پی نموونی گومرایانی بکات و نه خوینده واری فیتیرو خویندن بکات و کاروباریان بو ریگ بگات و نه قشه ی خو شیی و خو شبه ختیان بو بکیش و پی سرکه و تنو بهر زبوونه و هیان نیشان بدات – بی گومان نهو تاقه شه وه له هموو عومری جیهان پیروتره و به فهر پتره و به نرختره .

قورنانه له باسی گه وره یی نهو شهوه دا ههر به مهنده وازی نه هینا ، به لکو ناوی هاتنه خواره وهی فریشته و جبریلیش نه بات – که شتیکی غه بیبیین – نه فهرموئی (تنزل) الملائكة والروح فيها) له وشه وه دا فریشته و جبریل هاتنه خواره وه بو لای

(۱) واته حه زنه کات (هموو) یه کتیکیان که خو زگه ههزار سال بزیا یه .

(۲) شیخ محمد عبده نه فهرموئی : ئهم فعلی مضارعه به معنا فعلی ماضییه وه که له

نایهتی «وزلزلوا حتی یقول الرسول» دا .

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ (۴) سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ (۵)

بەفەرمانی پەروردگاریان لەکن هەموو کاروباریک (ی ئایینی بەفەر) دار، ئەوشەو (کاتی) ناشتی بوو تا هەلاتنی شەبەق (۵) .

• پێغەمبەر ، وە لەبەرچاوی ناشکراو نمایان بوون .

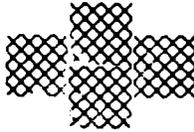
«روح» ئەو فریشتەیدیه که سرووش ئەهینتی بۆ پێغەمبەران ، وە قورئان ناوی ئەبات بە جبریل ، ئنجا فریشتەو جبریل که دەرئەکەوون بۆ پێغەمبەران (باذن ربهيم) بە فەرمانی خۆی خۆیانە واتە فریشتە بۆ هەموو کەسێک دەرناکەوێ مەگەر کەسێک که خوا نەفسیکی زۆر گەورەو پاکو تەمیزو بەهیزی دابیتتی ، لەپاشا ئامادەئێ کردبێ بۆ بینینی ، که ئەمەش بە هەموو کەسێک پەوا نابنرێ مەگەر پێغەمبەران که یەکه ، یەکه یەکن لەناو هەزاران ملیۆن مەردوما ، که بەمە ئەتین (اذن) ی خوا .

ئنجا ئەم هاتنی فریشتانە بۆ لای پێغەمبەر (من کل امر) لەکن هەموو کارو باریکی دینی یە ، که خوا بی یەوێ بیگەینتی بە بەندەگانی خۆی (سلام هی حتی مطلع الفجر) ئەوشەو ، شەوێکی پر لە ناشتی بوو تا بەیانی ، وە دەرگای خۆشی و خۆشەختی تیا کرایەو لە پێغەمبەر و کۆمەڵی ئادەمی ، وە پەردە لەسەر دلی پێغەمبەر هەتگرا ، وە شارێی بەختیاری و کامەرانی و سەرفرازی تیا کرایەو .

بەپراستی شەوی بەرێژ ، گەورەترین شەو ، که بەسەر ئادەمی دا هاتوو ، شەوێکە که خۆی گەورەو میهرەبان ئاووویکی پر لە میهرەبانی تیا داوئەتەو لە ئادەمی ، وە لە خۆیان یەکنی لێ هەلبژاردوو تا - وەك رادیۆ - بێی بە رابەر لە ناوئەندی ئاسمان و زەوی دا ، وە لەناوئەندی خواو بەندەگانا ، تالەووه ، فەرموودهو فەرمانی خۆیان پێ بگات ، وە هەر ساتەئێ جۆرە دەرسیکی لێ وەرگرن ، وە هەر پۆژەئێ دەستوو و باویکی خۆی یان پێ بگات .

بەپراستی لەو شەوی بەرێژەو ، تا کۆچی دواپی پێغەمبەر که ۲۳ سائە ، ماوەیەکی زۆر پیرۆزو بەفەر بوو ، چرای پروای ، لە دل و دەروونی ئادەمی دا

ھەنگىرساند ، مىسى قەئىبى دئى گىردن بەزىر ، مېژووى گۆرپىن ، دەستوورىكى ھەتا
 ھەتايى ، بۆ دانان ، دەرگاي زانىپىن و زانىيارىي بۆگىردنەو ، كەلەبەرى بەندەيى و
 نادانىي لى داخستن ، بەيداخى براىەتەيى و ناشتەيى ھەتدا لە ھەموو گۆشەي جىھانا •
 ئىمە كە مسلمانىين پىتويستە ئەم شەوھەمان بېرەنەچىتەو ، وە ھەموو سالتىك
 ئاواي بگەينەو بە چاكەو خواپەرسىتىي و نزاو پارانەو لەيەزدانى پاك ، كە لەسەر
 رىئى راست لانەدرىين ، وە بېرو بروامان تىك نەچى ، وە سەرمان لى نەشتىوي ، تا
 بتوانىين ئاگادارىي ئەم كەلەپوورە گەورەيە بگەين •

سموورەیی (بینه) یە

مەدەنی یە ، ۸ ئایەتە ، ۹۴ ووتە یە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوی خۆای بەخشندەیی مێهرەبان

لەپێش هاتنی پێغەمبەری ئیسلاما ، ئادەمی زۆر پتویست بوون بە ئایینیکی تازەو پێغەمبەریکی تازەو دەستوورو یاسایەکی تازە ، چونکە بێسروایی ڕووی کردبوو خاوەن نامەکان ، وەك قورئان ئەفرموی «وقالت اليهود عزير ابن الله . وقالت النصارى المسيح ابن الله» (۱) التوبه/ ۳۰ «لقد كفر الذين قالوا : ان الله هو المسيح ابن مريم» (۲) مائده/ ۷۲ «لقد كفر الذين قالوا : ان الله ثالث ثلاثة» (۳) مائده / ۷۳ . وە ئەوەندە دەستکاری دینەکیان کردبوو ، وە بە شتی پڕو بووچ دایان پۆشی بوو ، ئەگەر مووسا و عیسا بەهاتنایەتەو جیهان دینەکی خۆیانان ئەنەناسی یەو ، ئەو چرایەکی بە پێغەمبەران هەلیان گیرساندبوو ، بە گێژە ئووکەیی دواي خۆیان کووژابوو وە ، وە تروسکەیی ئەمابوو ، مەگەر لە دلی یەکە یەکە یەکا ئەبێ کە خۆیان شارددبوو ، زانایان و پیاوانی دینی ، ئەوانەیی کە باش بوون ، لە نامۆگاریی مەردوم کۆلیان دابوو ، وە خۆیان پەنا دابوو لە کەنشتەو کلیسەکانا ، ئەوانەیی کە لە گێژاوی ژیانیشا مابوونەو ، لە گەل سەرۆک و کاربەدەستە بوگەنەکانا ریکەوتبوون ، وە دینیان خستبوو و ژیری پێی ئەوانەو . ئنجالە ترسی ئەو هی ئەو کۆمەنە

(۱) واتە جوولە کەکان ووتیان : عزیز کورپی خوا یە . گاورە کانیش ووتیان :

• مسیح کورپی خوا یە .

(۲) واتە بەراستی بێسروابوون ئەوانەیی کە ووتیان : مسیحی کورپی مریم

• خوا یە .

(۳) واتە بەراستی بێسروابوون ئەوانەیی کە ووتیان : خوا سێهەمی سێکە

(واتە یەکیکە لە سێ خوا) .

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ

سووره‌ی (بیینه) به

به ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره بان

ئه‌وانه‌ی که بی‌بروابوون له‌خاوه‌ن نامه وبت به‌رسته‌کان ، ده‌ستیان هه‌ل‌نه‌م‌رت
(له‌و بی‌بروایی‌به)

له‌خه‌وی بی‌هوشی بی‌دار بیته‌وه ، وه له‌ژیر به‌رده‌وه تروسکه‌ی رۆژی راستی
بیینی ، نه‌هاتن په‌ندو نامۆزگاریی ، پر‌بوو‌چانه‌یان نه‌کردن ، وه به‌رده‌ی هیچو
بوو‌چیان به‌سه‌ر چاوو دئیانا نه‌هتیان ، وه پی‌یان ئه‌ووتن : ئایین دوژمنی ژیری‌ی و
بیره .

دینه‌گه‌وره‌کان بوو‌بوون به‌گالته به‌ده‌ست خوینده‌وارانی که‌نشته‌و کلیسه‌وه ،
به‌تاره‌زووی خو‌یان یاری‌یان پی‌نه‌کردن و هه‌لیان‌ئه‌سووپاندن ، نه‌گه‌لیکت ئه‌دی
له‌سه‌ر دینیکی به‌راستی ، نه‌کۆمه‌لیکت ئه‌دی له‌سه‌ر ریگایه‌کی خوا‌به‌رستی ، نه
ده‌وئه‌تیکت ئه‌دی له‌سه‌ر بنیاتیکی دادو خواناسی .

خۆشه‌ویستی له‌هیچ دئیکا نه‌ما‌بوو ، هه‌ر خوینی مه‌ردوم بوو به‌ناپه‌وا
ئه‌رژا ، هه‌ر مالی ئه‌م‌وئه‌بوو به‌خۆپایی ئه‌بژا ، ئاده‌می له‌م بی‌دینی و بی‌بروایی‌به
نه‌ه‌گه‌رپایه‌وه ، وه له‌م زۆرو سته‌م و ده‌ست درژی‌ی‌به‌دوور نه‌ه‌که‌وته‌وه ، مه‌گه‌ر به
ناردن و په‌وانه‌کردنی پی‌غه‌مبه‌ریک و ئایینیکی تازه‌و نامه‌یه‌ک و ده‌ستوورو یاسایه‌کی
تازه‌و معجزه‌یه‌کی تازه‌و نه‌بی ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئ (لم یکن الذین کفروا) ئه‌وانه‌ی
بی‌بروابوون (من اهل الكتاب) له‌خاوه‌ن نامه (والمشركین منفکین) وهاوبه‌ش
به‌یدا‌که‌ره‌کانی عه‌ره‌ب ، جیانه‌بوونه‌وه له‌و بی‌بروایی‌به‌ی که‌تی

حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ (۱) يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً (۲) فِيهَا كُتُبٌ
 قِيَمَةٌ (۳) وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ رَسُولٌ مِنْ اللَّهِ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا
 مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ (۴)

تا نیشانە روونەکیان بۆهات (۱) (که ئەویش) بێغەمبەریکە لە خواوە ئەخوێنیتەوه
 (بەسەریانان) چەندبەرەیهکی پاک (که قورئانە) (۲) که تیا یانایە چەند نامە «سورە»
 یێکی بەنرخ (۳) وه جیا نەبوونەوه ئەوانەى که نامەیان بۆهاتبوو دواى ئەوه نەبێ
 که نیشانە رووناکەکیان بۆهات (که بێغەمبەری نیسلامە) (۴) .

کەوتبوون (حتى تأتیهم البینه) تا بەلگەو نیشانە روونەکیان
 بۆهات ، که ئەویش (رسول من الله) بێغەمبەریکی خاوەن نامەى پەوانەکراو بوو
 لەلایەن خواوە ، وهك بێغەمبەری نیسلام بێ ، که (یتلو صحفا مطهرة) ئەخوێنیتەوه
 بەسەریانان چەند رووبەرەیهکی پاکى دوور لە هەموو دەستکاریی و پرۆبۆچیک ،
 وهك قورئانى پرۆزبێ ، که (فیها کتب قیمة) تێیاندا یە بوختەو پالاوتەى چەند
 نامەیهکی بەنرخى ناسمانی بێغەمبەرانى بێشوو (۱) .

بەئێ بەهانتی بێغەمبەری نیسلام پەردە لەسەر چاوەهەنگیرا ، شارێى راست
 دەركەوت ، پرواوی بێ پروایى لەیهك جیا بوو وه ، دروست و نادروست ناشکرا بوو ،
 ئەوانەى سروشتیکى پاک و دل و دەروونیکى چاکیان بوو ، دواى بێغەمبەر کەوتن ،
 لە جوولەکەو گاوو روو بت بەرست ، وه پروایان بێهینا ، بەلام زۆریشیان مانەوه
 لەسەر تاینه هیچ و پوچەکەى خۆیان ، وه دواى بێغەمبەر نەکەوتن ، وهك
 دەرنەکەوتی لەم نایەتەوه که ئەفەرموی (وما تفرق الذين اوتوا الكتاب) ئەوانەى که
 خاوەن نامە بوون لە گاوو روو جوولەکەکان جیا نەبوونەوه لە بێغەمبەر و پشتیان تێ
 نەکرد (الا من بعد ما جاءتهم البینه) دواى ئەوه نەبێ که بەلگەو نیشانە راستەکیان

(۱) یاخۆ ، تێیاندا هەیه چەند نامەیهکی بەنرخ وهك سوورەتەکانى خۆى بێ ،

که هەریهکیکیان نامەیهکی سەر بەخۆى تاییهتی یه .

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

(له‌گه‌ل نه‌میشه) که فرمانیان پی‌نهدرابوو مه‌گهر به‌وه‌ی که په‌رستشی خوا‌بکن ، له‌کاتیکا که به‌دل سه‌ری بۆ دابنه‌وینن ،

بۆهات ، که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بوو ، که له‌نامه‌کانی خۆیانا باس‌کرا‌بوو ، وه‌ مژده به‌ هاتنی درابوو ، واته‌ هه‌رکه‌سیکی‌تر حه‌قی ببوایه‌ که بر‌وا به‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌هیتنی ، خاوه‌ن نامه‌کان به‌هیچ کلۆجیک حه‌قیان نه‌بوو ، چونکه‌ خۆیان له‌وه‌پیش خاوه‌ن پیغه‌مبه‌رو نامه‌و نایین بوون ، وه‌ هاتنی نه‌م پیغه‌مبه‌ره‌یان به‌لاوه‌ شتیکی تازه‌ قه‌لا نه‌بوو ، به‌لکو خۆیان سا‌له‌های سا‌ل بوو چاوه‌روانی‌یان نه‌کرد ، که‌چی کاتیک که‌ هات له‌پیش بت‌په‌رسته‌کانا لئی‌هه‌لگه‌پانه‌وه‌(۱) له‌گه‌ل نه‌میشه (وما امر‌وا) که نه‌و گا‌وورو جووله‌کانه‌ له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌وه‌ هیچ فرمانیکیان پی‌نهدرابوو (الا لیعبدوا الله مخلصین له‌ الدین) مه‌گهر به‌وه‌ی که به‌نده‌یی و په‌رستشی خوا‌ بکن ،

(۱) سه‌یر له‌وه‌دایه‌ ئیستاش که‌وا هه‌زارو چوارسه‌د سا‌ل به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری ئیسلاما تی‌په‌ریی ، وه‌ نایینه‌که‌ی رۆژه‌لآت و رۆژنا‌وای گرتۆته‌وه ، وه‌ بناغه‌ی ده‌ستووریکی هه‌میشه‌یی و تیک‌پایی دانا ، بۆ هه‌موو ئاده‌می ، وه‌ بانگی هه‌موویانی کرد بۆ بر‌واهیتان به‌ خوا‌و پیغه‌مبه‌ران وه‌ تا ئیستا به‌ هه‌زاران ملیۆن له‌ غه‌یری عه‌ره‌ب مسلمان بوون و بر‌وایان پی‌هینا ، وه‌ مع‌جزه‌یه‌کی علمی وه‌ک قورئانیشی به‌جی‌هیشت ، که هه‌موو رۆژیک تازه‌ نه‌بیته‌وه ، که‌چی له‌گه‌ل نه‌مانه‌شا هیشتا گا‌وورو جووله‌که‌کان خۆیان ئیخفال نه‌کن ، وه‌ هه‌ر به‌ته‌مای دواترین پیغه‌مبه‌رن ، وه‌ به‌لایانه‌وه‌ وایه‌ که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام هه‌ر پیغه‌مبه‌ری عه‌ره‌به‌ .

ئیره‌دا نه‌لتین به‌ خاوه‌ن نامه‌کان : نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌زانن با هه‌ر بۆ عه‌ره‌بیش بی ، خۆ نابج پیغه‌مبه‌ر درۆ بسکات ، وه‌ نه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ خۆی و قورئانه‌که‌ی فه‌رموویانه‌ که پیغه‌مبه‌ری هه‌موو جیهانیان ، وه‌ دواترینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه ، وه‌ نه‌گه‌ر هه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ریشی نازانن ، چۆن نه‌بی دینی درۆزنیکی نه‌خوینده‌وار ، له‌دینی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران به‌رزتر و جوانتر و ته‌واوتر بی !!!

حُنَفَاءَ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ (ه)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ

وه لایبدەن له هەموو بیروباوەریکی خوارو خێچ ، وه نوێژ بکەن و زەکات بەدەن ،
 وه ئەمەیه ئایینی راستە، ئەوانە ی کە بی پروابوون له خاوەن نامەو بت بەرستەکان
 وه بەدڵ سەری بۆ دا بنه وێن ، وه هەموو گوفتارو کرداریکیان هەر بۆ خوا ، وه
 له پێی خوادابی ، وه پاک بێ له هەمووشتیکی تر (حنفاء) لایبدەن له هەموو بیرو
 باوەریکی خراب (ویقیموا الصلاة) وه نوێژی بەهۆش و گۆش بکەن (ویؤتوا الزکاة)
 وه زەکات بەدەن و دەستگیری هەزاران و لێقه ماوان بکەن (وذلك دین القيمة) وه
 ئەمە ی کە ووترا له خوا بەرستی و نوێژو زەکات ، ئایینی راست و دروستە ، واتە
 ئەمە ی کە پێغه مەبەر فرمانی پێدان ، بنیاتی هەموو ئایینیکی ئاسمانی یه ، وه
 هەموو لەم ئەندازە یەدا بەشدارن ، جیاوازی یه کیان ئەگەر بێ له لق و پۆلایه ،
 کەوابوو حەق نی یه بێن : ئەم ئایینه ئەگەر ئایینه کە ی خۆمانا جیاوازی یه کە ی وای
 نی یه ، چونکە ئەم بێ جیاوازی یه حەق وایه بێی بەهۆی پروا کردنیان ئەک بەهۆی
 پروا نە کردنیان .

بەئێ پێغه مەبەری ئیسلام دواترینی هەموو پێغه مەبەریکە ، پێش ئەو هەرچەند
 پێویست ببا یه ، پێغه مەبەریکی تازە ئەهات بەدینینیکی تازەوه ، وه مەردومی بە
 ئەندازە یه ک ئەگێرایه وه لەسەرکێشی ، لەبەر ئەوه هەمیشە هەل لەدوای هەل
 هەل ئەکەوت ، وه ماوه ی مەردوم بوو ، کە دوێنی بەو پێغه مەبەرە پروای نەبووی ،
 ئەمەرق بەمیان پروا بێنی ، بەلام کە پێغه مەبەری ئیسلام هات ، و دەهەرگای پێغه مەبەری
 دوای ئەو داخرا ، ئیتر ئەو هەل نەما ، وه ماوه هەلگێرا ، ئنجا ئەوی مسلمان ،
 وه ئەم هەل بەهەر مە ندبوو ، ئەوا بەختی یار ، وه باشترینی مەردومه ، وه ئەوی
 مسلمانیش نەبوو ، یا مسلمان بوو ، بەلام بیروباوەری گۆراو پستی هەلکرد ، ئەوا
 بەدبەخت ، و خرابترینی مەردومه ، وه کۆ ئەفەرموی (ان الذین کفروا) ئەوانە ی کە
 بی پروابوون بە پێغه مەبەری ئیسلام (من اهل الكتاب والمشرکین) له خاوەن نامەو

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ، أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ (۶)
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ (۷)
 جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ ، تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ،
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

له ناگری دۆزه‌خان تیا‌ئه‌مینه‌وه به‌تیجگاریی ئه‌وانه خراپترینی هه‌موو دروست
 کراویکن (۶) ئه‌وانه‌ی که‌بروایان هیتا‌و کرده‌وه باشه‌کانیان کرد ئه‌وانه چاکترینی
 هه‌موو دروست کراویکن (۷) پاداشی ئه‌وان لای په‌روه‌ردگاریان چند به‌هه‌شتیکه که
 جیی دانیشتن و مانه‌وه‌ن ، چند جۆگه ناو به‌ژیریانا ئه‌روات ، تیا ئه‌مینه‌وه
 به‌تیجگاریی ، خوا لێ‌یان خۆش‌نوودبوو ،

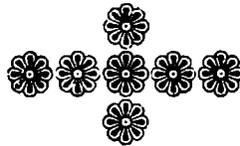
هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ره‌کان بۆ خوا (فی نار جهنم خالدين فيها) له ناگری دۆزه‌خا
 ئه‌مینه‌وه به‌تیجگاریی (اولئك هم شر البرية) ئه‌وانه خراپترینی هه‌موو دروست
 کراویکن ، چونکه پێ‌ی پاستیان دیو به ئاره‌زوو لێ‌یان لادا ، وه پووناکی‌یان
 به‌دی‌کردو چاویان لێ‌قووچان ، وه دواترین هه‌ل که بۆیان هه‌لکه‌وت له ده‌ستیان‌دا ،
 وه بوون به سه‌رمه‌شقی خراپیی بۆ دوا‌ی خۆیان .

له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی که باسی سزای بێ‌پروایانی‌کرد ، ئنجا باسی پاداشی چاکان
 ئه‌کات ئه‌فهرمو‌ی (ان الذين آمنوا) ئه‌وانه‌ی که‌ بروایان هیتا (وعملوا الصالحات)
 وه کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد (اولئك هم خير البرية) ئه‌وانه چاکترینی هه‌موو دروست
 کراویکن ، چونکه به‌ دۆزینه‌وه‌ی پێ‌ی راست و دوا‌که‌وتنی ، ئاده‌میتی خۆیان
 نیشان‌دا ، وه به‌ کرده‌وه‌ی باش و په‌ووشت و خووی چاکیان ، ده‌ستووری باش و
 چاک‌ییان پ‌اگرت له‌ناو کۆمه‌له‌دا ، وه خۆشیان کرد به‌سه‌رمه‌شقی چاکیی بۆ دوا‌ی
 خۆیان (جزاؤهم عند ربهم) پاداشی ئه‌وان لای په‌روه‌ردگاریان (جنت عدن تجرى من
 تحتها الانهار) چند به‌هه‌شتیکه که جیی دانیشتن و مانه‌وه‌ن که جۆگه ناوی زۆر
 به‌ژیریانا ئه‌روات (خالدين فيها ابدًا) تیا‌ئه‌مینه‌وه به‌تیجگاریی (رضي الله عنهم) خوا
 لێ‌یان خۆش‌نوود بوو ، چونکه له‌ سنووری شه‌رع و ئایین نه‌چوونه‌ ده‌ره‌وه ، وه له

وَرَضُوا عَنْهُ ، ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ (۸)

وه ئەوان لەو خۆشنوود بوون ، ئەمە بۆ کەسێکە که له خوا بترسی (۸) .

دەستووڕو باوی جیهانی سەرپێچی یان نەکرد (ورضوا عنه) وه ئەوانیش له خوا خۆشنوود بوون ، چونکه تا له جیهانا بوون بەدڵ مل کەچی یان کرد بۆ ئەو شانەیی که فەرمانیان پێ درابوو ، بێ ئەوهی که لەسەر شان و دلیان قورسو گران بێ ، لەپۆژی دواییشا ئەمەندە پاداش ئەدرێنەوه که هەرچی ناپەزایی بێ نەیان بێ (ذالك لمن خشي ربه) ئەم خۆشنوودی و پاداشه بۆ کەسێکە ، که له پەرورەدگاری خۆی بترسی ، وه له ترسی ئەو هیچ جۆره خراپەیه کی نەکردبێ بەلام ئەوانەیی که بەناو مسلمانن ، وه به دیمەن نوێژ نەکن و پۆژوو نەگرن ، وه دلیان پرە له قیین و کینەو فییزو ناپاکی له گەل مسلمانانا ، وه سەری زمان و بنی زمانیان درۆو دەلەسهو بوختان و دووزبانییه . له گەل هەزارانا بەدەعیه و دەمارو ، له گەل گهوره و دەستدارانیشا ، وهك خاک وانە ، وه هەرچی ترسو بیمی خوابێ لەدلیانا نییه ، ئەوانه بهم پاداشه ناگەن ، وه هەرگیز بەتەمای نەبن .

سُوْرَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (۱) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (۲)

سوورەى (زلزله) یە

بە ناوی خوای بەخشندهی میهرەبان

کاتیک زهویی هاته لهرزه به لهرزینی خۆی (۱) وه زهویی هەرچی شتی قورسو

گرانی (ناوی) ههیه ههمووی فریادایه دهره وه (۲) *

سوورەى (زلزله) یە

مهدهنی یه ، ۸ نایه ته ، ۳۵ ووته یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بە ناوی خوای بەخشندهی میهرەبان

زۆر له مسلمانەکان له سهره تاي ئیسلامه تی یه وه ، وایان نه زانی که خوا
ته ماشای خیرو چاکه ی کهم ناکات ، وه پاداشی له سهر ناداته وه ، وه گوناهی
بچکۆله ش ناخوینتته وه ، تۆله ی له سهر ناسینتی ، ئنجا بو لابرندی نهم بیروبا وه
نهم سوورته هاته خواره وه ، وه تی یه گه یانندن که چاکه و خراپه و خیرو گوناه
هەرچهند بچووک بن ، فه رامۆش ناکرین ، وه پاداش و تۆله یان له سهر نه دریتته وه ،
فه رمووی (اذا زلزلت الارض زلزالها) کاتیک زهویی له بهر نه مانی هیزی کیشنده ،
یا له بهر ههرشتیکی تر ، هاته لهرزه و جووله جوول به جوړه لهرزینیکی وا که
شایسته ی قورسی و گه وره یی زهویی یی *

دیاره کاتی که زهویی له شوینی خۆی ترازا ، خوشی له یه که نه ترازی ، وه

هەرچی له ناویایی دهرته که وی ، وه کو نه فه رمووی (واخرجت الارض ائقالها) وه

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا؟ (۳) يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (۴) بَأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا (۵) يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ (۶)

وه ئادەمىي لەو پۆژەدا ئەتى : ئەو زەوىي بۆ وایى ئەت ؟ (۳) لەو پۆژەدا (زەوىي) دەنگ و باسى خۆي ئەگىر ئەتەو (۴) ، که پەرەردگارى تۆ (واي) سرووش بۆ کردوو (۵) ، لەو پۆژەدا مەردومان ئەگەر ئەتەو بە پەرەردگەر دەو پەشتیوي تاکردەو هی خۆيان نیشان بەردی (۶)

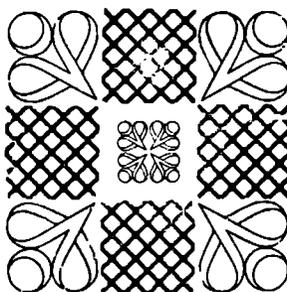
زەوىي هەرچی شتى قورسو گرانی ناوی بوو هەمووی فریادایە دەرەو لە کانو نەوتو تاوو خەزنەو هەزاران شتى تر •

وینەى ئەمە زۆر جار ئەبەینو ئەبیین ، که بوومەلەرزەى بەهیز ، شاخو کتوی لەت کردوو ، وه ئەوی لە ناویا بوو ، فریادی داووەتە دەرەو ، وه که لە سالی ۱۹۰۹م لە ئیتالیا که بیريکی ئاگرین لە «قىزوف» هەتقولا ، وه شارى «مەسینا» ی بەجاری قوتدا ، وه زەلامىکی تیانەهیشت •

بى گومان لەو حەلدا ئادەمىي هەموو سەرسام ئەبنو ترسیان لى ئەنیشى ، وه هەرکەسە لە بەرخۆیەو ئەتى : ئای ئەمە چی بوو ؟ وه کو ئەفەرموی (وقال الانسان مالها) ئادەمىي لەو پۆژەدا ئەتى : ئەو زەوىي بۆ وای بەسەرەت ؟ ، ئنجا (یومئذ) لەو پۆژەدا که ئەمانە پوویدا ، زەوىي بە زبانی حال (تحدث اخبارها) دەنگ و باسى خۆي ئەگىر ئەتەو بۆ مەردومو تى ئەگەینى که ئەم جوولە جوول و ترازانەى ، سەرەتای پۆژى دوايى و جیهان و یران بوونە ، وه ئەو چۆن ئەتەو یەى که بەسەریا دى ، لەبەر ئەو شتانە نى یە که تا ئیستا خوا دایناووە بۆ وێستانى زەوىي ، بەلکو (بان ربك اوحى لها) لەبەر ئەو یە که پەرەردگارى تۆ وای سرووش بۆ کردوو که و یران بى ، وه هۆیەکی بۆ پەخساندوو ، وه کو ئەمانى هیزی کیشنە ، یا لى کەوتنى ئەستیرە یەکی گەورە تر بى لەخۆي ، ئنجا (یومئذ) لەو پۆژەدا که ئەمانە پوویدا ، وه ئەم جیهانە ریک و پیکە تیک چوو ، دیارە ئەو حەلە پۆژى دوايى دەست بى ئەکات ، وه جیهانیکى تر دێتە پێشەو بە خۆي و دەستوو رو باوی یەو ، وه هەرچی مەردوو هەدیە زیندو ئەبەو ، هەرکەسە چاوە پوانی بەرى کردەو هی خۆي ئەکات ، وه کو ئەفەرموی : لەو پۆژەدا (یصدر الناس اشتاتاً لیروا اعمالهم) مەردومان ئەگەر ئەتەو

ناشۆریتەوه ، تۆبەى بەراستىيى نەبىن ، ھەموو گوناحتىكىش ۋە نەبىن تۆلەى ناگرى
 دۆزەخ بىن ، بەلكو گوناحى گەورەى وا ھەيە نەبىن بە مایەى چوونە دۆزەخ ، ۋە
 گوناحى بچكۆلەى واش ھەيە كە نەبىن بەھۆى نزمىيى پاىە ، لەچاۋ يەككىتىرا كە
 ئەو گوناحەى نەبووبى .

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنعَادِيَاتٍ ضَبْحًا (۱) فَأَلْمُورِيَّاتِ قَدْحًا (۲) فَأَلْمُغِيرَاتِ صُبْحًا (۳)

سووره‌ی (عادیات) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سویند به ئه‌سپانی تاوده‌ر (که ئه‌پریمینن) چۆن پرمه‌یه‌ک (۱) وه به ناگر هه‌نگیرسینه‌ران له‌به‌رد به‌نانی سمیان (۲) وه به (ئه‌سپانی) هیرش‌به‌ران له‌به‌یانیا‌نا (۳)

سووره‌ی (عادیات) ه

مه‌ککی‌یه ، ۱۱ ئایه‌ته ، ۴۰ ووتیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

خوا له‌م سووره‌ته‌دا سویند ئه‌خوات به‌شتیکی گرنگی وا که نیشانه‌ی زیندویتی گه‌ل و کۆمه‌ته‌یه ، وه هه‌ر گه‌لیک تا زیندوو تر یه‌ باشتر په‌سه‌ندی ئه‌کات و به‌ ته‌گی‌یه‌وه ئه‌به‌ی ، وه تا به‌ی‌نرخ‌به‌ی ، به‌به‌ی‌نرخ‌یه‌ تهماشا ئه‌کات ، که ئه‌و شمش سواریی و پاگرتنی و وواخی چاکه ، ئه‌فه‌رموی (والعادیات ضجاً) سویند به‌و ئه‌سپانه‌ی که به‌تاو دین و ده‌چن و ئه‌پریمینن له‌کاتی جه‌نگ‌کردن له‌گه‌ل دوژمنانی نایین و نیشتمان (فالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا) ئنجا ناگر هه‌ل‌گیرسینه‌رن له‌کاتی پرتاوا به‌نال و بزما‌ری ژیر سمیان که به‌توندی له‌به‌رد ئه‌که‌وی (فالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا) وه هه‌لمه‌ت‌به‌رن

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا (۴) فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا (۵)

که به‌وه تەپوتۆز ھەل ئەستىن (۴)، ۋە بەو تەپوتۆز ھەو ، خۆيان ئەدەن بەناو ھەپراستی
کۆمەلى دوژمنا (۵)

لەدەمەدەمى بەيانىانا بۆ سەر دوژمن (ھاثرن بە نقا) ئنجا بەو پرتاۋو ھەتمەتە لە
بەيانىانا تەپو تۆز بەرپا ئەكەن (فوسطن بە جمعا) ۋە بەو تەپوتۆز ھەو خۆيان
ئەدەن بەناو جەرگەمى كۆمەلى دوژمنا ، ۋە بەرشو بلاويان ئەكەن ھەو .

خوئا سویندى خوارد بەو ئەسپانەى كە ئەم سىفەتەنەيان بېنى ، ۋە ئەم
كردەوانەيان كرىپى ، بۆ ئەۋەى بەرزيان بىكەت ھەو لەپىش چاۋان، ۋە خۆشەويستيان
بىكات لەدنى مستمانانا ، تا ھەوول بەدەن لەمنائى ھەو بۆ پارگرتنى وولاخى چاكو
فېربوونى سوارىيى و بېدارىيى ۋە ھەتمەتو شەبەيخوونو جەنگ كەردن لەگەل دوژمناى
ئايىنو وولاتدا ، ۋە بېن بە قۆلىكى بەھىزو ئەندامىكى ئىيش كەرى بەكەك لە
كۆمەتەدا ، ۋە بتوانن لەرۆۋى ھىرشەينانى دوژمنا بچن بە گزيانا ، ۋە بەرھەلستى
زۆرو ستمەيان بوۋىستن .

لەم نايەتەۋە ، ۋە لەباسى ئەسپ ، بەتايىبەتى لەتايەتى : «واعدوا لهم
ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم/ انفال/ ۶۰» (۱)،
دەرئەكەۋى كە ئايىنى ئىسلام تا چ ئەندازە ھەك سوارىيى وولاخ پارگرتنى مەبەستە ،
ۋە ئەپەۋى كە گىمانىكى ۋەرزىو لاۋچاكىيى و نازايىيى ئىيش كەردن ۋە ھەوولدانو
كۆلنەدان لەناو مستمانانا بلاو بېتتەۋە ، ۋە ھەموو كەسىك بە خوتىندەۋارو
نەخوتىندەۋارو بېيرو جوانو ژنو پياۋەۋە ، مەردىكى ئازاي چالاكى وورىاي
ئىيشكەرى داناي قالى دەرھاتوۋى نەبەزى جەنگاۋەرىيى بۆ رۆۋى رەشو تەنگانە .

زۆر نەنگو بەدناۋىيە بۆ گەلىك كە ئەم قورئانە بەرزە ، نامەى ئايىنىيى و
سەرمەشقى رەۋوشتو خوۋى بېنى ، كەچى سواربۇونى وولاخى بەلاۋە شتىكى
بېنرخ بېنى ، تا ھەرچى وولاخى رەسەنەيان بوو بەرەبەرە ھەموو رۆين بۆ وولاتى

(۱) واتە چى تان لەدەست دى ئامادەى بىكەن لەچەك ۋە لەئەسپى بەستراۋەى رەسن ،

تا دوژمناى خواتانو خۆتانى بېن بترسىن .

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ (٦) وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ (٧) وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ (٨) أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ (٩) وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ (١٠) إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ (١١)

بەرەستى ئادەمىي بۆ پەرورەردىگارى ناسوپاسە (٦) ۋە خۆى لەسەر تەم ناسوپاسىيە ئاگادارە (٧) ۋە ئادەمىي بۆ خۆشەويستى مالى دىنيا زۆر بەگىيرە (٨) ئايا نازانى كاتىك كە مردووى ناو گۆپەكان زىندووكرانه ۋە (٩) ۋە ئاشكرا بووپازى ناو دلان (١٠) بى گومان پەرورەردىگارىيان لەو رۆژەدا ئاگادارە بە كرده ۋە يان (١١)

بىگانان ، ۋە خۆيان سوارىيان لەبىيرچووۋە ، واتە سويند بەو ئەسپانەى كە باس كران (ان الانسان لربه نكنود) بى گومان ئادەمىي ناسوپاسە بۆ پەرورەردىگارى خۆى ، لەسەر ئەو بەھرانەى كە پىي داو ، چونكە بەشى زۆرى ئادەمىي لەگەل كەوتە خۆشىيەو ، ئىيتىر پابوردووى لەبىير ئەچىتەو ، ۋە ئاگاي لەباشەرۆژ نامىنى ، نازانى لەمەولا چى دىتە رىي ، تا خۆى لى بپارىزى ، ۋە ھەروا بە سەرخۆشى ئەمىنئەتەو ، تا رۆژگارى ناھەموار بە سىغورمەى خۆى بىتدارى ئەكاتەو لەخەوى بى تاگايى نىجا ئەو دەمە ، پىر بەدل پەشىمان ئەبىتەو ، ۋە دان بە ھەتەكەى خۆيا ئەنى ، بەلام چ سوود ، ۋە كو ئەفەرموى (وانه على ذلك لشهيد) ۋە ئەو لەسەر ئەو ناسوپاسىيەى شەھدە ، ۋە ئەزانى كە ھەلى لەدەست خۆى داو (وانه لحب الخير لشديد) ۋە ئەو لەخۆشەويستى دىناو پارە پەيدا كردنا زۆر بەگىيرو نووزە درىزە ، كەچى بۆ نىشى چاكە ناتەوانو بى ھىزە (افلا يعلم) ئايا نازانى ئەو سىپلەى بى نەزانە ؟ (اذا بعثر ما فى القبور) كاتىك كە زىندووكرانه ۋە مردوى ناو گۆپەكان (وحصل ما فى الصدور) ۋە ئاشكرا كرا رازى ناو دلان (ان ربهم بهم يومئذ لخبير) خواى ئەوان ئاگادارە بە گوشتارو كىدارىيان ، واتە تۆلەيان لى ئەستىنى .

تەم تەبىيرە ۋەك ئەو ۋەيا كە بە يەككە بلىتت لەرووى ھەرەشەو كە

نىشىكى خراپى كىردىنى : ئاگام لىتە .

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ (۱) مَا الْقَارِعَةُ؟ (۲) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ؟ (۳)

سوورەى (قارعه) یه

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

پۆۆی داچله کینه (۱) ناخۆ چۆن بێ ئه و پۆۆه؟ (۲) تۆ چووزانیت ئه و پۆۆه چی یه؟ (۳)

سوورەى (قارعه) یه

مه ککی یه ۱۱ نایه ته ، ۲۱ ووته یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

(القارعة) قارعه : ناویکه له ناوه کانی پۆۆی قیامت وهك «حاقة» و «صاعقة» و «طامة» و «غاشية» ، ئه و پۆۆه ناوبراوه بهم ناوه چونکه هه رچی دله هیه له و پۆۆه دا تیا دا ئه چله ککی و ئه که ویتته گورپه گورپ ، وهك بکو تریتته وه بهشتیککی رهقی قورس یهك له سهریهك وایه ، واته ئه و پۆۆی دوا بیهی که هه رچی دله هیه دای ئه خوربیتنی به شاخه و شریخه ی خۆی ، ئنجا بۆ نیشان دانی سام و گه وریه یی ئه و پۆۆه ، فه رمووی (ما القارعة) ناخۆ چۆن بێ ئه و پۆۆه ؟ واته ئه وهنده به سامه کس نازانی چۆنه ، دووباره بۆ نیشان دانی گه وریه یی ئه و پۆۆه فه رمووی (وما ادراك ما القارعة) تۆ چووزانیت ئه و پۆۆه چی یه ؟ واته کس نازانی چۆنه تا نه ی بیننی ، ئنجا باسی

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ (۴) وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنْفُوشِ (۵) فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (۶) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (۷)
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (۸) فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (۹) وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ (۱۰)
نَارٌ حَامِيَةٌ (۱۱)

پۈۋىتكە مەردومان ۋەك پەپوولەى پەراگەندە بلاۋئەبنەۋە، ۋە شاخەكان ۋەك
خورىي شىيكر اوەيان لىدىكى، ئىنجا ئەۋى كىشى قورس وگىران بىن (۶) ئەۋا ئەۋ
كەسە لەگۈزەرانىكى پەسەندا ئەبىن (۷) ۋە ئەۋى كىشى سووك بىن (۸) جىزى ئەۋ
«ھاۋىە» يە (۹) تۆ چووزانىيت «ھاۋىە» چىيە؟ (۱۰) ئاگرىكى مەنگىرساۋە (۱۱)

ھىندىك لەچۈنىتى ئەۋ پۈۋەمان بۆ ئەكات ، ئەفەرمۈى : ئەۋ پۈۋە (يۈم يۈم
الناس كالفراش المبعوث) پۈۋىتكە مەردوم ۋەك پەپوولەى پەرش و بلاۋ ، سەرگەردان
ئەبىن ، نازانن چىيەكن ، ۋە چىيان بەسەردى ، ۋەك لەئايەتىكى ترا ئەفەرمۈى
«كانهم جراد منش» (۱) ، (وتكون الجبال كالعهن المنفوش) ۋە كىۋەكان ۋەك خورىي
شىيكر اوەيان لىدىكى كە بە بايەكى سووك بلاۋ ئەبىتەۋە ۋە ئەچن بە ھوۋادا ، ديارە
ئەۋ ھەلە سەرەتاي پۈۋى دوايىيە ، كە ھەموو كەستىك كىرەۋەى خۈى تيا دىتەۋە
بى ، ۋەكو ئەفەرمۈى (فاما من ثقلت موازينه) ئىنجا ئەۋ كەسەى كىشانەى قورس و
گىران بىن ، ۋە لە ترازوۋى پۈۋە مورك «قەدرو اعتبار» دا سەنگىين و بەنرخ بىن
(فہو في عيشة راضية) ئەۋا ئەۋ كەسە لەگۈزەران و پابواردىكى ۋا خۈشا ئەبىن ،
كە خۈى پەسەندى بكات (ۋاما من خفت موازينه) ۋە ئەۋ كەسەى كە سەنگى و كىشى
سووك بىن ، ۋە لە ترازوۋى پۈۋە موركدا بىنرخ بىن (فامہ ھاۋىە) جىگای ئەۋ
«ھاۋىە» يە (ۋاما ادراك ماہية) تۆ چووزانىيت «ھاۋىە» چىيە ؟ (نار حامية) ئاگرىكى
ھەنگىرساۋە كە دۈزەخە .

ئەم تەبىرى سووكى كىشانەيە ، ۋەك ئەۋە وايە كە بەيەكىك بلىيت :
فيسار كەس پياۋىكى سەنگىين و گىرانە ، يا عيارىكى قورس يا سووكى ھەيە ، واتە

ئەگەر كۆردەھى شىيرىن و جوانى لەوانە بىن بخرىتە تاي ترازووھەو بكتىشىرى قورس دەرئەچى ، يا سووك دەرئەچى . ھەر لەجىھانا ئەوانەى كە شەرم لەخواو لەكۆمەلە نەكەن ، وە لەھىچ خرابەيەك خۆيان نەگىرئەو ، وە لەھىچ چاكەو پياوھتەيەكا بەشدار نەبن ، وە شتى پەستيان بىن نەنگ نەبىن ، ئەوانە لەناو مەردوما لەپووش بىرنج سووكترو بىن نرختىرن ، ئىجا ئەم جۆرە كەسانە لەپوۆژى دوايى ، وە لەبەر بارەگاي خوائ گەورەدا ئەبىن چ نرختىكيان بىن ، ديارە گەلنى بىن نرختىن ، وە ھەرچى سەنگىنى و گرانى بىن لەترازووى خوادا نىيانە ، قورئان خۆى ئىشارە بۆ ئەم مەعنايە ئەكات لەسوورەى «كەف»دا كە ئەفەرموى : «فجبطت اعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيامة وزنا» (۱) .

ئادەمىيە بە ئادەمىتى خۆيەوھ لەجىھانا گەلنى جۆرە ترازووى ھەيە ، ھىندىكيان قورسى و گرانى و ، ھىندىكيان ساردىي و گەرمى و ، ھىندىكيان تەپرى و وشكىي ھەوا و ، ھىندىكيان بەرزىي و نزمى و ، ھىندىكيان سستى و خىرايى بىن ئەكتىشىرى ، كەوابوو با لەپوۆژى دوايشا خوا چاكىي و خرابىي و دىپاكىي و دىپىسى مەردوم بە خۆيان و بە ئەندازەى زۆرو كەمىيانەوھ نىشانى مەردوم بەدات و بۆى بكتىشى بەجۆرە كىشانىك كە ھەر خوا خۆى ئەزانى ، ئىمە كە مسلمانىن ئەبىن پىرومان بىن كە بە قەد سەرى موويەك چاكەو خرابە لەخوا وون نابىن ، وە ھەر كەسىك ھەرچىكى بىن لەكۆردەھى چاك يا خراب ، بەپىنى ئەوھ ، پاداش ئەدرىتەوھ ، وە بەقەد سەرى موويەك ستمەى لىن ناكرى .

(۱) واتە ھەرچى كۆردەھيان ھەيە ، ھەمووى بوو بەھىچ ، وە ھىچ نرخت و سەنگىنىيەكيان ئادەمىنى لەپوۆژى دوايىدا .

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

أَلْهٰكُمُ التَّكْوِيْنُ (۱) حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (۲) كَلَّا! سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۳) ثُمَّ كَلَّا! سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۴)

سوورەى (تکاویر) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

تیوهی بێ‌ناگما کردوو ه شانازی تان به زۆری سامانه‌وه (۱) تا نه‌مرن و نه‌چن بو
گوێستان (۳) وا مه‌که‌ن! له‌مه‌ولا تێ نه‌گه‌ن (۴) دووباره وامه‌که‌ن ، له‌مه‌ولاتێ نه‌گه‌ن (۴)

سوورەى (تکاویر) ه

مه‌که‌ی یه ، ۸ ئایه‌ته ، ۲۸ ووتیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

(الهاکم التکاویر) تیوهی خه‌ریک کردوو ه شانازی کردنتان به زۆری دارایی و
سامانه‌وه ، واته هه‌موو ئاواتیکتان هه‌ر ئه‌وه‌یه که له‌یه‌کتریی ده‌وله‌مه‌ند ترو
ده‌ست‌دار تر بن ، وه شانازی پێوه بکه‌ن به‌سه‌ر یه‌کتریی دا ، وه ئه‌مه لایداوون له
خزمه‌تی تیکراییی و ده‌ست‌پێشکه‌ریی له‌چاکه‌و یارمه‌تی‌دانا (حتی زرتم المقابر) تا
نه‌مرن و نه‌بن به‌ گوێنشیین ، واته تامر‌دن هه‌ر خه‌ریکی ئه‌م جوړه شتانه‌ن ، وه
وا نه‌زانن که مه‌به‌س له‌ژیان ئه‌وه‌یه (کلا) وانێ یه ، به‌ئکو مه‌به‌س له‌ژیان یارمه‌تی و
ئیشی باش و خزمه‌ت‌کردنه ، ئنجا ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ن (سوف تعلمون) له‌مه‌ولا تێ نه‌گه‌ن
که چیتان به‌سه‌ردی .

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئاده‌می له‌م رووه‌وه زۆر بێ‌ناگمایه ، وه هه‌وس و ئاره‌زوو
په‌رده‌ی هیناوه به‌سه‌ر چاوو دنیا ، بۆیه ئه‌م ووتاره‌ی دووباره کرده‌وه ، فه‌رمووی
(ثم کلا) دیسان ئه‌تیم په‌شیمان‌بنه‌وه له‌م بێ‌ناگمایی یه (سوف تعلمون) له‌مه‌ولا

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَتِيمِ (۵) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (۶)

وانی‌یه (وه‌کو خۆتان ئەیزانن) ئەگەر (ئەنجامی خۆتان) بزانیایه بەزانیانکی
بەپراستی (وابی‌ئاگما نەبوون) (۵)، بی‌گومان دۆزەخ ئەبیینن (۶)

تی‌ئەگەن که خرابتان کردوه .

ئەم پارە‌پەرستانە هەرچەند ، یەکیکی خێرخواە بەسەریانابن و نامۆژگاریان
بکات ، وەسەرەنجامی کردەوه‌که‌ی خۆیانیان تی‌بگەینن ، ئەوان وانیشان‌ئەدەن که
ئەمانە هەمووی ئەزانن ، وه له‌وسەری دینەوه ، ئنجا خوا بەدرۆیان ئەخاتەوه ،
ئەفەرموی (کلا) وان‌ی‌یه وه‌کو خۆتان ئەتین ، وه ئەوه‌ی که ئەیزانن گومانیکەو
هیچی تر، ئەویش کاتیک بیرتان ئەکه‌وێتەوه که تووشی چورتیک یا نەخۆشیی‌یه‌ک
بین ، یا دۆستیکي خۆشە‌ویستان بمرئ و لەبەر چاوتان بکری بەژێر گله‌وه ،
گومانیش وه‌ک بئقی سەر ئاو وایه ، بایەخی پێ‌نی‌یه ، چونکه ئەو گومانە تا هەیه
پووچه ، که ئەما ئەبێ بەهیچ ، بەلام ئەوی که بایەخی پێ‌بێ، زانیانی پاستە‌قینە‌یه،
ئەو زانیانی که لەگەڵ بیرو باوە‌پا تیکە‌له ، وه لەسەر بناغەو بنیاتە ، مەردوم که
پایە زانیانی گەشت بەم ئەندازە‌یه ، نییتر لغاوی خۆی لەدەست بەرنابن ، وه
لەسنووری خێرخواەیی و خزمەت‌گوزاری ، ناچیتە دەرەوه ، وه لەجیاتی ئەم
رۆدی و پارە‌پیسسی‌یه بەخزمەتی تیکرای‌یه‌وه خەریک ئەبێ ، وه سەروماتی خۆی
بەخت ئەکات لەرئی قازانجی گشتی‌دا، وه‌کو ئەفەرموی (لوتعلمون علم‌الیقین) ئەگەر
ئەنجامی کاروباری خۆتانتان بزانیایه بەزانیانکی بەپراستی ، لەپیناوی دنیا‌داری‌دا
هیچ چاکە‌یه‌کتان لەدەست ئەئەدا .

ئنجا باسی هیندیک لەنازاری ئەو که‌سانەمان بۆ ئەکات لەرۆژی دوا‌ی‌دا ،
ئەفەرموی (لترون‌الجحیم) سویند بەخوا دۆزەخ ئەبیینن ئە‌ی بەدکرداری‌نە .

لەبەر ئەوه‌ی که زۆرکەس خۆی بەسەلمان ئەزانی ، وه وان ئەزانن که برۆی
بەرۆژی دوا‌ی‌ هەیه ، وه هەمیشە دئخۆشیی خۆی ئەداتەوه بە لیخۆشبوونی خوا ،
چونکه بە ناو مسلمانە ، با لەهیچ گونا‌هیکیش نەسلە‌میتەوه، وه هەموو کردەوه‌یه‌کی

ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ (۷) ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (۸)

دووباره بهچاوی راستهقیینه ئەى بیینن (۷) لهپاشا لهو رۆژهدا پرسىارى ههموو بههرهیهکتان لى ئەکرتى (۸)

پێچهوانەى فەرموودهى قورئان بى ، خیرا خوا بیروباوهپهکەى بردنه دواوه ، به ووتنهوهى ههپهشهکەى پێشوو ، فەرمووی (ثم لترونها عين اليقين) سویند به خوا دووباره بهچاوی خۆتان ئەبیینن که ئەچنه دۆزهخهوه ، کهوابوو لهخوا بترسن ، وه لهسنووری مهچنه دهرهوه ، وه ئەو مالهى که به دهستانهوهیه ، بهمالی خوی بزائن ، که به سپارده «امانه» لای داناوون ، بهشى خۆتان و مال و منالتانى لى خهرج کهن ، ئەوییکهى تری بهخت بکهن لهخزمهتى خواو ههزارانا .

دیسان ههپهشهیهکی تریان لى ئەکات، ئەفهرموی (ثم لتسألن يومئذ عن النعيم) سىباره سویند بهخوا پرسىارتان لى ئەکرتى لهپۆژى دواى دا ، لهو داراییهیه که له جیهانا شانازی تان پێوه نهکرد : ئایا چۆنتان دهستکهوتوووه ؟ نهپێى شرعهوه یا لهپێى شهیتانهوه؟ وه چۆنتان بهخت کردوووه؟ لهپێى خوادا یا لهپێى ئارهزووی خراپا ؟ ئنجا ئەگەر لهپێى شرعهوه پهیدا نهکراپى ، وه بهپێى فەرموودهى خوا خهرجتان نهکردپى ، ئەو حهله خۆشیهیه کهیتان لى ئەبى بهتالاوو زووخوا .

سوورەى (عصر) ە

مەككىيە ، ۳ ئايەتە ، ۱۴ ووتەيە

بسم الله الرحمن الرحيم

بەناوى خواى بەخشندەى مېھرەبان

لەھەموو شت بەنرختر لەجېھانا ، كاتە ، چونكە ژيان خۆى ھەر زنجىرەيەكە لەكات ، ھەر ھەناسەيەك كە پۆى ، ناگەریتەوھ كەوابوو ھەرچىكى تيا بەكەيت لە كارى بەكەتك ، بۆت ئەمىنیتەوھ ، كە تياشيا نەكەيت لەكەيست نەچى ، زۆر جار ئىيشكردنىكى كەم ، بووھ بەمايەى دەستكەوتىكى زۆر گەورە ، يا ھەوولدانى يەكەك ، يا چەندكەستىك ، لەچەند دەمىكا ، بووھ بەمايەى زىندوووبونەوھى گەلىكى مردوو ، يا بىيركردنەوھى ھەلكەوتوويەك بووھ بەمايەى خۆشىو حسانەوھەيەكى ھەموو كۆمەلى ئادەمىي ، لەبەرئەوھ كات ، لای مەردومى تىگەشتوھ ، لەھەموو شت بەنرخترو بەپىز ترە ، ھەمووشتىك ئەگەر قەزاكردنەوھەيەكى بىن ، كات ھەرگىز قەزا ناكریتەوھ ، ھەرساتىكى كە لەدەستچوو جارىكى تر ناگەریتەوھ .

بەپراستىي ئەو دەستمايەيەى كە تىكۆشەر كۆى نەكاتەوھ لەژيانيا ، كۆمەلەيەكە لەكات كە ئەبى بەزىر كە ئەگونجى بۆ ھىندىكى تر بىن بەدووكلەى جگەرە ، يا بە پرخەى خەو يا بەيارىي چايخانەكان ، يا بە چەقەو قسەكردنى بېھوودە ، يا بە گەپرانو ھاتوچۆى خۆپايى .

گەلانى خواپىداو – چونكە لەمە گەشتوون – يەكھەناسە لەكاتيان لەدەست نادەن ، چونكە بەلايانەوھ واىە كە كات وەك ئىكسىير واىە ، مىسى قەلب نەكات بە زىر ، ھەزار دەولەمەند نەكاتو نەخویندەوار نەكات بەخویندەوارو ھەزاران شتى بەكەلكى تيا ئەدۆزىتەوھ ، وھ ھەزاران شتى بەفەپى تيا دروست نەكرى .

گەلى بەدبەختى نەخویندەوارىش ، كاتى ، لەتەنەكەى ژەنگاوىي لەلا بىنرخترە ، بەلكو بەدوژمنى خۆى ئەزانى ، وھ ھەمىيشە نەيوئى بى كوژى ، لەگەل

سورة العَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ (۲) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ

سووره‌ی (عصر) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سوئند به‌کات (۱)، ئاده‌می له‌زیانایه‌ (۲)، مه‌گهر ته‌وانه‌ی که بر وایان هینابن و کرده‌وه
باشه‌کانیان کردبئی ،

ئه‌میشه زۆر کهس جنیو ئه‌ده‌ن به‌ کات ، وه وانیشان ئه‌ده‌ن که پۆژگار خرابه ، وه
ئه‌لئی پۆژی ره‌ش ، یا کاتی به‌د ، یا ساتی شووم ، له‌گه‌ل ئه‌میشه که کات هیچ
جوهره‌ گونا‌هه‌یکی نی‌یه ، گونا‌ه ئه‌گهر بی‌ی هه‌ر هی خۆمانه ، که درن‌غو کۆتاهه‌ی تیا
ئه‌که‌ین وه به‌ فیرو له‌ ده‌ستی ئه‌ده‌ین ، ئنجا بۆ لابردنی ئه‌م بی‌ره‌ نا‌قۆلایه
وه بۆ ده‌رمانی ئه‌م ده‌رده‌ کوشنده‌یه ، خوا ویستی بی‌روه‌وشمان پاکتشی
به‌لای کاتا ، وه نرخه‌یکی زۆری بداتی ، به‌م ره‌نگه‌ سوئندی پین‌ب‌خوات ، تا تیمان
بگه‌یه‌نتی که کات سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خۆشی و خۆشه‌ختی‌یه‌که ، فه‌رمووی (والعصر)
سوئند به‌کات (ان الانسان لفي خسر) هه‌رچی ئاده‌می گه‌وره‌و ته‌واو هه‌یه ، که له
منالهی تین‌به‌ری بی‌ی ، وه هۆش و گوژی له‌جی خۆی بی‌ی ، له‌زه‌ره‌رو زیانایه (الا
الذين امنوا) مه‌گهر ئه‌و که‌سانه‌ی که بر وایان هینابن (و عملوا الصالحات) وه
کرده‌وه چاکه‌کانیان کردبئی ، واته بر وایان بی‌ی به‌چاکه‌و خرابه ، وه له‌یه‌کیان جیا
بکه‌نه‌وه ، وه‌ک له‌ئایه‌تیکه‌ی ترا فه‌رمووی «و صدق بالحسنی» وه بزانی که خوایه‌کی
دادپرس هه‌یه ، له‌کرده‌وه‌ی چاک خۆش‌وو‌دو له‌کرده‌وه‌ی خراب ناپازیه‌ی ، له‌پاشا
ئه‌م بر وایه‌یان گه‌یشته‌یه‌ پابه‌یه‌ک نه‌یه‌لئی لغاوی هه‌وس و تاره‌زوویان له‌ده‌ست

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ، وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (۳)

وہ نامۆزگارىي يەكترىيان كىردىن بەتايىنى راست ، وە نامۆزگارىي يەكترىيان كىردىن بەخۆپراگرتن(۳)

بەربىن ، وە كارىك نەكەن كە رىكى پرواىان نەبىن ، وە زىان بەكەس نەگەيەنن و لە كىردەوہى چاك دوا نەكەوون ، وە بەم رەنگە سەرانسەر قازانچىن بۆ خۆيان و كەس و كارو گەلو وولاتيان ، بەلكو بۆ ھەموو ئادەمىي .

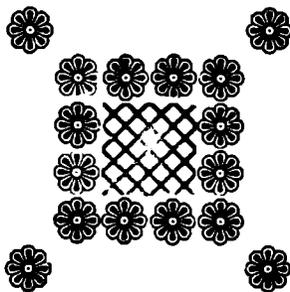
ھەر لە كىردەوہى چاكە ، بانگ كىردىن مەردوم بۆ ھەق پەرسىي و نامۆزگارىيان بۆ سەبر و خۆپراگرتن ، ئىنجا لە بەرئەوہى كە ئەم دوو رەووشتە جوانە ، مايەي ھەموو خۆشىي و خۆش بەختى يەكە ، وە سەرچاوەي ھەموو كارىكى باشە ، بۆيە بەتايىنەي ناوي بىردن و فەرمووي(وتواصوا بالحق) وە نامۆزگارىي يەكترىيان كىردىن بەگرتنى رىي راست و دروست (وتوصوا بالصبر) وە نامۆزگارىي يەكترىيان كىردىن بەخۆپراگرتن لەبەر ھەموو بارىكى پۆزگارا ، نەخاۋزەلا ئەو نازارو سزايانەي كە لەپىگاي نامۆزگارىي دا تووشيان ئەبىن ، واتە مەرجى پىزگار بوون لە زەرەرزىيانى ھەردو جىھان ، ئەوہى كە مەردوم راست پەرسىي بىن ، وە لەگۇفتارو كىردارى راست لاندات ، وە خاۋەنى سەبر و خۆپراگرتن بىن لەبەربارى پۆزگارا ، بەرەنگىكى وا كە لەترسى خوا لەفەرموودەو فەرمىانى ، وە لەدەستور و باوي نەچىتە دەرەوہ ، لەپاشا ئىنجا بانگى مەردوم بىكات بۆ راست پەرسىي و خۆپراگرتن ، وە نامۆزگارىيان بىكات لەسەر ئەم دوو رەووشتە بەرزە ، وە لەم رىگايەدا ھەموو نازارو ناخۆشى يەك بچەۋى .

لەم ئايەتەنەوہ دەرئەكەوي ھەروەك پىويستە لەسەر مەردوم كە راست پەرسىي و خاۋەن سەبر بىن ، پىويستىشە لەسەرى كە نامۆزگارىي مەردوم بىكات لەسەر ھەق پەرسىي و خۆپراگرتن لەبەر بارى پۆزگارا ، وە ھەر كەسىك - با خۆشى راست پەرسىي و خاۋەن سەبر بىن - كە نامۆزگارىي مەردوم نەكات لەسەر ئەم دوو رەووشتە بەرزە ، ھەر زەرەرمەندو مال و ئىرانە .

ئەم سوورەتە بەم كورتى يە ھەموو كەستىك ئەگرىتەو ، لە پياوانو ژنانى
 خاوەن ھۆش و ژىر ، ئنجا پىغەمبەرىتى پىغەمبەرى پىگەيشتىبى يا پىى نەگەيشتىبى ،
 ئەگەر پىى گەيشتىبى ، برۆاى پى ھىتابى و كردهوى چاكو نامۆزگارىى مەردومى
 كردهى بۆ پىى راستو خۆراگرتن ، كە ئەمە پزگارى ئەبى لە پۆزى دواىى دا ، يا
 برۆاى پى نەھىتابى ، كە ئەمە پزگارى ناى ، وە ئەگەر پىشى نەگەيشتىبى ، برۆاى
 پىى بە چاكو خراپەو لەيەكيان جىابكاتەو بە سروشت ، كە ئەمەش پزگارى ئەبى ،
 يا برۆاى پى ئەبى و لە خراپە خۆى نەگىراپىتەو ، كە ئەمەش پزگارى ناى .

ئنجا تەماشاكەن گەلىك ئەگەر ھەموو كەستىكى خاوەنى ھەموو كردهو بەيەكى
 باشو ، راست پەرستو ، خاوەن سەبرى ، وە ھەموو لایەكيان بۆ يەكترى لەلەو
 نامۆزگارىكى دلسۆزىن ، وە بە ھەموو زبانىك خەرىكى ئەو بىن ئەگەر يەكتىيان
 لايدا ، لە پىى راست ، بى ھىننەو سەر پى ، ئنجا ئەگەر گەلىك واى ، ئەبى چ
 گەلىكى نمونەى «مثالى» بەرزو بى ھاوتابى لەجىھانا .

ئەگەر نەو ئەتىن ھەرچەند دوان لە ھاوپى كان «اصحاب»ى پىغەمبەر بەيەك
 بگەيشتايە ، دەستيان ئەنايە ناودەستى يەكەو ، وە ئەم سوورەتەيان بەسەرىەكا
 ئەخويندەو ، وە پەيمانىان لەسەر بەجى ھىنانى فەرموودەى ئەم سوورەتە تازە
 نەكردەو ، ئنجا جىانەبوونەو .

سوورەى (همزه) یه

مهككى یه ، ۹ ئایه ته ، ۳۰ ووتیه

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

ئەم سوورەتە وێنەیهکی تایبەتیییمان نیشان ئەدات ، که لەسەرەتای ئیسلامەتی یهوه زۆربووه ، که ئەویش وێنەى ناکەسى ، پەستی ، بێنرخه ، که پارهو دارایی بەلاوه هەمووشتیکه ، وه لهگەڵ پاره‌دا هیچ نەنگیک له‌لای نانۆینتی ، هەروەك له‌گەڵ هەژاری‌دا هیچ بەهره‌و جەوهەرێك لای دەرناکه‌وێ .

ئەم جۆره‌ که‌سانه ، بێ‌یان وایه ، که پاره‌ خوایه‌، له‌گەڵ‌بووی ئەتوانی هەموو شتیکی بێ‌بکات ، مردنی بێ‌بگێرتەتوه‌و سەرنقیشت «قضاء و‌قدر»ی بێ‌ بیاتە دواوه‌، بە‌نکو پاره‌و دارایی بە‌لاوه ، گەزیکه ، که ئەبێ‌ هەمووشتیک هەر به‌و بیتیوری، له‌بەر ئەوه هەمیشه‌ به‌کۆکردنه‌وه‌و ژماردنی یه‌وه‌ خەریکه‌ تا زۆر ئەبێ‌ ، که له‌گەڵ زۆر بوو ، ئیتر پله‌ به‌پله‌ خۆی بە‌لاوه‌ گه‌وره‌ ئەبێ‌و بە‌رزنه‌بیتتوه‌ ، وه‌ مه‌ردومی له‌لا بچووک ئەبێ‌و نزم‌نه‌بیتتوه‌ ، ئنجا هەموو کەستیکی به‌سووک‌و بێ‌نرخ دیتە پێش‌چاو، وه‌ گاتە‌یان بێ‌ئەکات ، به‌دهم، یا به‌دهست ، یا به‌سەر ، یا به‌چاو ، یا به‌زبان ، که ئەم وێنەیه هەموو پۆژ ، وه‌ له‌ هەموو شوینیک روونه‌داو دووباره‌پات ئەبیتتوه‌ ، له‌بەرئەوه‌ی که ئیسلام شتی پەستی نامەردانه‌ی زۆر بێ‌ناخۆشه‌ ، له‌زۆر شوین قورئان جله‌و‌گیریی ئەکات له‌ گاتە‌کردن به‌ مه‌ردوم ، به‌لام هیچیان وه‌ك تیره‌ توندو تییژو قورسو گران نی‌یه‌ ، ئەبێ‌ شتیکی بووبی له‌لایه‌ن هاوبه‌ش به‌یداکه‌ره‌کانه‌وه‌ به‌رانبه‌ر به‌پێغه‌مبه‌رو مسلمانان که‌وا به‌م جۆره‌ ئەدا به‌ ده‌میانا،

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ (۱) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (۲)
 يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (۳) كَلَّا! لَيُنْبَذَنَّ فِي الْأُخْطَمَةِ (۴) وَمَا
 أَدْرَاكَ مَا الْأُخْطَمَةُ؟ (۵) تَارُ اللَّهُ الْمُوقَدَةَ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ (۶) (۷)

سووره‌ی (همزه) به

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

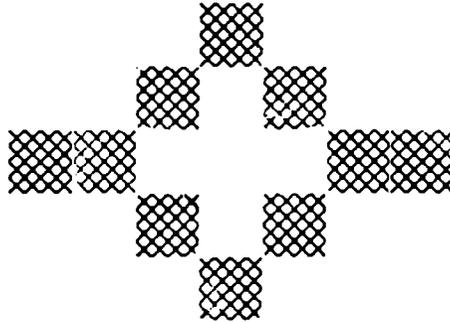
سزاو له‌ناو‌چوون بۆ هه‌موو نه‌نگ‌گرێکی به‌دغو (۱) ئه‌وه‌ی که هه‌ر دارایی
 تۆنه‌کاته‌وه‌و به‌یژمیری (۲) وانه‌زانی که دارایی‌یه‌که‌ی هه‌ر ئه‌یه‌یلێته‌وه‌ (۳) با وا
 نه‌زانی ، بن‌گومان فری‌به‌دریته‌ ناو ئاگرێکی تیشکینه‌ره‌وه‌ (۴) تۆ چووزانییت ئه‌و
 ئاگره‌ چی‌یه‌؟ (۵) ئاگرێکی هه‌نگر‌سیینراوی خوایی‌یه‌ (۶) که دئی به‌سه‌ر دلانا (۷)

وه هه‌ره‌سه‌یان ئی‌نه‌کات ته‌فه‌رموئی (ویل لعل همزة لمزة) سزاو له‌ناو‌چوون بۆ ئه‌و
 ته‌سه‌نه‌ی که ناوی مه‌ردوم ئه‌به‌ن به‌خراپه ، وه هه‌ووێ ئه‌ده‌ن بۆ سووک‌کردن و
 ریسوا‌تردنیان به‌ده‌م ، یا به‌ده‌ست ، یا به‌سه‌ر ، یا به‌زبان ، که ئه‌مه‌ش په‌ووشتی
 (انئى جمع مالا وعدده) ئه‌و‌که‌سه‌یه‌ که هه‌میشه‌ خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی دارایی و
 ژماردنیه‌تی ، واته‌ ئه‌وانه‌ی که ناوی مه‌ردوم ئه‌به‌ن ، که‌سانێکن که ده‌وله‌مه‌ند و
 پاره‌دارن ، وه له‌به‌ر ده‌وله‌ت و دارایی خۆیان ، که‌س به‌هیچ نازانن ، وه گاته‌ به‌م و
 به‌و ئه‌که‌ن ، وه هه‌رگیز له‌ مردن و پۆژی دوا‌یی ناترسن ، چونکه پاره‌ مردنی له‌بیر
 بردوونه‌ته‌وه‌ (یحسب ان ماله اخلده) وانه‌زانی که دارایی‌یه‌که‌ی نایه‌ئێ بمری ، وه
 هه‌ر ئه‌یه‌یلێته‌وه‌ به‌ئیجگاریی (کلا) با وانه‌زانی (لینبذن فی الخطمة) به‌راستی فری
 ئه‌دریته‌ ناو ئاگرێکی به‌تینی تیشکینه‌ره‌وه‌ (وما ادراك ما الاخطمة) تۆ چووزانییت
 که ئه‌و ئاگره‌ چۆنه‌؟ واته‌ ئه‌مه‌نده‌ به‌تین و ته‌ووژمه‌ هه‌رچیکێ تێ‌که‌وت تیکێ
 ئه‌هاړی ، ئنجا باسی ئاگره‌ که نه‌کات ، ته‌فه‌رموئی (تارالله الموقدة) ئاگرێکی
 هه‌نگر‌سیینراوی خوایی‌یه‌ (التي تطلع على الافئدة) که هه‌روژم ئه‌باته‌ سه‌ر دلان ،

إِنهَآ عَلَيهِمْ مُؤَصَّدَةٌ (۸) فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ (۹)

بن گومان نهو ناگره داخراوه لهسهریان (و ده‌رچوونیان نی‌یه) (۸)، (پابه‌ندن)
له‌ناو چند کۆتیکێ پاکشاوا (۹) .

واته جینگای بیروباوه‌پێ بیس و خراپیان نه‌سووتیتنی (انها علیهم مؤصدة) بن گومان
نهو ناگره ده‌وره‌یان نه‌داو ، دایان نه‌گرێ له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌ر نه‌گیتکی وا ، که
رێی ده‌رچوونیان نه‌بێ ، له‌گه‌ل نه‌میشه که هه‌موو نه‌به‌سترینه‌وه (في عمد ممددة)
له‌ناو چند کۆتیکێ قورسی درێژی پاکشاوا .

سوورهی (فیل) ه

مهککیه ، ه نایهته ، ۲۰ ووتهیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

دهمادوم وهرگیریاره که «نبرهه»ی حبهشیی ، سهروکی لشکری یهمن ،
 دواي نهومی که دهولتهی حبهشه ، یهمنی گرتو دهولتهی فارسی لی دهکرد ،
 که نیسه یهکی گورهی دروستکرد له «صنعا» بۆ نهوی که لهوهولا حجهی لی بکرتی ،
 وه ویستی «کعبه» بروختنی تا جاریکی تر کهس نهچی بۆ مهککه بۆ حهجردن ، به
 خۆی و لشکریکی زۆر گورهوه چووه سهر شاری مهککه ، وه بۆ ترسو سام چهند
 فیلیکی پیش لهشکره کهی خۆی خست ، تا هاتنه نزییک مهککه ، لهوی لهشکره کهی
 بلاوبونهوه ، وه هرچی حوشترو نازالی مهککه بوو ههمویان برد - که دووسد
 سهری - عبدالمطلبی باپیری پیغه مبهری تیابوو ، «نبرهه» پیای نارد بۆ لای
 گوره کانی مهککه که من بۆ جهنگ نه هاتووم له گهل نهوانا ، به نکو هر بۆ
 پوو خاندنی «کعبه» هاتووم ، وه به تایبهتی عبدالمطلبی دیو و پنی ووت ، نه میش
 ووتی : نئمه دهره قهتی نهم لهشکره نایهین ، وه جهنگی له گهل ناکهین ، وه عبدالمطلب
 له گهل فرستاده کهی نبره هدا چوو بۆ لای نبره هه بۆ تکای حوشتره کانی خۆی ،
 عبدالمطلب پیاوکی زۆر جوان و به سهروسیما بووه ، که نبره هه نهی بیننی زۆر
 حورمهتی نه گرتی ، له پاشا لی نه پرسنی نیشت چی یه ؟ نه میش نهلی دووسد
 حوشترم براوه هاتووم که بده نهوه ، نهویش نهلی تو تکا بۆ حوشتره کانی خۆت
 نه کهیت و بۆ کعبه ناکهیت که مایه شانازیتانه ؟ نه میش نهلی : من هر خاوهنی
 حوشتره کانی خۆم ، به لام کعبه خاوهنی خۆی هیه که نه یساریزی ، نبره هه
 حوشتره کانی نه داتهوه ، عبدالمطلب که نه گهریتهوه به دانیشتوانی مهککه نهلی :
 له شار بچنه دهرهوه بابزانین خوا چی نهکات ، خهلقی مهککه ههموو له ترسانا شار
 به جی دیلن ، وه نه دهنه شاخه کانی مهککه ، له پوژی دواي دا به فرمانی خوا دهردی

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ؟! (۱)

سموورەى (فیل) ه

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

نایا نه تیدی که پەروەردگاری تو چی کرد به خاوەن فیله کان؟! (۱)

ئاوئە ئەکەوئیتە ناو لەشکرەکەى ئەبەرەهەو ، وە هەرچی لەشیان هەیه بەرە بەرە بەرە دا ئەهوشی ، وە پارچە پارچە ئەکەوئیتە خوارەو ، لەشکرەکە بەرودوا دەست ئەکات بەگەڕانەو و لى مردن ، تا ئەبەرەهە خۆشى تووش ئەبن ، وە لە «صنعاء» ئەمرى (۱) ، ئنجا بەم سوورەتە ئەم سەرگوروشتەمان بۆ ئەگێرتەو ، تا پێغەمبەر و هەموو مسلمانان تى بگەن ، که خوا لە هەموو کەسێک گەورەتر و بەدەسەلات ترە ، وە ئەتوانى لە شەوپوژێکا هەزاران زۆردار و ستمکار سەرەنگرى بکات و ، لەناویان ببات ، ئەفەرموی (الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل) نایا نازانىیت که پەروەردگاری تو چی کرد به خاوەن فیله کان ؟ وەك «ئەبەرەهە» و لەشکرەکەى بن ، واتە بەئى ئەیزانىیت ، چونکە هەرچەندە خۆت بییرت نایەت ، بەلام سەرگوروشتەیهکی زۆر

(۱) لە کتیبى «معجم القرآن» ، نووسراوى عبدالرؤفى مصرى ، چاپى دووهم له چاپخانهى حجازى ، له قاهره ئەلى مێژوونووسى رومانى «پروکوپيوس» PROCOPE که لەسالى ۵۰۰م دا لەدايك بوو - ئەلى : يەكەم ئاۆلە که پەيدا بوو لەمصر له سالى ۵۵۴م دا بوو ، که ئەو حەلە مصر بەدەست دەولەتى رومانەو بوو ، لەسالى ۱۵۶۹ ئەو مىکروبه پيسانە گەيشتنە شارى قسطنطينيه ، که هەر ئەو سالەش ئاۆلە بلاو بوو وە لەناو لەشکرى ئەبەرەهەدا .

مێژوونووسەکانى عەرەب ئەلین : ئەمە يەكەم ئاۆلەيه که لەعەرەبستان

پەيدا بوو .

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ؟ (۲) وَ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا
أَبَابِيلَ (۳) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ (۴) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ
مِّمَّا كُؤِلَ (۵)

تایا فر ویتله‌کیانی به‌هیچ‌دهرنه‌کرد؟! (۲) وه‌ناردی‌یه‌سهریان باننده‌ی زۆر پۆل پۆل (۳)
تی‌یان‌ته‌گرتن وورده‌ی زیخی گلمین (۴) ئنجا وه‌ک کای خوراوی لی‌گردن (۵)

به‌ناوبانگه ، به‌ره‌نتیکی وا که کراوه به‌سه‌ره‌تای می‌زوو ، وه‌ له‌و که‌سانه‌ت
بیستوون که‌ خویان دی‌ویانه (انم یجعل کیدهم فی تضلیل) تایا خوا فر ویتله‌کانیانی
به‌هیچ‌دهرنه‌کرد؟ واته‌ به‌تی‌هموو نه‌زانن که‌ خوا چۆنی له‌ناوبردن ، ئنجا باسی
له‌ناوبردنه‌کیان نه‌کات ، نه‌فهرموئ (وارسل علیهم طیرا ابابیل) پۆل پۆل باننده‌ی
زۆری نارده‌ی سهریان (ترمیهم بعجارة من سجیل) وورده‌ی گلمتکی په‌قی تی‌ته‌گرتن
(فجعلهم کعصف ما کول) تا کردنی به‌ وینه‌ی کای خوراو که‌ کرم و مورانه‌ی تی‌ی‌بداتو
ریزه‌ریزه‌ی بکات .

خوای گه‌وره‌هه‌زاران هه‌زار له‌شکری هه‌یه‌ له‌میشرو می‌شوله‌و گه‌لی
جانه‌وه‌رو باننده‌ی‌تر ، له‌وانه‌ی که‌ به‌چاو بی‌ترین یا نه‌بی‌ترین - بو نه‌خۆش‌خستن
یا له‌ناوبردنی نه‌وکه‌سانه‌ی که‌ خوا بی‌یه‌وئ ، وه‌ک قورنان نه‌فهرموئ «وما یعلم
جنود ربک الا هو» (۱) الم‌دثر/ ۳۱ . به‌م په‌نگه‌ به‌هۆی باوه‌ می‌کروئیی دهر‌دیک
هه‌ل‌ته‌گرتی له‌شوئینیکه‌وه‌ بو شوئینیکه‌تر ، وه‌یا به‌هۆی قاج و قول و په‌روالی می‌شو
می‌شوله‌وه ، نه‌یان‌گه‌یه‌نی به‌ شوئینی خوئ ، وه‌ک له‌ نایه‌تیکه‌ی‌ترا نه‌فهرموئ
«وارسلنا علیهم ریعا و جنودا لم‌ تروها» (۲) احزاب/ ۹ .

شیخ محمد عبده «په‌زای خوای لی‌بن» نه‌فهرموئ : ئەم سووره‌ته‌ نیشانمان
ئهدات که‌ ئەو ئاوتیه‌ ، په‌یدا بووه‌ به‌هۆی خاک و خۆلینیکه‌وه‌ که‌ که‌وتوو به‌سه‌ر ئەو

(۱) واته‌ ناگای له‌ له‌شکرانی په‌روه‌ردگاری تو ئی‌یه‌ خوا خوئ نه‌بن .

(۲) واته‌ ناردمانه‌ی سهریان باو له‌شکرک که‌ تو نه‌ت نه‌بینی .

لەشكرەدا ، بەھۆى چەند پۆلە بائندەيەكەوہ كە خوا لەگەل بادا ناردوونى ، ھىچ دوورنىيە كە خواى گەورە بەپىي دەستوورو باويك كە دايناوہ لەجىھانا ، باو گىزەئووكە خاك و خۆلى پىيسى مىكرۇباوىى ، بەمىكرۇبى ئاوتەى بردىن بەئاسمانا وە بەھۆى ئەو بائندانەوہ گەيشتبى بەجەستەو ئەندامى ئەو لەشكرە ، ھەروەك ھەمىيشە بەچا و خۆمان نمونەى ئەم جۆرە شتانە ئەپىنين .

لەئاھەنگى ئەم سوورەتەوہ وا دەرئەكەوئى كە خواى گەورە بەتايبەتى ويستوويەتى چاودىرىي كەبەو خانەى خۆى بكات ، وە بى پارىزى ئەدەست زۆردارى ستمكار ، تا بىي بە بەست بۆ مەردوم ، وە بەشويئ ھەلقوتىنى سەرچاوەى پاكى ئاينى ئىسلامو ، دەرکەوتنى دواترىنى پىغەمبەران ، بۆيە وا بە ئاشكرا وە بەبى پەردە ھىزو دەسلەتى خواى گەورە ھاتەر وو ، وە لەشكرىكى نەيتى خۆى ناردە سەر ئەوانەى كە بەناپەوا ، چوونە سەر مەككە بۆ پوو خاندانى ، ئەو كەبەيەى كە باوہ گەورەى پىغەمبەران : ابراھىمى خليل دروستى كرد ، لەگەل اسماعىلى كورپا ، بە فرمانى خوا ، بۆ ئەوہى كە بىي بەمايەى دنيايى و ئاسايى مەردوم ، ئەگىنا ئەگەر وانىيە بۆچى بەتايبەتى لەو ھەلەدا ئەم بائندانە ئەنيرئ بە مىكرۇبى ئاوتەوہ ، وە بە تايبەتى لەو شوئىنەدا ئەيدا بەسەر ئەو لەشكرەدا ، بەپەنگىكى وا كە ھەموو تووشى ئەو دەرە بىن زۆر بەقورسى و گرانى ، وە بەجۆرىكى وا كە ھەموو ئەنداميان بكەوئە خوارەوہ ، بى ئەوہى يەككى تر لەدانىشتوانى ئەو ناوچەو مەتبەندە تووشى ئەو دەرە بىن .

وا بلاوہ كە پىغەمبەر دواى ئەو پووداوہ ، بە ھەشتمانگ لەدايك بووہ واتە لەكاتى ئەو پووداوہدا پىغەمبەر لەسكى داىكيا بووہ ، وە بە دەستەوہ بووہ كە بەو زووانە رۆزى پووناكى پىر لەخوشىي و خوشبەختىي و فالى پىر لە خىروفەپرى ھەتبى لە دانىشتوانى سەرزەوىي . ئەو پىغەمبەرەى كە باوہ گەورەى پىغەمبەران ھەرزەتى ئىبراھىمى خليل - دواى دروست كردنى كەبە - بەئايەتى :

«ربنا وبعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم انك انت العزيز الحكيم» پاراوەتەوہ لەخوا كە پىغەمبەرىكى خاوەن نامە بنيرئ لەناو

نەوەکانیا که لەدوور بەرى کعبە ئەکەونەو •

بەئى خوا بەنزای ئیبراهیم و ئیسماعیل دوای هەزاران سال حەزەرەتى مەمدى نارد لەشارى مەککە ، وە لەنەوەئى ئیبراهیم و ئیسماعیل ، ئنجا چۆن ئەبى پىغەمبەرىکى وا گەورەو خاوەن پایەوشکۆھ بەم ناووداوەو بەیت ، ورحمة للعالمین بى - بەم جۆرە پىشوازى بکرى ، که لەشکرىکى بى دىنى بى پروای هاوبەشس پەیداگەر «مشرک» بى بەسەر ئەو شارەئى که کعبەئى تىایە، وە دواترىنى پىغەمبەرانى بەو زووانە تىا لەداىک ئەبى؟! وىرانى بکاتو کعبە بروخىنن؟! •

کەواتە ئەم پرووداوە ، خۆراىى نەبوو ، خوا بەم سوورەتە ، منەت ئەنن بەسەر قورەیشا که لەکاتى زەبوونى و بى دەسلەلاتى یانا ، وە لەوختىکا که نەیان توانیو بەرانبەرى لەشکرى ئەبرەهە بکەن ، خوا لەسەرى هەلدانى و کعبەئى بۆ پاراستن ، کەوابوو ئەبوايە ئەوانىش لەسویاسى ئەم میهرەبانى یەدا ، ئەمرۆ پروایان بىتایە بە پىغەمبەرەکەئى خواو بە تاینەکەئى ، نایا نازانن ئەو خوايەئى که دوینى ئەو لەشکرە بەهیزەئى لەناو برد ، ئەمرۆش ئەوانەئى که بەرانبەرى پىغەمبەر و تاینەکەئى بویتسن لەناویان ئەبات •

سوورەى (قریش) ۵

مەككىيە ، ۴ ئايەتە ، ۱۷ ووتەيە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بەناوى خواى بەخسندەى مېھرەبان

دواى ئەوەى كە ابراهیمی خلیل بەفەرمانى خوا كعبەى دوستكرد ، وە دەورو بەرى پاك كردهوۋە بۆ خوا بەرستان – لەخوا پاراپیەوۋە كە ئەو شوینە بىكات بە شارىكى پىر لەئاسايش و دئىيایی ، وە پۆژىيى خۆى بىرئىژى بەسەريانا فەرمووى «رب اجعل هذا بلداً اماناً وارزق اهلها من الثمرات» بقرە/ ۱۲۵ . واتە خوايە ئەم شوینە بىكە بەشارىكى پىر لەئاسايش و دئىيایی ، وە پۆژىيى دانىشتووانى بدە لە مېوھات و ھەموو جۆرە خوار دەمەنىيەك .

خوا نزاكەى گىيراكرد ، وە مەككەى پاراست لەھەموو زۆرو ستەمىك ، لەبەر ئەوە خىتلى قورەيش – كە لە مەككە ، دانەنىشتن – دوو پىيى بازارگانى زۆر گىرنگيان كردهوۋە ، يەككىيان لەزستانانا بۆ يەمەن و ئەويتريان لەھاوینانا بۆ شام ، لەم سەفەراندە شتى خۆيان ئەبىرد بۆ ئەو شوینانە ، ئەيان فرۆشت ، لەوسەرييشەوۋە گەلى شتىيان ئەھتىياىەوۋە بۆ مەككە بە قازانچ ئەيان فرۆشت ، بەم رەنگە بازارگانىيى مەككەيان پارگرتبوو ، لەو ھەلەدا ھەرچەند ھۆزى ەرەب ژيانىيان لەسەر تالان و بىرۆبوو ، وە كەس لەسەر ومانى خۆى دئىيا نەبوو ، بەلام كەس دەستدريژىيى بۆ خىتلى قورەيش نەئەكرد ، چونكە دانىشتووى شارى مەككە ، وە دراوسىيى خانەى خوابوون ، وە حورمەتى كعبە بۆ ئەوان بووبوۋ بەقەلغان و سوپەر ، ئەگەر ئەوۋ نەبوایە ئەوانىش ئەيان ئەتوانى ئەو ھاتووجۆيە بىكەن ، وە ئەبوو ھەركەسە لەمانى خۆى دابنىشتايە تا ئەمرد لەبرسانا ، چونكە وولاتەكەيان وولاتى كشتوكال و بېيشەسازىيى نەبوو ، وە شتى وایان نەبوو كە مەردوم لە دوورەوۋە بۆى بىچن ، وە لەكونى ژوورەوۋە بىيان دۆزنەوۋە شتىيان لى بىكەن ، بەلام لەسايى پىژ «حورمەت»ى كعبەوۋە ، ئەوان بۆ خۆيان ئەھاتنو ئەچوون بەبىترسو

سُوْرَةُ الْقُرَيْشِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ (۱) لِإِيلَافِهِمْ ، رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (۲) فَلْيَعْبُدُوا
رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (۳) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ

سووره‌ی (قریش) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

(له‌شکری نه‌بره‌هه‌ی له‌ناو‌برد) له‌بهر هو‌گری قوره‌یش (۱) هو‌گری‌یان به‌ها‌تو‌چوی
زستانان و هاوینانه‌وه (تا لی‌یان تی‌ک‌نه‌چن) (۲) با‌په‌رستشی خاوه‌نی ئەم خانە «کعبه» یه
بکه‌ن (۳) ئەو خاوی‌ه‌ی که له‌برستی‌دا خوارده‌مه‌نی بو‌ ناردن و

بییم ، نه‌خاوزه‌لا دوا‌ی ئەوه‌ی که نه‌بره‌هه‌و له‌شکره‌کەشی نه‌یان‌توانی ده‌ست‌در‌تیزی
بکه‌ن بو‌ کعبه ، وه‌ هم‌وو به‌ شیرزه‌یی گه‌رانه‌وه‌و قه‌ربوون ، وه‌ ئەم قه‌رکردنه‌ش بو‌
ئەوه‌ بوو که ریزی کعبه له‌شوینی خوی بمینی ، وه‌ قوره‌یش ئەم ها‌تو‌چۆیه‌یان
لی‌تی‌ک نه‌چن تا دواترین پیغه‌مبه‌ر - که له‌ ختی قوره‌یشه - دیته‌ جیهان ، وه‌
نا‌گاداری کعبه ئەکات وه‌کو ئەفه‌رموی : له‌شکری نه‌بره‌هه‌مان له‌ناو‌برد (لایلاف
قریش) له‌بهر هو‌گری قوره‌یش (ایلافهم رحله‌ الشتاء والصیف) هو‌گری‌یان به‌
ها‌تو‌چوی زستانان بو‌یه‌مه‌ن و هاوینان بو‌ شام ، واته‌ تا ریزی کعبه پایه‌داربی ، وه‌
ئەوان له‌و ریزه‌ به‌هره‌مه‌ندن ، وه‌ بتوانن به‌بی‌ترس بێن و بچن و بی‌بژیوی خویان
به‌یدا بکه‌ن (فلیعبدوا رب هذا البيت) جا که‌وا‌بوو با له‌سو‌پاسی ئەم میهره‌بانی‌یه‌دا
خاوه‌نی ئەم خانیه‌ - که خاویه‌ - په‌رستن (الذی اطعمهم من جوع) ئەو خاوی‌ه‌ی
که به‌ه‌وی ئەو بازرگانی‌یه‌وه‌ خوارده‌مه‌نی دانی ، وه‌ له‌برستی‌ تیری‌کردن ، واته‌
ئەگه‌ر کعبه نه‌بو‌ایه‌ له‌بهر کرینی شوینه‌که‌یان و پا‌وو‌رو‌تی نا‌وخویان ، ئە‌بوو

وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ (۴)

له ترس ، دنیای کردن (۴)

هه‌میشه ره‌ش‌وووت‌و برسی بوونایه ، به‌لام خوا به‌سایى كعبه‌وه پوژیی خوئی
 پشت به‌سه‌ریانا (وامنهم من خوف) وه دنیای کردن له‌ترس و ده‌ست‌دریژی پی‌ساو
 خرابان ، واته به‌سایى خانهى خواوه كه‌وتنه ئاسایش و دنیایی‌یه‌وه ، به‌ره‌نگیتی
 وا كه بی‌ترس به‌هه‌موو عه‌ره‌بستانا بگه‌رین ، وه كاروانیان هاتوچۆ بكات بو شامو
 یه‌مه‌ن ، بی‌ته‌وه‌ی یه‌كێك ریگایان بی‌بگری ، یا ده‌ست‌دریژی‌یان بو بكات ، كه‌واته
 با شهرم بکه‌ن له‌خواه‌نی ئەم كعبه‌یه‌ی كه ئەم میهره‌بان‌ی‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌گه‌ل
 كر دوون ، وه با هه‌ر ئەو بیهرستن و هاواری لی‌بکه‌ن ، وه ئیتر ئەو بته‌ تاشراوه
 بی‌گیانانه‌ نه‌په‌رستن كه به‌ده‌ستی خویان دروستی ئەکه‌ن ، وه هه‌رچی قازانج بی
 نی‌یانه .

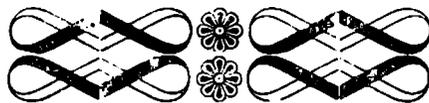

الَّذِينَ هُمْ يُرَوُّوْنَ (۶) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (۷)

• ئەوانەى كە رووپامایى ئەكەن (۶) وه یارمەتى مەردوم نادەن (۷) •

هەر بۆ ئەوویە كە پێیان بۆتین نوێژ ئەكەن ، وه كو ئەفەرموتى (الذین هم یراءون) ئەوانەى كە رووپامایى ئەكەن ، وه لەبەرچاوهى مەردوم نوێژ ئەكەن (ویمنعون الماعون) وه هەموو جۆره یارمەتىیەك ئەگێرێنەوه لەمەردوم •

واتە ئەوانەى كە بەدییمن نوێژ ئەكەن ، بەلام هەرچى دڵسۆزى بێ نى یانە لەگەڵ هەتیوان و هەزارانا ، وه هەرچى كەلك بێ نى یانە بۆ ئىقەوماوانى كۆمەڵەو گەل ، ئەمانە بەدق بڕوایان بە ئایین نى یە ، ئەگینا وهك یارو یاوهرەكانى پێغهەمبەر سەروماتى خۆیان بەخت ئەكرد لەرێى یارمەتییو دەستگرتن و پێشكەوتن و بەرزبوونەوهى یەكترى دا •

سُورَةُ الْكُوْثِرِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِنَّا اَعْطٰیْنٰكَ الْكُوْثِرَ (۱)

سوورهی (کوثر) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان
ئیمه بیمان به‌خشیت شتیکی زور هورهو به‌فهر (که پیغه‌مبه‌ریه‌تی‌یه)

سوورهی (کوثر) ه

مه‌کی‌یه ، ۳ نایه‌ته ، ۱۰ ووته‌یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

پیغه‌مبه‌ر هه‌رچه‌ند کوثریکی ببوایه و بمردایه ، هوره‌کانی قوره‌یش نه‌یان
ووت «محمد» به‌بی‌وه‌جاخ مایه‌وه ، وه هه‌رده‌می بمری ، دوابراو نه‌بی، وه نه‌مه‌یان
به نه‌تگیك نه‌زانی بو پیغه‌مبه‌ر ، هه‌روه‌ك هه‌ژاری و بی‌ده‌ستی مسلمانه‌کانیشیان
به نه‌نگ دانه‌نا ، وه هه‌میسه‌ گالته‌یان پی‌نه‌کردن ، وه نه‌یان ووت : نه‌گه‌ر نه‌م
دینه‌ راست بووایه ، نه‌مانه‌ به‌هیزو ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون ، وه‌ك هه‌موو پاره‌به‌رستیکی
نادان که نه‌ه‌موو کاتیکا نه‌مه‌ بیروبو‌اوه‌پایانه ، مسلمانه‌ هه‌ژاره‌کانیش که تازه
مسلمان بوو بوون ، هه‌رچه‌ند نه‌نگانه‌یه‌ك پووی‌تی‌نه‌کردن و دریزه‌ی نه‌سه‌ند ، دل
ته‌نگ نه‌بوون، وه ناو‌میدی پووی‌تی‌نه‌کردن نجا خوا ویستی دل‌خوشی پیغه‌مبه‌رو
مسلمانه‌کان بداته‌وه ، وه تی‌یان بگه‌یه‌نی ، نه‌و پیغه‌مبه‌ریه‌تی‌یه‌ی و نیسلامه‌تی‌یه‌ی که
بی‌پروا به‌که‌می نه‌زانی ، شتیکی نیجگار زوره ، وه هه‌ر پیغه‌مبه‌رو یارانی
سه‌ره‌که‌ون ، وه ناویان نه‌می‌نی به‌نیجگاری ، وه هه‌ر دوژمنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر
بی‌ناو‌نیشان نه‌می‌ننه‌وه و دوابراو نه‌بن ، فه‌رمووی (انا اعطیناک الکوثر) ئیمه

بێمان بەخشیت شتیکی زۆر گهورهو بهفهڕ ، که پێغه‌مبهریه‌تی و ئیسلامه‌تی یه ، هەرچەند بێ‌پرواکان ئەمە بەکەم ئەزانن ، بەلام ئیجگار زۆره ، وه سه‌رمایه‌یه‌کی ئیجگار گهوره‌یه بۆ هه‌ردوو جیهان .

چی له پێغه‌مبهریه‌تی و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خوای مەزن ، گه‌وره‌تر هه‌یه ؟ چی له‌قورئان و ده‌ستووری ئیسلام گه‌وره‌تر هه‌یه ؟ که هه‌رچی به‌پێی ئه‌وانا پروات ، به‌خۆشی هه‌ردوو جیهان ته‌گات ، وه هه‌رچی لێی لابادات گومراو سه‌رگه‌ردان نه‌بی ؟!!!

چی له‌مه‌ گه‌وره‌تر هه‌یه که ناوی خوا به‌بێ ناوی پێغه‌مبهر نه‌بێ ، وه هه‌رچەند ئه‌و ناو بپێی ئه‌می له‌گه‌لا ناو بپێی ؟!!!

چی له‌مه‌ گه‌وره‌تر هه‌یه ، که ئەمە ۱۴۰۰ ساله هه‌موو شه‌وپۆژیك به‌هه‌زاران ملیون جار ناوی پێغه‌مبهر بپێی و سلاواتی لێ بدری ، وه شه‌هادت له‌سه‌ر پێغه‌مبهریه‌تی بدری ، وه به‌هه‌زاران ملیون مه‌ردوم دوا‌ی که‌وون ، وه له‌سه‌ر ، پێی ئه‌و بپۆن تا ئه‌مرن ؟!

چی ئەمە گه‌وره‌تر هه‌یه که به‌هۆی ئه‌و نایینی ئه‌وه‌وه ، چاکه‌و خێرو فه‌رو به‌ره‌که‌ت بپاری به‌سه‌ر هه‌موو ئاده‌می دا ، ئنجا ئه‌و ئاده‌می یه ئەمە بزانی و پروای بپێی ، یا نه‌یزانی و به‌لام هه‌ر به‌سه‌ریا بپێی به‌هۆی ئه‌وانه‌ی که به‌سه‌ریانا پزاهه‌و ئه‌پۆی ؟!!!

ئهم خێرو به‌ره‌که‌ته ئه‌وه‌نده زۆره ، نه زمان ده‌ره‌قه‌تی دێ و نه قه‌له‌م ، له‌به‌ر ئه‌وه خواش لێره‌دا به‌پێ‌سنوور ناوی برد ، تا نیشان‌بدات که له‌پرا‌نه‌وه‌دا نی‌یه .

له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی که خوا پێغه‌مبهری دتیا کرد به‌مه‌ی که ئه‌وی داویتی گه‌وره‌ترین به‌هره‌و چاکه‌و مېه‌ره‌بانی یه ، وه هه‌رچی به‌هره‌و چاکه‌ی تر هه‌یه له‌چا‌و ئه‌وا هېچ نی‌یه ، ئنجا دا‌وای سو‌باسی لێ‌ته‌کات ! له‌به‌رئه‌وه‌ی که چاکترین سو‌باسیش به‌نده‌گی و په‌رستی خوا‌یه به‌پاکیی ، دوا‌ی ئه‌وه ئنجا ده‌ست‌گیرۆیی هه‌ژارانه ،

 فَصَلْ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (۲) إِنَّ شَانِثَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳)

ئىچا نوؤزبكه بؤ پىروهردگارث وه قوربانى بؤسهر بىره (۳) بىگومان هدر ناحهزت
دوابراوه (۳) •

بؤيه فهرمووى (فصل لربك وانحر) هدر نوؤزبك ئهكەيت هدر بؤ خواى بكه ، وه
هدر قوربانى بك ئهكەيت هدر بؤ خواى سهر بىره ، چونكه هدر ئهوه پىروهردگارث ،
وهك له سوورهى «انعام» دا فهرمووى «قل ان صلاتى ونسكى ومحياى ومماتى لله رب
العالمين لاشريك له وبذلك امرت وانا اول المسلمين» (۱) •

له دواى مزگىنى دان به پىغه مبهرو داواى سوپاس لىكردنى ، ئىچا گه پرايه وه
سهرتوانجى بى پىرواكان ، فهرمووى (ان شانثك هو الابتر) به راستى هدر ناحهزه كانت
دوابراون ، چونكه دواى مردنيان نه ناويكى چاك به جى دىلن و نه كرده وه به كى پاك ،
به ئكو ياههر ناويان نه پىچر بته وه ، وهيا له گه ل نه فرىنىكى ئىچگارى بى دا ناونه برىن •
به لام ناوى پىغه مبهرو يارانى له گه ل پىا وچاكانى ئومه تى هدر پايه داره ، وه
هدر پايه دار نه بى له دئى چاكان و خوا به رستانا ، وه هدر ئه مەشه وه چاخ پروونى •

به راستى خوا راستى فهرموو كه ناوى دوژمنه كانى پىغه مبهرو پىچرايه وه
نه ما ، وه ناوى پىغه مبهرو يارانى درىز بووه وه له سهر پروو پرهى جيهان له گه ل بهرز
بوونه وه پىره سەندنا ، وه ئه مرق ئيمه ئه مه به چاوى خومان نه بىنىن له كاتىكا كه
له زه مانى پىغه مبهرو ئه مه به م په ننگه نه بىنراوه •

---

(۱) واته بلئى : بىگومان نوؤزبم و خوا به رستيم و ژيانم و مردنم بؤ خواى
پىروهردگارث جيهانبا نه ، هىچ هاوبه شىكى نه يه ، وه به مه فرمانم بى دراوه ،
ومن يه كه مبنى فرمان به رانم •

سوورەى (کافرون) ه

مەككىيە ، ۶ ئايەتە ، ۲۹ ووتەيە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوى خواى بەخشندەى مېهرە بان

عەرەب نەبىش پېغەمبەرا بىروايان بە خوا بوو ، بەلام بتى زۆرىشان
 داناو بە ھاوبەشى خوا ، لە وینەى پیاوچاكانو پیاوانى گەورەى خۆيانا ، يا لە
 وینەى فریشتەدا ، وه لايان واپوو كه خوا ژنى له جنۆكه هیناوه ، وه فریشتەى
 لىبووه ، هەر وهك لايان واپوو كه ئەم بتانە لەخوایان نزىك ئەخەنەوه ، وهك
 تۆرئان لىسان ئەگىرتەتەوه ، ئەفەرموى : «ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفى»
 وانه ئەم بتانە ناپەرستىن بۆ ئەوه نەبىي كه لەخوامان نزىك بەخەنەوه ، وهك بەشى
 زورى مسلمانانى ئەمرو ، كه لەبەردەمى گوپىك يا پىپىرك يا جى نزرگەيەكا
 نەزىستن ، وه داوى شتى وایان لى ئەكەن كه لەخوا نەبىي لەكەسى تر داواناكرى .

ئەم عەرەبانە لايان واپوو كه لە سەردىنى ئىبراھىم پېغەمبەرن ، وه ئەوان
 لە خاوەن نامەكان باسترن ، چونكه جوولەكه عوزەيرو گاوور عىسا بە كوپى خوا
 نەزانن ، هەر وهك خۆشان فریشتە بە كچى خوا ئەزانن بۆيە ئەي پەرستىن ، وه ئەم
 پەرسنەى خۆيان پى باستر بوو ، چونكه فریشتە بەخوا نزىكترە لە عوزەيرو
 عىسا ، بەلام بەراستى ئەمانە هەمووى ھاوبەش بەيداكردن بۆ خوا ، وه لە دىنى
 ئىسلاما ئەمانە هەموویان پى پرواين .

كاتىك كه پېغەمبەر هاتو فەرموى : دىنى من دىنى ابراھىمە ، عەرەبەكان
 ووتیان : تىمەش لەسەردىنى ئىبراھىمىن ، كه واپوو بىروباوەرى تىمە لەبىروباوەرى
 محمەدەوه نزىكە ، وه هېچ پىويست نىيە كه تىمە دەست لە دىنەكەى خۆمان
 هەنگرىين و دزای محمەد بکەوين ، وه زۆر هەولیان دا لەگەل پېغەمبەرا ، كه پىك
 بکەوون ، بەم رەنگە ئەو سجدە ببات بۆ بتەكانى ئەمان ، وه ئەمانىش سجدە بىەن

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲) وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳)

سووره‌ی (کافرون) ه

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

بَلَى : ئە‌ی بی‌پروایینه‌ی (۱) من ئە‌وه ناپه‌رستم که ئیوه ئە‌ی په‌رستن (۲) وه
ئیه‌وش ئە‌وه ناپه‌رستن که من ئە‌ی په‌رستم (۳)

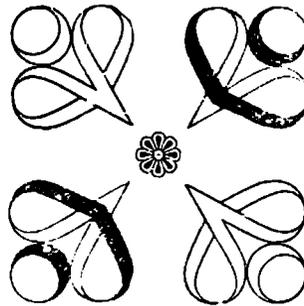
• بو‌ خوای ئە‌و

ئنجای بو‌ ئە‌وه‌ی ئە‌م بی‌پروباوه‌په‌ پرووختینی ، وه‌ نیشان بدات که ئە‌م جو‌ره
سه‌وداو مامه‌له‌یه‌ نی‌یه‌ له‌ ئایینی ئیسلاما ، ئە‌م سووره‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌ به‌م توندو
تیه‌زی‌یه‌ ، وه‌ به‌م په‌پوراستی‌یه‌ ، فه‌رمووی (قل یا ایها الکافرون) بلی ئە‌ی
بی‌پروایینه‌ (لا اعبد ماتعبدون) من ئە‌و خوایه‌ ناپه‌رستم که ئیوه ئە‌ی په‌رستن ،
چونکه‌ ئیوه‌ به‌لای خۆتانه‌وه‌ خوایه‌ک ئە‌په‌رستن که تکاکه‌ری لا هه‌یه‌ ، یا کوپی
هه‌یه‌ ، یا له‌شیوه‌ی ئاده‌می‌یه‌کا خۆی ئە‌نوینتی ، به‌لام من خوایه‌ک ئە‌په‌رستم که له‌مانه
به‌زووره‌ ، واته‌ نه‌ تکاکه‌ری له‌لا هه‌یه‌ ، نه‌ کوپی هه‌یه‌ ، نه‌ له‌ وینه‌یه‌کی تایبه‌تی‌دا
خۆی نیشان ئە‌دات (ولا انتم عابدون ما اعبد) وه‌ ئیه‌وش ئە‌و خوایه‌ ناپه‌رستن که
من ئە‌ی په‌رستم ، چونکه‌ به‌لاتانه‌وه‌ وایه‌ ئە‌و خوایه‌ی که ئە‌ی په‌رستن واسطه‌ی له‌لا
هه‌یه‌ ، وه‌ تا حورمه‌تی واسطه‌ بگرن له‌خواکه‌تان نزیک‌ئه‌که‌ونه‌وه‌ ، به‌لام خوای من
واسطه‌ی له‌لا نی‌یه‌ ، وه‌ هاوارکردن له‌یه‌کی‌کی‌ترو هانا بو‌بردنی ، له‌لای خوای من
بی‌پروایی‌یه‌ ، که‌وابوو ئە‌وه‌ی که ئیوه ئە‌ی په‌رستن ئە‌و خوایه‌ نی‌یه‌ که من
ئە‌ی په‌رستم ، وه‌ ئیوه‌ خواپه‌رستی‌یی خواکه‌ی من ناکه‌ن ، به‌لکو بی‌فه‌رمانیی ئە‌که‌ن

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ (۴) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَّا أَعْبُدُ (۵)
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (۶)

وه من نهو خوا په‌رستی‌یه ناکم که ئیوه نه‌یکم (۴) وه ئیوهش نهو خوا په‌رستی‌یه ناکم که من نه‌یکم (۵) ئایینی خوتان بو خوتان و ئایینی خوم بوخوم (۶) .

(ولا انا عابد ما عبدتم) وه من نهو خوا په‌رستی‌یه ناکم که ئیوه نه‌یکم ، چونکه خوا په‌رستی من هر بو خواجه ، وه به‌شی کسی‌تری تیا نی‌یه (ولا انتم عابدون ما عبد) وه ئیوهش نهو خوا په‌رستی‌یه ناکم که من نه‌یکم ، چونکه خوا په‌رستی ئیوه هاو به‌شی له‌گه‌لا تیکه‌له ، واته من و ئیوه نه له‌خوادا یه‌کین ، نه له خوا په‌رستی‌دا (لکم دینکم) ئایینی خوتان بوخوتانه و په‌یوه‌ستی‌یه به‌منه‌وه نی‌یه ، وه وامه‌زانن که من له‌سر نهو ئایینه‌م (ولی دین) وه ئایینی منیش بوخومه ، وه په‌یوه‌ستی‌یه به‌ئایینی ئیوه‌وه نی‌یه ، وه وامه‌زانن که ئیوه له‌سر ئایینه‌که‌ی منن ، یا په‌یوه‌ستی‌تان هه‌یه له‌گه‌ل ئایینی منا .

سووره‌ی (نصر) ۵

مه‌ده‌نی‌یه ، ۳ ئایه‌ته ، ۱۶ ووتیه

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

مسلمانان له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌تی‌یه‌وه زۆرکه‌م ، وه هه‌زارو که‌م‌ده‌ست بوون ، وه بێ‌پرواکان ئیچگار زۆر ، وه ده‌وتمه‌ندو ده‌ست‌دارو زۆردار بوون ، ئنجا هه‌رچهند تازاری مسلمانه‌کانیان نه‌داو ته‌نگیان بێ‌هه‌ل‌نه‌چنیه‌ن ، مسلمانه‌کان زۆر خه‌فته‌بار نه‌بوون ، بێ‌غه‌مبه‌ریش له‌لایه‌که‌وه ته‌ماشای نه‌کرد ، نه‌وا گه‌له‌که‌ی بپروای بێ‌ناهینه‌ن ، وه هه‌میشه‌ سه‌کانه‌ی به‌درۆ نه‌زانو چاکی بو هه‌ل‌نه‌که‌نن ، وه به‌هه‌موو هه‌یزو ته‌وانایی خۆیان‌ه‌وه هه‌رچی ئه‌م بناغه‌ی بنایه‌ خه‌یرا نه‌وان نه‌یان‌پرووخان ، له‌لایه‌کی‌ترییشه‌وه ، ئه‌م هه‌موو ئازارو ده‌ردی‌سه‌ریی خۆی‌و هاوڕێکانی له‌ولاوه بو‌یستی ، ئنجا هه‌رچهند ئه‌مانه‌ی ئه‌دی ئاهو هه‌ناسه‌ی ساردی هه‌ل‌نه‌کیشا بو نه‌فامی گه‌نه‌که‌ی ، هه‌روه‌ک هه‌یندی‌جاریش که سه‌غله‌تی‌یان درێژ نه‌بووه‌وه ، ناو‌می‌یدی‌ پووی تێ‌نه‌کردن ، وه ناوبه‌ناو به‌بێ‌ ئاره‌زووی خۆیان به‌دلیانا نه‌هات که کوا یارمه‌تی‌ی خوا ؟ وه‌ک هه‌موو بێ‌غه‌مبه‌ره‌کانی‌تر ، که خوا لێ‌یان نه‌گه‌ی‌رێ‌ته‌وه ، نه‌فه‌رموئ «وزلزلوا حتی یقول الرسول والذین آمنو معه متی نصرالله» (۱) بقرة/ ۲۱۰ . ئنجا هه‌رچهند بێ‌غه‌مبه‌ر له‌م ته‌نگانه‌ پزگاری نه‌بوو ، په‌شیمان نه‌بووه‌وه ، له‌و ناو‌می‌یدی‌یه‌ی که پووی تێ‌نه‌کرد ، وه نه‌یزانی که ئه‌وه گونا‌هه ، به‌لام ئه‌مه‌ به‌نه‌نگ دانانری بو‌ی ، چونکه‌ دیاره‌ که بێ‌غه‌مبه‌ر ئاده‌می‌یه ، وه ئاگای له‌وانه‌ نی‌یه‌ که خوا له‌ودییو په‌رده‌ی نه‌ینی «غیب»‌یه‌وه بو‌ی‌هه‌نگرتوو ، ئنجا به‌م سووره‌ته‌ خوا فه‌رمانی بپێ‌ئهدات به‌په‌شیمان‌بوونه‌وه‌وه ، داوای لێ‌بووردن ،

(۱) واته‌ خرا‌نه‌ چرکه‌چرک تا بێ‌غه‌مبه‌رو نه‌وانه‌ی که بپروایان هه‌ینابوو له‌گه‌لیا

نه‌یان‌ووت : که‌ی ئه‌م یارمه‌تی‌ی خوا‌یه‌ نه‌بێ‌ .

سورة النصر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِیْ دِیْنِ اللّٰهِ
 اَفْوَاجًا (۲) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ، اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (۳)

سوورهی (نصر) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

کاتیک که هات کۆمهکیی خواو کردنه وه (ی دهرگای سهرکهوتن) (۱) وه
 مهردومت دیی که یۆل یۆلد یینه ناو نایینی خواوه (۲) نهو حله پهروهردگارت به پاک
 رابگره بههوی ستایشی یه وه داوای لی بووردنی لی بکه ، چونکه بی گومان نهو زۆر
 گیراکهری په شیمانئیه (۳) .

به لام له گهال مژدهی سهرکهوتن و زال بوونا ، نه فهرموئی (اذا جاء نصر الله والفتح)
 کاتیک که کۆمهکیی خواو کردنه وهی دهرگای سهرکهوتن و زال بوونتان بۆهات (ورایت
 الناس يدخلون في دين الله افواجا) وه مهردومت دیی یۆل یۆل وهسته دهسته مسلمان
 بین و بیننه ناو نایینی خواوه ، واته که نه مانهت دیی به چاوی خۆت (فسبح) نجا به
 پاکوته مییز رابگره پهروهردگارت ، واته بییری وای دهرباره نه کهیت ، که گویا
 یارمه تی پی پاست و نایینی راست نادات ، وه به نینی خۆی ناباته سر ، وه نه م
 خوا به پاک رابگرته شت (بحمد ربك) بههوی ستایشی پهروهردگارت هوه بی ، که
 خواهنی دهسه لاتیکی وایه کهس بهسهریا زال نایی ، وه دانایه کی وایه که هه موو
 کاریکی به پیی دهستوورو باویکی تاییه تییه ، نه گهر چند پۆژیک مؤته تی
 بی پروایان بدات ، نه وه بۆتاقی کردنه وهی بیروباوه پی مسلمانان و خواهن پروایانه ،
 وه بۆ جیا کردنه وهی پاک و بیسه له یه ک ، نه گینا نه پاداشی چاکان و نیش کهران وون
 نه کات ، وه نه فریفتلی ناپاکانیش نه باته سر (واستغفره) وه داوای بووردنی
 لی بکه بۆ خۆت و هاو پیکانت لهو ساردبوونه وهو دوودلی یه ی که ناوبه ناو پوو
 تی نه کردن (انه كان توابا) چونکه بی گومان نهو خوایه زۆر گیراکهری په شیمان

سوورهی (لهب) ه

مهككى يه ، ه نايه ته ، ۲۷ ووته يه

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

له سه ره تاي ئيسلامه تى دا ، خوا به نايه تى « وانذر عشيرتک الاقربین » (۱)
 فه رمانى دا به يتغه مبه ر كه له پيش هه موو كه سيكا خز مه كانى خوئ بانگ بكات بو
 بپروا هيتان به خواو به يتغه مبه ريه تى خوئ ، يتغه مبه ر « درودى خوای لى بن » چوو ه
 سه ر كئوى « صفا » - كه له ناوه راستى شارى مه ككه دايه - وه هه رچى هوئى قوره يش
 بوو بانگى كردن ، هه موو به ده نكي به وه چوون ، له پاشا يتغه مبه ر پئى فه رموون :
 نه گه ر پيتان بليتم له داوئى ئه م مرده وه له شكريك هه يه به ته مايه له ناكاو بدات
 به سه رتانا ، ناي ا پيم باوه ئه كهن ؟ هه موو ووتيان : به لئى ، چونكه تا ئيستا هيج
 درويه كمان لى نه بيستوو يت ، ئنجا يتغه مبه ر پئى ووتن : من يتغه مبه رم نيراووم له
 خواوه بو سه ر ئيوه هه موو ئاده ميبى ، ابولهبى مامى پئى ووت : « تبا لك الهذا
 دعوتنا » واته له ناوچييت ئه وه بو ئه مه ت بانگ كرديين ؟

له ر پوژه وه ابولهب له هه موو كه س زياتر دوژمنايه تيبى يتغه مبه ريه ده ست
 پئى كرت ، ته نانه ت دوای يتغه مبه ر نه كهوت له هه ر لايه ك باسى يتغه مبه ريه تى خوئ
 بتردايه ، خيرا به دروئى نه خسته وه ، وه بئى شه رمانه نه يووت : دروئه كات ، وه
 هه ميشه دئى مه ردومى لى سارد نه كرده وه .

ئنه كه شى - كه ناوى « ام جميل » ، وه خوشكى ابوسفیان بوو - له ميترده كه ي
 پييسترو خراپتر بوو ، به شه وو به پوژ خه رييكى بوختان و هه لبه ستنى درووده له سه
 بوو به ده م يتغه مبه ره ، وه ماله و مال نه گه راو شتى ناشرينى بو هه ل نه به ست ،
 وه به هه موو هيزو ته وانايى خوئ و ميترده كه يه وه ناگرى فيتنه و فسادو دوژمنايه تيبى

(۱) واته هوژه نزیکه كهت بترسینه (وه رئى بپروایان نیشان بده)

سُورَةُ اللَّهَبِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نَبَتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (۱)

سوورەى (لهب) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

له ناوچێ دوودهستی نه بوله هب وه تياشا چوو (۱)

ههڵ ئهگیرساند ، نهخوازه لا که ماله کهشیان به ته نیشته مالى پێغه مبهروه بوو ، وه به هه موو په نگیک ئازاری پێغه مبهریان ئه دا ، وه ئه م ژن و میرده بوو بوون به نوێ نه ری شه ی تان ، وه دوژمنایه تی پێی راستیان نه کرد ، له بهر ئه وه خوا به م سووره ته ، نه فرینیکى ئیجگاریی دادروو به سرشانی ابوله بو ژنه که یا ، وه تاجیهان جیهان بێ هه ر بخوێرتیتو بخوێرتیته وه ، نه ک له بهر ئه وه ی که دوژمنی پێغه مبه ر بوون چونکه پێغه مبه ر گه لیک دوژمنی تری بووه ، به لکو له بهر ئه وه ی که زۆر به توندو تییزیی دوژمنی پێی راست بوون ، تابین به په ند بۆ ئه وانهی که به تاره زووی دلی شه ی تان به ره له ستی ئایینی راست نه ویستن ، فه رمووی (تبت یدا ابی له ب) له ناوچێ دوو ده ستی نه بوله هب ، واته خوێ نه میتنی ، چونکه هه موو نیش و کارو هه لمه تیکى ئاده میی هه ر به ده ستیتنی که ده ستی نه ما وه ک خوێ نه میتنی وایه ، له بهر ئه وه له زبانی عه ره بی دا نزا کردن له یه کیک به نه مانی هه ردوو ده ستی ، بریتیی به له نه مانی ئاده می یه که خوێ ، له گه ل ئه مییشه که ئه مه هه ر نزا نی یه ، به لکو زوو به زوو ده رکه وت که فه رمانی خوا یه له سه ر ئه وه ی که نه میتنی ، وه کو ئه فه رمووی (وتب) وه له ناویش چوو ، واته تیاچوونی له مه ولای ئه وه نله بێ گومانه هه روه ک بووبی وایه ، به راستی واش بووه ، له دوای جهنگی «بدر» به چه ند

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳)
وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ (۵)

سوودی پینه‌دا دارایی‌به‌که‌ی و نه‌وی که کردی (له‌دوشمنایه‌تی پیغه‌مبه‌را) (۳)،
له‌مه‌ولا نه‌چیتته ناو ناگری بلیسه‌دار (۴) له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ، که هه‌لگری داروچاووگه
(بۆ نانه‌وی ناژاوه) (۵) (ئه‌لتیت) گوریستیک له‌پووشی خورما وا له‌گه‌ردنیا (ه)

پۆژتیک به‌ گه‌پۆلیی مرداربووه‌وه (ما اغنی عنه ماله وماکسب) قازانجی پینه‌دا ،
نه‌ ئه‌و دارایی‌یه‌ی که بسوی ، وه نه‌ ئه‌و هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ی که نه‌یدا له‌پرتی
دووژمنایه‌تی پیغه‌مبه‌را • ئه‌مه‌ تۆله‌یه‌تی له‌جیهانا ، وه ئی‌تۆله‌ی له‌پۆژی دواپی‌دا
ئه‌مه‌یه‌ که نه‌قه‌رموئ (سیصلی نارا ذات لهب ، وامراته) له‌مه‌ولا نه‌چیتته ناو ناگری
بلیسه‌دار له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا (حمالة الحطب) که هه‌لگری چاووگی ناژاوه‌یه ، واته
دووژمانیکی خاون فیتنه‌و فه‌ساده‌ له‌ناوه‌ندی پیغه‌مبه‌رو مه‌ردوما (فی جیدها حبل
من مسد) زه‌ ئه‌لتیت گوریستیک ئه‌ستووری بادراو له‌پووشی خورما ، وا له‌ملیا ، وه
هه‌میشه‌ کۆله‌داری وابه‌شانه‌وه ئه‌یباو ئه‌یه‌تتی بۆ خۆشکردنی ناگری دووژبانیی و
ناژاوه‌ نانه‌وه •

واته‌ ئه‌و ژنه‌ له‌مه‌دا که خۆی زۆر سزا ئه‌دات ، وه زۆر له‌خۆی نه‌کات بۆ
دووژبانیی و هه‌لگیرساندنێ ناگری نا‌کۆکیی و ناژاوه ، ئه‌لتیت که‌ستیکه‌ گوریستیک
زبری ئه‌ستووری بادراوی ناشرینی له‌ملایه‌ به‌ کۆتیک هه‌ژگ و چاووگه‌و دپ‌که‌وه
بۆ ناگرکردنه‌وه ، واته‌ ئه‌و دار هه‌لگری گوریس له‌مله ، چه‌ند دییمه‌نتیکی ناشرینی
هه‌یه ، نه‌خاوه‌لا که ژنیش‌بی ، ئه‌م ژن‌ه‌ش له‌دووژمانیی و هه‌لگیرساندنێ ناگری
نا‌کۆکیی و ناژاوه‌داوایه •

به‌م سووره‌ته‌ برایه‌تی دینی ده‌رته‌که‌وی زۆر به‌جوانیی ، ته‌ماشاکه‌ن ئه‌مه
نرخ‌ی ئه‌بوله‌هه‌بی مامی پیغه‌مبه‌رو ئه‌وه‌ش نرخ‌ی سلمانی فارسی که ناگر‌به‌رستیک

ئىترانى بوو ، كە پىغەمبەر دەربارەى ئەفەرموئى : «السلمان منا يا اهل بيتى» واتە سەلمان لەئىمەيە ئەى كەس و كارە كانم . ياخۇ بلىين ئەمە نرخى ئەبوولەھەب و ئەوھش نرخى بلالى حەبەشى كە بەندەيەكى رەشى زەپخريدە بوو ، ئەويان تا دنيا دنياين مسلمانان لە پۆژھەلاتو پۆژئاوا ، وە شەوو پۆژ بەم سوورەتە ئەفريني ئى ئەكەن ، ئەوھش بلالى حەبەشى كە پىنجفەرزە لەسەر منارەى عالەمى ئىسلامى يەوہ فاتحەى پۆ ئەنيررى لەگەل پىغەمبەرا .

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ (۱) اللّٰهُ الصَّمَدُ (۲)

سوورهی (اخلاص) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

بَلَّتْ : نهوه ، خوای تاكوته‌نیا (۱) ، نهو خوایه‌ی جنی نیازو نومیده (۲)

سوورهی (اخلاص) ه

مه‌کئی‌یه ، ۴ نایه‌ته ، ۱۵ ووته‌یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

(قل) بَلَّتْ نهی محمد به مه‌ردوم : (هو) خه‌بهری به‌راستی بن‌گومان نه‌مه‌یه که نه‌فرموی (الله احد) نهو خوایه‌ی که بوونی پیوسته ، تاكوته‌نیا‌یه له هموو پروویه‌کوه (الله الصمد) هدر خوایه جنی هیواو نومید ، واته له‌هموو کاریکا پیوسته هدر هاوار لهو ، وه هدر داوا لهو بگری لهو نیش‌وکارانه‌ی که به‌دمست ناده‌می نین ، وه دهره‌قه‌تی ناین ، به‌لام نهو نیش‌وکارانه‌ی که دهره‌قه‌تی دین ، دروسته داوای یارمه‌تی تیا بگری له‌مولهو •

له‌م دوو نایه‌تی پیشووه‌دا ، دووشتی بو خوادانا ، یه‌که‌م : که خوا تالو ته‌نیا‌یه ، وه هیچ هاوبش «شريك» یکی نی‌یه ، دووه‌م : که هدر خوایه جنی هیواو نومید ، تنجا وه‌ک یه‌کتک لیره‌دا پرسیار بکات بَلَّتْ : به‌لگت چی‌یه له‌سار نه‌م دوو

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)

كەسى ئىنەنبووو لەكەس نەبوو (۳) وە كەس ھاوتای ئىنەنبوو (۴) •

قەسەيە ؟ ئەمىش وەرامى يەكەم ئەداتەو نەفرموى (لم يلد) كەسى ئىنەنبوو (ولم يولد) وە لەكەس نەبوو • وە وەرامى دووھەم ئەداتەو نەفرموى (ولم يكن له كفوا احد) وە كەس وێنەى ئىنەنبوو لە خۆيەتتى و پەروەردگارى دا •

ئەم سوورەتە بەم كورتىيە قەسەى ئەو گەلانەى بىردە دواوہ كە لە تالوتەنبايى خوادا بەھەتەداچوون ، وە توانيى ھەموو جۆرە ھاوبەشىيەك بۆ خوا بەتال بىكاتەو ، جارئى لەدواى ئەوہى كە ھەموو جۆرە تالوتەنبايىيەكى بۆ خوا دانا بە ئايەتى «اللہ احد» ئىنجا داى بەدەمى ئەوانەى كە واسطە دائەنتىن لە ناوہندى خواو بەندەگانا ، فرموى «اللہ الصمد» ، دواى ئەوہ گەرايەوہ سەر ئەو گەلانەى كە پروايان بەخوا ھەيە ، بەلام بەلايانەوہ وايە كە خوا كۆر يا كچى ھەيە فرموى «لم يلد» •

ھەروا زۆر لە گەلان بەلايانەوہ وايە كە خوا لە خۆيەكى تىرى پيش خۆى كەوتۆتەوہ ، كە پىئى ئەلتن شەيتان ، وە شەيتانىان بەلاوہ ئەزەلەيەكى كۆنە ، كە سەرەتاي ھەرگىز نەبوو ، وە خوا لەو بوو ، وە ئەم كۆرە لە ھەموو كاريكيا پىچەوانەى باوكى ئيش ئەكات ، وە لە خۆيەتتى دا ملەملەى لەگەل ئەكات ، ئىنجا ئەم سوورەتە ئەمەشى بىردە دواوہ فرموى «ولم يولد» •

دەستەيەكى تر ماوہ كە بەلايانەوہ وايە كە خوا ھاوبەشى ھەيە لەخۆيەتتى دا ، وە ھەردوولا وەك يەك وانە ، وەك «مانەويى» كە دان ئەنتىن بە پووناكى و تاريكى دا ، وە بە يەكەميان ئەلتن : خۆى چاكەو بەدووھەميان ئەلتن : خۆى خراپە ، وە بەلايانەوہ وايە كە ئەم دوو خۆيە وەك يەك وانە لە خۆيەتتى دا ، ئىنجا دەمىك ئەميان زال ئەبى بەسەر ئەوياناو دەمىك ئەويان زال ئەبى بەسەر ئەميانا ، ئىنجا ئەم سوورەتە ئەمەشى بىردە دواوہ كە فرموى «ولم يكن له كفوا احد» •

سُوْرَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ: أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲)

سوورهی (فلق) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

بَلْتَى: په‌نا نه‌گرم به دروست‌کهری بوونه‌وهر (۱) له زیانی نه‌وهی که دروستی

کردووه (۲)

سوورهی (فلق) ه

مه‌کئی‌یه ، ه نایه‌ته ، ۲۳ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

ته‌م سووره‌ته‌و سووره‌تی دوا‌یی ، ناموژ‌گاری‌ن له‌لای‌ن خواوه یو پی‌غه‌مب‌ه‌رو
 مسلمانان ، که په‌نا بگرن به‌خوا ، له ه‌موو ترسو بی‌می‌کی ناشکراو په‌نهان ، وه
 پشت بی‌ستن به‌خوا ، له پاراستیان له ه‌موو چه‌پاله‌یه‌کی روژ‌گار ، ف‌رمووی
 (قل : اعوذ برب الفلق) بَلْتَى: په‌نا نه‌گرم به‌و خوای‌یه‌ی که په‌رده‌ی نه‌بوونی له‌ت
 کردووه‌و بوونه‌وهری لی‌ده‌ره‌تی‌ناوه (من شر ما خلق) له ه‌موو شه‌رو تازاریک که
 تووشی مه‌ردوم بی‌بی له‌مه‌ر شتی‌که‌وه که خوا دروستی کردووه .

له‌به‌رته‌وه‌ی که زیانی هیندی‌ک له‌و شتانه تی‌جگار زوره ، وه پاریز‌گاری‌یان
 زور به‌گران لی‌نه‌کری ، هات به‌تایبه‌تی‌ی ناوی بردن ، ف‌رمووی بَلْتَى: په‌نا نه‌گرم

• به‌خوا •

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴)
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (۵)

وہ لە زیانی تارییکی کاتیک کہدابی (۳) وہ لەزیانی فووکہران بەگری بانداری، وہ لەزیانی حسود کاتیک کہ حسەد بەری (۵)

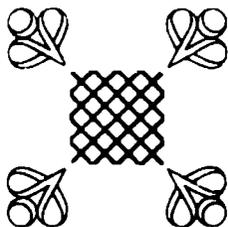
۱ - (ومن شر غاسق اذا وقب) لەزیانی شەو کہ بەتارییکی خۆی دێ بەسەر مەردوما بەرەنگیک کہ پزگار بوون نی یە لێی ، وە ئەبێ بەمایە ترسوو بیستیکی ئیجگار گەورە ، چونکە ئەگەر لەپێوبانایت ئەگونجی رێگا وون کەیت ، یادرنەدەیک رێگات پێبگری ، یا جانەوهریک پیتەووە بدات ، وە ئەگەر لەمانی خۆشتایت ئەگونجی دوژمن هەلی بۆ هەتکەوی بۆ کوشتنت ، یا بردنت ، یا تالان کردنت ، یا گەلی شتی تری وا کہ ئەگونجی هەر بەهۆی تارییکی شەووە تووشت بیی .

۲ - (ومن شر النفاثات في العقد) وە لەزیانی ئەو دوو پرووی دووزمانانەئە ئەمەیشە بە درۆو بوختان خەریکن بەینی باوووکو کوو ، یا ژنو مێرد ، یا خزمو خریش، یا دۆستو برادر تیک ئەدەن و لەیەکیان ئەکەن، ئەلێی ئەو جادووگەرەن ، کہ بەدیمن جادوو ئەکەن لەژنومێردو گرییان بۆ لێ ئەدەن و فوویان بۆ پیا ئەکەن .

بەراستی بوختان و دووزبانێ شتیکی زۆر خراپە ، وە دوو پرووی دووزبان ، ئەلێی جادووگەرە ، بەدوو قسەئە ناشیرین برابەتی سەدسالە تیک ئەدات ، وە سەر لەهاورێ ئەشێوینێ ، هیچ کەستیک ناتوانی خۆی پیا ریزی لەزیانیان ، چونکە بەروویەک ، دێ بۆلای تۆو بەروویەکی تر ، ئەچن بۆلای برادرە کەت ، بەزبانیک لەگەل تۆدا قسە ئەکاو بەزبانیک تر قسە لەگەل ئەوا ئەکات ، وە تۆ نازانیت لە پاش ملەئێ تۆ چی ئەکاتو چی ئەلێ ، لەبەر ئەوە مەردوم پتووستە بەسارمەتی دانی خوای گەورە ، کہ بی پاریزی لەبوختانی بوختان کەران و دوو پرووی و دووزبانێیان .

۳ - (ومن شر حاسد اذا حسد) وە لەزیانی ئەو حسودانەئە کہ حسەد بە مەردوم

ئەبەن ، وە ھەمىيشە خەرىيىكى زىيان پىن گەياندىن ئانن بە دزى يەوہ ، ئەمانە لەھەموو كەس زىاتر ئىيش ئەكەن بە پەنھانىي ، وە كەنە ئەكەن لە يەكەتكا ، كە نائىك يا ناوو شۆرەتتىكى بىن بۆ رووخاندنى ، رازىيى كەردنى ئەم جۆرە كەسانە لە تەواناى كەسا نى يە ، كەوابوو ھىچ چارە يەك نى يە بۆ خۆ پاراستن لە ئازار يان تەنيا پەناگرتن نەبىن بە خوا ، كە بىيانپار ئىزى لە ئازارى ھەسوودان •

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱) مَلِكِ النَّاسِ (۲) إِلَهِ النَّاسِ (۳)

سوورەى (ناس) ه

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

بلى : پەنا ئەگرم بە پەروردگارى مەردومان (۱)، پادشای ئادەمىيان (۲)، پەرستراوى مەردومان (۳)

سوورەى (ناس) ه

مەككىيە ، ۶ ئايەتە ، ۲۰ ووتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

لەم سوورەتەدا خوا فەرمانمان پێ ئەدات بە پەناگرتن بە خوا لەزیانیکی تر، کە پەنھان و نادیارە ، چونکە لەنارەزووی دڵ و دەروونەوه هەل ئەقولى، وە هەموو کەس بەشتیکی باشی ئەزانن ، وە ناتوانن خۆی لێ پياریزی بەناسانی ، فەرمووی (قل اعوذ برب الناس) بلى : پەنا ئەگرم بەخواى پەروردگار کە پەروردەى پەندەگانی خۆی ئەکات لەسکى دایکى یەوه تا مردنى ، دەمى بەخۆشیی و دەمى بەناخۆشیی (ملك الناس) ئەو خۆایەى کە پادشای ئادەمىیانە ، وە ئاگای لەکردەوه یانە (اله الناس) پەرستراوى مەردومانە بەرەنگىکی وا کە لەهەموو تەنگانە یەکا هەر ئەو ئەناسن، وە هەر هاوار لەو ئەکەن ، ئنجا لەکاتیکی کە ئادەمىی هێچ جوۆرە پەروردگارو خاوەنو پاشاو پەرستراویکی بەراستی نەبوو تەنیا خوا نەبى ، کەوابوو با هەر پەنا

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
النَّاسِ (۵) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (۶)

لەزىيانى ۋە سۈسە پەيدا كەرى خۆپەنھان كەرى (۴) ئەۋى كە ۋە سۈسە ئەخاتە دلى
مەردومەۋە (۵) لە جنۆكەو لە ئادەمىي (۶) •

بەو بگرى (من شر الوسواس) لەزىيانى ئەوانەى كە قسەى خراب ئەخەنە دلى
مەردومەۋە ، كە ئەوانەش رەۋوشتيان واىە (الخناس) خۆشارەۋەو خۆۋون كەرن ،
ۋاتە ئەگەر دووزبانىك ويستى بوختانىك بكات لاي يەككە ، ۋە ئەم يەكە برۋاى
پىنەكرد ، ۋە داىەۋە بەدەميا ، خىرا ئەۋكەسە پەشىيمان ئەبىتتەۋەو قسەكەى خۆى
قوت ئەدانەۋە ، ۋە پاشەۋباش ئەگەر پىتەۋە ، ۋەك بى يەۋى خۆى بشار پىتەۋە ، واىە •
ھەر بەم رەنگە ئەگەر ئارەزوو ، يەككى هىنايە سەر كارىكى خراب ، ۋە ئەو
كەسە بەزىرىيى و بىرىكى قول ، لەو كارە وورد بىتتەۋەو سەرەنجامى لىك بەداتەۋە ،
ئەو ئارەزوۋە لەخۆيەۋە ئەچىتتە دواۋەو خۆى ئەشار پىتەۋە •

ئەم سىفەتى «الخناس» ەى بۆ باس كرديين تا تىبگەين كە ئەو بوختانكەرانەى
دووزبانانە ، زۆر ھىچ ۋەسۋەچ ۋە بىنمىۋودن ، ئەگەر مەردوم تۆزى مەردانە
بەرانبەريان پويستى ، زۆر زوو پەشىيمان ئەبنەۋە ، كەۋابوو ، خۋايە پەنا ئەگرين
بەتۆ لەزىيانى بوختانكەرى دووزبان (الذى يوسوس في صدور الناس) ئەۋەى كە
ۋەسۈسە ئەخاتە دلى مەردومەۋە (من الجنة والناس) لە جنۆكەو لە ئادەمىي •

ئەوانەى كە ۋەسۈسە ئەخەنە دلى مەردومەۋە دوۋجۆرن :

يەكەم :- پىيان ئەلەين جنۆكە كە شتىكى وونو ناديارن لەئىمەۋە ، ۋە
نازانين چىين ، بەلام ئەۋەندە ئەزانين كە ناۋبەناۋ ھىندىك بىرى خرابمان بەدلا
دى ، كە ئەمانە لەۋانەۋە ئەزانين •

شىخ محمد عبده ئەفەرمۋى «ھەموو كەسىك شەيتانىكى ھەيە ، كە ئەو
شەيتانە ھىزىكە ئارەزوۋى خرابەى ھەيە ، ۋە بىرى خراب بەدل ۋە دەرونا ئەھىتى •

خو ئم هیزه‌ی دروست کردوو به دوژمن له‌گه‌ل ئاده‌ما ، وه دوری کردوتهوه بۆ وه‌چه‌و نه‌وه‌شی ، به‌لام ئاده‌میی به‌ره‌للانه‌کردوووه بۆ ئم هیزه ، به‌بێ چه‌کو قه‌ئغان ، به‌تکو سێ جوّره چه‌کی داوه‌تی که به‌رانبه‌ری ئه‌و هیزه خراپه‌ی بێ‌بکات ، یه‌که‌م بروا • دووه‌م یادی خوا • سیه‌م په‌ناگرتن به‌خوا ، هه‌رحه‌لیک ئاده‌میی ئم چه‌کو قه‌ئغانه‌ی به‌کار نه‌هێنا ئه‌وحه‌له خۆی درێغ‌مه‌ندو گوناها‌به‌ره» •

دووه‌م :- مه‌ردومی خراپه ، که هه‌میشه به‌چاو ئه‌یان‌بیینین ، وه‌خه‌ریکی تیکدانی دئی مه‌ردووه‌ن له‌یه‌کتیری ، به‌پاستی هاوده‌می خراپ له‌شه‌یتان خراپتره ، هه‌ر هاوده‌می خراپ نی‌یه که مه‌ردوم له‌خشته ئه‌بات و گوناھی بێ‌ئه‌کات ؟ هه‌ر هاوده‌می خراپ نی‌یه ، که کاربه‌ده‌ستان تیک‌ئه‌ده‌ن و یاخی‌یان نه‌که‌ن ، وه له‌ئاده‌میته‌ی نه‌یان‌شۆنه‌وه ، وه ئه‌یان‌که‌ن به‌جان‌ه‌وریکی درنده ، وه جیهان‌تیکیان بێ‌پیس ، وه وولات‌تیکیان بێ‌وێران نه‌که‌ن ؟ هه‌ر هاوده‌می خراپ نی‌یه که دئی ژن و می‌ردو باوک و فرزندو خوشک و برا و خزم و خویش و دۆست و براده‌رو ناشناو رۆشنا له‌یه‌که نه‌که‌ن ؟ به‌م سووره‌ته خوا رێ‌نموونی کردین که هه‌میشه په‌نا بگرین به‌خوا له شتی خراپ ، وه دا‌رای یارمه‌تی لێ‌بکه‌ین ، هه‌روه‌ک له‌سووره‌ی «فاتحه» دا بێ‌ی ووتین که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چا‌که‌یه‌ک روو‌کردنه خواجه و هاوار لێ‌کردنیه‌تی •

که‌وابوو ، خواجه‌و مه‌به‌ره‌بان ، هاواره بۆ ده‌رگا ، هانا‌یه بۆ قاپی تۆ که خۆمان و مسلمانان بپارێزیت له‌هه‌موو جوّره زیانیک ، نه‌خوازه‌لا ، زیانی مه‌ردومی دوورویی د‌ووزبانی بوختانکه‌ری له‌خوا نه‌ترس ، که هه‌میشه به‌دزی‌یه‌وه خه‌ریکه دئی مه‌ردوم له‌یه‌ک بکات •

بێغه‌مبه‌ر هه‌رچه‌ند به‌شه‌و چووبیته سه‌ر جیگا بۆ نوستن ، سووره‌ی «قل هو الله» و هه‌ردوو «قل أعوذ» ووی خویندوووه ، وه قووی کردوووه به‌ناو هه‌ردوو ده‌ستیا ، وه ده‌ستی هێناوه به‌سه‌ر سه‌رو ، ده‌م‌چاوو ، هه‌رچی ده‌ستی گه‌یشتیته‌ی ، له‌له‌شی •

به‌ یارمه‌تی خوا ئه‌م‌چاره‌ش تفسیری جزمی «عم» هه‌م نووسی و ته‌واوووم‌کرد له شه‌وی پینچ‌شه‌مه‌مه ۱۸ی مانگی په‌مه‌زان ، سانی ۱۳۷۶هـ ، به‌رێکه‌وتی ۹۵۷/۴/۱۸م له شاری مووسل که له‌وکاته‌دا قازی یه‌که‌م بووم له‌وی •

داستانی گاوره كانی «نجران» كه به ناگر سووتیتیران	۶۸
باسیگی فیرءونی میسر و موسا پیغه مبه	۷۱
باسیگی گه لی شمود و صالح پیغه مبه	۷۱
باسیگی له وحی محفوظ	۷۲
سوورهی « طارق »	۷۴
فلسه فہی سویند به نه ستیره	۷۴
باسیگی دووریی نه ستیره ی « گه لایژ » و « نه سری واقع » و « سماکی رامح » و « عیوق » و « سماکی اعزل » .	۷۵
باسیگی گیان له سه به رانی تۆویی و گه راو گه رادان و کیسۆلکه و هۆرمۆن و متور به بوون له ناوه ندی پیاووژنا .	۷۶
سوورهی « اعلی »	۸۳
باسی چهند ده ستور یکی بالنده و په پوولو و ههنگ و جالجالۆکه	۸۴
باسی معجزه یه کی پیغه مبه که هه ر سرووشتیگی بۆ هاتی بۆ چارنك هاتۆته به ری و له بییری نه چۆته وه .	۸۶
سوورهی « غاشیه »	۹۰
غزا هیندیگی بۆ باراستنی سه رومال و ناموسی مسلمانان و هیندیگیشی بۆ هه لگرتنی کۆسپ و گری بووه له پئی مه ردومانا بۆ مسلمان بوون .	۹۵
سوورهی « فجر »	۹۷
باسیگی گه لی عاد	۹۹
باسیگی گه لی شمود	۹۹
باسیگی فیرءون	۱۰۰
زۆرو سته م و خود سه ری که زۆر بوو ، وه سه ره مستی نه سا ، چرای زیره کیی و بلیمه تی به ره به ره نه کووژیته وه	۱۰۰
سوورهی « بلد »	۱۰۸
ئاده میی دروست کراوه بۆ هه ول و ته قه لا	۱۰۹
هان هانه دان له سه ر ئازادیی و ده ست گیرۆیی	۱۱۳
سوورهی « شمس »	۱۱۶
فلسه فہی سویند به پۆژو مانگ و شه وو پۆژو ئاسمان و زه ویی	۱۱۶

سوورهی « عادیات »	۱۶۸
باسیکی سوارییی و وهرزش	۱۶۹
سوورهی « قارعه »	۱۷۱
بسی ترازوی پوژی دوایی و کیشانی چاکه و خراپه	۱۷۳
سوورهی « تکاثر »	۱۷۴
سوورهی « عصر »	۱۷۷
نرخى کات	۱۷۷
سوورهی « همزه »	۱۸۱
باسیکی پاره پهرست	۱۸۱
سوورهی « فییل »	۱۸۴
داستانی « ئه بره هه » و لهشکره کئی که به دهردی ئاوله لهشیان داوه شا	۱۸۴
میژوونوسی رومانی « پرۆکۆپیوس » که له ۵۰۰مدا له دایک بسوه ،	۱۸۵
ئهلئى له سالی ۹۶۹م دهردی ئاوله له لهشکری ئه بره هه دا بلا و بووه .	
سوورهی « قورهیش »	۱۸۹
بسی بازرگانی قورهیش	۱۸۹
سوورهی « ماعون »	۱۹۲
سوورهی « کهوئهر »	۱۹۶
بسی گه ورییی پیغه مبه ر	۱۹۷
سوورهی « کافرون »	۱۹۹
سوورهی « نصر »	۲۰۲
پهروه رده کردنی پیغه مبه ران له لایهن خواوه	۲۰۴
سوورهی « لهب »	۲۰۶
سوورهی « اخلاص »	۲۱۰
سوورهی « فلق »	۲۱۲
بسی دوو پرووی دووزبان	۲۱۳
سوورهی « ناس »	۲۱۵

باری	باری	۱۶	۱۰۱
جما	جما	۱۱	۱۵۰
(ولسانا)	(ولسانا)	۸	۱۱۲
:پیش خستنی	:پیشخستن	۱۷	۱۱۲
که مه وروه	که مه وروه	۳	۱۱۷
چزیا یتک	چزیا یتکی	۷	۱۱۹
سووره ته دا	سووره ته دا	۹	۱۱۹
«جنوب» وه وه	«جنوب» وه وه	۱۱	۱۳۱
«شمال» وه وه	«شمال» وه وه	۱۱	۱۳۱
حالیتک	حالیتک	۴	۱۳۷
«قدس»	(قدس)	۱۱	۱۴۰
ته ماشای نه کات	ته ماشای نه کات	۱۴	۱۶۸
قورسی	قورس	۱۳	۱۷۱
بهزیر بۆهیندیك و نه گونجی	بهزیر که نه گونجی	۱۵	۱۷۷

ناوی تالیفه‌کانی شیخ محمدی خال

چاپ‌کراوه‌کانی

- ١ - فه‌ره‌نگی خال له‌سی به‌رگا . به‌کوردیی
- ٢ - په‌ندی پیتشینان ، چاپی یه‌که‌مو دووه‌م .
- ٣ - ژبانی بیتوشی به‌عه‌ره‌بی .
- ٤ - ژبانی شیخ معروفی نۆده‌می به‌رزنجی به‌عه‌ره‌بی .
- ٥ - ژبانی مفتی زه‌هاویی به‌کوردیی .
- ٦ - مه‌لوود نامه‌ی نه‌ونه‌سه‌ر ، یا تاریخی پیتغه‌مبه‌ر به‌کوردیی ، چاپی یه‌که‌مو دووه‌م .
- ٧ - ته‌فسیری خال به‌کوردیی ، جزمی یه‌که‌مو دووه‌م و سییه‌م .
- ٨ - ته‌فسیریکی سووره‌ی «فاتحه» به‌دوورو درێژی وه‌ به‌کوردیی .
- ٩ - تاریخ الامارة الافراسیاییه ، أو حلقة مفقودة من تاریخ البصرة ، به‌عه‌ره‌بی ، له‌چاپ‌کراوه‌کانی مجمعی علمی عراقي یه .
- ١٠ - المُنشآت السماعیة به‌عه‌ره‌بی ، له‌چاپ‌کراوه‌کانی مجمعی علمی عراقي .
- ١١ - فه‌له‌سه‌فه‌ی نایینی ئیسلام به‌کوردیی، چاپی سلیمانی له‌سائی ١٩٣٨م - ١٣٥٧هـ .
- ١٢ - ته‌فسیری جزمی «عم» به‌کورتی وه‌ به‌کوردیی ، چاپی سلیمانی له‌سائی ١٩٣٥م - ١٣٥٤ .
- ١٣ - ژبانی ملا محمدی خاکی له‌گه‌ل راقه‌ی چه‌کامه‌ی نووری به‌کوردیی .
- ١٤ - باباطهری هه‌مه‌دانی به‌کوردی .
- ١٥ - ژبانی سید جمال‌الدینی ئه‌ففانی به‌کوردیی .
- ١٦ - پیتشگرو پاش‌گه‌ر .
- ١٧ - مخطوطات مکتبه‌ ان‌شیخ محمد الغال به‌عه‌ره‌بی .

(چاپ‌نه‌کراوه‌کان)

- ١ - جزمی «تبارک» و «قد سمع الله» و «الذاریات» .
- ٢ - کۆمه‌ته‌ ووتاریک که‌ ناوبراوه‌ به‌ «نائه‌ی ده‌روون» له‌چوار به‌رگا ، سیانیان به‌ کوردیی و چواره‌می به‌عه‌ره‌بی ، له‌سه‌ر باس «موضوع»ی نایینی و میژویی و کۆمه‌لایه‌تی .
- ٣ - کۆمه‌ته‌ دوان «خطبه‌»ی سه‌ر دوانگه‌ی جمعه ، به‌کوردیی و به‌عه‌ره‌بی .
- ٤ - ده‌ستووری زبانی کوردیی به‌ «صرف» و «نه‌حو» وه‌ به‌کوردیی .
- ٥ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر په‌راویژی ملا عبدالرحمنی پیتنجوینی به‌ سه‌ر گلبوی بره‌انه‌وه‌ له‌علمی منطقا .
- ٦ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر په‌راویژی ملا عبدالرحمنی پیتنجوینی به‌ سه‌ر گلبوی ئادابه‌وه .
- ٧ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر سید عبدالله‌ی صرفی یه‌وه له‌علمی صرفدا .
- ٨ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر «سعداالله»ی پچووک له‌علمی نحودا .

لەم تەفسیرەدا

هەموو لاپەرەییەك چەندەى قورئان بەربكەوئى ، ئەوەندە لە
سەرى لاپەرەكەووە نوسراوہ ، ئنجا خەتیک كیتشراوہ ، وە وەرگیتراو
«تەرجمە» كەى لەژێرا نوسراوہ ، دواى ئەوہ خەتیکى تر كیتشراوہ و
تەفسیرەكەى نوسراوہ .

هەموو ئایەتیک سەرەتایەكى وای بۆ نوسراوہ كە مەبەس لە
ئایەتەكە روون بكاتەوہ ، بەجۆریكى وا كە هەموو خوێندەوارێك تى بگات
كەچى ئەفەرموئى ، وە پەيوەستى چى یە لەگەل ئایەتى پیتشودا .
لەهەمووى جوانتر ئەوہ یە كە تەفسیرەكە لەگەل قورئانەكەدا
جۆش دراوہ ، هەرەك تەفسیرەكە خۆى لەگەل خۆیا جۆش دراوہ ، لەگەل
ئەمیشە كە بەكوردی یەكى پەتى رەوانى وا نوسراوہ كە هەموو كەسێك
تى بگات .

جا كە واپوو ئەى كوردی مەرد تەفسیری قورئانە بیروژەكەت
بەووردیى بخوینیتەوہ و دئى بۆ بكەرەوہ ، وە تا تەفسیری ئەم جزمە
ئەخوینیتەوہ - خوا یاربى - جزمىكى ترت بۆ لەچاپ ئەدرى ، وە جزم
بە جزم پیتشكەشت ئەكرى .

نرخى دیناریكە

لەكتیبخانەى نیشتمانى لەبەغدا ژمارە ۱۴۷۵ ی سائى ۱۹۷۹ ی دراوہ تى

دەست پى كوردنى چاپ ۱۹۷۹/۶/۲
كۆتایى پى هینانى چاپ ۱۹۷۹/۹/۳۰
۴۰۰۰ هەزار دانە لەم كتیبە چاپكراوہ

لە پەرپۆوە بەرپیتى چاپخانەى زانكۆى سلیمانى چاپكراوہ